

கல்கி

KALKI 24-8-1958

30

புதிதான
கல்கி

உங்கள் அழகே உங்களுக்கு ஆபரணம்...
 உங்கள் முக சருமத்தை மென்மையாயும்
 அழகாயும் வைக்க

பாண்ட்ஸ் வாணிஷிங் க்ரீம் உபயோகியுங்கள்

பிருதவானதம், குருமையானதமான பாண்ட்ஸ் வாணிஷிங் க்ரீம் உங்கள் சருமத்திற்குப் பரதகார்பு அளித்து, அந்த அழகுடனும், இனமையுடனும் வைக்கும்! இது என்னெய்யப் பசை யற்றது. மந்தம் குகத்தில் தடவிய சிந்தே வீதாடகனீம் மறந்து விடு நேத. பாண்ட்ஸ் வாணிஷிங் க்ரீம் தடவி பவுடர் போட்டுக் கோண்டால் பவுடர் மணிக்கணக்கில் படித்துத்தரும்.

சருமத்தை சுத்திகரிக்கும்
 அற்புதமான க்ரீம்

நினரும் இரவில் பாண்ட்ஸ் கோல்டு க்ரீம உங்கள் குகத்தில் தடவுங்கள், அது சருமத்தை சுத்தம் செய்து, சருமம் பிருதத்தன்மைவந்துப் போவதை யும், சருமத்துவாய்கள் வரண்டு போ வதை யும் தடுக்கிறது. அன்றும் பாண்ட்ஸ் கோல்டு க்ரீம் உபயோ கித்து, உங்கள் அழகுக்கு தகுந்த பரத கார்பு அளியுங்கள்.

இலவச புத்தகம்

"LOVELIER WITH POND'S" என்ற மெது இலவச புத்தகத்தை வரவழையுங்கள். இது அழகு பராமரிப்பு பற்றி உபயோகமான குறிப்புகள்! அடங்கியுள்ளன. வி. சி. பரக் 1612, டிபார்ட்மெண்ட், சே. 26V, பம்பாய்-1 என்ற விவரத்திற்கு 25 ரூபாயை அடங்கியுள்ள எழுதவும்.

9ஸ்ப்ரோ-பாண்ட்ஸ் இன்கார்ப்பரேட்டட்
 (வகைவகைப்பட்ட போதுபுடல் டி.எஸ். ஏ. சி. இன்கார்ப்பரேட்டட்)

கல்கி

பொருளடக்கம்

அரசியல்

காங்கிரஸைப் பாதிக்கும் விஷயம்! (தலையங்கம்) ...	3
திகழ்ச்சிச் சித்திரம் (கார்ட்டீன்) விஜி ...	4
நெருக்கடக்கு ஒரே மருந்து சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் ...	5
அவ்வையுரை நாட்டு ...	8

கதைகள்

காற்றின் அசைவிலே ஜெயமணி ...	20
பாண்டிமாதேவி நா. பார்த்தசாரதி ...	27
பிஞ்சு உள்ளம் விமலா ரமணி ...	44
முன்று நண்பர்கள் (பாப்பா மலர்) வாண்டு மாமா ...	52
பொங்கிலும் பெருநிலவு டி. ராஜேந்திரன் ...	61
சித்திரப் பாலை ரா. பழனியப்பன் ...	73
வாழத் தெரிந்தவள் கோமதி நாகராஜன் ...	85
வெற்றிலைச் செல்லம் ரா. வீ. ...	91

கட்டுரைகள்

அருள் வாக்கு ...	7
செங்கோலும் ஜனநாயகமும் க. சந்தானம் ...	14
வள்ளுவர் வாசகம் ராஜாஜி ...	19
நிருபானந்தருக்குப் பொன் விழா ...	24
டேபிள் டென்னிஸில் சிறந்தவர் குண்டுமணி ...	41
கலைஞர் கொண்டாடும் கவிஞர் விழா டி. என். சிவதாணு ...	57
இல்லறமே நல்லறம் காந்தன் ...	58
நாட்டு வைத்தியம் பூஹரி ...	81

"கல்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எக்கம் கற்பனைப் பெயர்கள்; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

குளிர்ச்சியையும் சுக
கூவரத்தின் வழு
வழுப்பையும் அளிப்பது

ஐஸி-கூல்

கூவரத்திற்குப் பின்
உபயோகிக்கும் லோஷன்

முககூவரம் செய்துகொண்டீர்கள், ஐஸி-கூல் லோஷனை உபயோகிப்பது நல்லது. நீங்கள் குளிர்ச்சியையும் புத்துணர்ச்சியையும் பெறுவீர்கள். ஐஸி-கூல் லோஷன்—கிணு கத்தி காயங்களை ஆற்றுகிறது. மேலும், இது புருஷர்களுக்கான லாவண்டர் எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும்.

PEARLINE PARIS PRIVATE LTD.
P. O. Box 493, Bombay-1.

முன்னேற்றப்
பாதையில்
முதல் அடி..

சிற்றுழந்தைகடந்து
பழரும்பொழுது எடுத்து
வைக்கும் எழிலான முதல்
அடி பெற்ற மனிதரூப
பெரும் மகிழ்வு ஊட்டுவ
தாகும்.

முழந்தைக்கு அது ஒரு
அற்புத அனுபவம். தீரம்
மிகுந்த வாழ்விற்கு முதற்படி
அது குழந்தை வேகமாக,
வலிவும் வளமும் மிகுந்த
வகை வளர் அவனுக்கு
ஆல்விடோன் கொடுங்கள்
எல்லா வைட்டமின்களும்
கலந்த உணவு அது. இந்தியா
வின் பிரத்யேகமான, ருசி
யும் சத்தமும் மிகுந்த பானம்.

முழந்தைக்கு பால் புகட்டும் ஒவ்
வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், பாலுடன்
2 தேக்கரண்டி ஆல்விடோன்
கலந்து கொடுங்கள். ஆனந்தமாகப்
பருகுவான் அவன். ஆல்விடோன்
பெரிவளங்களுக்கும் கலவறு!

ஆல்விடோன்

இந்தியாவின் ஆயிமான உணவு பானம்—
வேண்டுமென்று கேளுங்கள்
தயாரிப்பவர்கள் :

ஆல்விடோன் லாபாரடரீஸ், மதராஸ்-16.

CHARI

மலர் 18
இதழ் 4

தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப்—பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா

— பாரதியார்

விளம்பிட்டு
ஆவணி 8உ

காங்கிரஸைப் பாதிக்கும் விஷயம்!

தொழிலாளர்களும் முதலாளிகளும் சமரசமாகத் தத்தம் கடமைகளைச் செய்து கொண்டு போக வேண்டியது நியாயம். சமாதானம், தொழில் உற்பத்திக்கும் வாழ்க்கைக்கும் மிகவும் அவசியமானது. இதைப் பற்றி யாரும் அபிப்பிராயபேதம் கொள்ள முடியாது. கலகமும் சச்சரவும் ஏற்பட்டபின் சமாதானத்தை நிறுவுவதற்கு எல்லாரும் கலந்து கொண்டு வேலை செய்வது நியாயம். நடந்துபோன குற்றங்களை மறந்து விட்டு, இனிமேலாவது நியாயமாகவும் சமரசமாகவும் நடந்து கொள்ளுங்கள் என்று உபதேசிப்பதும் சரியானதே.

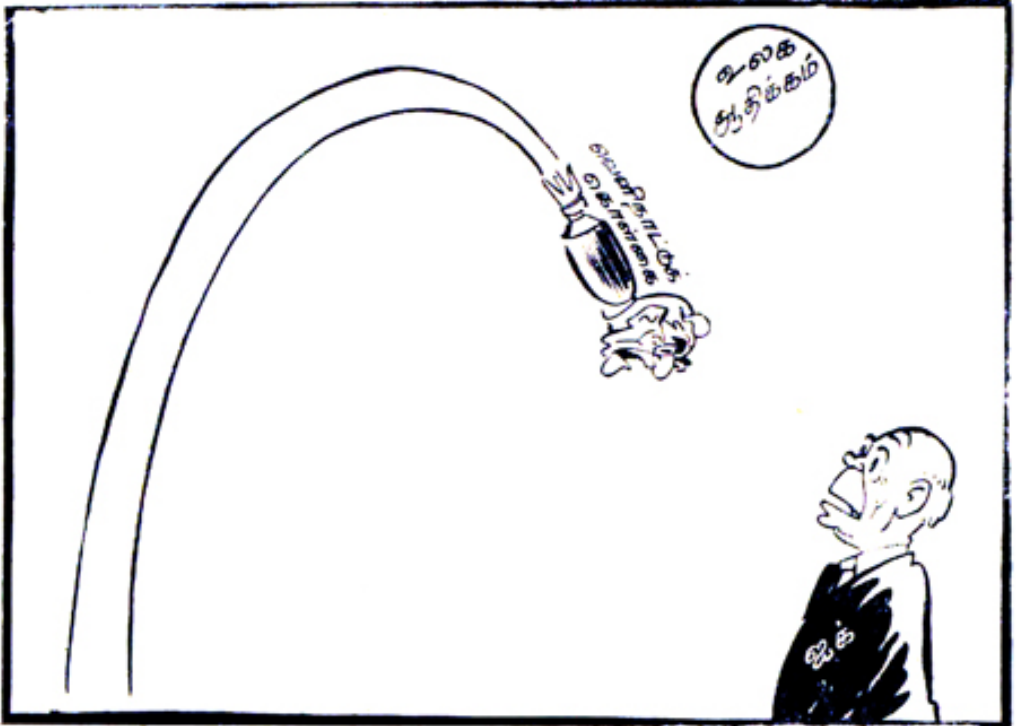
மக்களுக்குள் சமாதானம் இருக்க வேண்டியது நியாயம். ஆனால் அநீதியையும் பலாத்காரத்தையும் தண்டிப்பது அரசாங்கத்தின் கடமை. தண்டிக்காமற் போனாலும் பலாத்காரத்தை நேரில் பார்த்துக் கொண்டு ஒன்றும் செய்யாமலிருப்பது மிகப் பெருந்தவறு. பலாத்காரத்தையும் அக்கிரமத்தையும் தடுக்காமல் சென்னை மவுண்ட்ரோடில் போலீசார் வெறுமனே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று பத்திரிகைகளில் கடிதங்கள் வெளியாகிவரும்பதும் தவிர, நூற்றுக்கணக்கில் சென்னைவாசிகள் நேரில் பார்த்தார்கள். இது மறுக்க முடியாததும், பகிரங்கமாகவும் நடந்த நிகழ்ச்சி. இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிய கேள்விக்கும், ஹிந்து ஆபீசில் இனிமேல் எல்லாரும் சமரசமாக வேலை செய்ய வேண்டும் என்பதற்கும் சம்பந்தமில்லை. இரண்டையும் குழப்புவது ஒரு சமத்காரமே யொழிய, நாட்டுக்கு நன்மையாகாது.

பலாத்காரத்தையும் அக்கிரமத்தையும் வெறுமனே பார்த்துக் கொண்டு போலீசார் நின்றுதும், அவர்களுக்குத் துணையாக போலீஸ் பலம் அக்கிரமம் நடந்த இடத்துக்கு வராததும் பாருடைய உத்தரவின் பேரில் நடந்தது என்பது கேள்வி. இது போலீஸ் அதிகாரிகளுடைய அணக்கிரமத்தையினால் அல்லது மந்திரிகளின் உத்தரவின் பேரில் நடந்ததா என்பது கேள்வி. மந்திரிகளுடைய உத்தரவாக இருந்தால் எந்த மந்திரியின் உத்தரவு என்பதும் கேள்வி.

தொழிலுக்கும், தொழிலாளிக்கும் ஒரே மந்திரி பிடுப்பது நியாயமாயினும், சச்சரவு மலிந்த இந்த நாட்களில் உசிதமாகாது. இதைத்தவிர பலாத்காரமும், கலகமும், தெருவில் சச்சரவும், பண்டங்களை வண்டியிலிருந்து இழுத்து நாசம் செய்வதும், உத்தியோகஸ்தர்களை அடிப்பதும், மிரட்டுவதும் தொழில் மந்திரிக்கு உட்பட்ட நிகழ்ச்சிகளல்ல. அவற்றுக்கெல்லாம் போலீஸ் மந்திரி பொறுப்பாளியாவார். பாருடைய உத்தரவின் பேரில் சென்னை மவுண்ட்ரோடில் நடந்த பலாத்காரம் நான்கைந்து நாட்கள் போலீசார் பிரவேசிக்காமல் நடைபெற்றுது என்கிற கேள்வி இத்தியா முழுதும் விபந்து வரும் கேள்வி. இது 'இந்து' பத்திரிகையின் சொந்த விஷயம் மட்டுமல்ல. எல்லாத் தொழில்களையும் பாதிக்கும் விஷயம். காங்கிரஸ் ஆட்சியைப் பாதிக்கும் விஷயம்!

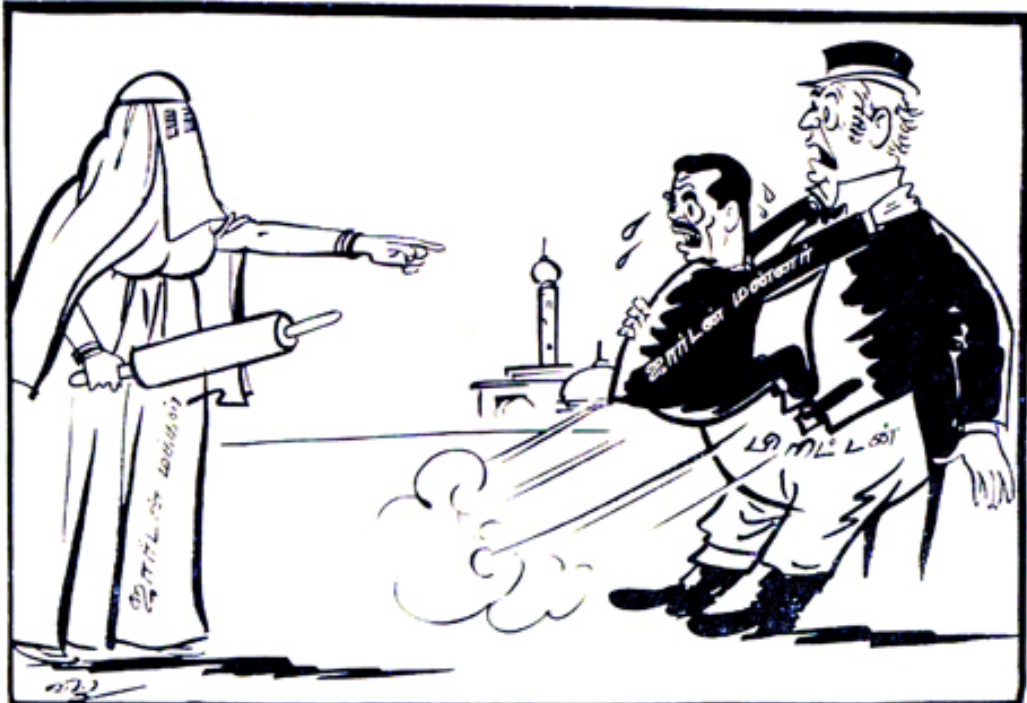
சில காங்கிரஸ் மந்திரிகள் அந்தத் தேர்தலில் தொழிலாளிகளுடைய வோட்டுகள் கிடைத்து வெற்றி பெற்றுப் போதும் என்று நினைப்பார்கள். அதனால் மட்டும் காங்கிரஸ் வெற்றியும் புகழும் அடைந்து விடாது. அநீதிகளும் பலாத்காரத்துக்கும் ஊக்கம் தந்து விட்டு அதன் வழியாக வோட்டுகள் அடைவது, ஸ்தத்தநடை அநீதிகளின் விளைவிப்பதாகும்!

குற்றம் பாருடையதாயினும், தவறு நடந்து விட்டது. இனிமேல் அவ்வாறு நடக்காது என்றுமேலும் முதன் மந்திரி வாக்குறுதி தந்தால் ஓரளவு திருப்தியடையலாம். அதுவும் இதுவரையில் காணோம்!

அமெரிக்கா, சந்திர மண்டலத்தைப் பிடிக்க ராக்கெட் அனுப்பும் முயற்சியில் தொடர்வியடைந்தது.

என்னைக் காப்பாற்றுங்கள் !

ஜாசுடனில் புகுந்துள்ள பிரிட்டன் ஒரு தர்மாங்கடமான நிலையில் அகப்பட்டும் கொண்டிருக்கிறது. பொதுஜன ஆதரவில்லாத ஜாசுடன் மன்னர், தமது பதவியைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள பிரிட்டனை வெளியேற வேண்டாம் என்று வற்புறுத்துகிறார்.

நெருக்கடிக்கு ஒரே மருந்து

சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்

ஒரு நாடு மற்றொரு நாட்டில் உண்டான பண்டங்களை வாங்கி இறக்குமதி செய்தால், அதற்குப் பணம் தந்து ஈடு கட்டிவிட இயலாது. நம்முடைய பணம் நம்முடைய தேசத்தில்தான் செலாவணி. வாங்கிய சரக்குகளுக்கு நம்முடைய பணத்தைக் கொடுத்து விட்டுக் கடனைத் தீர்க்க இயலாது. அவர்களுக்கு வேண்டிய சரக்கைத்தான் அவர்கள் பெற்றுக் கொள்வார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய சரக்கு நாம் உற்பத்தி செய்து கொடுத்தால்தான் நாம் அவர்களிடம் வாங்கும் பண்டங்களின் கடன் கணக்கு திரும்.

இது வியாபாரத்தின் நியதி. இந்த நியதிப்படி நாம் வாங்கி வருவதாக திட்டம் போட்டிருக்கும் பண்டங்களின் விலைக்கும் நாம் கொடுக்கக்கூடும் பண்டங்களின் மதிப்புக்கும் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. இதுவே, (Foreign Exchange crisis) பரிவர்த்தனை நெருக்கடி.

இந்த நெருக்கடி அபாயமான நெருக்கடி என்றும் இதற்கு மருந்து செய்ய வேண்டியது அவசியமென்றும் எல்லாரும் ஏகமனதாக ஒப்புக் கொண்டு அலைகிறார்கள்.

அமெரிக்காவிலிடமிருந்தும் பிரிட்டலிலிடமிருந்தும் ஒரு பெரிய அளவில் மொத்தமாகக் கடன் வாங்கி இந்த வெளி நாட்டுப் பரிவர்த்தனை நெருக்கடியைத் தாற்காலிகமாகத் தள்ளிப் போடலாம் என்று யோசனை செய்து வரப்படுகிறது.

இன்றைய வியாதி நாளைக்கு என்று தள்ளிப் போடுவது வியாதிக்கு மருந்தாகாது.

போட்ட திட்டத்தை முடித்து விட்டதும் வருமானம் பெருகி ஒடும் என்கிற நிச்சயம் இருந்தால் இந்த மாதிரியான பெரிய கடன் வாங்குவதில் அர்த்தம் உண்டு. மற்ற உற்பத்தி ஒரு புறமிருக்கட்டும். உணவு உற்பத்தி பெருத்த அளவில் உயர வேண்டும் என்பது கடன் தீர்க்கும் திட்டத்தில் ஒரு முக்கியமான அம்சம்.

நம்முடைய உணவு உற்பத்தி எப்படி உயரும்? எருப் போட்டால் மட்டும்

போதுமா? எருப் போடுவதற்கும் ஒரு ஏறுமானன் வேண்டும். புருஷனை இழந்த விதவைபோல் விவசாயத்தைச் செய்து விட்டோம். 'சீர்திருத்தம்' 'சீர்திருத்தம்' என்று சொல்லிக் கொண்டு பேயாட்ட சட்டங்களினால் இந்த நிலை மையாயிற்று. முன்னாட்களில் சர்க்கார் பாங்கியை விட மதிப்பு அதிகமாக இருந்தது பூமிக்கு. இப்போதோ பூமியை விற்று விட்டுப் பணத்தை எல்லாரும் சர்க்கார் பாங்கியில் போடப் பார்க்கிறார்கள். வாங்கு வார்தான் இல்லை. பூமியின் விலை மதிப்புத் தாழ்ந்து விட்டது. சாகுபடி நிலத்தை விற்று விட்டு எங்கே யாவது பட்டணக்கரையில் வீடு கட்டி வாடகைக்கு விடலாம் என்று யோசிக்கிறார்கள், முந்தி விவசாயத்தில் வாழ்க்கை நலனைக் கண்டவர்கள்.

விவசாயம் விருத்தியாக வேண்டியது அவசியமே. ஆனால் அது எளிதில் முடியும்படியான காரியமல்ல. வெளி நாட்டுக் கடனைக் கட்டுவதற்கு அதை எதிர்பார்ப்பது பயித்தியக்காரத்தனம். "உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள்" "பெருக்குங்கள்" என்று கோஷம் இடுவதினால் பெருகாது. கூடவே விவசாயத் தொழிலை நடத்தக் கூடியவர்களின் வாழ்க்கையைக் குட்டிச் சுவராக்கி வரும்போது இந்த கோஷத்தில் என்ன பயன்?

ஆகவே வியாதிக்கு என்ன மருந்து? நம்முடைய ராணுவச் செலவைக் குறைத்து விடுவதே மருந்து. பாகிஸ்தானைக் கண்டு ராணுவச் செலவை அளவு கடந்த அளவுக்குக் கொண்டு போய் விட்டிருக்கிறோம். இதற்கு அமெரிக்காவும் ஒரு காரணம். அமெரிக்காவின் உதவியைக் கொண்டு பாகிஸ்தானியார் தம் ராணுவ பலத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடன் நாமும் போட்டி யிட்டுக் கெட்டுப்போய் வருகிறோம். பிசாகச் செலவு நடந்து வருகிறது. இதுவே நம்முடைய பரிவர்த்தனை நெருக்கடிக்குக் காரணம். தைரியமாக நம்முடைய ராணுவச் செலவைக் குறைத்துவிட வேண்டும்.

நம்மில் சிலர் இருக்கிறார்கள் — நாடு கெட்டுக் குட்டிச்சுவராணும் பாகிஸ்

தான் ராணுவத்தை மீடுகம் ராணுவம் நமக்கு இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லுவார்கள். ராணுவத்தை வைத்துக் கொண்டு நாம் என்ன செய்ய முடியும்? தலைக்கு மேல் கடன் பட்டுப் போனால், அதிலும் அமெரிக்காவுக்குக் கடன் பட்டபின் நாம் பாகிஸ்தான் பேரில் என்ன செய்ய இயலும்? இப்போது பாகிஸ்தான் பீதி வெறியர்களின் வார்த்தைகளை நம்பி ராஜநீதிக்கு விரோதமாக நடந்தால் அடிமைப்பட்டு அவமானம் அடைவோம்.

நெஞ்சில் உரம் கொண்டு நம்முடைய ராணுவச் செலவைக் குறைத்தோமானால், அதனால் மிகப் பெரிய லாபம் அடைவோம். பாகிஸ்தானையும் அவர்கள் அமெரிக்காவிடம் பெறும் உதவியையும் அம்பலத்துக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் அதுவே வழி. ஆனால் இதற்குக் காந்திய நெஞ்சரம் வேண்டும். நம்முடைய சர்க்கார் காந்தியத்தில் சிரத்தை வைத்திருப்பதாகத் தான் சொல்லுகிறார்கள். அதைக் காட்ட வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது.

மேதாவி ஜோலியோ-கியூரி

அணுவைச் சேதித்து, அணுவின் இலக்கணங்களை உலகத்துக்கு அறிவித்து விஞ்ஞானத்தை வளர்த்த புகழ்பெற்ற தம்பதிகள் ஜோலியோ - கியூரி தம்பதிகள். கியூரி சீமாட்டியின் தந்தையும் அன்னையும் இந்தத் துறையில் முதன் முதலில் ஆராய்ச்சி செய்து நோபல் பரிசு பெற்றவர்கள். பெற்றோர் இருவரும் பெற்ற புகழுக்கும் மேலாக மகள் கியூரியும் அவரை மணந்த ஜோலியோவும் அணு ஆராய்ச்சிக்காகப் புகழ்பெற்ற நோபல் பரிசு பெற்றார்கள்.

அணுவின் சக்தியை மிக நன்றாக உணர்ந்திருந்த அவர்கள் இச்சக்தியைத் திய வழிகளில் பயன்படுத்தக் கூடும் என்பதையும் உணர்ந்தே இருந்தனர். அதனால் தான் அரசாங்கங்கள் இவ்வாறு இதை உபயோகப்படுத்துவதை எச்சரிக்கையுடன் தடுக்கவும் முயன்றனர்.

இவர்கள் அணு விஞ்ஞானத்தை அழிவுத்துறையில் அணு குண்டுகள் செய்து உலக நாசத்துக்கு வழி கோலுவது அதருமம் என்று மிகத் தீவிரமாக

எதிர்த்தார்கள். தற்காலம் உலகம் படும் அவஸ்தையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நாம் அவர்களுடைய தீர்க்க தரிசனத்தைப் பாராட்ட வேண்டும்.

உலக சமாதானத்துக்கு மேதாவி ஜோலியோ-கியூரி தலைவராக இருந்து ஓயாமல் பணி செய்து வந்தார் - பல இன்னல்களுக்கு இரையாகியும் இந்தப் பணியைச் செய்து வந்தார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் அவருடைய மனைவி இறந்து விட்டார். சென்ற வாரத்தில் மேதாவி ஜோலியோ-கியூரியும் சாந்தி அடைந்து விட்டார்.

உலக சமாதானச் சேவைக்கு மகத்தான நஷ்டம். விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியிலும் அணுகுண்டு எதிர்ப்பிலும் இரண்டிலும் முன்னணியில் தின்ற மகான் 58 வயதிலே இறந்து விட்டார். அணுகுண்டு எதிர்ப்பு பலம் பெற்று வெற்றி பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை. அந்த எதிர்ப்பில் முதல் ஸ்தானம் பெற்ற மகான் ஜோலியோ-கியூரிக்கு நாம் அஞ்சலி செலுத்துவோமாக.

பாகவதத் தொடர் கட்டுரைகள்

'பௌராணிகர்' எழுதுகிறார்

பக்தி வயல்

என்னும் பெயரில்

செப்டம்பர் 7-ந் தேதி கல்கி இதழில்
ராஜாஜியின் வாழ்த்துரையுடன் ஆரம்பமாகிறது

ஆனால் வாக்கு

எல்லாரிடத்திலும் நாம் மிகவும் அன்பாக இருக்க வேண்டும். நாம் பிறவி எடுத்திருப்பதற்குப் பிரயோசனம் பிரேமை உடையவராக இருப்பதே. அந்தப் பிரேமை நிறைந்து போய் விட்டால் நமக்குக் கஷ்டமே வராது. சர்வ கஷ்டங்களையும் நிவிருத்தி பண்ணுவதற்காகப் பரிபூரணமான பிரேமை வேண்டும்.

பிரேமை-பிரியம் என்பது இல்லாததால் தான் பலவிதமான சண்டைகள் உண்டாகின்றன. சாதிச் சண்டை, தேசச் சண்டை, இன்னும் எத்தனையோ மனஸ்தாபங்கள். ஒவ்வொரு சமயத்தில் சிலருடன் மிகவும் பிரியமாக இருக்கிறோம். பிறகு மனஸ்தாபம் உண்டாகி விடுகிறது. அதனால் துக்கம் உண்டாகிறது. இருந்தாலும் கொஞ்ச நாட்கள் பிரியமாக இருந்தோமே, அந்தக் காலம் மிக உயர்ந்ததாகத் தோன்றுகிறது. குழந்தையாக இருக்கிற போது எல்லாரிடத்திலும் பிரியம் அதிகம். பெரியவர்களாகப் போன பிறகு தான் சண்டை சச்சரவுக ளெல்லாம் ஆரம்பித்து விடுகின்றன.

அநேகமாகக் குழந்தைகளிடம் தாய்க்கு இருக்கிற பிரியம் அதிகம். குழந்தை எப்படி நடந்து கொண்டாலும் தாய் அதனிடத்தில் எப்போதும் வாத்தசல்யத்தோடும் பிரியத்தோடும் நடந்து கொள்கிறாள். நம்முடைய கசு துக்கத்தைக் காட்டிலும் நாம் பிரியம் வைக்கிற ஒன்றின் கசு துக்கமே பெரிது என்று நினைத்து அன்பு செய்ய ஆரம்பித்து விட்டால் அதுதான் மிகவும் உயர்வு. இவ்விதம் யாரிடமும் பிரியம் வைக்காமல் நாம்தான் என்று இருந்து விட்டால் அந்த வாழ்க்கை வீண். அந்த வாழ்க்கையில் எப்போதும் சந்தோஷம் இராது. சந்தோஷம் வேண்டுமென்றால் யாராவது ஒருத்தரிடம் நமக்குப் பிரியம் இருக்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு, எல்லாரிடமும் அந்த மாதிரி பிரியம் இருக்க வேண்டும். கடைசியில் சகல ஜீவன்களிடத்திலும் நமக்குத் துவேஷமே இல்லாமல் பிரியம் உண்டாகி விட்டால் அதுதான் உயர்ந்தது.

சில சமயங்களில் நாம் ஒன்றினிடத்தில் வைக்கிற அதிகமான பிரியமே

நம்முடைய துக்கத்துக்குக் காரணமாகி விடுவதும் உண்டு. அதிகமான பிரியம் அதிகமான துக்கத்தில்தான் முடிகிறது. தாய்க்கும் பிள்ளைக்கும் சில சமயம் வியாஜ்யம் கூட நடந்து கொண்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

பிரியம் வைக்காமலே வாழ்ந்து விட்டால் அந்த ஜன்மமே வினாகப் போகிறது என்றும் தெரிகிறது. எத்தனை பிரியம் ஒருத்தரிடம் வைக்கிறோமோ, அதனால் கஷ்டம், துக்கம் இவைதாம் வருகின்றன. அதுவும் தெரிகிறது. ஆகவே இனிமேல் யார் பேரிலும் பிரியமே வைக்கக் கூடாது என்றும் நமக்கு அனுபவத்தால் தோன்றுகிறது. இதில் எது சரி, எது தப்பு என்று நமக்குப் புரிவதில்லை.

பிறவியின் பயன் யாரிடமாவது ஒருத்தரிடம் மிகுந்த பிரியம் வைப்பதுதான். ஆனால் நாம் பிரியம் வைக்கிற பொருள் எப்படிப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்? நம்மோடு எந்தக் காலத்திலும் சண்டைக்கு வராததாக இருக்க வேண்டும். நம்மை விட்டு எந்தக் காலத்திலும் பிரிந்து போகாததாக இருக்கவேண்டும். அழியாத வஸ்துவினிடத்தில் பிரியம் வைத்தால் அந்தப் பிரியம் அழியாமல் இருக்கும். நம்மை விட்டு அது போகக் கூடாது. அதை விட்டு நாமும் போகக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட வஸ்துவினிடத்தில் பிரியம் வைத்தால்தான் நம்முடைய ஜன்மம் பிரயோசனம் உடையதாக இருக்கும்.

அந்த வஸ்து எது? நாம் எல்லோரும் எந்த வஸ்துவினிடத்திலிருந்து உண்டாகி எந்த வஸ்துவினோடு முடிவில் ஐக்கியமாகி விடுகிறோமோ அந்த வஸ்துவினிடத்தில் வைக்கிற பிரியம் தான் சாகவதமானது. அந்த வஸ்து வைத்தான் 'ஸ்வாமி' என்கிறோம். நம்மை எல்லாம் உண்டாக்கி, ரட்சித்து முடிவில் தம்மோடு ஐக்கியம் செய்து கொள்பவர்கவாமிதான். அந்த சகவர விடத்தில் வைக்கிற பக்தி, பிரியமே நம்முடைய ஜன்மாவைப் பலனுள்ளதாகச் செய்கிறது. மற்றவர்களிடத்தில் வைக்கிற பிரியம் ஒரு காலம் இல்லாவிட்டால் ஒரு காலத்தில் நமக்கு உபத்திரவமாகத்தான் முடிகிறது.

அவ்வையுரை நாட்டு!

சென்ற வாரம் சென்னை லயோலா கல் லூரியின் மாணவர் மன்றத்தைத் துவக்கி வைத்த ராஜாஜி ஆட்சி மொழி விஷயம் பற்றி மாணவர்களும் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் தமிழில் ஓர் அரிய பிரசங்கம் டிரித்தார்.

இந்திய பாஷைகளில் ஒன்றையே மத்திய அரசாங்க மொழியாக்க வேண்டும் என்றும் அன்னிய பாஷையாகிய ஆங்கிலத்தை அந்த ஸ்தானத்தில் வைப்பது தவறு என்றும் வாதித்து வரும் இந்தக் கட்சியினருக்கு ராஜாஜி மூதுரையிலிருந்து ஒரு வெண்பாவை எடுத்துக் கூறிப் பதில் சொன்னார்.

உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தார்

என்றிருக்க வேண்டா

உடன்பிறந்தே கொல்லும்

வியாதி—உடன்பிறலா

மாமலையில் உள்ள

மருத்தே பிளிதீர்க்கும்

அம்மருந்து போல்வாரும் உண்டு.

அவ்வை கூறியிருக்கும் மாமலையிலுள்ள மருந்து தற்சமயத்துக்கு எது என்பதை ராஜாஜி தாமே செய்த சில புதுக் குறிகள் மூலம் விளக்கினார். மூதுரை வெண்பாவின் கடைசி அடியை யொட்டி.

அம்மருந் தாகுமே

ஆங்கிலம் நம்மருந்

தாய்மொழிமேல் வந்த பிளிக்கு

என்று ஒரு குறள் சொன்னார்.

ஆங்கிலம் படிப்பது மாணவர்களுக்குக் கசப்பாக இருக்கலாம் அன்னிய நாட்டு மொழியை நம் ஆட்சிமொழியாக ஏற்பதா வது என்ற கசப்பு தோன்றலாம்; ஆனால் கசப்பு பல நோய்களைத் தீர்க்கும் மருந்தாகும்.

உடன்பிறந்து கொல்லும்

மொழியாம். பிளிக்குக்

கடல்கடந்த வேம்பு மருந்து

என்று மற்றொரு புதுக் குறள் சொன்னார்.

தமிழ் நாட்டில் பேய், பிசாசுகளை யெல் லாம் ஒட்டுவதற்கு வேப்பம் இலைக்கொத்தை மந்திரவாதிகள் உபயோகிப்பதை நேயர்கள் பார்த்திருப்பார்கள்.

உடன்பிறந்தே கொல்லவரும்

இந்திமொழிப் பேய்க்குக்

கடல்கடந்த சொல்வேம்பே காப்பு.

என்றுமூன்றாவதாக ஒரு குறளையும் சொன்னார்.

செங்கோலும் ஜனநாயகமும்

திரு க. சந்தானம் எழுதும் மூன்றாவது தொடர்க் கட்டுரை 'செங்கோலும் ஜனநாயக மும்' என்னும் தலைப்புடன் இந்த இதழி லிருந்து ஆரம்பமாகிறது.

பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளுக்கு அரசிய லும் அரசியல் பிரச்சனைகளுக்குப் பொருளாதாரமும் காரண காரியங்களாக அமைந் திருப்பதை உலக சரித்திரத்தில் பல இடங் களில் காணலாம்.

பாரதத்தின் பொருள் நிலை பற்றியும் செல் வத்துக்கும் சுதந்திரத்துக்கும் உள்ள வகைமை களைப் பற்றியும் இதுவரையில் தமது ஒப்பற்ற

கடைசியாக ராஜாஜி ஒரு வெண்பாவைச் சொன்னார். அவ்வையுரை அந்த மூதுரையை வேலாகக் கொண்டு மொழிப் போரில் முன்னேற வேண்டும் என்றார் ராஜாஜி.

மூதுரை வேல்தாக்கி

மொழிப்போரில் முன்சென்று

குதுரைகள் அத்தனையும்

தோற்கடித்து—தீதறவே

நாடடைந்த ஆங்கிலமே

நன்மருந்தாம் என்றோதி

நாடறிந்த அவ்வையுரை

நாட்டு.

குதுரைகள் என்ன? இப்பொழுது இந்தி வெறியர்கள் ஒரு முழுப் போய்வைக் கூறி வருகிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்களுடைய தொகையைவிட ஊர்ந்தி தெரிந்தவர்கள் தொகை அதிகம் என்று கூறி வருகிறார்கள். இதையே நமது ஜனாதிபதி கூடச் சமீபத்தில் பெங்களூரில் கூறியதாகத் தெரிய வருகிறது.

ஆண்டுதோறும் எஸ். எஸ். எல். எல். பரீட்சைக்குப் போகிறவர்களுக்கு ஆங்கிலம் ஓரளவு தெரிந்திருக்கிறது. பி. ஏ.; எம். ஏ. பரீட்சைக்குப் போகிறவர்களுக்கும் ஆங்கிலம் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறது. இப் பரீட்சை களுக்கு ஆண்டுதோறும் எத்தனை வட்சக் கணக்கான மக்கள் போகிறார்கள். இதைத் தவிர எத்தனை வட்ச மக்கள் ஏற்கனவே ஆங்கிலம் தெரிந்து புழங்கி வருகிறார்கள்! உண்மை இப்படியிருக்க, பரிகரமமாகத் தென்னாட்டில், ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்களைவிட ஊர்ந்தி தெரிந்தவர்களின் தொகை அதிகம் என்று என்ன துணிச்சலோடு போய் சொல்லு கிறார்கள்! இத்தகைய குதுரைகளைத் தோற் கடித்து, அவ்வை சொன்ன உண்மைத் தத்து வத்தை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்று விரும்பு கிறார் ராஜாஜி.

ராஜாஜி இந்தக் குறள்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச் சொல்லி வந்த போது, மன்றத்தில் குழுமியிருந்த மாணவர்கள் அடைந்த உற் சாகம் சொல்லி முடியாது. கரகோஷம் செய்து ஆர்ப்பரித்து அவர்கள் அடைந்த ஆனந்தம் பார்க்க வேண்டியதோர் காட்சி யாக இலங்கியது.

கட்டுரைகள் வாயிலாக அறிவு புகட்டிய அறிஞர் திரு க. சந்தானம் அவர்களே செங்கோலைப் பற்றியும் ஜனநாயகத்தைப் பற்றியும் சாதாரண மக்களுக்கும் விளங்கும் படியாக இப்போது கட்டுரைகள் வழங்குவது மிகவும் பொருத்தமேயாகும்.

முதல் இரண்டு தொடர்க் கட்டுரைகளைப் பூர்த்தி செய்வதுபோல் அமைந்திருக்கின்றன இந்த மூன்றாவது தொடர்க் கட்டுரைகள். முதல் இரண்டு தொடர்களைப் போலவே இத்தொடரும் நேயர்களின் அறிவுக்கு விருந் தாக அமையும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

மகிழ்ச்சியுடன்
அளிக்கிறோம்!

மேகலா

புத்தம் புதிய
சந்தன
டாய்லெட் பவுடர்

மகிழ்ச்சியளிக்கும் மணத்துடன் கூடிய
மனோரமியமான சந்தன டாய்லெட் பவுடர்,
இதோ உங்களுக்கு! இப்பொழுதிலிருந்தே
உபயோகிக்க ஆரம்பியுங்கள்!

மேகலா - பெயருக்கு உகந்த சந்தன டாய்லெட் பவுடர்

பாரத்-ஓவர்ஸீஸ் ஏஜென்ஸீஸ்,
32/33, விங்கி செட்டித் தெரு,
மதராஸ்-1.

BOA-544

அவர்களெல்லாம்

பேசிக்கொண்டிருப்பது . . .

புதியதும், கவர்ச்சிதரும் கலர்களிலும், தவநாகரிக டிசைனர்களிலும் உள்ள ஜஸ்மின் ரேயான் ஸீல்க்குகளைப் பற்றித்தான். நீங்கள் ஜஸ்மின் ரேயான் ஸீல்க்குகளின் பல அநிசயிக்கத்தக்க சகங்களைப் பார்ப்பதற்குமுன் அவர்கள் பேசுதலை தம்பமாட்டீர்கள்.

ஜஸ்மின்

ரேயான் ஸீல்க்குகள் என்று கேளுங்கள்

ஜஸ்மின் யில்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், பம்பாய்-2.

தலைவர்களை விடுதலை செய்யவேண்டும்

—கொழும்பு, ஆகஸ்ட் 15-உ

வீட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழகக் கட்சித் தலைவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி தமிழ்ப் பகுதிகளில் நான்குநூள் வலுவடைந்து வருகிறது. யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை முதலான இடங்களிலுள்ள ல்தலஸ்தாபனங்களும் அரசாங்க ஆதரவில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள சமாதானக் கமிட்டிகளும் இவ்விதம் அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தித் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி வருகின்றன. சென்ற மே மாதத்திய வருப்புக் கலகத்துக்கு முன் வவுனியாவில் நடந்த தமிழகக் கட்சி மகாநாட்டில் ஆகஸ்டு 20-ம் தேதி ஒரு பெரிய சத்தியாக்ரிகப் போராட்டத்தை நடத்துவதெனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருந்தார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தைப் புனராலோசனை செய்ய வேண்டிய அவசியமும் அவசரமும் இப்போது ஏற்பட்டுள்ள தென்றலும் தலைவர்கள் வெளியிலிலாதபடியாலும் வீட்டுக் காவலில்கூட அவர்கள் ஒருவரையொருவர் சந்திக்க முடியாத நிலைமையிலிருப்பதாலும் பழைய தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட படியே இத்து வகுகிறது. ஆகஸ்டு 20-ம் தேதி போராட்டத்தை நடத்த வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல யாரும் இல்லை. இதற்கிடையில் திட்டமிட்டபடி சத்தியாக்ரிகத்தை நடத்தச் சிலர் ஏற்பாடு செய்து வருவதாகவும் சிலர் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். வகுப்புக் கலக நிலைமை சந்திர ஒய்த்திருக்கும் இச்சமயத்தில் தமிழ்த் பகுதிகளில் இப்போது சட்டமறுப்பு நடக்கும் பட்சத்தில் தாடெய்கும் இன்னொரு பெரிய கொத்தளிப்பு ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாத தாயிருக்கும். இத்தத்து நிர்ஷ்டவசமான நிலைமையைத் தடுக்க வேண்டுமாயின் தலைவர்களை யெல்லாம் உடனே விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது.

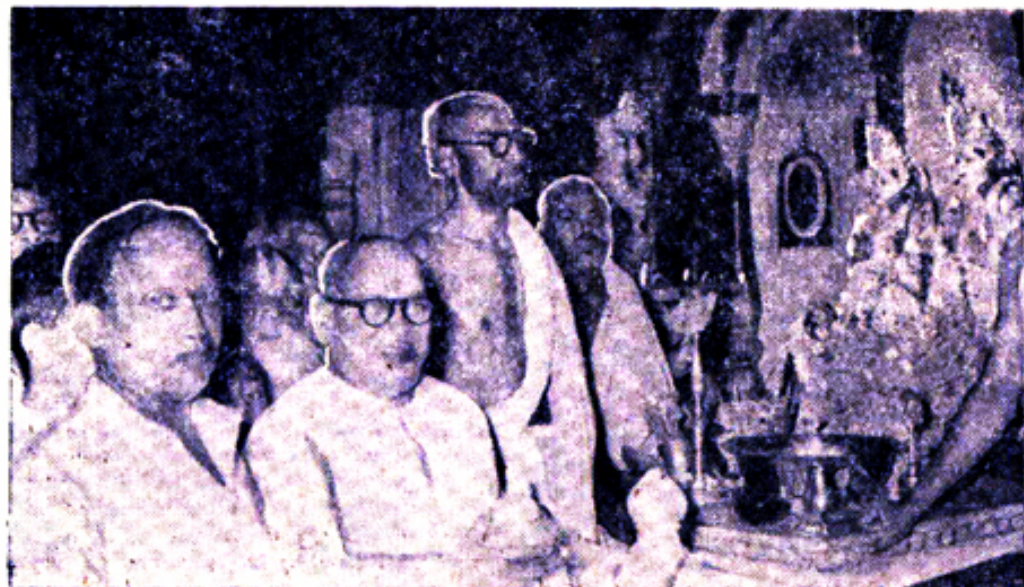
சத்தியாக்ரிகப் பயமுறுத்தல் இருந்து வருவதாலேயே தமிழ்த் தலைவர்களை விடுதலை செய்வது சாத்தியமில்லையென்று பிரதமர் அன்று பார்லிமெண்டில் அறிவித்தார். உண்மையைச் சொல்லப்போனால் சத்தியாக்ரிகப் பயமுறுத்தலிருப்ப தாலேயே தலைவர்களை விடுதலை செய்வது அவசியமாகிறதென்பதை 'விரகேசரி' என்ற பத்திரிகை கட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. பழைய தீர்மானத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டும் புதிய அரசியல் சூழ்நிலையை ஆராயாமலும் பொறுப்பற்றவர்கள் திடீரென்று சட்டமறுப்பில் இறங்கும்பட்சத்தில் அவர்களை வழிநடத்தத் தலைவர்கள் இல்லாததோடு நிலைமையும் கட்டுக்கடங்காமல் போய்விடும். எனதைத் தடுப்பதற்காகத் தலைவர்கள் காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அது நடப்பது தவிர்க்க முடியாததாகி விடும். ஆகவே நாட்டின் அமைதியைப் பாதுகாப்பதில் அக்கறையுடைய பிரதமர் அதை உத்தேசித்தாவது தமிழ்த் தலைவர்களை உடனே விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று கோரப்பட்டு வருகிறது.

அரசாங்கத்தில் லஞ்சப் பழக்கம் தங்குதடையின்றி நடைபெற்று வருவதாகவும் அதைப் பற்றி விசாரிக்க ஒரு கமிஷன் நியமிக்க வேண்டுமென்றும் சென்றவாரம் பார்லிமெண்டில் பல அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். இதில் ஒரு வேடிக்கை என்ன வென்றால் லஞ்சப் பழக்கத்துக்குப் பேர்போன முன்னாள் யு.என்.பி.—கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே இம்மாதிரியான கமிஷன் வேண்டுமென்று கோரியதுதான்.

பிரதமர் திரு பண்டாரநாயகா இதற்குப் பதிலளிக்கையில் பழைய கொத்தலாவில் சர்க்கார் லஞ்சப் பழக்கத்துக்குப் பேர்போனவர்களென்றும், இத்தியர்களுக்குப் பிரஜாவுரிமை, குடியுரிமை அளிக்க அவர்கள் கை நீட்டி வாங்கிய பணத்துக்குக் கணக்கில்லை பென்றும் கூறி அதற்குச் சில உதாரணங்களைவும் எடுத்துக் காட்டினார்.

நாயவப்பிட்டி அங்கத்தவரான திரு ஜயதிலகா என்பவர் ஒரு ரசமான விவரத்தை வெளியிட்டார். பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தின் படி உரிமை பெற யோக்கியதாய்ச்சங்கள் இல்லாதவர்களை அநேக சமயம் டாட்டிக்குச் சிறப்பாகச் சேவை செய்திருப்பவர்களுமான இத்தியர்களுக்குப் பிரதமர் கௌரவப் பிரஜாவுரிமையளிக்கச் சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. இவ்விதம் வருடம் 25 பேர்களுக்கு அவர் கௌரவப் பிரஜாவுரிமை அளிக்கலாம். பெரும் தொகையான பணத்துக்காகவும் சிபார்சிங் பேரிலும் இத்தக் கௌரவப் பிரஜாவுரிமை வழங்கப்பட்டு வருவதாகவும் இந்நாட்டிலேயே பிறந்து வளர்ந்து இந்நாட்டை விட்டு எக்காலத்திலும் வெளியே சென்றிராத பல்லாயிரக் கணக்கானவர்களுக்குப் பிரஜாவுரிமை மறுக்கப் படுகையில் ஒரு சிலர் எவ்வித யோக்கியதாய்ச்சமும் இல்லாமல் திடீரென்று பிரஜாவுரிமை பெற்று விடுகிறார்களென்றும் கூறிய திரு ஜயதிலகா, தமது ஊரில் மாதம் 90 ரூபாய் சம்பளத்திலுள்ள ஒரு சாதாரணக் கடைச் சிற்பத்திற்குக் கௌரவப்பிரஜாவுரிமை கிடைத்திருப்பதாகவும் அவருக்கு அந்தக் கௌரவம் எப்படிக்கிடைத்ததென்பதை வெளியே சொல்லவே இவட்கமா யிருக்கிறது தென்றும் கூறினார். இத்தியர்களுக்குப் பிரஜாவுரிமை, குடியுரிமை ஆவியை வழங்கும் விஷயத்தில் லஞ்சமும் ஒழங்கினங்களும் கேள்வி முறையின்றி நடப்பதாகப் பலரும் புலர் செய்துள்ளனர்.

இவ்வாரம் நடைபெற்ற யாழ்ப்பாண முனிசிபல் சபையின் விசேஷக் கூட்டத்தில் திரு ஆல்பிரட் துரையப்பா என்பவர் நகர மேயராக ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார். முன்னாள் மேயரான திரு பி. காசிப்பிள்ளை என்பவரீது சில தினங்களுக்கு முன் ஒரு நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டு அவர் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டதாலேயே புதிய மேயரைத் தேர்த்தெடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. புதிய மேயரின் தேர்தல் நடைபெற்றபோது பழைய மேயர் அந்தக் கூட்டம்

“இரு திரு நிகழ்ச்சிகள்”

“மதராஸி உயர்நிலைப்பள்ளி நிர்வாகத் தினர் விநயநகரையும் அதை அடுத்துள்ள பல நகரங்களிலுள்ளவர்களையும் மழிவிக்கும் வகையில் ஒரு பெரிய சாதனை புரிந்துள்ளார்கள். மிழக்கு விநயநகரில் பரேதப் பிரயத்தனம் செய்து ஒன்றரை ஏக்கரா நிலம் வாங்கி எட்டாம் வகுப்பு வரை நிறுவியுள்ளார்கள். பஸ்ஸில் குழந்தைகளை அனுப்பி விட்டு வழிமேல் விழி வைத்து வாடும் தில்லித் தாய்மாமாணுக்குத்தான் இந்தச் சாதனையின் மகத்துவம் தெரியும். விநயநகர் தாய்மார்கள் இதை ஒரு வரப்பிரசாதமாய்க் கொண்டுள்ளார்கள். சலியாது, இரவு பகல் பாராது நிலத்தைச் செப்பணிட்டுச் செளகரியம் செய்து உதவிய கௌரவ இன்ஜினியர் ஸ்ரீமான் சிவ சுப்பிரமணிய அய்யருக்கு எவ்வளவு நன்றி தெரிவித்தாலும் போதாது. லோதி ரோட்பள்ளிக்கூடக் கட்டடத்தைத் தில்லிக்கே ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமைத்த அண்ணர் விநய

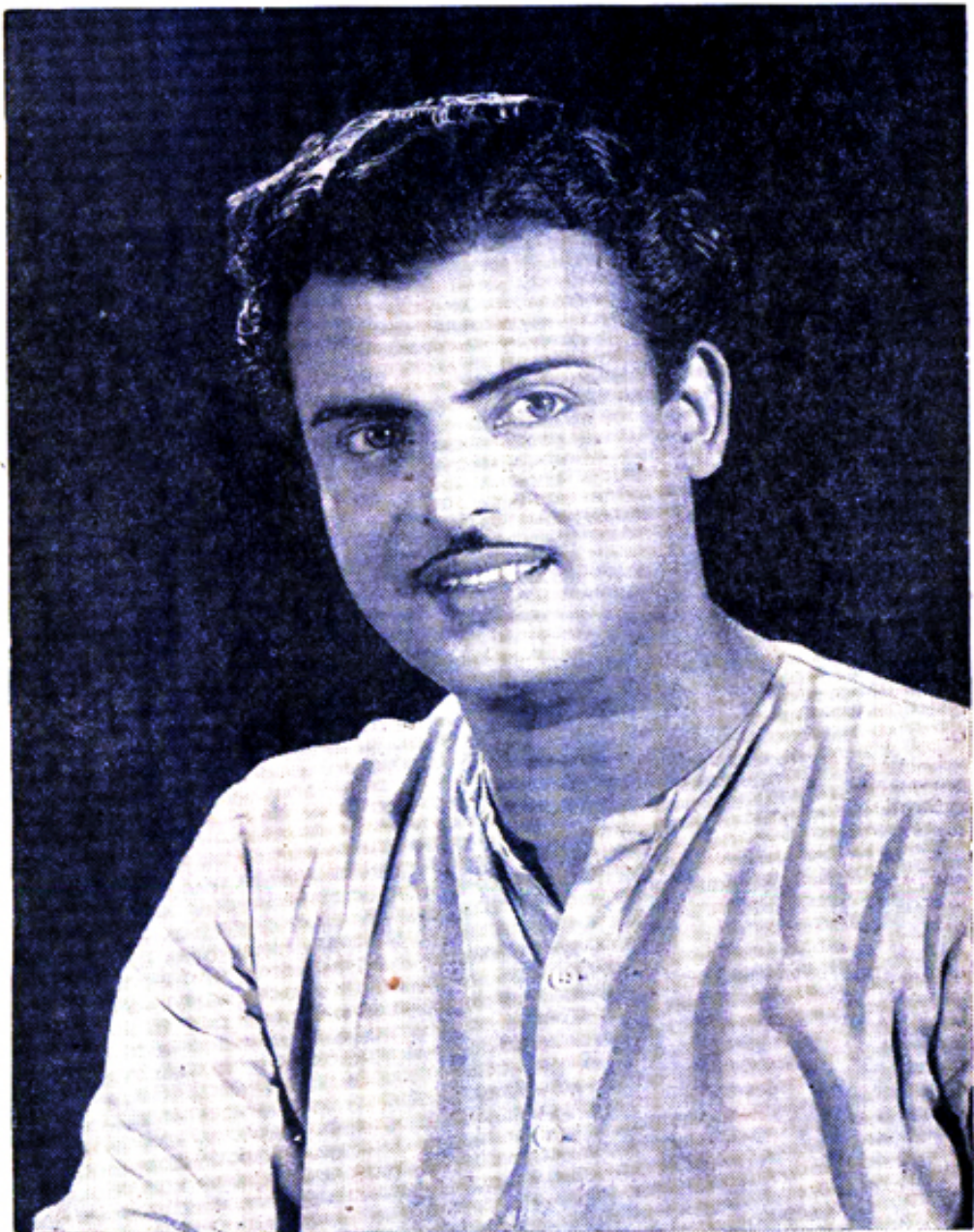
நகர்ப் பள்ளியையும் வானளாவக் கட்டி முடிப்பார் என்று நம்புகிறேன்.

மோகலாய ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து வெகு சக்தியுடன் பிரகாசித்து வரும் இரின் ரோடு ஹனுமார் ஆலயத்தல் இதுகாறும் இருந்துவந்த ஒரு பெருங் குறையை ஒரு எளிய மனிதர் தம் விடா முயற்சியால் நிவர்த்தி செய்தார். ராமபிரானின் பட்டாபிஷேகச் சிலைகள் அனுமாரின் திக் கணியிழந்து காணப் பட்டன இதுகாறும். பிரத்தியேகச் சிற்பிகளைக் கொண்டு ஆய்ச்நேயரை உருவாக்கி இராமன் பாதார விந்தன்சனின் பக்கத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து, நரம சங்கீர்த்தனங்கள் நடத்தி, திரு அனந்தசயனம் அய்யங்காரை அக்கிராசனம் வகிக்கச் செய்து, வைபவத்தைத் திருவிழா வாக ஒப்பேற்றி விட்டார் எளிய மனிதர் ஸ்ரீ எஸ். என். சீதாராமய்யா. -கப்புடு

சட்டவிரோதமானதென்று ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனையைக் கிளப்பிவிட்டுச் சபையிலிருந்து வெளியேறி விட்டார். அவருடன் பழைய மேயர்களில் ஒருவரான திரு நவரத்தினம் என்பவரும் வெளியேறினார். தமிழரகக் கட்சியைச் சேர்ந்த இரு அங்கத்தவர்கள் தடுப்புக் காவலில் இருப்பதால் அவர்களும் கூட்டத்துக்கு வர முடியவில்லை. உதவி மேயரும் கூட்டத்துக்கு வரவில்லை. கூட்டத்துக்கு வந்திருந்த மறநவர்கள் திரு ஆல்பிரட் துரையப் பாவை நகரின் புதிய மேயராக ஏகமனதாய்த் தேர்ந்தெடுத்து விட்டனர்.

செட்டம்பர் மாத முதல் வாரத்தில் மலையாள தலைநகரான கோவாலம்பூரில்

நடைபெறவிருக்கும் சர்வதேச சுதந்திரத் தொழிலாளர் சம்மேளன ஆசியாப் பகுதி மகாநாட்டுக்கு இலங்கையிலிருந்து சில பிரதிநிதிகள் அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று அழைப்பு வந்ததைத் தொடர்ந்து அம் மகாநாட்டில் கலந்து கொள்ளுவதற்காகத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு எஸ். தொண்டமானும் உபதலைவர் திரு கே. ராஜகீசனும் இந்த மாதம் 29-ம் தேதி புறப்பட்டு மலையாள போகிலர்கள். மகாநாடு முடிந்ததும் திரு தொண்டமான் சிங்கப்பூரிலிருந்து செட்டம்பர் மாதம் 15-ம் தேதி சுமாரில் சென்னைக்கு வந்து சென்னையில் சில தினங்கள் தங்குவதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறார். —ரஜனி

Ganesh
...

குளிர்ச்சிக்கும் நறுமணத்திற்கும்
சந்தனாதி, அரைக்கீறை
பிடுங்காமலகா, தைலங்கள்

டி.எஸ்.ஆர்.ஃகோ

கும்பகோணம்

செங்கோலும் ஜனநாயகமும்

சு. சந்திரன்

முன்னுரை :

நாட்டின் நலத்துக்கு இன்றியமையாதது செங்கோல். மக்கள் மனத்துக்கு உகந்தது ஜனநாயகம். சமூகத்தின் கருத்துக்கு அவசியமானது செங்கோல். மாணமாக வாழ்வதற்கு ஏற்றது ஜனநாயகம். செங்கோலும் ஜனநாயகமும் ஒரு தேசத்தில், ஒரே காலத்தில் பரிபூரணமாகப் பரிணமிக்குமாயின் அது பூலோக சுவர்க்கமாயி விடும். ஆனால் அது சாத்தியமில்லை. சிறிதும் வீணயாத செங்கோல் மனித ஆட்சியில் இட்டாது. முற்றிலும் வீணத்து கொடுங்கோலாகாமல் இருந்தாலே அதிரிஷ்டமாகும். அவ்வாறே பரிசுத்தமான ஜனநாயகமும் முடிவான வட்சியமேயாகும். பெரும்பாலான பிரஜைகளின் விருப்பங்களை ஓரளவு அணுகித்து நடக்குமென்ற ஜனநாயகத்தில் எதிர்பார்க்கக் கூடும்.

செங்கோல் ஆட்சிக்கு இரண்டு பாகமுண்டு. முதல் பாகம் நீமைகளைத் தடுத்தல். சமூகத்தின் நீமைகள் எக்காலத்திலும் ஒரேயிடமாகவே இருக்க மாட்டா. அதன் அமைப்பையும், நாகரிகத்தையும் பொறுத்திருப்பன. இக்காலத்தில் அதிகக் கொடுமையான நீமைகள் : பசி, பயம், பலாத்காரம், பட்சபாதம்.

இரண்டாவது பாகம், பொதுமக்களின் நன்மைகளை நாடுதல். அவைகளை அமைதி, ஆரோகியம், அறிவு, ஆனந்தமென்று வருக்கலாம்.

எதேச்சாதிகாரத்தில் இவ்விரண்டுக்கும் முக்கிய சாதனம் எதேச்சாதிகாரியின் மனப்போக்கே. அது நன்றாகவிருந்தால் அரசு நன்றாக நடைபெறலாம். இவ்விலக சரித்திரத்தில் அசோகர் ஒருவரே செங்கோலைப் பூரணமாகக் கடைப்பிடித்ததாகக் காணப்படுகிறது. அதுவும் அவர் கலிங்க யுத்தத்துக்குப் பின் புத்த பகவானின் பக்தரான பின்னே. மாரீசம் அரிவியல், அக்பர் முதலிய கீர்த்தி வாய்ந்த மன்னர்களின் சரித்திரத்தை ஆராய்ந்தால், செங்கோலும், கொடுங்கோலும் கலந்து பிணைந்து கிடப்பதையே காண்டிருக்கும். ஜலியஸ் சீலர், நெப்போலியன், ஹிட்லர் முதலிய எதேச்சாதிகாரிகளின் வரலாற்று படிப்படியாகக் கொடுங்கோலின் வளர்ச்சியாகவே இருந்தன. அவர்கள் அவ்வப்போது செய்த சிறிய நன்மைகளையே சரித்திராளிகள் மிகைப்படுத்தி யிருக்கின்றனர்.

ஜனநாயகத்தின் போக்கை ஒருமைதன்மையோ, ஒரு சிறு கூட்டத்தினையோ நீண்டகாலம் பொறுத்திராது. அதன் கருவிகளையும், முறைகளையும் பெரிதும் தழுவி தீர்க்கும்.

ஜனநாயகத்தின் முக்கிய கருவிகள் அரசியல் கட்சிகள், பொதுத் தேர்தல்கள், சட்டசபைகள், மந்திரி சபைகள், அதிகாரவர்க்கம்.

அதன் பிரதான முறைகள் : சட்டம், நியாயம், நிர்வாகம், பொருளாதாரம்.

சமூகத்தின் நீமைகளைத் தடுக்கவும், நன்மைகளை நாடவும் எவ்வித நடவடிக்கைகள்

தேவை, அவைகளைச் சாதிக்க ஜனநாயகத்தின் கருவிகளும், முறைகளும் எவ்விதம் நடைபெறவேண்டும் என்பது சிக்கலான பிரச்சனைகள். அரசியல் நிபுணர்களுக்குள் அவற்றைப் பற்றிக் கடுமையான வாக்குவாதங்கள் உண்டு. ஒருவாதத்தின் பலமும், பொருத்தமும் காலத்துக்கும், சூழ்நிலைக்கும் தகுந்தவாறு மாறிக் கொண்டு வரும். ஆதலால், எந்தவாதத்தையும் முடிவான தத்துவமாக ஏற்கலாகாது. ஆனால் அவைகளைப் பற்றிப் பொது மக்கள் ஓரளவு அறிந்தாலொழிய, கட்சிப் பிரசாரத்துக்கு அடிமையாகாமல் இருக்க முடியாது.

'பொருளாதாரமும் பொது மக்களும்' என்ற கட்டுரைத் தொடரிலும், 'செல்வமும், சுதந்திரமும்' என்ற தொடரிலும் பலவித சமூகத் தத்துவங்களும், நீதிகளும் ஆராயப் பட்டன. அவைகளில் ஆலோசிக்கப்படாத சமூகக் கேள்விகளை இத் தொடரில் விசாரிக்கப்படுகின்றன. இம் மூன்று தொடர்களையும் கவனத்துடன் படித்த தமிழனுக்குப் பொதுப் பிரச்சனைகளில் சுதந்திரமாகச் சிந்திக்கும் சக்தியும், ஜனநாயகத்தில் நிறமையுடன் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் ஆற்றலும் கூடுமென்று நம்பப்படுகிறது.

1. பசி

எப்பொழுதும் உணவுப் பிரச்சனை அரசியல் சூழல்பங்களுக்கும் புரட்சிகளுக்கும் ஓர் மூல காரணமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால், பண்டைக் காலங்களில் ஆதென்ஸ், ரோமா புரி போன்ற பெரிய நகரங்களைப் பிரதானமாகக் கொண்ட ராஜ்யங்களிலேயே அரசாங்கங்கள் பிரஜைகளின் உணவைப்பற்றி முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருந்தது. பெரும்பாலான நாடுகள் விவசாயக் கிராமங்கள் கொண்ட ராஜ்யங்களாகவே இருந்தன. வறட்சி, வெள்ளங்களால் மிதமிஞ்சிய சேதம் உண்டான வருஷங்களிலேயே உணவுக்குறைவு ஏற்பட்டது. அப்பொழுது வேறு வழியில்லாமல் மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் மாண்டனர். மற்றக் காலங்களில் போதிய உணவு அரசாங்க உதவியின்றியே உற்பத்தியாகி வந்தது. உற்பத்தி செய்பவர்களும் உண்பவர்களும் ஒரே கூட்டத்தாராக இருந்ததால் அதன் பங்கும் பெரும் பிரச்சனையாக இருக்கவில்லை. கிராமங்களுக்குப் பணி செய்யும் கைத்தொழிலாளிகள் அனைவரும் தானியத்தை யே கூலியாகப் பெற்றனர். அரசாங்க வரியும் தானியமாகவே வசூலிக்கப்பட்டு, சர்க்கார் செயல்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஆதலால் பிரஜைகளுக்கு உணவு கிடைப்பதைப் பற்றி அரசாங்கத்தக்குச் சிந்தனையுமில்லை, கடுமையுமில்லை. குடியானவரும், கடவுளுமே பொறுப்பாளிகளாக இருந்து வந்தனர்.

இந்த நிலைமை இப்பொழுது மாறிவிட்டது. இயந்திரத் தொழில் மிகவும் பெருகிய நாடுகளில், உணவு சிக்கலான அரசியல் பிரச்சனையாகி விட்டது. அத்தொழில் தற்சமயம் குறைவாக இருந்தாலும், நாளுக்கு நாள்

பெருவி வரும் பாரதம், சைனா போன்ற தேசங்களில் உணவைப் பற்றிய கவலையும் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகிறது.

இதற்குப் பிரதான காரணங்கள் இரண்டு. எவ்வாறு நாடுகளிலும் சென்ற இருநூறு வருஷங்களாக ஜனத்தொகை பெருகி வருகிறது. 18-19-ம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பாவின் ஜனத்தொகை பன்மடங்கு அதிகரித்தது. இங்கிலாந்தில் 400 வருஷங்களுக்கு முன் 30 லக்ஷம் ஜனங்களே இருந்தனர். இப்பொழுது 450 லக்ஷத்துக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். இயந்திரத்தொழிலின் பெருக்கினால் பல சாமான்களைத் தொழிற்சாலைகளில் ஏராளமாக உற்பத்தி செய்து பிற்போக்கான நாடுகளுக்குவிற்று உணவு இறக்குமதி செய்வது கலபமாகவிருந்தது. விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் விவசாயத்தின்பலனும் அதிகரித்தது. வைத்தியம் விருத்தியடைந்து மக்களின் மரண விதமும் குறைந்தது. சிசு மரணம் பெரிதும் தடுக்கப்பட்டது. இவ்வாறு ஜனத்தொகை நி ம ரெ ன்று வளர்ந்து நாட்டின் செல்வமும் பெருகிய பின், அதற்கு மாறான சக்திகள் தோன்றின. விவாக வயதுகள் அதிகரித்தன. பெரிய குடும்பத்தைச் சமாளிக்க விருப்பமில்லாமல் தம்பதிகள் கர்ப்பத் தடை முறைகளைக் கையாள வானார்கள். ஜனவிருத்தி குறைந்து இப்பொழுது இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் வருஷந்திரப் பிறப்பும் இறப்பும் ஏறக்குறைய ஓரளவில் இருக்கின்றன.

இயந்திரப் பெருக்கின் ஆரம்பக் கட்டத்திலுக்கும் பாரதம், சைனா போன்ற நாடுகளில் ஜனப் பெருக்கம் தீவிரமாக இருக்கிறது. அடுத்த 25 வருஷங்களில் பாரதத்தின் ஜனசங்கியை 50 கோடியை எட்டிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மேலூட்டு வைத்தியத்தை ஏற்றுக் கொண்டதன் பலனாக, சிசு மரணமும், தொத்து நோய்களும் மிகவும் குறைந்திருக்கின்றன. கர்ப்பத் தடை முறைகளை உபயோகிக்கும் தம்பதிகள் மிகவும் சிலரே. ஆதலால் மேலும் பல வருஷங்களுக்குப் பாரதத்தின் ஜனத்தொகை பெருகி வருவது நிச்சயம்.

உணவு நெருக்கடிக்கு இரண்டாவது காரணம் நகரத்தில் வசிப்போரின் தொகையின் பெருக்காகும். பிரிட்டனில் 100க்கு 80 பேர்கள் நகரங்களிலும் மீதி 20 பேர்களே கிராமங்களிலும் வசிக்கின்றனர். இயந்திரத்தொழில் பெருகிய இதர நாடுகளிலும் இப்படியே பெரும்பாலோர் நகரவாசிகளாகி விட்டனர். இன்னும் விவசாயத்தைப் பெரிதும் அண்டிப் பிழைக்கும் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க நாடுகளில்தான் கிராமவாசிகள் பெரும்பாலாக இருக்கின்றனர்.

ஒரு நாட்டில் உற்பத்தியாகும் விவசாயப் பொருள்களின் அளவு அதன் மக்களுக்குப் போதாததாக இருந்தாலும், அதிகமாக இருந்தாலும் ஜனநாயகத்துக்கு அதைப் பற்றிக் கவனம் செலுத்தவேண்டியதாயிருக்கிறது. இதற்கு பிரிட்டனையும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டையும் உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். பிரிட்டனில் அதன் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய அளவில் பாதியளவே தான் உற்பத்தியாகிறது. மீதியை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டும். அப்படி

இறக்குமதி செய்யும் உணவுகளின் விலைகள் மலிவாக இருந்தால் உள் நாட்டுக்குடியானவர்களின் விவசாயம் நஷ்டமாயி, அவர்கள் அதை விட்டு விட்டு நகரத்துக்கு வரத் தொடங்குவார்கள். ஆதலால் உள் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் விவசாயப் பொருள்களுக்குச் சரியான பாதாகாப்பு அளிப்பதற்குப் பலவித முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. வெளி நாட்டிலிருந்து வரும் உணவுகளுக்கு அதிகச் சங்க வரி விதித்தால் பெரும்பாலான பிரஜைகளுக்கு உணவு விலை அதிகரித்து, அவர்கள் அதிகக் கூலி கேட்க, பொருளாதாரக் குழப்பம் ஏற்பட்டு விடும். ஆதலால் வெளியிலிருந்து வரும் உணவுகளுக்கும், உள் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் உணவுகளுக்கும் போட்டியின்றி விற்பனையாவதற்கு சூழ்மமான முறைகள் தேவையாகின்றன. பிரிட்டனின் உணவு உற்பத்தியும், விற்பனையும் சர்க்கார் கட்டுப்பாடுகளுடன், அதன் மேற்பார்வையில் நடக்கின்றன.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிலோ நிலப்பரப்பின் மிகுதியாலும், விஞ்ஞான விவசாய முறைகளின் முன்னேற்றத்தாலும் நாட்டுக்கு வேண்டிய உணவுக்குமேல் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. மொத்தத் தொழிலாளர்களில் 100க்கு 15க்குக் குறைவாகவே விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். உற்பத்திப் பெருக்கின் அளவில் விவசாயக் குறைவாகவே வேண்டிமன்பது அமெரிக்கா கைக்கொண்டிருக்கும் முதலாளித்துவ முறையின் மூலக் கொள்கை. ஆனால் அப்படிச் செய்தால் விவசாயம் வாய்க்காமலாகிறது. விவசாயிகள் தமது தொழிலை விட்டுவிட்டு நகரங்களுக்கு வந்துவிடுவார்கள். நாட்டின் உணவுக்கு அபாயமேற்படுவதுமன்றி, தொழில் மந்த காலங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் அதிகரிக்கும். ஆதலால் தமது கொள்கையை அதிகமாகப் பாராட்டாமல், விவசாயப் பொருள்களின் விலைகளைப் போதுமானவு உயர்த்தவும், விவசாயத்தை வாய்ப்புள்ள தொழிலாக்கி வைத்திருப்பதற்கும் ஏராளமான பணம் செலவழித்து அமெரிக்க சர்க்கார் மிகுதியான விவசாயப் பொருள்களைவாங்கிக் கிட்டங்கிகளில் சேமித்து வைத்தது. இதர நாடுகளுக்கு வழங்குகின்றனர். அப்படி வழங்குவதால் உலக வியாபாரம் சீர்குலையாமலிருப்பதற்குப் பல நிபந்தனைகளை அனுஷ்டிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

பாரதத்தின் நிலை தற்சமயம் முற்றிலும் மாறி யிருக்கிறது. 100க்கு 80 சதம் ஜனங்கள் கிராமங்களில் குடியிருக்கின்றனர். 70 சதம் குடும்பங்கள் விவசாயத்தால் பிழைக்கின்றன. தாம் உற்பத்தி செய்யும் தானியங்களில் பெரும் பாகத்தைத் தாமே உண்ணின்றனர். ஒரு சிறு பாகமே சந்தைகளில் விற்கப்பட்டு, நகரங்களுக்கும் உணவுக்குறைவான பிரதேசங்களுக்கும் போய்ச் சேருகின்றன. மழையும் காலமும் ஒன்று, செழிப்பான மாகும் உள்ள வருஷங்களில் நாட்டுக்குப் போதுமான விளைவு உற்பத்தியாகிறது. ஆயினும் இங்கும் உணவுப் பிரச்சனை சமீப காலங்களில் நெருக்கடியாகி வருகிறது. நகரத்தின் ஜனப்பெருக்கு கிராமங்களின் ஜனப்பெருக்கைவிட 3, 4 மடங்காக இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி சிறிது குறைந்தாலும், அதன் விலை உயர்வு

அதிகமாகிறது. நகரவாசிகளால் தாங்க முடியாமல் கிளர்ச்சியும், தொழில் குழப்பமும் ஏற்படுகின்றன. யுத்த காலத்தில் கிராமங்களிலிருந்து சர்க்காரே தானியங்களைக் கட்டாயமாக வாங்கி நகரங்களில் தம் அதிகாரத்துக்குட்பட்ட கடைகள் மூலம் விற்பனை செய்தனர். இதனால் ஏற்பட்ட அதிருப்தியும், ஊழலும் மிதமிஞ்சிப் போவதைக் கண்டு அக்கட்டுப்பாடுகளை ரத்து செய்தனர். உற்பத்தி குறைந்து உணவு விலைகள் அதிகரிக்கவே, மீண்டும் நெருக்கடி ஏற்பட்டு, பாரத சர்க்காரின் திட்டாடிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

உணவு நெருக்கடியால் ஜனங்களிடம் அதிருப்தி மிகுந்தால், ஜனநாயகம் சரியாக நடைபெறாது என்று கூறத் தேவையில்லை. ஆதலால் எல்லா ஜனநாயக அரசாங்கங்களும் இத்துறையில் பின்வரும் முறைகளைக் கையாளுவது அவசியமாகும்.

விவசாயம்: வாபரமான தொழிலாக இருப்பதற்கு வேண்டிய பாதுகாப்புகள் அளிக்கப்பட வேண்டும். உணவுப் பொருள்களின் விலைகள் மிதமிஞ்சிக் குறையாமல் பார்ப்பதும், விவசாயத்துக்கு வேண்டிய சாமான்களின் விலைகள் மிதமிஞ்சி அதிகரிக்காமல் தடுப்பதும், வெள்ளம், வறட்சியால் நஷ்டமடைந்த குடியானவர்களுக்கு உதவியளிப்பதும், போதிய அளவில் வெளிநாடுகளிலிருந்து உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்து நகரமக்கள் நியாய விலையில் பெறும்படி செய்வதும் இக்காலத்திய ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையான வேலையாகும். உணவுக்குச் சரிவர ஏற்பாடு செய்த பின்னரே, மற்ற ராஜ்ய அலுவல்களை முறைப்படி செய்வது சாத்தியமாகும்.

மிகவும் தீவிரமாகப் பொருளாதாரப் பரட்சி செய்த குடியாவினும், அவ்விதம் செய்ய விரும்பும் சைனாவிலும் எல்லா விவசாய நடவடிக்கை மீதும் தானிய விற்பனை மீதும் கடுமையான அரசாங்கக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எதேச்சாதிகாரங்களாக இருப்பதால் இது சாத்தியமாகிறது. கஷ்டக்கணக்கான குடியானவர்கள் கண்காணாத இடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டும், பலாத்காரமாக நிலங்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டும், கூட்டுப் பண்ணைகளைக்கூடப்படும் விவசாயம் புரட்சிகரமாக குடியாவில் மாற்றப்பட்டது. அவ்வப்போது இம்முறைகளை எதிர்த்த விவசாயிகள் மிகவும் கொடுமை யுடன் தண்டிக்கப்பட்டனர். சைனாவில் இச்சமயம் இந்த நிலைமை இருந்து வருகிறது. லட்சியம் உயரியதாக இருப்பினும், எதேச்சாதிகாரம் கொடுங்கோலாக மாறிவிடும் என்பதற்கு இவைகளே போதிய உதாரணங்கள்.

உணவு போதிய அளவு இருந்து, அதன் விலை நியாயமாக இருந்தாலும் மக்களிடம் அதை வாங்குவதற்குப் பணம் இருக்க வேண்டும். பொதுப்போவார் நகரவாசிகளாக இருக்கும் நாடுகளில் வேலையில்லாமலும் கூலியில்லாமலும் கஷ்டப்பட்டு குடும்பங்கள் பரியால் வாடுவதைத் தடுப்பது மிகவும் பெரிய அரசியல் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. நமது நாட்டைப் போல் கிராமத்துக்குக் கிராமம் கற்றித்திரிந்து பிச்சை வாங்கிப், பிழைக்க முடியாது. ஓர் பக்கத்தில் அரசியலில் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வாக்குரிமை கொடுத்து விட்டு, வாக்காளர்

களைப் பட்டினி போட்டு ஜனநாயகம் நடத்த முடியாது. ஒன்று பரிசீலனை தீர்க்க நல்ல பரிசீலனை தேட வேண்டும். இவ்வாறு விடில் ஜனநாயகம் கவிழ்ந்து விடும். ஜனநாயகத்தில் பரிசீலனை கொடுமை அவசியம் தீர்ந்து விடும் என்ற நம்பிக்கையே அதன் சிறந்த அஸ்திவாரமாகும். இந்த நம்பிக்கையைப் பலர் இழந்து விட்ட பிறகு, ஜனநாயகம் வெகுகாலம் நிலத்திராது.

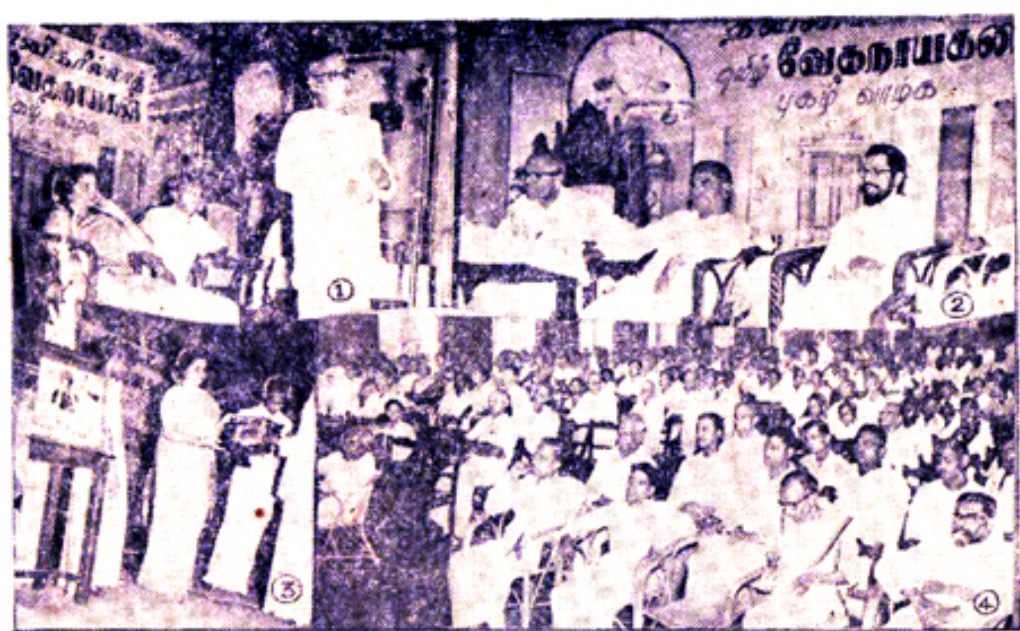
2. பயம்

சேதனங்களின் மூல உணர்ச்சிகள் பயம், பரி, காமம். இம் மூன்றிலும் பயமே பிரதானமானது. பூமி, சிங்கம் போன்ற கொடிய காட்டு மிருகங்களுக்குப் பயமில்லை என்று எண்ணுவது தவறு. தமக்குப் பழக்கமில்லாத ஒசைகளைக் கேட்டும், காட்சிகளைக் கண்டும் அவை நடுங்குகின்றன; கூடுமானால் தப்பி ஓட முயலுகின்றன. அதற்கு வழி தோன்றாமல் கோபம் அதிகரித்த பொழுதே அந்த பயம் குறைந்து பாக்கிரமம் ஒங்குகின்றது. தனிக் குடும்பங்களாகவோ, சிறிய சமூகங்களாகவோ மனிதன் காடுகளில் வசித்து வந்த ஆதி காலங்களில் மற்றப் பிராணிகளைப் போலவே அவனும் பயத்தால் சூழப்பட்டு வசித்து வந்தான். அந்தப் பயத்தை வென்று எதிரிகளோடும், காட்டு மிருகங்களோடும் போராடும் வீரமே உத்தம குணமாகக் கருதப்பட்டது.

மனித வர்க்கும் மற்றத் துறைகளில் எவ்வளவோ மாறிவிட்ட போதிலும், இன்றும் ஒவ்வொரு நாளும் சைவியத்துக்காக ஏராளமான செல்வத்தைச் செலவிடுகிறது. சைவியத்தில் சேர்ந்து யுத்த காலத்தில் உயிர் துறப்பதற்குத் தயாராக இருப்பவர்களைப் போற்றுகிறது.

எதிரிக் கூட்டங்களின் பயத்திலிருந்து கூடுமான வரையில் தப்புவதற்கும், அவசியமான பொழுது அவற்றைத் திறமையுடன் எதிர்ப்பதற்காகவே அரசாங்கம் தோன்றியது. ஆனால் கிணறு வெட்டப் பூதம் பிறந்தது என்ற பழமொழிக்கேற்ப, அரசாங்கமே மனிதன் பயத்துக்குப் பெரும் காரணமாகி விட்டது. அதனால் ஆங்காங்கு பெரியவர்கள் ராஜ தர்மத்தை ஓர் அறவழியாகச் செய்து அதிலிருந்து பிறழும் அரசர்கள் தரகத்துக்குப் போவார்கள் என்ற அச்சத்தையும் ஊட்டினர். பாரதத்தில் எல்லா ஹிந்து அரசர்களும் மனுநீதியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை நிலன் வந்தது.

மதத்தினால் எதேச்சாதிகார மன்னர்களின் அக்கிரமங்களின் ஓரளவு தடுக்கப்பட்ட போதிலும், மக்களின் மனத்தில் அவர்களைப் பற்றிய பயம் என்றும் குறையாமலிருந்து வந்தது. அவர்கள் வீரர்களாக இருந்தால், வீண்போர் தொடுத்து நாட்டின் செல்வத்தையும், வாணிபர்களையும் நாசமாக்கி விடுவர். கோழைகளாக இருந்தால் பக்கத்து நாட்டார் ஆக்கிரமிப்பார்கள். உதாரண முள்ளவர்களாயிருந்தாலும், லோபிகளாயிருந்தாலும் இஷ்டப்படி வரிபோட்டு வசூல் செய்வார்கள். மற்ற எதனையும் விட, அவர்கள் எப்பொழுது என்ன செய்வார்கள் என்ற சந்தேகமே ஓயாத

தமிழ் வளர்த்த பெரியார் மாத்யமம் வேதநாயகம்மீட்டீர் அவர்களின் ஞாபகார்த்த விழா சேன்ற மாநகரகடைசியில் திருச்சி சேயின்ட் ஜோஸப் கல்லூரி லாவி மண்டபத்தில் மிகச் சிறப்பாக நடப்பெற்றது விழாவுக்கு நகரசபைக் கமிஷனர் திரு. கி. சாமலிங்கம் எம். ஏ. அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள். இவ்விழாக்காட்சிகள் சிலைவாழைப்படத்தில் காணலாம். 1. அருகில் அமர்த்திருப்பவர் குழுச் செயலாளர் திரு. பி. கே. லாலை. கலைமகள் ஆசிரியர் திரு. வி. வா. ஜகதநாதன் பேசுகிறார். 2. விழாத்தலைவர் திரு. கி. சாமலிங்கம், திருவாசகமணி கே. எம். பாஸகப்பிரமணியம், சேயின்ட் ஜோஸப் கல்லூரி ரெக்டர் ரெவரன்டு தாமஸ். 3. பேச்சுப் போட்டியில் வெற்றிபெற்ற சங்கத்துக்கு 'சேர் சுந்தரம் கேடய'த்தைத் திருமதி மாணிக்கம் வழங்குகிறார். 4. சபைக்கு வந்திருந்த தமிழ்ப்பெரு மக்களின் ஒரு பகுதி.

கலைக்கும், பயத்துக்கும் இடமாகும். பரம்பரையாக ஆண்டு வரும் மன்னர்களை விட, புதிதாக அதிகாரம் பெறும் எதேச்சாதிகாரிகள் மிகவும் திறமையுள்ளவர்களாக இருப்பர். ஆனால், அவர்களால் அச்சமும் அதிகரிக்கும். ஹிட்லர் காலத்தில் ஜெர்மனியும், ஸ்டாலின் காலத்தில் ருஷியாவும் இருந்த நிலைமையை நினைத்துப் பார்த்தால், எவ்வித எதேச்சாதிகாரத்திலும் மக்கள் அச்சமின்றி வாழ முடியாது என்பது நன்கு புலப்படும்.

பயமின்றி வாழ்வதற்கு ஜனநாயக முறை ஒன்றே தகுந்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் எவ்வாறு ஜனநாயக அரசாங்கமும் அச்சமற்ற வாழ்வை நிச்சயமாக அளிக்குமென்று கூறமுடியாது. ஜனநாயகத்தின் கீழ் நிலைபெற்ற திறமையுள்ள அரசாங்கம் தடைபெறாமலிருந்தால், உன்னாட்டுக் குழப்பமும், வெளி நாட்டு ஆக்கிரமிப்பும் கலபமாகும். பிரான்ஸில் இவ்வித நிலைமை நீண்ட காலமாக இருந்து வந்ததால், அதைத் தாக்குவது ஜெர்மனியின் எதேச்சாதிகாரிகளுக்கு எளிதாயிற்று.

பலஹிமமான ஜனநாயகத்தில் அதிகார வர்க்கத்தின் அக்கிரமங்களைத் தரக்கூடியாமல் பிரஜைகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுள்ளனர். எதேச்சாதிகாரத்தில் போல, திடீரென்று எதிர்பாராத சட்டத்தைச் செய்ய முடியாது இருந்தாலும், சட்டங்களை அமுல் செய்வதில்

மக்களுக்கு நம்பிக்கை யில்லா விட்டால் துஷ்டர்களும், மோசக்காரர்களும் அரசாங்கத்தைத் தம் வசமாக்கிக் கொண்டு ஜனங்களைத் துன்புறுத்துவார்கள்.

ஜனநாயக அரசாங்கம் நீண்ட காலம் ஓர் அரசியல் கட்சியின் கையிலோ, ஜாதிமத வெறி கொண்டவர்கள் வசமோ சிக்கிக் கொண்டால் ஆளும் கூட்டத்தாரைச் சேராதவர்கள் பலவித அபிதாயங்களுக்கு அஞ்சி வாழ வேண்டி வரும்.

ஸ்திரமான அரசியல் அமைப்பும், நேர்மை யான நீதி மன்றங்களும் ஜனநாயகத்தில் அச்சமற்ற வாழ்வின் அன்றிவாரங்கள். எவரும் சட்டத்தை மீறினால் தண்டிக்கப்படுவர். பட்சபாதமற்ற நியாயம் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை இருந்தால், மக்கள் பயமின்றி அமைதியுடன் வசிக்கக் கூடும்.

இஷ்டப்பட்டபடி அரசியல் அமைப்பை மாற்றுவதும், நீதிபதிகளை நிர்வாகத்தின் கருவிகளாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதும் ஜனநாயகத்தின் பெயரால் கொடுங்கோல் நடத்தும் அரசாங்கங்களின் முறைகள்.

நாட்டின் நலத்தை யுடைய ஜனநாயகங்களில் கூட சமூக வாழ்வில்-ஓயாமல் அனுவசியமான மாறுதல் செய்து குழப்பம் உண்டாக்குவது சர்வசாதாரண நிகழ்ச்சிகளாகும். (தொடரும்)

களிப்பான வீடும் கைத்தொழில் பொருள்களும்

மக்களின் இயற்கையான அறிவில்
மலர்ந்த கலை ஆர்வம் பற்பல
வகைகளிலே பரிமளித்து,
அழகுக்கும் உபயோகத்துக்கும்
உகந்த கைத்தொழில் பொருள்
களிலே துவங்குகிறது.....
ஆம், வளமார்ந்த வாழ்க்கை
நெறியிலே பிறந்த மங்காத
பரம்பரைக் கலையின்
பிரதிபிம்பங்கள், அவை.

அகில இந்தியக் கைத்தொழில் போர்டு

வள்ளுவர் வாசகம்

ராஜாஜி

44

தன் காரியத்தைத் தான் பார்த்துக் கொண்டு யோக்கியமாக வாழ்வது ஒருவித வாழ்க்கை. ஊரெல்லாம் ஒன்று என்று சுற்றிலுமுள்ளவர்களை நோட்டு சேர்ந்து எல்லாரும் சுகமாக இருக்க வேண்டும் என்று வாழ்வது மற்றொரு விதம். இரண்டாவதாகச் சொல்லப்பட்ட வாழ்க்கை முறையே தறளில் சொல்லப்பட்ட 'ஒப்புரவறிதல்'.

'ஒப்புரவறிதல்' என்கிற உபதேசம் திருக்குறளின் தனிப்பட்ட சிறப்பு. 'கையைப் பற்றி எல்லா பாகைகளிலும் எல்லா நூல்களிலும் உபதேசம் செய்யப் படுகிறது. ஆனால் திருக்குறளில் சொல்லப்படும் ஒப்புரவு, சுகைத் தனி உருவம் தருகிறது. மற்ற நூல்களில் சொல்லப்படுவதுபோல் அல்லாமல் ஒரு தனி அழகு பெற்று நிற்கிறது.

ஒப்புரவறிதல் என்றால் உலகமையினை அறிந்து செய்தல் என்றும், நம் வருவாய் அளவிற்கு ஏற்பத் தக்கார்க்குத் தக்கன அறிந்து கொடுத்தல் என்றும், உலக நடையை அனுபவித்து உபகாரம் செய்தல் என்றும் பலவாறு உரைகாரர்கள் பொருள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஒப்புரவையும் சுகையையும் ஒன்றாக வைத்தல் சரியாகாது என்று தோன்றுகிறது. ஒப்புரவறிந்து வாழ்தல் என்பதின் பொருள் ஊராரும் தானும் ஒன்று எனக் கருதி வாழ்தல் என்று வைத்துக் கொண்டால், உரைகாரர்கள் சொல்லியிருப்பதெல்லாம் இதில் அடங்கும். இக்கால பாகையில் சமூகக் கட்டுறவு என்று சொல்லப்படுவது இதுவே.

தனிப்பட்டவர்களின் சொத்துரிமையை நீக்கி எல்லாம் சமூகாய

உரிமை என்று விதிக்காமலேயே, அவரவர்களின் உழைப்பினாலும் மூலதனத்தினாலும் உண்டாக்கும் செல்வத்தை அவரவர்கள் தங்கள் உரிமையாக வைத்துக்கொண்டே, ஊரெல்லாம் ஒன்று எனக் கருதி ஒருவருக்கொருவர் உதவி வாழ்வது குறளில் சொல்லப்பட்ட ஒப்புரவின் கருத்து. ஊருக்கு உதவியும் தன் இல்லற சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றியும் வாழ்வது இல்லறத் தானுடைய ஒப்புரவு.

பிறருக்கு என் செல்வத்தில் என்ன பங்குரிமை? நான் ஏன் அவர்களுக்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டும்? அவர்கள் எனக்கு என்ன செய்கிறார்கள்? - என்றெல்லாம் எண்ணித் தன் வாழ்க்கைக்கு வேலி போட்டுக் கொண்டு தன் பாட்டுக்குத் தான் வாழ்வது மடமைக்குள் மடமை.

கைம்மாறு வேண்டா

கடப்பாடு; மாரிமாட்டு

என் ஆற்றும் கொல்லோ

உலகு.

['கடப்பாடு' என்றால் கடமை, இரண்டும் ஒரு சொல்.]

கைம்மாறு வேண்டாமல் உதவுவது கடமை. மாரியைப் பார். மழைக்கு உலகம் என்ன கைம்மாறு செய்ய முடியும்? அதைப்போல் நீயும் கைம்மாறு கேட்காமல் உதவுவது உன் கடமை.

உலகத்தில் வாழும் உயிர்கள் வானில் நிற்கும் மேகங்களுக்கு என்ன நன்மை செய்தன? ஒன்றும் இல்லை. ஆயினும் மழை பெய்கிறது. உயிர்களுக்கு உணவும் நீரும் தருகிறது. அதைப்போல் கைம்மாறு வேண்டாமல் உன்னைச் சுற்றியுள்ள மக்கட் சமூகத்துக்கு உபகாரம் செய்து வாழ் என்பது இந்தக் குறளின் பொருள்.

காற்றின் அசைவிலே

பர்மாவுக்கே உயிர்நாடியான ஐராவதி நதிக்கரைக்கு அப்பால் இருந்த அந்த ஆஸ்பத்திரிக்குச் சுந்தரம்வந்து இரண்டு வாரங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டன. "இன்னும் பத்து நாளில் கட்டை அவிழ்த்து விடலாம். எந் பார்த்ததைக் காட்டிலும் சிக்கிரமாகவே காயம் ஆறி வருகிறது" என்று கூறினர் டாக்டர். போரில் படுகாயமுற்ற ஓர் இளம் காணியின் உயிரைக் காப்பாற்றி விட்டோம் என்ற திருப்தியை அவரது முகம் காட்டியது.

சுந்தரம் வெறுப்புடன் டாக்டரைப் பார்த்தான். பாவம், அந்த மர்மப் பார்வையில் பொதிந்து கிடந்த அவனது மனக் கொடும்பையும் ஆத்திரத்தையும் டாக்டர் எவ்வாறு அறிந்து கொள்ள முடியும்? "ஏன் அப்பா, இன்னும் காயத்தில் வலி ஏதாவது இருக்கிறதா?" என்று கள்ளங்கபட மில்லாமல் கேட்டார் அவர்.

'ஹாம்' என்று அலுத்துக் கொண்டான் சுந்தரம். டாக்டர் அதுதாபத்துடன் அவனைப் பார்த்தார். அந்த இடத்தை விட்டு நகர்ந்து மற்றொருவரின் படுக்கைக்குச் சென்றார்.

அது புத்த காலமானதால் காயமடைந்த சிப்பாய்களைத் தவிர வேறு எவரும் அந்த ஆஸ்பத்திரியில் தங்கிச் சிகிச்சை பெறுவதற்கு முடிய வில்லை.

போர்க்களத்திலிருந்து புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்ட சில சிப்பாய்களைத் தவிர குணமடைந்து வந்த மற்றவர்கள் சிகரெட் பீடித்துக் கொண்டும், சிரித்துப் பேசிக் கொண்டும் இருந்தனர். சுந்தரம் ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து பதினைந்து நாட்களுக்கு மேலாகி விட்டன. அவனுக்கு நெற்றியில் ஏற்பட்ட காயம் அநேகமாகக் குணமடைந்து விட்டது. அப் படியிருந்தும் அவன் யாருடனும் பேசுவ தில்லை. அவன் முகத்தில் எப்போதும்

எள்ளும் கொள்ளும் வெடித்துக் கொண்டிருந்த தன். எனவே, சில சிப்பாய்கள் அவனுக்குச் 'சிடுமுச்சி சுந்தர்' என்று பட்டப் பெயர் கூடக் கொடுத்திருந்தனர்.

ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு, தனக்கு அடுத்த படுக்கையில் உள்ள சிப்பாயைப் பார்த்து, "ஜானி டாக்டரின் மனைவியா?" என்று கேட்டான் சுந்தரம். அவன் குரலில் அளவுகடந்த சோகமும் வேதனையும் நிறைந்திருந்தன.

சுந்தரத்தின் அறியாமையைக் கண்டு அந்தச் சிப்பாய் இடிஇடியென்று சிரித்தான்.

"டாக்டர் சசி இராணுவத்தில் உயர்தர அதிகாரி. ஜானி சாதாரண நர்ஸ். டாக்டர் நல்ல மனிதரானதால் தமது அந்தஸ்தைப் பெரிதாகக் கருதாமல் அவனுடன் பேசிக் கொண்டிருப்பதால்தான், மற்றவர்கள் நர்ஸ் ஜானியிடம் மரியாதையாக நடந்து கொள் கிறார்கள். இல்லாவிடில், இந்தச் சிப்பாய்க ளெல்லாம் அவளை என்ன பாடுபடுத்தி விடு வார்கள், தெரியுமா?" என்றான் பக்கத்தில் படுத்திருந்த அந்தச் சிப்பாய்.

சுந்தரம் அதற்கு மேல் அவனிடம் பேச வில்லை. அந்த ஆபத்தான நிலையிலும் டாக்டர்-ஜானியின் உறவு மர்மத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவன் மனம் துடியாய்த் துடித்தது.

★

அந்த ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்ற மற்றச் சிப்பாய்களுக்கும் சுந்தரத்துக்கும் ஒரு பெரிய வேற்றுமை இருந்தது. மற்றவர்கள் பிரிட்டிஷ் இராணுவத்தைச் சேர்ந்த சிப்பாய்கள். சுந்தரம் சிம்க்காரியான சிவ தேத்தாஜி கபாஷ்சந்திர போஸ் அவர்களைப் திறுவப் பட்ட இந்திய தேசிய இராணுவத்தைச் சேர்ந்தவன். பகைப் படையைச் சேர்ந்த சுந்தரத்தை ஆபிரத்தோடு ஆபிரத்தோருவ ரகவேறு ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் செல்லாமல், விசேஷ ஆஸ்பத்திரியில் கொண்டு வந்து சேர்த்திருந்தனர். ஆனால் இந்த ரகசியம் உயர்தர அதிகாரிகள் சிலரைத் தவிர வேறு எவருக்கும் தெரியவே தெரியாது.

மலாய் நாட்டிலே போர் மூண்டதும் இந்திய மக்களில் லக்ஷக்கணக்கானவர்கள் ஒரு பெரும் தவறு செய்தனர். புத்தத்திக்குப் பயந்து தரை மார்க்கமாக, அதாவது தாய் வந்து, பர்மா, அல்லாம் வழியாக நடந்து இந்தியாவுக்கு வருவதற்காகப் புறப்பட்டனர். மனிதர் சஞ்சரிக்க முடியாத பாதை வழியாக இரண்டாயிரம் மைல்களுக்கு மேல் நடந்து செல்வது சாத்தியமான என்பதை அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்க்கவில்லை. அது எவ்வளவு கஷ்டமான அகர வேலை என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. ஆடவர்களும், பெண்களும், குழந்தைகளுமாக அந்தப் பிர யானத்தில் ஈடுபட்ட கமார் இரண்டு லட்சம் பேர்களில் பத்தாயிரம் பேர்கள் கூட இந்தியா வந்து சேரவில்லை. வழியில் பட்டினி, பிணியினால் பலர் மாண்டனர். நீண்டதூரப் பிரயானத்தின் கொடுமையைத் தாங்க முடியாமல் பலர் உயிர் இழந்தனர்.

கொள்ளைக் கூட்டத்துக்கும் காட்டு மிருகக் கஞ்சுக்கும் பவியானவர்களின் தொகையைக் கணக்கிட முடியாது. கிழக்காசியா யுத்தத் தின்போது நிகழ்ந்த இந்தச் சோகமயமான கட்டம் கல்லையும் உருக்க வல்லது.

இந்த நிகழ்ச்சியை நேத்தாஜி தமது பிரசங் கங்களில் அடிக்கடி குறிப்பிட்டு மனம் உருகு வார். அவ்விதம் உயிரிழந்த வட்சக்கணக் கானவர் பாரத நாட்டின் விடுதலைப் போரில் உயிர் துறந்திருந்தால் அது எவ்விதம் சரித் திரத்தின் போக்கையே மாற்றியிருக்கும் என்று கூறுவார்.

தேசபக்தி தலுப்பும் நேத்தாஜியின் ஆவே சப் பிரசங்கங்களால் தூண்டப்பட்டு இந்திய தேசிய இராணுவத்தில் சேர்ந்த பதினாயிரக் கணக்கானவர்களில் சுந்தரமும் ஒருவர். பர்மா போர் முனையில் காயம்பட்டு, பிரிட்டிஷார் கையில் சிக்கிக் கொண்டான்.

★

ஆல்பத்திரிக்குச் சுந்தரம் வந்து இருபது நாட்களுக்கு மேலாகி விட்டன. அவன் மனத்தில் உருவாகி வந்த திட்டமும் பூர்த்தி யாகி விட்டது. தன் திட்டத்தை நிறை வேற்றுவதற்காகத் தன் இடையில் செருகிக் கொண்டிருந்த ஆ ப ரே ஷன் சுத்தியைக் கையால் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டான்.

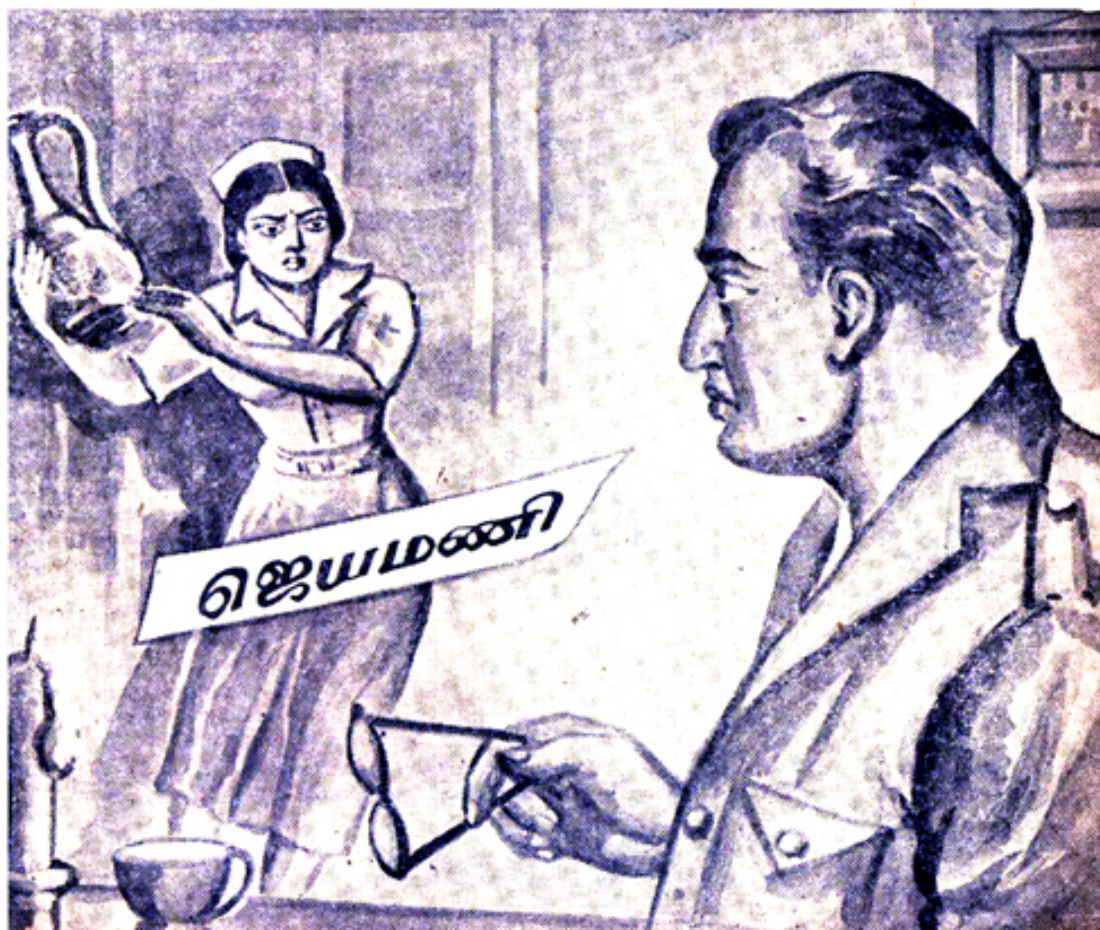
இனந்தோறும் இரவுஎட்டுமணிக்கு டாக்டர் சசி அவரது அறையில் நிச்சயமாக இருப்பார்.

ரணென்றால், நோயாளிகளின் தினசரிக் குறிப்புகளை நர்ஸ் ஜானி அவரிடம் சமர்ப் பிக்கும் நேரம் அதுதான். வராந்தாவில் உள்ள கடைசி அறைதான் டாக்டருடையது. ஆல்பத்திரி ஆறு மணிக்குே நிசப்தமாகிவிடும். ஒன்றிரண்டு சுப்பாய்கள் மாத்திரம் வசி பொறுக்க முடியாமல் முனகிக் கொண்டிருப் பார்கள். யுத்தகாலமானதால் விளக்குகள் எரியாது. எங்கும் இருட்டடிப்புத்தான். டாக்டர் சசியின் அறையில் மாத்திரம் சிறிது நேரத்துக்கு மெழுகுவார்த்தி விளக்கு 'முணுக் முணுக்'கென்று எரிந்து கொண்டிருக்கும்.

சுந்தரத்தின் திட்டம் எளிதில் நிறை வேறுவதற்கு இதைக் காட்டிலும் தகுந்த குழந்தை வேறு என்ன இருக்க முடியும்?

வராந்தா வழியாகச் சென்று முதலில் டாக்டர் சசி வெளியே தப்பி ஓடிவிட முடியாமல் அறையின் சுதவை வெளிப்புறத் தில் தாளிட்டு விடவேண்டும். பிறகு வராந்தாவில் இருந்து கிழே புல் தரையில் இறங்கி, மற்றொரு பக்கம் சென்று, கம்பியில்லாத திறந்த ஜன்னல் வழியாக உள்ளே குதித்து இந்த உலகிலிருந்து டாக்டர் சசிக்கு விடை கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, இருளில் மறைந்து விடவேண்டும். நர்ஸ் ஜானி எக்கேடு கெட் டாவது போகட்டும்.

தளபதி போர்த் திட்டத்தை வகுப்பது போல் சுந்தரமும் தன் போர்த் திட்டத்தை வகுத்து விட்டான்.

டாக்டருக்கு அவன் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறான் என்பது உண்மையே. அதை அவன் உணராமல் இல்லை. படுகாயத்துடன் வந்த அவனைக் குணப்படுத்தி மீண்டும் அவனை நடமாடும்படி செய்த பெருமை டாக்டருக்குத்தான் உரியது. எனினும் அவர் செய்துள்ள பாதகமான, மன்னிக்க முடியாத காரியம்-அதை நினைத்தாலே அவனது இதயம் வலிப்பு ஏறும் போல் இருந்தது. அவன் மனத்தில் எழுந்த ஆத்திரம் அந்த நன்றி உணர்ச்சியைக் கொண்டு விட்டது.

★

அவன் போட்ட திட்டப்படி எல்லாம் நடந்து கொண்டிருந்தது. டாக்டரிடம் நர்ஸ் ஜானி அன்றையக் குறிப்புகளை விவரித்துக் கொண்டிருந்தாள். முடியிருந்த டாக்டர் அறையின் விசைக்கதவைச் சுந்தரம் வெளியே தாளிட்டுவிட்டு மைதானத்தில் இறங்கி, திறந்திருந்த டாக்டர் அறையின் ஜன்னலுக்குக் கீழே ஒளிந்துகொண்டு தகுந்த சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். நர்ஸ் ஜானி ஆஸ்பத்திரி விஷயமாக, தான் கொடுக்க வேண்டிய குறிப்பு விவரங்களைக் கொடுத்ததும், அறையை விட்டு வெளியே செல்லுவதற்குத் தயாரானான். அப்போது டாக்டர் சசி திடீரென்று "ஜானி! உன்னிடம் ரகசியமாக ஒரு விஷயம் கூறவேண்டும், சற்று நில்" என்றார்.

அதே சமயம் சுந்தரம் தன் இருப்பிலிருந்த கத்தியை எடுத்து, அதைக் கையிலிருந்து நழுவி விடாமல் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டான்.

அப்போதுதான் அவன் எதிர்பாராத ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. எரிந்து கொண்டிருந்த மெழுகுவார்த்தி விளக்கு திடீரென்று அணைந்து போய், டாக்டர் அறை முழுதும் இருள் சூழ்ந்து விட்டது.

நர்ஸ் ஜானி கதவுக்கு அருகில் ஓடி, அதைத் திறக்க முயன்றாள். கதவு தாளிடப்பட்டு, தான் உள்ளே டாக்டருடன் தனியாக அகப்பட்டுக்கொண்டு விட்டோம் என்பதை அவன் உணர் ஆரம்பித்தான்.

ஜானி தைரியத்தை இழக்கவில்லை. "டாக்டர்! தங்களுடைய சதித் திட்டம் எனக்குத் தெரிந்து விட்டது. ஆனால், நான் கோழை என்று எண்ணி விடாதீர்கள். தாங்களே ஒரு அடி முன் எடுத்து வைத்தால், தங்களுடைய உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்பது நிச்சயம்" என்று உரக்கக் கத்தினாள்.

டாக்டர் பதறவில்லை. மறுபடியும் மெழுகுவார்த்தியை ஏற்றினார். நர்ஸ் ஜானி அதை அறையின் ஓர் ஓரத்திலிருந்து பெரிய ஜாடியைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு ஒரு பெண் புவியைப் போல் ஆவேசத்துடன் நின்று கொண்டிருந்தாள். அதைக் கண்டதும் டாக்டர் கண்களில் நீர் ததும்பி நின்றது.

"ஜானி! சிறிய மெழுகுவார்த்தியானதால் காற்றில் அணைந்துவிட்டது. இதை நீ தவறாக எண்ணிவிட்டாய். என்னை நீ சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. முதலில் நீ கையில்

இருக்கும் ஜாடியைக் கீழே வை. என்னை உன் தந்தைவியப்பால் நினைத்துக்கொள் உன்னைப்போல் எனக்கு ஒரு மகன் இத்தியவில் இருக்கிறான். உன்னுடைய ஒழுக்கத்துக்கோ, சேஷமத்துக்கோ நீங்கு விளையப்பது என் மகனின் ஒழுக்கத்துக்கும் சேஷமத்துக்குப் குந்தகம் விளையப்பது போலாகும் என்ற கருதுபவன் நான். அநாதையாக வந்த உனக்கு நான் கெட்ட எண்ணத்துடன் இல்லுபுகுவிடம் அளிக்கவில்லை. நீர்க்கதியாக வந்த உனக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டு என்பதற்காகவே உன்னை ஆஸ்பத்திரியிற் சேர்த்துக் கொண்டேன். நான் உன்னிடம் அன்பு காட்டியதால்தான், மற்றச் சீப்பாசுகள் உன் விஷயத்தில் குறும்புத்தனமாகவோ கெட்ட எண்ணத்துடனோ எதுவும் செய்யத் துணியவில்லை."

டாக்டர் தாம் கூறவேண்டியதைச் சொல்ல முடிக்கு முன்பே ஜானி மிம்மி அமுத் தொடங்கினாள். "டாக்டர்! என் மனம் சரியான நிலையில் இல்லாததால், தங்களிடம் இவ்வித நடந்து கொண்டு விட்டேன். என்னை மன்னித்து விடுங்கள். தாங்கள் என்னிடம் காட்டிய பாசமும் அன்பும் களங்கமற்றவை என்பது இப்போதுதான் எனக்குத் தெளிந்தது. எவ்வாறாயும் போல் தங்களை நான் நினைத்தது தவறு. விளக்கு அணைத்துப் என் மனம் எண்ணாததெல்லாம் என்னை விட்டது. என்னை மன்னித்து விடுங்கள்" என்று ஜானி நாத்தமுதழுக்க வேண்டிக் கொண்டாள்.

டாக்டர் கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டு மேலும் ஏதோ சொல்லத் தொடங்கினார். "அது டிடக்கட்டு. உன்னிடம் இரகசியமாக ஏதோ சொல்லவேண்டும் என்று சிறித நேரத்துக்கு முன் கூறினேன் அல்லவா? அத மிகவும் முக்கிய விஷயம். நீ அதை நிறைவேற்றுவாய் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு. இருப்பது நாலாம் நம்பர் படுக்கையில் ஓர் இடமான இருக்கிறேன், சுந்தரம். அவனது உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படும்போல் இருக்கிறது. அவனுக்குப் பண ஆசை காட்டி அவனிடமிருந்து இந்திய தேசிய இராணுவ சம்பந்தமான இரகசியங்களை அறிந்துகொண்டு மார்பியா இல்செக்ஷன் கொடுத்து அவனைக் கொன்றுவிட வேண்டும் என்று பிரிட்டிஷ் தளபதி உத்தரவிட்டிருக்கிறார். அவனை எச்சரித்து இங்கிருந்து நாளை காலைக்குள் ஓடிவிடும்படி செய்துவிட வேண்டும். புத்த நினைப்புமூரமாகி வருகிறது. இன்னும் சில நினைங்களில் ஜப்பானியப் படைகள் இந்த இடத்தைப் பிடித்துவிடலாம் என்று எண்ணும்படியாகச் செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் நேரில் சென்று அவனை எச்சரிப்பதற்குச் சில இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அவற்றை உன்னிடம் விவரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. முடிவாக என்ன சொல்லுகிறாய்?" என்று கேட்டார் டாக்டர்.

"டாக்டர்! நான் தங்களுக்கு என்நெறும் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கிறேன். தங்கள் கட்டடையை நிறைவேற்ற..."

ஜானி தன் பேச்சை முடிப்பதற்குள் அறையின் கதவு படரென்று திறந்து கொண்டது.

கந்தரம் அலங்கோலமாக அறைக்குள் ஓடி வந்து டாக்டரின் இரு கால்களையும் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டான்.

“டாக்டர்! தாங்கள் என் உயிரை மாத்திர மல்ல, என் உயிரைக் காட்டிலும் அதிகமான ஜானகியையும் காப்பாற்றிய தெய்வம். நான் என் மனைவியை உயிருடன் பவி கொடுக்க முயன்ற பாவி, டாக்டர்! இந்தியா வுக்குப் போவதில் உள்ள கஷ்டங்களை அறியாமல் இவளை எங்கள் ஜில்வாவைச் சேர்ந்த சிலருடன் அனுப்பி விட்டேன். தெய்வம் போலிருந்து அவளை நீங்கள் காப்பாற்றிக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நான் தங்களுக்குப் பட்டுள்ள நன்றிக்கடனுக்கு எத்தனை ஜன் மங்கள் தங்களுக்கு அடிமையாக இருந்து பணிவிடை செய்தாலும் போதாது” என்று கண்ணீர் ததும்பக் கதறினான் கந்தரம்.

இவ்விதம் கூறிவிட்டு, கந்தரம் திகைத்து நின்ற ஜானியின் பக்கம் திரும்பினான். “ஜானகி! என்னை அடையாளம் தெரிய வில்லையா உனக்கு? உன் கைப்பிடித்த மூர்த்தி அல்லவா நான். பகைவர்களிடம் அகப் பட்டால் உண்மையான பெயரைத் தெரிவிக்கக் கூடாது என்பது எங்கள் அதிகாரியின் கட்டளை. தவிர, என் நெற்றிக் கட்டுடனும் முகத்தை மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் ரோமத்துடனும் நீ என்படி என்னை அடையாளம் கண்டுக்கொள் முடியும்? இப்போ தாவது என்னைத் தெரிவிறதா?”

கந்தரம் என்ற மூர்த்தி அவ்விதம் கூறிக் கொண்டிருக்கும்போதே டாக்டர் தீவிர யோசனையில் ஆழ்ந்து விட்டார். ஜான கிக்கோ தான் காண்பது கனவுபோல் தோன் றியது. வெளியில் நிலவிய இருளுக்கு நேர் மாறாக அவளது அகமும் முகமும் பிரகாசம் அடைந்தன.

டாக்டர் சட்டென்று ஒரு நிர்மானத்துக்கு வந்தவர்போல் தமது தோல் பெட்டியைத் திறந்து இரண்டு கட்டு கரண்டி நோட்டுகளை எடுத்து வந்து அவன் கையில் திணித்தார்.

“கந்தரம், இல்லை மூர்த்தி! இதை எடுத்துக் கொண்டு இருவரும் உடனே இங்கிருந்து சென்று விடுங்கள். இப்போது மேற்கொண்டு எதுவும் பேச நேரமில்லை. இன்னும் இரண்டு மூன்று நினைங்களுக்குப்பிறகு இங்கு இந்த ஆஸ்பத்திரி இருக்குமா? அல்லது ஜப்பானியரின் குண்டு வீச்சினால் நாசமாகிவிடுமா என்பதைச் சொல்ல முடியாது, உடனே புறப்படுங்கள். தாமதிக்க வேண்டாம், உம்” என்று துரிதப் படுத்தினார்.

இருவரும் கண்ணீர் ததும்ப டாக்டரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டனர். திரும்பித் திரும்பி டாக்டரைப் பார்த்தவண்ணம் அந் தத்தம்பதிகள் வெளியே இருள்மறைந்தனர்.

போர்மூலையில் பல ஆபத்துக்களால் சூழப் பட்டிருந்தும், நிர்க்கதியாகத் தம்மிடம் அடைக்கலம் புகுந்த நற்பண்புகள் வாய்ந்த ஒரு பெண்ணைத் தகுந்த பாதுகாப்பான இடத்திக் ஒப்புவித்துவிட்டோம் என்ற பெரு மகிழ்ச்சி டாக்டர் சவியின் முகத்தில் தவழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

இருதயக் கோளாறு

★

கடிகாரம் ‘டிக் - டிக்’ என்று சதா ஒலிப்பதுபோல் இருதயமும் இடை விடாமல் இரவு, பகல் எந்நேரமும் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கிறது.

கடிகாரம் நின்று போய்விட்டால், உடனே அதைப் பழுது பார்ப்பவரிடம் எடுத்துச் செல்லுகிறீர்கள்.

அதேபோல், இருதயத்தின் துடிப்பு மெதுவாக ஒலித்தாலும், ரொம்ப வேகமாக ஒலித்தாலும், அதன் ஒலி ஒழுங்காக இல்லாமற் போனாலும் அல்லது இருதயத் துடிப்பில் வலி கண்டாலும்—நீங்கள் உடனே டாக்டரைத் தேடி ஓடுகிறீர்கள்.

உங்களுடைய இருதய அமைப்பிலும் அதன் இயக்கத்தில் ஏற்படும் எல்லாவித கோளாறுகளுக்கும்

புகழ்பெற்ற இருதய வைத்திய நிபுணி கவிராஜ் பண்டிட் தூர்க்கா தத் சர்மா வைத்திய வாசஸ்பதி

அவர்களிடம் நேரிடையாகவோ, தபால் மூலமாகவோ ஆலோசனை பெறலாம்

○○○

NAVRATNA KALPA PHARMACY

JULLUNDUR CITY (India)

Grams: NAVRATNA

Phone: 401

கிருபானந்தருக்குப் பொன்விழா

தமிழ் நாட்டில் — இல்லை — தமிழ் கூறும் நல்லுடைமெல்கும் திரு முருக கிருபானந்த வாரியாரின் திருப்பெயரையும் திருப்பணியையும் அறியாதவர்கள் இருக்க முடியாது!

திரு முருகனின் திருப்புகழ் பாடல்களுக்கும், கத்தரவங்காரம், கந்தரஹஸ்தி, அருட்பா முதலிய பாடல்களுக்கும் விளக்கம் சொல்லிப் பாடும்போது கண்பலித்து, மெய் செலிக்காதவர்கள் இருக்க முடியாது. இதைப் பார்த்தும்கூட, திருமுருக கிருபானந்தவாரியாரின் பக்தியுள்ளம் புலப்படும். கம்பராமாயணப் பாடல்களுக்கு விளக்கம் கூறும்போது அவரது ஆழ்ந்த புலமை புலப்படும்.

தமிழ் நாட்டில், தரதிரிஷ்ட வசமாக நான்மிகப் பிரசாரம் தலையெடுத்தது. நம் முன்னோர் பக்தி சிரத்தையுடன் உணங்கிப் போற்றி வந்த ஆலங்காரங்களும் தெய்வங்களையும் திருவிழாக்களையும் வாங்கி வந்தபடி நினைத்து வந்தார்கள். அந்த நினைவுகளையும் வாதங்களையும் கேட்டு ஆஸ்திக உள்ளம் படைத்தவர்களும் நிலைகலங்கி விட்டனர். 'உண்மையிலேயே நாம் ஏன் கல்லைக் கும்பிட வேண்டும்? திருவிழாக்கள் கொண்டாடி ஏன் இவ்வளவு ரூபாய் விரயம் செய்ய வேண்டும்?' என்று நினைக்கத் தொடங்கினார்கள். அவர்கள் சஞ்சலத்தைப் போக்கி மீண்டும் ஆஸ்திகத்தை அவர்கள் உள்ளத்தில் நினைந்துறிய பெருமை திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் அவர்களது! "புகழ்ச்சிச் செயல்களென்று பஞ்சு உதிர் கிறது. அந்தப் பஞ்சிலிருந்து கொட்டை எடுத்து, நூலாக நூற்று, தறியில் கொடுத்துத் துணியாக நெய்து உடுத்திக் கொள்ளுகிறோம். பஞ்சு தானே துணியாயிற்று. அதனால் துணியைப் பஞ்சு என்று சொல்வீரோமா? இல்லையே! அதைப் போலவே, எங்கோவெறும் பாறையாகக் கிடந்ததை எடுத்து வந்து, பக்தி சிரத்தையுடன் சிற்பி சிலியாக வடித்து, பல மந்திரங்கள் ஒதிக் கோயிலில் பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறது. அப்படிப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட திருவுருவை அர்ச்சித்து, பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாகப் போற்றித்துதித்து வணங்கி வந்திருக்கும்போது அதைப் பழைய கல்லாக எப்படிக்கருத முடியும்? முருகனாகவோ, சிவனாகவோ

ராமனாகவோ தானே இருக்க முடியும்? இதைக் கள் எல்லாம் இனி நீ உடுத்தியிருக்கும் துணியைத் துணி என்று சொல்லாத, பஞ்சு என்று சொல்லு!" என்று கட்ச் கட்ப் புகத்தறிவுவாதிகளுக்குப் பதில் கொடுப்பார்.

கோயில் திருவிழாக்களின் அவசியத்தைப் பற்றிப் பொருளாதாரக் கண்கொண்டு

நோக்கி அவர் கூறும் பதிலும் அறிவுக்கு நல்விருந்தாக இருக்கும்.

ஒரு கோயிலில் திருவிழா என்று வந்தால் எத்தனை எத்தனை தொழிலாளிகளுக்கு வேலை யும் ஊதியமும் கிடைக்கின்றன! என்னென்ன ஆட்டும் தொழிலாளி, புஷ்ப மாலை கட்டும் தொழிலாளி, சங்கீத வித்வான்கள், நாடகர வித்வான்கள், தேவாரப் பதிகங்கள் பாடும் ஓதுவார்கள், வாசனத்தைச் சீர்ப்படுத்தும் தச்சர்கள், தீவட்டி தூக்கும் தொழிலாளி, வானம் செய்யும் தொழிலாளி இப்படிச் சுமார் அறுபது தொழில்கள் கோயில் திரு விழாக்களை யொட்டி இத் நாட்டில் வாழ்கின்றன என்று திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் கணக்குச் சொல்லுவார். இந்தப் பட்டியலைக் கேட்கும்போது, கேட்போர் மூச்சுத்திணறும்.

இப்படித் திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் டேகம் பேச்சைக் கேட்கும்போது எத்தகைய அறிஞர் இவர் என்ற வியப்பு உண்டாகும்! இவற்றுக் கேட்கலாம் சிகரம் வைத்தார்போல் விளங்குவது அவரது அறப்பணிகள்.

சிலர் வாசாலகமாகப் பேசுவார்கள். ஆனால் அவர்கள் செய்ய என்ற வந்தால் ஓடி ஒளிந்து கொள்வார்கள். ஆனால் திரு கிருபானந்த வாரியார் அவர்கள் தாம் கடல் கடந்து சென்று சமயப் பிரச்சன்கள் செய்து சட்டிய பொருள் எல்லாம் ஜீரணமடைந்த கோயில் களைப் புழப்பிக்கும் ஆரும்பணிக்கே செலவு செய்கிறார்கள். வட ஆரில் அவர்கள் எழுப்பியுள்ள ஸ்ரீராமலிங்க கவாயிகள் ஆலயம் அவரது அறப்பணிக்கு அரும் சான்றாக விளங்கி வருகிறது! சமீபத்தில் காங்கேயநல்லூர் முருகப் பெருமானின் திருக்கோயிலுக்குத் திருப்பணிசெய்து சீரிய முறையில் மகா ரும்பாபி ஷேகமும் நடத்தினார். இவ்வாறு லட்சம் லட்சமாகப் பொருள் திரட்டி லட்சம் லட்சமாக அறப்பணிக்கு வழங்கும் திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் பண்பை என்னென்பது.

இப்படித் தமக் கெண வாழாமல் பிறர்க்குரியாளராக, முக்கியமாக ஆண்டவனுக்கே உரியவராக வாழ்ந்துவரும் திரு முருக கிருபானந்தவாரியார் அவர்களின் ஸம்பதாவது பிறந்த தின விழாவை ஒரு பொன் விழாவாகக்கொண்டாடிவிட அவரது மெய்

வன்பர்கள் திட்டமிட்டிருப்பதை அறிந்து மகிழ்கிறோம். அன்விழாவின் போது, ஒரு லட்ச ரூபாய் வருகிறது, அப்பெரியாருக்கு அளித்து, அவர் விளம்பும் அறப்பணிக்கு அக்வது கல்விப் பணிக்கு அத்தொகையை ஒதுக்கப் போவதாக அறிந்து மேலும் மகிழ்ச்சி யடைகிறோம். அன்பாக்கின் பணி சிறப்பதாக! வெற்றியடைவதாக! *

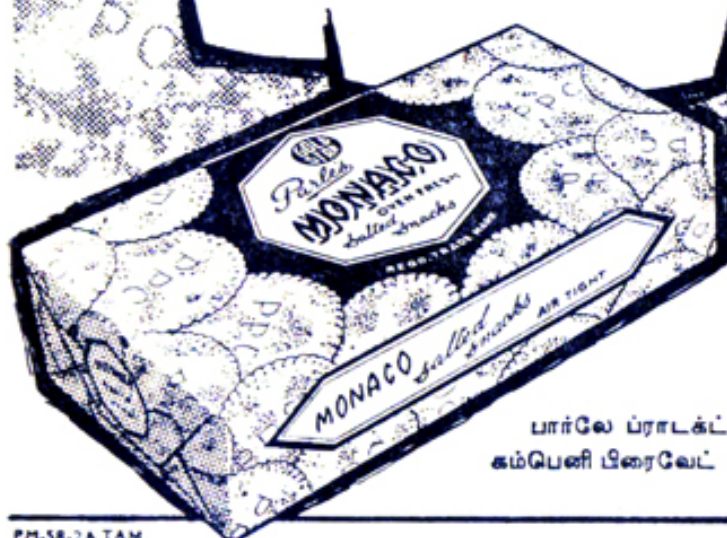
* தங்கோட்டைகள் அனுப்பவேண்டிய விசாரம்: செயலாளர், திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் கவாயிகள் பொன்விழா, மத்தியக் குழு, 25 மாரி வீதி, மதுரை.

புத்துணர்ச்சியளிக்கும்
பானங்களைப்பருகும்போது
சாம்பிட்டு அனுபவிப்பது...

பார்லேயின் மொனாகோ

இந்திராவிலே முதன்மையானதும் மிகச்சிறந்ததுமான

ஸால்ட்டட் ஸ்னாக்ஸ்

இலேசானது,
மொதமொறப்பானது,
புத்தப் புதியது.
இலேசாக உப்புக்
கரிக்கும் ருசியுடன்
உடிய பிஸ்கெட்டுகள்.

பார்லே ப்ராடக்ட்ட்ஸ் மான்யுபாக்சரிங்
கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட், பம்பாய்.

எக்லா

தென் இந்தியா விரும்பும் டால்க்!
தெம்பூட்ட, மணமளிக்க தனிப்பட்ட தயாரிப்பு

இந்த பரத நாட்டியக்காரியைப் போல், நீங்களும் தென்னாட்டின் அதி உஷ்ண நிலையிலும் கூட குளுமையும் இதழும் பெறலாம்... மனோரம்மிய மணம் பெற்ற எக்லா டால்க் உபயோகித்தால். குளுமையான நுண்ணிய சுகந்தத்திற்கு இந்த ஒப்புயர்வற்ற டால்க்கை அடிககடி தாராளமாக உபயோகியுங்கள்

மெல்லிய எக்லா ஒரு
லட்சிய முகப்பவுட
ரும் கூட

கால்கேட்
எக்லா
டால்க் பவுடர்

#C/6/7A

யுனெடெட் கமர்ஷியல்
பாங்க் லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ்:

2. இந்தியா எக்ஸ்சேஞ்ச் பிளேஸ், கங்கத்தா

கீழ்க்கண்ட இடங்களில் எமது பாங்கிலின்
கிளை ஆபீஸ்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன
என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்
கொள்கிறோம்.

1. புதுக்கோட்டை
(டி. எஸ். 3090, கீழ் வீதி)
2. கும்பகோணம்
(136, பெரிய தெரு)
3. திருச்சிராப்பள்ளி
(56, இலேதார் தெரு)

ஜி. டி. பிள்ளை
சேர்மன்

எஸ். டி. சதாசிவன்
ஜெனரல் மானேஜர்

WANTED

Wanted Agents to secure orders
for our Artistic Calendars and
Diaries on liberal terms & Attractive
Commission. Write for free Agency
literature and one Sample of
OFFSET CALENDAR.

NO REPLY TO POST CARD

RELIABLE Calendar Co.
170, MAHATMA GANDHI RD, CALCUTTA 7

POST BOX No. 6723 CALCUTTA-7.

We Print Tamil and Telugu Languages
with out any extra charges.

அத்தியாயம் 15
பகவதியின்
சாகஸம்

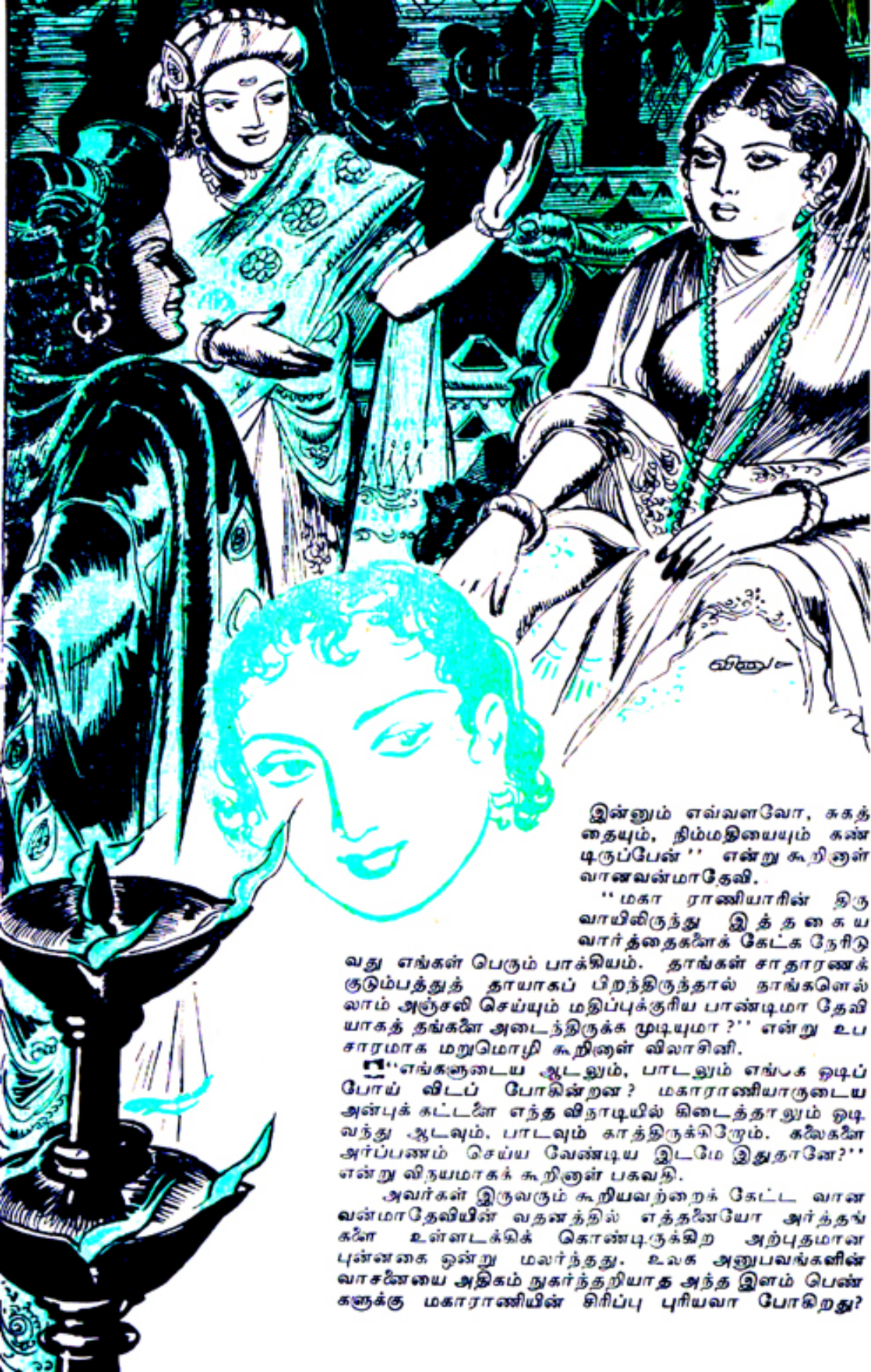
மேல் மாடத்து நிலா
பற்றத்தில் எதிர்பாராத
நிகழ்ச்சியால் அரைகுறை
பாக முடிந்த நாட்டியத்
தங்குப் பின் மகாராணி
பாகும். அவரோடு இருந்த
பெண்களும் பரபரப்
படைந்து அந்தப்புரத்துக்
தஞ்சென்றார்களல்லவா?
அதன்பின் அங்கு நடந்த
தொடர்பான நிகழ்ச்சிக
ளக் கவனிப்போம்.

திடீரென்று ஏற்பட்ட
குழப்பத்தினால் குதுவாதறி
பாத அந்தக் கன்னிப்
பெண்களின் மனத்தில்
தன்னைப் பற்றித் தவறான
எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்க
குமோ என்று மகாராணி
வானவன்மாதேவி கலக்க
முற்றாள். இந்தப் பரந்த
உலகத்தில் எத்தனை கொடு
மைகளைச் செய்தாலும்
அவற்றிலிருந்து தப்ப
லாம். கள்ளங் கப
டற்ற நல்ல மனங்

பாண்டி மாதேவி
நாட்பார்த்தசாரதி

களில் திமையை
விதைத்தவர்கள்
எந்த விதத்திலும்
தப்ப முடியாது. மகாராணி
வானவன்மாதேவியின்
மனத்தில் எப்போதும்
நிரந்தரமாக நிலைத்திருக்கக்
கூடிய சிந்தனைகளில்
இதுவும் ஒன்று.

“குழந்தைகளே! பகவதி! விலா
சிவி! உங்களுடைய ஆடல் பாடல்
களை இன்னும் சிறிது நேரம் காண
வும், கேட்கவும் ஆவலாயிருந்தேன்.
என்னுடைய எத்தனை, எத்தனை
கவலைகள் இருந்த இடம் தெரியாமல்
மறைந்து விட்டன தெரியுமா? ஒரு
தேசத்தின் மகாராணியாக இருந்து
காணுகிற சுகத்தை விட
உங்களைப்போல் இரண்டு பெண்களின்
தாயாக ஒரு சாதாரணக் குடும்பத்தில்
பிறந்திருந்தேனாலும்

இன்னும் எவ்வளவோ, ககத்தையும், நிம்மதியையும் கண்டிருப்பேன்" என்று கூறினாள் வானவன்மாதேவி.

"மகா ராணியாரின் திருவாயிலிருந்து இத்தகைய வார்த்தைகளைக் கேட்க நேரிடு

வது எங்கள் பெரும் பாக்கியம். தாங்கள் சாதாரணக் குடும்பத்துத் தாயாகப் பிறந்திருந்தால் நாங்களெல்லாம் அஞ்சலி செய்யும் மதிப்புக்குரிய பாண்டிமா தேவியாகத் தங்களை அடைந்திருக்க முடியுமா?" என்று உபசாரமாக மறுமொழி கூறினாள் விலாசினி.

"எங்களுடைய ஆடலும், பாடலும் எங்கக் ஒடிப்போய் விடப் போகின்றன? மகாராணியாருடைய அன்புக் கட்டளை எந்த விநாடியில் கிடைத்தாலும் ஒடிவந்து ஆடவும், பாடவும் காத்திருக்கிறோம். கலைகளை அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டிய இடமே இதுதானே?" என்று விநயமாகக் கூறினாள் பகவதி.

அவர்கள் இருவரும் கூறியவற்றைக் கேட்ட வானவன்மாதேவியின் வதனத்தில் எத்தனையோ அர்த்தங்களை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கிற அற்புதமான புன்னகை ஒன்று மலர்ந்தது. உலக அனுபவங்களின் வாசனையை அதிகம் நுகர்ந்தறியாத அந்த இளம் பெண்களுக்கு மகாராணியின் சிரிப்பு புரியவா போகிறது?

“குழந்தைகளே! இந்த வயதில் உங்களைப் போன்றவர்களுக்கு இப்படித்தான் தோன்றும். பதவி, படாடோபம், இராஜ யோகம் எல்லாவற்றாலும் கிடைக்கக்கூடிய ஆடம்பரம் இணையற்ற பெரும் பேறு என்று நினைப்பீர்கள். ஆனால் அவற்றுக்குப் பின்னால் மறைந்திருக்கக் கூடிய துன்பங்கள், ஆசா பாசங்கள் எல்லாம் உங்களுக்குப் புரியாதவை. விலாசினி! உன் தகப்பனார் உனக்குச் சிலப்பதிகாரம் கற்பித்திருப்பாரே? தொல்காப்பியத்தை அரங்கேற்றிய மாபெரும் அதங்கோட்டாசிரியரின் வழியில் வந்து இன்று தாமும் அதே பேர் பூண்டு விளங்கும் உன் தந்தை தமிழ் இலக்கியக் கடல். அவரிடம் அநேகமாக நீ எல்லா நூல்களையும் கற்றுக் கொண்டிருப்பாய். என்ன? நான் நினைப்பது சரிதானா?”

“ஆமாம், தேவி! என் தந்தை குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து என்னை வற்புறுத்தி ஆவலோடு அவற்றை யெல்லாம் எனக்குக் கற்பித்திருக்கிறார். சிலப்பதிகாரத்தைப் பலமுறை அவரிடம் பாடம் கேட்டிருக்கிறேன். அந்த முத்தமிழ்க் காவியம் என் மனத்

தைக் கவர்ந்ததைப் போல் வேறு எதுவும் கவரவில்லை” என்றள் விவாசிணி.

“அந்த மகா காவியத்தில் ஒரு அருமை யான கட்டம் எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. குழந்தாய்! மதுரையில் கண்ணகிக்குத் தவறிழைத்த பாண்டியன் உயிர் துறந்த செய்தியைச் சாத்தனார் என்ற புலவர் சேரநாட்டில் பேராற்றங்கரைப் படுகையில் செங்குட்டுவன் வந்து தங்கியிருக்கும்போது அவனுக்குக் கூறுகிறார். அந்த அவலச் செய்தியைக் கேட்ட செங்குட்டுவன் இதயத்தில் பெருந்தன்மையான முறையில் அனுதாபம் சுரக்கிறது. அந்த அனுதாபத்தைச் சேரர் பெருவேந்தனை செங்குட்டுவன் எவ்வளவு நாகரிகமாக வெளியீடுகிறான், தெரியுமா?”

“ஆகா! என்னைப் போல் சக அரசனாகிய பாண்டியன் ஒரு பெண்ணுக்குத் தவறாக நியாயம் வழங்கியதற்கு நாணித்தன் உயிரையே விட்டு விட்டான். அரசானுகிற பரம்பரையில் பிறப்பது மகத்தான அதிர்ஷ்டம் என்று எத்தனை பேர்கள் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள்? மழை பெய்யாமற் போனால், அரசன் சரியில்லை; மழை தவறி விட்டது என்பார்கள். மழை அதிகமாகப் பெய்து விடுவென்றால் ஏற்பட்டு விட்டாலோ அப்போதும், அரசன் சரியில்லை என்பார்கள். நியாயம் தவறி ஒரு உயிரைக் கொன்று விட்டால் பெரும் பழியை அரசன் சுமக்க நேரிடும். ஒரு அரசனுடைய தோளில் இத்தனை துன்பச் சுமைகள் சுமந்திருக்கின்றனவே? அப்படி இருந்தும், அரசனும் குடியில் பிறக்கவில்லையே என்று இந்த அசட்டு மனிதர்கள் வீணாக ஏங்குகிறார்களே! என்று செங்குட்டுவன் சாத்தனாரிடம் கூறியதாகச் சிலப்பதிகாரத்தில் வருகிறது.”

“தேவீ! இந்த இடத்தில் புலவர் பெருந்தகையான இளங்கோவடிகள் செங்குட்டுவனின் இதயப் பண்பை மிக அருமையாகச் சித்திதிருக்கிறார்; உயர்ந்த காவியப்பண்பு பாராட்டுவதாயிருந்தால் இதை அல்லவா பாராட்ட வேண்டும்?”...

“பெண்ணே, விவாசிணி! உங்கள் புகழ்ச்சியும், மகாராணிப் பட்டமும், இந்தக் கோட்டை கொத்தளம் முதலிய அரசு போக ஆடம்பரங்களும் எனக்குச் செங்குட்டுவன் கூறிய இந்தக் கருத்தை ஞாபகப்படுத்தின.”

மகாராணி இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டிருந்த போது நந்தவனத்தில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தைப் பார்த்து விட்டு வருவதற்காகப் போயிருந்த பவழக்கனி

வாயரும், அதங்கோட்டாசிரியரும் அங்கே வந்து சேர்ந்தனர்.

“என்ன! செங்குட்டுவனைப் பற்றி ஏதோ பேச்சு நடக்கிறது போலிருக்கிறதே? மகாராணியாரின் சுவரால் மான இலக்கியச் சம்பாஷணையில் நாங்களும் கலந்து கொண்டாலாமல்வரா?” என்று சிரித்துக் கொண்டே கோட்டார் அதங்கோட்டாசிரியர்.

“நான் எதையும் உங்களைப் போல வகை தொகையாக விவரித்துச் சொல்ல முடியுமா? அதெல்லாம் சரி! நந்தவனத்திலிருந்து தானே வருகிறீர்கள்? அது என்ன குழப்பம் அங்கே! விவரம் தெரிந்து கொண்டு வந்திருப்பீர்களே! சொல்லுங்கள். நாங்களும் தெரிந்து கொள்கிறோம்” என்று மகாராணியார் அதங்கோட்டாசிரியரை நோக்கிக் கேட்டார். உடனே அதங்கோட்டாசிரியர் பக்கத்தில் திரும்பி, “பவழக்கனிவாயரே! மகாராணியாளுக்குச் சொல்லும். நீர்தான் இம்மாதிரி விஷயத்தை நன்றாக வருணித்துச் சொல்ல முடியும்” என்று தம் சமீபத்திலிருந்த பவழக்கனிவாயரைத் துண்டினார்.

“கலகத்தைப் பற்றிச் சொல்ல நான் தான் சரியான ஆள் என்று தீர்மானித்து விட்டீராக்கும். பரவாயில்லை! நானே சொல்லுகிறேன்” என்று சிரிப்போடு பீடிகை போட்டுப் பேச்சைத் தொடங்கினார் பவழக்கனிவாயர்.

“மகாராணி! கோட்டைக்கு வெளியிலிருக்கும் ஏரியிலிருந்து அரண்மனை நந்தவனத்துக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவரும் கால்வாய் வழியாக யாரோ நந்தவனத்துக்குள் புகுந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் புகுந்தவர்கள் யார்? என்ன நோக்கத்தோடு புகுந்தார்கள்? என்ன செய்தார்கள்? அல்லது என்ன செய்வதற்காக வந்திருந்தார்கள் என்பனவெல்லாம் தெரியவில்லை. நிலா முற்றத்துச் சுவரை ஒட்டினூற்போல இருக்கும் மகிழ் மரக்கிளையில் வந்தவர்கள் ஏதோ ஒரு காரணத்தை உத்தேசித்து ஏறியிருக்கவேண்டும். அதனால்தான் சுமை தாங்காமல் அந்தக் கிளை முறிந்திருக்கிறது.”

“இதென்ன? எல்லாம் அனுமானம் தானா? நேரடியாக ஒன்றும் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டு வரவில்லையா, நீங்கள்?” என்று வானவன்மாதேவி குறுக்கிட்டுக் கேட்டாள்.

“தேவீ! நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? வந்தவர்களில் எவரும் பிடிபடவில்லை. வீரர்கள் அரண்மனை நந்தவனத்தில் சல்லடைக் கண் இடமும் விடாமல் தேடிப் பார்த்து விட்டார்கள். நந்தவனத்துச் சுர மண்ணிலும், கால்வாய்க்

கரையிலும் தரையில் பதிந்திருக்கும் அடிச்சுவடுகளிலிருந்து ஒருவன் தனியாக வரவில்லை என்று தெரிகிறது. அதைத் தவிர மகிழ் மரத்தடியில் ஒரு குத்து வாளும், கால்வாய்க் கரைப் படியில் ஒரு தலைப்பாகையும் விழுந்து கிடந்தன. கோட்டை மெய்க் காப்பாளர்கள் அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு போய்ப் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். ஒருவேளை இந்த இரண்டு பொருள்களையும் கொண்டு, வந்தவர்களைக் கண்டு பிடிக்க முயன்றால் வெற்றி கிடைத்தாலும் கிடைக்கும்" என்று பவழக்கனிவாயர் கூறி முடித்தபோது கேட்டுக் கொண்டிருந்த வானவன்மாதேவியின் முகத்தில் சிரிப்பின் மலர்ச்சி ஒளிர்ந்தது.

"ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்?"

"சிரிக்க வேண்டிய காரணம் இருந்தது! சிரித்தேன். பவழக்கனிவாயரே! உலகியல் அறிவையும், ஞானச் செல்வத்தின் விளைவையும், வளர்க்கக்கூடிய காந்தனார் மணியம்பலத்தின் தலைவராகிய உமக்குக் கூடவா இதிலெல்லாம் நம்பிக்கை இருக்கிறது?"

"இதில் எல்லாம் என்றால்...?"

"கோட்டையின் உயரமான பெரிய சுவர்கள், அவைகளைச் சுற்றிலும் ஆழமான அகழி; போதும் போதாததற்கு வாணம், வேலும் சுமந்த மெய்க்காவல் வீரர்கள்; சீவல்பமாறணப் போல அவர்களுக்கு ஒரு தலைவன்;-எல்லாம் எனக்கு வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. கேவலம் ஐம்புலச் செங்கற்களால் உருவான நிலையற்ற இந்த உடற்கோட்டையைப் பாதுகாக்க இவ்வளவு ஏற்பாடுகளா? எனக்குச் சிரிப்புத்தான் வருகிறது. மனிதர்களுக்கு ஆதம் பலம் குறையும்போது புறக்கணிகளின் துணையால் கிடைக்கும் பாதுகாப்பில் நம்பிக்கை விழுகிறது. உண்மையில் இந்த ஏற்பாடுகளால் என்னுடைய ஆதம் பலத்தை நலியச் செய்கிறீர்கள் நீங்கள். கோட்டைக்குள் திருட்டுத்தனமாக நுழைந்தவர்கள் கன்னியாகுமரியில் என்னைக் கொலை செய்ய முயன்று முடியாமல் ஏமாந்து போனவர்களாகவே இருக்கலாம். அவர்களைப் போன்ற ஒரு சிலர் கையால்தான் எனக்குச் சாவு என்றிருக்குமானால் அதை உங்களால் தடுத்துவிட முடியுமா?"

"தேவீ! இன்று மாலையிலிருந்து உங்கள் பேச்சு, பற்றற்ற வீரத்தி நிலையையே காட்டுகிறது. இவ்வளவு நம்பிக்கை இழக்கும்படியான பெருந்துன்பங்கள் எவையும் வரவில்லையே?" என்று உருக்கம் நிறைந்த தொனியில் விசாரித்தார் அதங்கோட்டாசிரியர்.

"ஆசிரியரே! இதுவரையில் வந்த துன்பங்கள் போதாதா? இன்னும் என்ன வர வேண்டும்?"

"ஒரு துன்பமுமில்லை! நீங்களாக என்னென்னவோ நினைத்துக் கொள்கிறீர்கள். குமரித் தெய்வத்தின் அருளும் தென்பாண்டி நாட்டு மக்களின் குறைவில்லாத அன்பும் இருக்கின்றவரை உங்களுக்கு எவராலும் கேடு குழமுடியாது. தங்களுடைய அருமந்தப் புதல்வரும் குமாரபாண்டியருமான இளவரசர் அருகில் இல்லையே என்று கவலைப்படலாம். நாளைக் காலையில் நடக்க இருக்கும் மகாசபைக் கூட்டத்தில் செய்யப் போகிற ஏற்பாடுகளின் மூலம் அந்தக் கவலையையும் போக்கி விடுகிறோம். இளவரசர் எங்கிருந்தாலும் அவரை உடனே அழைத்துக் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய செயல் திட்டங்க

ளெல்லாமும் நாளைக் கூட்டத்தில் உருவாகிவிடும்" என்றார் ஆசிரியர்.

"அதோடு விட்டுவிட மாட்டோம். இளவரசர் திரும்பி வந்ததும் உடனடியாக அவருக்கு மகுடாபிஷேகத்தையும் கூடவே திருமணத்தையும் செய்து முடித்து விட்டால்தான் மகாராணியாருக்குப் பூர்ணமாகத் திருப்தி ஏற்படும்!" என்று பவழக்கனிவாயர் கூறிய போது அங்கே அவர்களோடு உட்கார்ந்திருந்த விலாசினியும், பகவதியும் தலைகுனிந்து கொண்டனர். அந்த இளம்பெண்களின் கன்னங்களில் ஏன் அந்தச் சிவப்பு? கண்களில் மின்னும் அந்த ஒளிக்கு என்ன பெயர் சொல்லுவது? எப்போதோ, சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மதுரை அரண்மனையில் கண்டிருந்த குமாரபாண்டியரின் சுந்தரத்தோற்றம், அவர்கள் நினைவில் அப்

பாது காட்சியளித்திருக்க வேண்டும். பெண்களுக்கு நாணம் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது? எத்தனை யோ சமயங்களில் எத்தனை யோ காரணங்களுக்காகப் பெண்களுக்கு நாணம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் ஒரே ஒரு சமயத்தில் மட்டும் நாணத்தில் முழுமையான கவிவைக் காண முடிகிறது. திருமணமாகாத இளம் பெண்களுக்கு நடுவில் திருமணத்தைப் பற்றிப் பேசினால், உண்டாகிற நாணம் இருக்கிறதே; அதற்கு ஈடும் இல்லை, இணையும் இல்லை.

மேலும் சிறிது நேரம் வானவன்மாதேவிக்கு ஆறுதல் உண்டாக்குகிற விதத்தில் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டுப் பவழக்கனிவாயரும், அதங்கோட்டாசிரியரும் உறங்குவதற்குச் சென்றனர். போகும்போது பகவதியையும், விலாசினியையும் தனியே அழைத்து, "பெண்களே! இன்று மகாராணியின் மனநிலை சரியில்லை. கசப்பும் வீரத்தியும் அடைந்த நிலையில் புன்பட்டு நொந்து போயிருக்கிறார். எந்த விநாடியில் அவருக்கு என்ன தோன்றுமென்று ஒன்றும் உறுதியாகச் சொல்வதற்கில்லை. நீங்கள் இருவரும் இங்கேயே மகாராணியோடு இருந்துக் கொள்ளுங்கள். ஆடவர்களாகிய நாங்கள் இவ்வளவு நாழிகைக்கு மேலும் இங்கே அந்தப்புரப் பகுதியில் நின்று பேசிக் கொண்டிருப்பது முறையல்ல. கீழே மாளிகையில் போய்ப் படுத்துக் கொள்கிறோம். நீங்கள் இருவரும் மகாராணியைக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று கூறி எச்சரித்து விட்டுச் சென்றனர். இரவு நீண்ட நேரம் ஆகி விட்டது. அந்தப்புரத்துப் பணிப்பெண்கள் தீபங்களை அணைத்துக் கதவுகளை ஒவ்வொன்றாக அடைத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

சயனக் கிருகங்களின் தூப கலசங்களிலிருந்து இளம்பிய அகிற்புகையின் நறுமணம் காற்றோடு இழைந்து எங்கும் பரவிக் கொண்டிருந்தது.

வானவன்மாதேவியின் பள்ளியறையில் விளக்கு ஒன்று மங்கலாக எரிந்து கொண்டிருந்தது. அங்கிருந்த மூன்று மஞ்சங்களில் இரண்டில் கொடிகள் துவண்டு நெளிந்து கிடப்பது போல் பகவதியும், விலாசினியும் படுத்துக் கொண்டிருந்தனர். நடுவாக இருந்த மூன்றாவது மஞ்சத்தில் வானவன்மாதேவி உட்கார்ந்த படியே ஏதோ சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தாள். "தேவி! இப்படியே விடிகின்ற வரை விழித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கப் போகிறீர்களா? களைப்புத் தீர உறங்கினால் என்ன?" என்றாள் பகவதி.

"தூக்கம் வரவில்லையே குழந்தாய்! நான் என்ன செய்வேன்? நீ தூங்கு!"

என்று பதில் கூறினாள் மகாராணி. விலாசினியோ படுத்த சில விநாடிகளுக்குள்ளேயே ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் ஈடுபட்டு விட்டாள்.

பகவதி அதற்கு மேல் மகாராணியை வற்புறுத்தும் உரிமை தனக்கு இல்லை யென்று கண்களை மூடிக்கொண்டு தலையணையில் சாய்ந்தாள். நன்றாக உறங்குவதில்லை; நன்றாக விழித்துக் கொண்டிருக்கவதில்லை. இரண்டுக்கும் நடுப்பட்ட ஒரு நிலையில் அவள் படுக்கையில் கிடந்தாள்.

உறக்கத்துக்கும் விழிப்புக்கும் நடுவே ஒருவகை சாதாரண ஓய்வில் கிடந்த பகவதி சிறிது நேரத்துக்குப் பின் தற்செயலாகக் கண் விழித்தாள். விழித்துக் கொண்டவள் மகாராணியைக் காணவில்லை. மஞ்சத்தின் மேல் விரித்திருந்த விரிப்புக்கள், திண்டுடன், அணைகள் எல்லாம் அப்படியே இருந்தன. *வாயிற் கதவுப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தாள்! அது இலேசாகத் திறந்திருந்தது. அதங்கோட்டாசிரியரும், பவழக்கனிவாயரும் எச்சரித்து விட்டுப் போனது அவளுடைய நினைவில் மின்னலைப் போல தோன்றியது. உடனே எழுந்திருந்து கதவைத் திறந்திருந்த வழியாகப் பகவதியும் கீழே இறங்கினாள். அந்த அறையின் வெளியே அந்தப்புரத்திலிருந்து பிற இடங்களுக்குச் செல்லும் இரண்டு மூன்று வழிகள் பிரிந்தன. படிக்கட்டில் இறங்கிக் கீழே வந்த பகவதி ஒருகணம் வழிகள் பிரியும் இடத்தில் தயங்கி நின்றாள். அந்த அர்த்தராத்திரி வேளையில் என்ன நோக்கத்தோடு, எந்த வழியில் மகாராணி சென்றிருக்கக் கூடும் என்று அவளால் ஊகிக்க முடியவில்லை. "திகைத்து நின்று கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும் மனத்துக்குத் தோன்றிய ஏதாவது ஒரு வழியில் போய்ப் பார்க்கலாமே! நம்முடைய நல்ல காலமாக மகாராணியாரும் அதேவழியாகச் சென்றிருக்கலா மல்லவா?" என்று நினைத்தவளாய் நேரே செல்லும் வழியில் நடந்தாள். தீபங்களெல்லாம் அணைக்கப்பட்டிருந்ததனால் இருள் சூழ்ந்திருந்தது. வழி வளைந்து வளைந்து அரண்மனைக்குள்ளேயே கூறியது. சில இடங்களில் படிகள் மேல் நோக்கி ஏறின. இன்னும் சில இடங்களில் படிகள் கீழ் நோக்கி இறங்கின. அந்த இருளில் அம்மாதிரி பழக்கமில்லாத பாதையில் பகவதியைத் தவிர வேறு எந்தப் பெண்ணும் அவ்வளவு துணிவாக நடந்து சென்றிருக்க முடியாது. அதை ஒரு சாகஸம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

கடைசியாக, அவளைக் கோட்டைக்குள் ஒரு திறந்த வெளியான இடத்தில்

**மழுமழுப்பான
சுகமான
கூடிவரத்திற்கு...**

வாழ்வில் வெற்றி கண்டவர்கள் வேறொரு தயார்ப்பையும்
நாடாமல்

பாமாலிவ்
ஷேவிங் கிரீமைத்தான் உபயோகிக்கீர்கள்

பரிக் தேய்வியில்
சிரமம் இல்லை—
உத்தம உடனடி
கூடிவரம்!

மேலும் கூடிவரத்
திறமம் மிகுந்தவரை
சமூகத்திற்கும்
குரத்தியேக
அருகும்.

தகராபுடனே கூல்துபரிக் இவ்வரமைபோ கீய்களே தேர்தேடுங்கள்
பாமாலிவ் என்றாலே உயர்ந்த ரகம்!

PALMOLIVE

வழக்கமாக 2-நிமிஷம் பிரஷால் தேய்த்தால்

**கால்கேட்
டூத் பவுடர்**
மூன்று நன்மைகளையும் அளிக்கிறது!

✓ வாயில் நறுமணம்!

✓ ஒளிவீசும் பற்கள்! ✓ சொத்தை குறையும்!

வாயக்குப் பாதுகாப்பும், சுத்தமான ஒளிப் பற்களும்
பெற, பல் டாக்டர் அங்கீகரிக்கும் இந்த முறையில் தினசரி
கால்கேட் டூத் பவுடரை உபயோகியுங்கள்:

- * சுயபிட்டுடவுடன் கால்கேட் டூத் பவுடரால் பற்களை
2 நிமிஷம் பிரஷு கொண்டு தேய்க்கவும்,
- * பல்வின் நுனி, முன்புறம், பின்முறம் எல்லாவற்றையும்
தேய்க்கவும்.
- * எப்போதும் ஈற்றிலிருந்து பல் நுனி கோக்கித் தேய்க்கவும்.

கைகண்ட முறையை இன்றே கையாளுங்கள்!

பல் டாக்டர் அங்கீகரித்த சிறந்த பலன்தரும் முறை!

துயன்ட் கைஸ்
வாங்கிபணத்தை
மீச்சப்படுத்தக

வெற்றிக்கான 'கோலை' நான் அடித்தேன்

போர்ன்-விடாவுக்கு எனது நன்றி

நான் அசௌகர்யத்துடனும் பலஹீனத்துடனும் இருந்து வந்தேன். அதனால் மிகவும் களைத்துபோயிருந்தேன். பள்ளியில் மாணவர்கள் என்னைப்பார்த்து பரிசாசம் செய்துவந்தனர். — தினமும் இரவில் படுக்கப்போகுமுன் போர்ன்-விடா சாப்பிடும்படி எங்கள் டாக்டர் சொன்னார்.

இந்த சக்தி யூரவையும் திரும்பிப்பெற ஆரம்பித்தேன். இப்பொழுது என்னைப்பார்த்து ஒருவரும் பரிசாசம் செய்வதில்லை. — என் பள்ளியின் கால்பந்து விளையாட்டுக் கட்சியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டேன்.

இப்பொழுது நான் என் கட்சிக்கு தலைவனாக இருக்கிறேன்.

இந்த தடவை நாங்கள் விளையாடிய எல்லா விளையாட்டுகளிலும் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம்.

நான் இரவில் போர்ன்-விடா சாப்பிடாமல்

இருப்பதெனில், என் குடும்பத்தில் யாவரும் சாப்பிடுகிறார்கள்.

உங்களுக்கும் பலத்தையும், வலிமையையும்

போர்ன்-விடா கொடுக்குமென்பதை நாங்கள் அறிவோம்.

For Strength and Vigour

BOURN-VITA

MADE BY *Cadbury's*

கொண்டு போய்விட்டது அந்த வழி. 'கம்'மென்று பவழ மல்லிகைப் பூக்களின் மணம் கமழ்ந்தது.

அது அரண்மனைப் பெண்கள் நீராடும் பகுதி. சிறு சிறு குளங்கள். அவற்றில் நிலா ஒளியையும் வாணையும் பிரதிபலிக்கும் தெளிவான நீர். குளங்களின் தடுவே நீராழி மண்டபங்கள். சுற்றிலும் அடர்ந்த பவழ மல்லிகை மரங்கள். நிலாத் திகழும் வான வெளியின் நட்சத்திரங்க ளெல்லாம் அந்த மரக் கிளைகளில் வந்து அப்பிக் கொண்டது போல் வெண்ணிற மலர்கள் மலர்ந்த திருந்தன. 'கீஇஇ' என்ற ஓசை நிறைந்த திருந்தது. அதோடு யாரோ மெல்

லிய குரலில் விசம்பி அழுகிற ஒலி!— பகவதி நாலா பக்கமும் மிரண்டு பார்த்துக் கொண்டே அந்த ஒலி வருகிற இடத்தைக் கண்டு பிடிப்பதற்காகச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தாள். பவழ மல்லிகை மரங்களையும் நீராழி மண்டபத்தையும் கடந்து தென் கோடியில் வந்து பார்த்தாள். கோட்டைச் சுவரை ஒட்டி னூற்போலிருந்த ஒரு பாழுங் கிணற்றின் விளிம்பில் மகாராணி விரித்த கூந்தலும் அழுத கண்களுமாக அமர்ந்து கொண்டிருந்தாள். ஓசைப்படாமல் பின்புறமாக மெதுவாக நடந்து போய் மகாராணி வானவன்மாதேவியின் கைகளைப் பற்றிக்கொண்டாள் பகவதி.

அத்தியாயம் 16] முரட்டுக் கரம்

அன்றொரு நாள்! இரவு முன்சிறை அறக்கோட்டத்தில் வந்து அண்டரா தித்தனுடன் வம்பு செய்த பின் அவன் மனைவியால் அவமானப்படுத்தப்பட்டுத் திரும்பியவர்கள் இன்னொருன்பதை தேயர்கள் இதற்குள் ஒருவாறு தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

நாகப்பட்டினத்திலிருந்து புறப்பட்டு விழிஞத்தில் வந்திறங்கிய ஒற்றர்களே அந்த ஆட்கள். முன்சிறை அறக்கோட்டத்தில் தங்குவதற்கு இடம் கிடைக்காமல் திண்டாடிய அந்த இரவுக்குப் பின் அவர்கள் தென்பாண்டி நாட்டில் இரண்டொரு நாட்களை ஒளிவு மறைவாகக் கழித்து விட்டார்கள். நாஞ்சில் நாட்டு அரசாட்சி நிலைகளைப் பற்றியும், மகாராணியானவன்மாதேவியைப்பற்றியும், இடையாற்றுமங்கலம் நம்பியைப் பற்றியும் எத்தனையோ செய்திகளை அறிந்து கொண்டார்கள். தாங்கள் அங்கே வந்த மறுநாளைக்கு மறுநாள் மகாராணி பௌர்ணமி தினத்தன்று கன்னியாகுமரியில் தரிசனத்துக்காக வரப் போகும் செய்தியும் அவர்களுக்குத் தெரிந்தது.

தாங்கள் எந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக வந்தார்களோ, அதை நிறைவேற்றுவதற்கு மகாராணியின் கன்னியாகுமரி விஜயத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதென்று தீர்மானித்தனர். அங்கே, இங்கே தங்குவதற்கு இடம் தேடாமல் நேரே கன்னியாகுமரிக்கே போய்ச் சேர்ந்து விட்டனர். அங்கேயும் தங்குவதற்குச் சரியான இடம் கிடைக்கவில்லை. கடற்கரை யோரத்துச் சோலைகளிலும், தோட்டங்களிலும் தங்குவதை மட்டும் யாரும் தடுக்க முன்வரவில்லை.

மகாராணி விஜயம் செய்வதற்கு முன் தினமே கன்னியாகுமரிக்குச் சென்று விட்டதால் சில முன்னேற்பாடுகளைச் செய்து கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு வசதியாக இருந்தது. எங்கே ஒளிந்திருப்பது? தங்கள் திட்டத்தை எப்படி நிறைவேற்றுவது? எப்படித் தப்புவது? என்பது போன்ற முன்னேற்பாடுகளைப் பக்குவமாகச் செய்து வைத்துக் கொண்டுவிட்டனர், வடதிசைப் பேரரசரின் அந்த ஒற்றர்கள். இதன் விளைவாக ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைக் கடந்த அத்தியாயங்களில் தெரிந்து கொண்டு விட்டோம். அந்த ஒற்றர்கள் என்னிய படியோ, திட்டமிட்படியோ எதுவும் நடக்கவில்லை. கன்னியாகுமரியிலிருந்து தப்பி வருவது பிறும்மப்பிரயத்தனமாகி விட்டது அவர்களுக்கு. அன்றைய தினம் இரண்டு பெரிய அதிர்ச்சிகளுக்கு ஆளாகி விட்டனர் அவர்கள். ஒன்று அவர்கள் மூவரும் திட்டமிட்டு எதிர்பார்த்திருந்த படி குமரிகோவில் பிராகாரத்தில் வானவன்மாதேவியின் மேல் வேலை எறிந்து கொல்ல முடியாமற் போனது; மற்றொன்று இடையாற்று மங்கலம் நம்பியிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டிய திருமுகவோலை; அந்த ஒலையில் குறிப்பிட்டிருந்த நிகழ்ச்சியைச் செய்து முடிப்பதற்கு முன்பே, தளபதி வல்லாள தேவனின் கையில் சிக்கியது.

இந்த இரண்டு எதிர்பாராத அதிர்ச்சிகளிலிருந்தும், விடுபட்டுத் தாங்கள் அனுப்பப்பட்ட நோக்கத்தை நிறைவேற்றித் திரும்பவில்லையானால் ஆத்திரக் காரணை கொடும்பாளூர் மன்னன் தங்கள் தலையை வாங்கி விடுவான்

என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். என்ன செய்வது என்று திகைத்தனர் அந்த மூன்று ஒற்றர்களும்.

“முத்தரையா! ஊருக்குத் திரும்பின பின் நாம் உயிரோடு இருப்பதும், இல்லாததும் சொல்லி விட்ட காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு போகிறோமா, இல்லையா என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆகவே இன்னும் காலம் கடந்து விடவில்லை. இன்று மீதமிருக்கும் இந்த இராப்போது முடிந்து, நாளைப்பொழுது விடிவதற்குள் நூறு கொலைகளைச் செய்யலாம். நூறு ஒலைகளை எழுதலாம்.”—என்றான் செம்பியன் என்றும் ஒற்றன்.

“எனக்கு அப்போதே தெரியும். புன்னை மரத்துத் தோட்டத்தில் நாம் ஆடைகளைக் களைந்து வைத்து விட்டுக் கடல் நீராடிக் கொண்டிருந்தபோது அந்தக் குட்டைத் தடியன் வந்து பார்த்தானே; அப்போதே ஏதோ கோளாறு நடக்கப் போகிறதென்று என்னுடைய

மனத்தில் குறளி சொல்லி விட்டது” என்றான் முத்தரையன்.

“நடந்ததைப் பேசி என்ன ஆகப் போகிறது? அந்தக் குடுமிக்காரத் தடியனை மறுபடியும் எங்காவது காண நேர்ந்தால் உடனே வெட்டிப் போடுவோம். இப்போது நடக்க வேண்டியதைக் காண்போம். செம்பியா! உன்னுடைய யோசனையைச் சொல். ஏதோ கூறினாயே?” என்றான் இரும்பொறை.

“நான் சொல்கிற வழியைக் கேட்டால்தான் கொடும்பாளூர் மன்னரின் கோபத்துக்கு ஆளாகிச் சாகாமல் தப்ப முடியும். முதலில் ஒரு போலி ஒலை தயார் செய்ய வேண்டும். தளபதி நம்மிடமிருந்து பறித்துக்கொண்ட ஒலையில் என்ன எழுதி யிருந்ததோ, அதை அப்படியே இந்தப் புது ஒலையில் எழுதி விடுவோம். ஒலையில் வடதிசை மூவரசரின் அடையாளச் சின்னங்களையும் நாமே எழுத்தாணியால் வரைந்து கொள்ளலாம். அந்த ஒலையைப் பத்திரமாக வைத்துக் கொண்டு புறத்தாய நாட்டுக் கோட்டைக்குப் போவோம். எப்படி நம் மால் கோட்டைக்குள்

நுழைய முடியும்? எந்தவிதத்தில் மகாராணியை நெருங்கிக் கொலை செய்ய முடியும் என்பதை யெல்லாம் இப்போது நான் விவரித்துச் சொல்ல முடியாது. இந்த நள்ளிரவில் வேற்று நாட்டு ஒற்றர்களான நாம் கோட்டைக்குள் நுழைவதும், குறிக்கோளை முடித்துக் கொள்வதும் நம்முடைய சாமர்த்தியத்தைப் பொறுத்திருக்கின்றன. இது நம்முடைய கடைசி விநாடி முயற்சி” என்று செம்பியன் ஆணித்தரமாகக் கூறியபோது, மற்ற இரண்டு பேர்களும் மறுக்க முடியவில்லை.

“முதலில் இப்போது ஒலைக்கும் எழுத்தாணிக்கும் எங்கே போவது?”

“ஆ! போவதற்கு ஒரு இடம் இருக்கிறது. எனக்கு இப்போதுதான் நினைவு வருகிறது. முன்சிறை அறக்கோட்டத்துக்குப் போனால் இப்போது ஒலையும் எழுத்தாணியும் தயாரித்து விடலாம். அந்தச் சத்திரத்து மணியகாரன் கணக்கெழுதுவதற்காக ஒலை எழுத்தாணி நிச்சயம் வைத்திருப்பான். அதோடு அந்தத் தடியனும், அவன் மனைவியான அந்தத்துட்டுக்காரியும் அன்று நம்மை அவமானப்படுத்தினதற்குச் சரியான படிபறி வாங்கி விடலாம்” என்று இரும்பொறை யோசனை கூறியபோது, “சபாஷ், இரும்பொறை! உன்னுடைய மண்டைக்குள்ளே இவ்வளவு ரூபகசக்தி ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறதென்பது எங்களுக்கு இதுவரையில் தெரியாமல் போய் விட்டதே!” என்று அவன் முதுகில் தட்டிக் கொடுத்தனர். செம்பியனும், முத்தரையனும்.

இந்தத் தீர்மானத்துக்குப்பின் அவர்கள் மூவரும் வேகமாக முன்சிறை அறக்கோட்டத்துக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றனர். அப்படிச் செல்லும்போது எங்காவது, யாரிடமாவது, அகப்பட்டுக் கொண்டு விட நேரிடுமோ என்ற பயத்தினால் ஊர்களுக்கும், நகரங்களுக்கும் ஊடே செல்லும் நாட்டுப்புறத்துச் சாலைகளிலோ, வழிகளிலோ செல்லாமல் காட்டுப் பாங்கான கிளை வழிகளில் மறைந்து சென்றனர்.

இந்த மூவரும் இப்படி முன் சிறை அறக்கோட்டத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த நேரத்தில்தான் தளபதி வல்லாளதேவன் கன்னியாகுமரியில் தன் வீரர்களோடு இவர்களைத் தேடிக்கொண்டிருந்தான். நாராயணன் சேந்தன் கீதீந்திரம் தானுமாலய விண்ணகரத்தில் மகா மண்டலேகவரரைச் சந்தித்துக் கன்னியாகுமரியில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவதற்காகக் குதிரைப் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தான்.

சீந்திரம் தாணுமாலயப் பெருமான்
காவிலில் தம்முடைய செல்வக் குமாரி
தழல்மொழியுடனும் விழிஞத்திலிருந்து
அழைத்துக் கொண்டு வந்த இளந்துறவி
புடனும் நாராயணன் சேந்தனையும்,
அவன் கொண்டு வரப்போகும் செய்தி
னையும் எதிர்பார்த்துக் காத்துக்
கொண்டிருந்தார் மகாமண்டலேசுவரர்.
மகாராணி, அதங்கோட்டாசிரியர்
முதலியவர்கள் குமரிக் கடற்கரையி
லிருந்து புறத்தாய நாட்டுக் கோட்டைக்
தத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர்.

முன் சிறை அறக் கோட்டத்தில்
முதல் யாமம் முடிவதற்குள்ளேயே
அன்று அசாதாரணமான அமைதி நிலவி
பது. பெளர்ணமி தினமாகையினால்
சத்திரத்தில் வந்து தங்கியிருந்த யாத்
தீர்க்களில் பெரும்பாலோர் கன்னியா
தமரிக்கும், சசீந்திரத்துக்குமாகத் தரி
சனத்துக்குச் சென்று விட்டனர். யாத்
திரை வந்தவர்கள் பெளர்ணமி
என்பதற்காக மட்டும் அன்று
கன்னியாகுமரி செல்லவில்லை.
அன்றைக்குச் சென்றால் உலக
மாதேவியாகிய கன்னியாகுமரி
அம்மனின் தரிசனத்தோடு பாண்
டமா தேவியாகிய மகாராணி
யின் தரிசனமும் அங்கேயே
நிடைக்கும் என்ற செய்தியும்
அவர்களுக்குத் தெரிந்
திருந்தது. மகாராணியைப்
பார்க்க வேண்டு
மென்ற ஆவலும்
கட்டுக் கடங்காமல்
இருந்ததால் அவர்
கள் அண்டராதித்த
வைணவனை வழி
காட்டியாகத்
துணைக்கு அழைத்
துக் கொண்டு
நிளம்பினர்.

சத்திரத்தைப் பார்த்துக் கொள்
வதற்கு வேறு யாராவது ஆள் இருந்
தால் கோதை நாச்சியாரிடம் சொல்லி
வற்புறுத்தி அவளையும் தங்களுடைய
அழைத்துக் கொண்டு போயிருப்பான்
அண்டராதித்தன். ஆனால் அதற்கு வழி
பில்லாமல் இருந்தது நிலைமை. யாத்
தீர்க்களும், தானும், தரிசனத்தை
முடித்துக் கொண்டு திரும்பி வரும்
போது சாப்பிடுவதற்கு உணவு தயா
ரித்து வைத்திருக்க வேண்டும்.
கோதையோ, தானோ, இருந்தால்தான்
அதை நிறைவேற்ற முடியும்.

“கோதை! இந்த யாத் தீர்க்களையெல்லாம் அழைத்துக் கொண்டு நீ
கன்னியா குமரிக்குப் போய் விட்டு வா.
நான் இங்கே இருந்து ஆகவேண்டிய
காரியங்களைக் கவனித்துக் கொள்
கிறேன்” என்று அவன் அவளிடம்
சொல்லிப் பார்த்தான். ஆனால் அவள்
அதற்கு இணங்கவில்லை. அதற்குமேல்
இன்னும் வற்புறுத்தி யிருந்தால்
இணங்கி யிருப்பாளோ என்னவோ?
அவன் வற்புறுத்தவில்லை. தானே யாத்
தீர்க்களையே அழைத்துக் கொண்டு புறப்
பட்டு விட்டான்.

“கோதை! யாருக்கென்ன வந்த
தென்று நீ பாட்டுக்குச் சத்திரத்துக்
கதவை அடைத்துக் கொண்டு தூங்கி
விடாதே! நாங்கள்
இரண்டாம் யாமம் முடிவதற்குள் எப்
படியும் திரும்பி வந்து விடுவோம்.
வயிற்றைக் காயப் போட்டுவிடாதே”
என்று போகும் போது சிரித்துக்
கொண்டு சொல்லி விட்டுப் போன
அண்டராதித்தன். கோதையின் கண
வனும், சத்திரத்தில் தங்கியிருந்த
வர்களும் மாலையிலேயே புறப்பட்டுச்
சென்று விட்டார்கள். ஒரே சமயத்
தில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தங்க
முடியும் அளவுக்குப் பெரும் பரப்
புள்ள அந்தச் சத்திரத்தில் மூன்றே
மூன்று பெண்கள் மட்டும் தனித்

திருந்தனர். சத்திரத்து மடைப்பள்ளி
யில் சமையல் வேலை செய்யும் இரண்டு
பணிப் பெண்கள் தவிரக் கோதை
நாச்சியார் ஒருத்தி, ஆக மொத்தம்
மூன்று பேர்கள்தான். பணிப் பெண்கள்
இரவுச் சாப்பாட்டுக்காக அடுப்பு மூட்டிச்
சமையல் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்
தனர். கோதை நாச்சியார் சமைய
லுக்கு வேண்டிய படித்தரப் பொருள்
களை உக்கிராணத்துக் கட்டளை அறை
யிலிருந்து எடுத்துக் கொடுத்து விட்டு
மேற்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.
சமையல் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த

பணிப் பெண்கள் இரண்டு பேரும் கோதையின் நகைச்சுவையில் ஈடுபட்டு அடிக்கடி குலுங்கக் குலுங்கச் சிரித்தார்கள். முன் சிறை அறக் கோட்டத்தில் தங்குபவர்களுக்குச் சுவையான வசதிகள் இரண்டு. ஒன்று, அங்கே வருவோரை உபசரித்து விருந்தோம்புகிற முறை. இரண்டாவது அந்த அறக் கோட்டத்தை நிர்வாகம் செய்யும் அண்டராதித்தன் — கோதை — இந்தத் தம்பதியின் நகைச்சுவை நிறைந்த சரளமான வேடிக்கைப் பேச்சு.

அதுவும் கோதை பேசத் தொடங்கி விட்டால் ஒரே கொண்டாட்டம்தான். மடைப்பள்ளியில் வேலை பார்ப்பதற்கும் பணிப் பெண்கள் தங்கக் கைக் காரியங்களை யெல்லாம் மறந்து கேட்டுக் கொண்டே இருப்பார்கள். ஒரு முறை கோதையின் நகைச்சுவைப் பேச்சு வெள்ளத்தில் மூழ்கியிருந்த பணிப் பெண்கள் ஒரு பெரிய விபரீதமான காரியத்தையே செய்து விட்டார்கள். அதாவது சர்க்கரைப் பொங்கலில் போட வேண்டிய வெல்லத்தைப் புளிக் குழம்பிலும், புளிக் குழம்பில் போட வேண்டிய உப்பு, காயம் முதலியவற்றைச் சர்க்கரைப் பொங்கலிலும் போட்டுச் சமையல் செய்து வைத்து விட்டார்கள். அதன் விளைவாக அன்றைக்குச் சத்திரத்தில் சாப்பிட உட்கார்ந்த அத்தனை பேரும் அவதிப்பட்டனர். “இந்தா, கோதை! இனிமேல் மடைப்பள்ளியில் வேலை நடந்து கொண்டிருக்கும்போது பணிப் பெண்களிடம் போய்ப் பேச்சு கொடுத்தாயோ; தெரியும் சேதி!” என்று அன்றைக்கு அவனைக் கடுமையாகவும் வேடிக்கையாகவும் எச்சரித்து வைத்தான் அண்டராதித்த வைணவன்.

இதனால் பணிப்பெண்கள் கோதையோடு பேசிக் கொண்டே மடைப்பள்ளிக் காரியங்களைக் கவனிக்க நேர்ந்தால் உஷாராக வேலை செய்வது வழக்கம். கோதை ஏதோ பேச ஆரம்பித்ததும் “அம்மணி! தயவு செய்து இப்போது நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள். நாங்கள் மடைப்பள்ளி வேலைகளை முடித்துவிட்டு வருகிறவரை பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்றார்கள்.

“சரிதான்! நீங்கள் வேலையைக் கவனியுங்கள். நான் போய்ச் சத்திரத்தில் அந்தி விளக்குகளை ஏற்றுக்கிறேன். இருட்டுகிற சமயமாகி விட்டது” என்று கூறி விட்டு மடைப்பள்ளியிலிருந்து வெளியில் வந்தாள் கோதை நாச்சியார். திபங்களை ஏற்றிய பின் வாசற் புறத்துக்கு அருகில் உள்பக்கமாக இருந்த சத்திரத்துக் குறட்டில் உட்கார்ந்து

ஒலைச் சுவடியை எடுத்து அன்றையப் படித்தரக் கணக்கு விவரங்களை அதில் எழுதிடலானாள். அவளுடைய கணவன் அன்றாடம் செய்ய வேண்டிய வழக்கமான வேலை அது. அன்று அவன் வெளியே சென்றிருந்ததால் தான் கொடுத்திருந்த படித்தரத்துக்குத் தானே கணக்கு எழுதினாள்.

அடிக்கடி எழுதிப் பழக்கப்படாத அவள் கை எழுத்தாணியைப் பிடித்து ஒவ்வொரு எழுத்தாக ஒலையில் எழுதிக் கொண்டிருந்தது. ஏதோ கேட்பதற்காக அப்போது அங்கு வந்த மடைப்பள்ளிப் பணிப் பெண், “என்ன அம்மா! ஒலையில் ஏதாவது சித்திரம் வரைகிறீர்களா? இவ்வளவு மெதுவாக எழுதிக் கொண் டிருக்கிறீர்களே?” என்று வினையாட்டாகச் சிரித்துக் கொண்டே சொல்லி விட்டுப் போனாள்.

“சரி! சரி! நீ போய்க் காரியத்தைச் செய். நான் எழுதி விட்டு வருகிறேன்” என்று அவளுக்குப் பதில் சொல்லி விட்டு மேலும் குனிந்து கொண்டே எழுதலானாள் கோதை.

பக்கத்தில் காலடி ஓசை கேட்டது. பணிப் பெண்கள்தாம் ஏதாவது கேட்டுப் போக வந்திருப்பார்கள் என்று தலை நிமிராமல் எழுதிக் கொண்டே யிருந்தாள் அவள்.

குபிரென்று விளக்கைநோக்கி வாயால் ஊதும் காற்றோசை. விளக்கு உடனே அணைந்தது. “ஈ! இதென்னடி உங்களுக்கு இந்தத் திமிர்? எது வினையாடுகிற நேரம்? எது வேலை நேரம் என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா?” என்று சொல்லிக் கொண்டே தலை நிமிர்ந்த கோதை எதிரே தனக்கு முன் இருட்டில் நின்றவர்களைப் பார்த்து ‘வீல்’ என்று அலறுவதற்கு வாயைத் திறந்தாள். ஆனால் அவளுடைய வாயிலிருந்து அலறல் வெளிவருவதற்குள் வலிமை வாய்ந்த முரட்டுக் கரம் ஒன்று அவள் வாயில் துணியைத் திணித்தது. இருட்டில் எதிரே நிற்பவர்களின் முகம் தெரியவில்லை. எவ்வளவோ முயன்றும் ஒரு சிறு முனக்கூட அவள் வாயிலிருந்து வெளிப்பட இயலாமற் போய் விட்டது. இன்னொரு முரட்டுக் கை அவள் கைகளிலிருந்த ஒலையையும் எழுத்தாணியையும் பறித்துக் கொண்டது. கோதை கைகால்களை உதைத்துக் கொண்டு திமிறினாள். அவள் முகத்துக்கு மிக அருகில் இருளில் ஒரு மின்னல் மின்வியது. கோதை மூச்சுத் திணறிப் பிதுங்கும் விழிகளால் பார்த்தாள். பார்வை கூசியது. அது மின்னலல்ல! ஒரு கத்தி. மறு விநாடி அந்தப் பெண் மூர்ச்சையாகித் துவண்டு விழுந்தாள். (தேடலும்)

TSR

தயாரிப்பவர்கள்
டி.எஸ்.ஆர். & கோ
 கும்பகோணம்

**மென்கா
 மட்டிப் பால்
 ஜகன்மோகன்
 கோதுல் மாலா**

A.K. GOPAL & CO.,

இயோகிதிகள்: மென்கா நாமகிரி டிரேடிங் கார்ப்பொரேஷன், 1, டாக்கர் சத்திரம் வேன், மேற்கு
 புலிவாடி ரோடு, திருச்சி • மென்கா கோதுல் மாலா, 179/1, சரத்போஸ் ரோடு, கமகத்தா-28

லகிலேயே
 புதித
 நிற்பனையுள்ள
 மஸகிள்கள்

ராலே
ராபின்ஹூட்

பகலும் இரவும், ஒவ்வொரு நிமிஷமும்
 ராலே வகையறு வகைகள
 இரண்டுக்குக் குறையாமல்
 உலகில் எங்கோ நிற்பனையாகின்றன.
 இந்த வர்க்கத்தில் மிக்க விரும்
 பப் படும் இரண்டு வகைகள்
 ராலே, ராபின் ஹூட் ஆகும்—
 அழகிய தேசறறம் கொண்டு,
 சலாசிக் கு செளகர்யமாகவும்
 வைத்துப் பராமரிக்கச் சிக்கல
 மாகவும் உள்ளன.

உங்கள் பணத்தையே திருடாதீர்கள்

அமெரிக்க நாடு எப்போதும் நமது மருவாரின் கோடுகளை சேலிக்க முடியும் — அத துணி குபாயாவிருந்தாலும் சரி, அமைத பத்த குபாயாவிருந்தாலும் சரி, சேலிக்க முடிந்தும் சேலிக்காவிடும் சீக்கர் டக்கர் பணத்தையே திருடுகிறீர்கள். நீங்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய இவ்வெல்லாம் சேலிக்க முடியும் குபாயும், சந்திராசத்திம் குபாயும் குடி குபாயும் குடிநாத்தித்த. அத்த குடிநாத்திராமோ டக்கர் விவாயாமோ அமைத டக்கர் குடிநாத்திராமோ இடுக்கடடடு.

எம். ந. வி. வினும் புத்தப்பட்டு புதிய சம்பள சேலிப்பு திட்டம் சேலிராமம் "நித திருட்கட" த் தவிக்க டக்கலுக்கு உதவுகிறது. இத்திட்டத்தின்படி வேலை பரப்பும் அலகுக்கடப சிபத்திரிவின்படி குடிநாத்திம் இன்ஷூரன்ஸ் பாலிசியை எடுத்தும் கோருகிறது. அவர் திறந் குதவாரிவிடும் சேலித்த நமது மருவாரி சிபத்திரிவினும் சம்பளத்தி வின்றும் சிபத்திரிவினும் சேலித்திராமம் அனுப்புவதே சேலித்திராமம் கோருகிறது. இத்திராமம் அவர் அத்தம் பணத்தையே சேலித்திராமம் துண்டிக்கும் அவரைய தவிக்கிறது. இது வேலை பரப்பும் குடிநாத்திராமம் பாதுகாப்பு; குதவாரிக்கு அநிச எதுமைய விவாயும். குடிநாத்திராமம், சிபத்திரிவினும் டக்கலும் அனுப்புவதே அவரைய சம்பள சேலிப்பு தித்திரிம் சம்பள சம்பளவினும் சிபத்திரிவினும் கோருகிறது.

இயம் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஆம் இந்தியா

டேபிள் டென்னிஸில் சிறந்தவர்

இரண்டு நண்பர்கள் தங்கள் பெருமை
வைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டனர். முதல்வர்
"அப்பா! நான் எவ்வளவு பொறுமைசாலி
தெரியுமா?" என்று.

"உம்" என்று இரண்டாவது நண்பன்.

"என்னடா! சொல்கிறேன்! 'உம்' என்
றயே? இருந்து இருந்து உன்னிடம் போய்ச்
சொல்ல வந்தேனே!" என்று அந்தப்
பொறுமைசாலி கோபித்துக் கொண்டு நடை
வைக் கட்டினான். இதேமாதிரி வினாயாட்டு
அரங்கத்திலும் நிகழ்வதுண்டு.

வினாயாட்டு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும்
போது சிலர், "என்ன! பந்தை இப்படி
அடிக்கிறேன்! அப்படியே தாடுக்காத தள்ள
வேண்டாமா? மட்டை பிடிக்கத் தெரியாத
வர்களைல்லாம் வினாயாட வந்துவிட்டார்கள்!
நான் ஆடினால்....." என்று பிரமாதமாக
வாய்ப் பந்தம் போடுவார்கள். ஆனால் அவர்க
ளிடம் மட்டையைக் கொடுத்து வினாயாடச்
சொன்னால் போதும்; கை பதறும்; கால்கள்
'டைப்' அடிக்கும்; பந்துக்கும் மட்டைக்கும்
சேராது. அவர்கள் மெதுவாக நழுவி விடு
வார்கள். சொல்வது யாருக்கும் எளிது;
ஆனால் செயல் முறையில் நடத்திக் காட்டுவது
அரிது. வினாயாட்டு அரங்கம் பொருமைவைக்
கடைப்பிடித்து, உறுதி தளராது அபாரமாக
ஆடும் வினாயாட்டுக் கலைஞர்கள் அதனால்
தான் போற்றிப் பாராட்டுகிறோம்; அவர்
களுக்குப் புகழ்மாலை குட்டுகிறோம்.

முன்று வாரங்களுக்கு முன் கத்தோவிக்
செண்டரில் மகாராஜிபுர் இளைஞர் சங்கத்
தின் ஆதரவில் டேபிள் டென்னிஸில் வினாயாட்
டுப் போட்டி நிகழ்ந்தது. தலைநிறந்து விளங்
கும் இரு வினாயாட்டுக் கலைஞர்கள் இறுதிப்

போட்டியில் கலந்து கொண்ட
டார்கள். தென்னிந்திய ரயில்
வேலைச் சேர்ந்த திரு
திருமலைசாமியும், கத்தோவிக்
இன்ஸ்டிடியூட்டைச் சேர்ந்த
திரு வி. ராமச்சந்திரனும்
ஒருவருக்கொருவர் வினாயாட்
டில் சங்கீதகர்த்தவர்கள். இரு
வருமே பந்தை வாகவமாக
அடிப்பதில் தேர்ந்தவர்கள்.
திரு திருமலைசாமி அபாரமாக
ஒவ்வொரு அடித்ததை வெல்லாம்
திரு வி. ராமச்சந்திரன் அறா
யாசமாக எடுத்துப் போட்டு
விட்டார். திரு திருமலைசாமி
வினாயாட்டுத் திறன் படைத்
தவரா விருத்தாலும் அடிக்கடி
பொறுமை இழந்ததால் அவ
ரால் சமாளிக்க முடியவில்லை

பலவிதத் தவறுகளை இழைத்தார். அவை திரு
ராமச்சந்திரனின் வெற்றிக்குச் சாதகமாக
அமைந்தன. இறுதியில் திரு ராமச்சந்திரன்
ஜயமடைந்து, அவ்வரது பாராட்டுதலோடு
வெற்றிக் கோப்பையையும் அடைந்தார்.

திரு ராமச்சந்திரன் பதினெட்டு வயது
நிரம்பிய வாலிபர். மிகக் குறுகிய காலத்தில்
கிடுகிடு வென்று டேபிள் டென்னிஸில் ஆட்டத்
தில் முன்னுக்கு வந்து விட்டார். எப்படி
அவரால் முன்னுக்கு வரமுடிந்தது? இயற்கையி
லேயே வினாயாட்டில் அவருக்குப் பற்றுதல்
ஒருபுறமிருக்க, அவர் தமையனார் கிருஷ்ண
மூர்த்தி அவருக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும்
அளித்ததைத் திரு ராமச்சந்திரன் பெருமை
யோடு சொல்லிக் கொள்கிறார். திருச்சூர்
மூத்தாவா உயர்நிலைப்பள்ளி திரு ராமச்சந்
திரன் தன்னுடைய மாணவனாகப் பெறும்
பாக்கியம் பெற்றிருந்தது. ஆம்! அந்தப்
பள்ளியில்தான் திரு ராமச்சந்திரன் கல்வி
பயின்றார். திரு ராமச்சந்திரனின் தந்தை
ஜெயப்பெற்ற தலைமை ஆசிரியர்; மிகச்சிறந்த
வினாயாட்டுக் கலைஞரை அளித்த மகை.
இவருடைய தூண்டுதலாலும் திரு ராமச்சந்
திரன் வினாயாட்டுக் கலையில் முழுமுச்சாக
ஈடுபடுவதற்கு உதவியது.

சென்னைவில் அவருக்கு டேபிள் டென்
னிஸ் வினாயாட்டில் இரண்டாவது ஸ்தானம்
கிடைத்திருக்கிறது. டேபிள் டென்னிஸில்
உலகப் புகழ்பெற்ற திரு திருவேங்கடம், திரு
தலிச்சம்பத், திரு சந்தோர்கர், திரு என் வி.
ராகவன் ஆகியவர்களை வெல்லாம் அவர்
தோற்கடித்திருக்கிறார் என்பதி விருத்தே
அவரது வினாயாட்டுத் திறமையை மதித்

பிட்டு விடலாம். 1956-ம்
வருஷத்தில் அவர் கேரள
ராஜ்ய வெற்றி வீரர். கேரள
ராஜ்யத்தின் சார்பில் அவர்
இலங்கைக்குச் சென்று வினா
யாடியிருக்கிறார். அமெரிக்க
டேபிள் டென்னிஸ் வினா
யாட்டுக் கலைஞர்கள் இத்தியா
வுக்கு விஜயம் செய்த போது,
பரிசிக் தீவின் வெற்றி வீரர்
பாபி பீல்ட்ஸைத் தேர்ந்
டித்து இத்தியாவுக்குப்
பெருமை தேடித் தந்தார்.

புகழேணியில் முன்னேறித்
கொண்டிருக்கும் இளைஞர்
திரு ராமச்சந்திரன் மேல்
மேலும் டேபிள் டென்னிஸ்
வினாயாட்டில் சிறந்தோங்க
வாழ்த்துகிறோம். -குண்டமணி

இந்த ஆதிக்கம்!

திட்டினை பாரத லித்தி பிரசார சபையார் நடத்தும் பரிட்சைகளில் இனிமேல் மொழி பெயர்ப்பு சம்பந்தமான வாக்கியங்கள் நாகரி-லித்தி - எழுத்துக்களிலேயே இருக்கும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது தமிழ், தெலுங்கு, கன்னட, மலையாள வாக்கியங்கள் லித்தி எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டிருக்கும். இது முதல் படி; வரப்போகும் ஆபத்தின் அறிகுறி போலும்!

தேசிய மொழியாக வேண்டுமானாலும் லித்தியை ஓரளவு அனுமதிக்கலாம். ஆனால் தேசிய 'விசே'யாக நாகரியை ஏற்பது தமிழைக் கொள்வதாகும்.

"தாயைக் கொல்லும் பாவத்தைத் தடுக்க முயற்சியுரை" என்று பாரதி ஏற்கனவே பழி சுமத்தி யிருக்கிறார். இந்தப் புதிய "எழுத்து ஆதிக்கத்தை"க் கைவிடும்படி எச்சரிக்கிறோம்.

பொக்கை-1
11-8-58

ஜீ ஸ்ரீநிவாசன்
லித்தி ஆசிரியர்

பகற் களவு!

தகனியை பாரத இந்தி பிரசார சபையினர் ஆண்டுதோறும் நடத்தி வரும் பரிட்சைகளில் தாஷ்டிர-பாஷா வகுப்பு, 2-வது பகுதித் தாளில் தாய்மொழியிலிருந்து இந்திக்கு மொழிபெயர்க்க 15 மார்க்குகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கேள்வி தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் ஆகியவற்றில் ஆசிரிய வந்தியல் கொடுக்கப்பட்டது. மாணவர்கள் தங்கள் தாய்மொழியையோ, அல்லது ஆங்கி லத்தையோ படித்து, பின்னர் இந்தியில் மொழிபெயர்ப்பார்கள்.

இம்மாதம் நடைபெறவிருக்கும் பரிட்சைகளிலிருந்து இம்முறை மாற்றப்பட இருக்கிறது! அதாவது தாய்மொழிக்குப் பதிலாகக் கேள்வி இந்தி விசியில் கொடுக்கப்படும். அதைத் தமிழில் புரிந்து கொண்டு பின்னர் இந்தியில் மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்றால் உள்ள எல்லா வார்த்தைகளையும் அப்படியே பொருள் கொடாமல், ஒலி குன்றாமல், இந்தி விசியில் கொடுப்பது என்பது பகற்களவு. இதனால் குழப்பமே ஏற்படும். தமிழ் மொழியும் கொலை செய்யப்படும்.

சென்னை-15
4-8-58

எஸ். வெங்கடேசன்

வழிகாட்டி!

ஆகஸ்ட் 10-ந் தேதி இதழில் "முன்று விஷயங்கள்" என்ற தலையங்கம் மிகவும் பாராட்டத்தக்க வகையில் அமைந்துள்ளது. முக்கியமாக, கேரள பள்ளிக்கூட மாணவர்களால் பற்றி எழுதியுள்ள உண்மையான நிலைக்குத் தங்களை முழுமனத்துடன் பாராட்டு

கிறோம். உண்மையை வெட்ட வெளிச்சமாக்கித் தாங்கள் ஒரு வழிகாட்டியாக அமைந்தது கண்டு மகிழ்ச்சி. எந்த விஷயமானாலும் உண்மைகளை அறிந்து கட்டி விறுப்பு வெறுப்பின்றித் தலையங்கம் எழுதுவது தமிழ் நாட்டில் 'கல்வி' ஒன்றுதான் என்றும் இன்றும்.

வர்க்கூர்
8-8-58

ப இராசகோபாலன்

கண்டெடுத்த புதையல்

அழகின் சிகரமாகிய குமரியை வர்ணிக்கும் 'பாண்டியமாதேவி'யை என் கணவர முதல் வயதான தகப்பனார், கடைக்குட்டி கிருஷ்ணன் வரையில் படித்து ரசிக்கிறோம்! எங்கள் நாடு நாடுகளில் நாடு ஆகியும் அதில் புதைத்திருக்கும் ரசியம் தெரியாமல் இருந்தது பற்றி வருந்துகிறேன். அந்தப் புதையலை எடுத்துக் கொடுத்ததற்காக மிக நன்றி.

கோட்டையம்
31-7-58

டி. ஆர். சப்புலக்ஷ்மி

வாழ்க கல்கி!

'கல்வி'யின் முதல் மலர், முதல் இதழிலிருந்து தொடர்ந்து படித்து வரும் வாசகர்களுள் நான் ஒருவன்.

கல்வியின் முதல் தீபாவளி மலரைப் பார்த்தவுடன் எழுதிய கடிதத்தில் "பின்னாக் கனியமுதே! பேசும் பொற் சித்திரமே!" என்ற பாரதியாரின் வாக்கைக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அந்த விமரிசனக் கடிதம் 'கல்வி' இதழிலும் வெளியாகி யிருந்தது.

அன்று பிறந்த பின்னாக் கனியமுது இன்று பதினேழு பிராயம் நிறைந்த வானிபஞ்சுப் பொலிவதைக் கண்டு களிக்கின்றேன்!

இந்தப் பதினேழு வருஷங்களில் எத்தனை 'செவியுள் கனி'களைக் கல்வி' என்ற கற்பக விருகமும் வாசகர்களுக்கு அளித்திருக்கிறது! இடையறாது பூவும், கனியும் காய்த்துக் குலுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது! நவரஸங்களும் 'கல்வி'யில் காணக் கிடக்கின்றன.

பகற் ரஸத்துக்கு ஆசாரிய சுவாமிகளின் "அருள் வாக்கு" 'மாசில் மணி வார்த்தை' யாகத் திகழ்கிறது.

அறிவு வளர்ச்சிக்கு ராஜாஜியின் "வள்ளுவர் வாசகம்" பெரிதும் உதவுகின்றது.

பொருள் நிலை ஆராய்ச்சி அரங்கக் கட்டுரைகள் தலை நிறத்தனவாக இருக்கின்றன.

'தெருவில் போகும் ஆளுக்கு' எழுதியுள்ள ஸ்ரீ எஸ். ஓய், கிருஷ்ணன்வாமியின் கட்டுரை கவை மிகுந்ததாக இருக்கிறது.

இந்தச் சமயத்தில் அமரர் கல்வியையும், ரசிக்கமணி டி. கே. சி. யையும் நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. வாழ்க, கல்வி.

குச்சூர்
3-8-58

எஸ். வெங்குஸ்வாமி

மேலை

முன்று விஷயங்கள்

ஆகஸ்டு 10-ந் தேதி கல்வி இதழில் "முன்று விஷயங்கள்" என்ற தலைப்பங்கம் 'சுருக்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல்' என்ற தன்மையில் அமைந்துள்ளது. முன்று விஷயங்களிலும் உள்ள நியாயத்தை எடுத்து எழுதப் பட்ட தலைப்பங்கம்.

அத்துக்குடி
10-8-58

ஆ. இராமையா

நடுப்பகல் திகழ்ச்சி!

மதராஸ் ரேடியோ நிலையத்திலிருந்து ஒலி பரப்பப்படும் நடுத்தரப் பள்ளிகளுக்குள் நடுப்பகல் திகழ்ச்சியை, பள்ளியிலே பாடங்களில் கவனம் செலுத்தும் சிறுவர்கள் எவ்விதம் கேட்க இயலும் என்பது பற்றியும் புதிதாக உள்ளது. மத்தியானம் ஒரு மணிக்கு மேற்பட்டுப் பள்ளியிலிருந்து இடைவேளை உணவு அருந்த வீடு செல்லும் மாணவர்கள், பகுதி முடிந்த திகழ்ச்சியை ரசிக்க முடியுமா? அவ்வது திகழ்ச்சியின் பிற்பகுதியைக் கேட்டு மகிழ்ந்த திரும்பப் பள்ளிக்கு விரைந்து செல்வார்களா? அவ்வது மாணவர்களும் இதற்காக உணவு அருந்தாமல் அங்கேயே தங்குவார்களா? ஆகவே சமஸ்கிருத பாடம் முதல் மற்றும் பல அறிவூட்டும் சொற்பொழிவுகளும் அடங்கியுள்ள இத் திகழ்ச்சியை மதராஸ் ரேடியோ நிலைய அதிகாரிகள் மாலை நேரங்களுக்கு மாற்றுவதில் அவசியம்.

கோவை-1
1-8-58

ஒய். வி. விஸ்வேஸ்வரன்

கவனிப்பார்களா?

சென்னை தங்கசாலையிலிருந்து திருவெளி நியூர், மீனாட்சி மார்க்கமாகப் பொன்னேரி போகும் 58B அரசாங்க பஸ்ஸை நம்பி நாங்கள் அடையும் அல்லல்கள் அளவற்றவை. பிழைப்பு மற்ற அலுவல்கள் காரணமாக நாங்கள் சென்னை நகருக்கும் தாலாக்கா தலை நகரான பொன்னேரிக்கும் அடிக்கடி செல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

இத்த மார்க்கத்தில் முன்று பஸ்கள்தான் ஓடுகின்றன. இடை தூரம் சுமார் 25 மைல்கள். ஒரு பஸ்ஸைத் தவற விட்டால் அடுத்த பஸ் வர இரண்டு மணி நேரங்களுக்கு மேல் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஆகவே போக்குவரத்து இலாகாவின் மனமும் இரண்டு பஸ்களை பொன்னேரி வரை முடியாவிட்டாலும் மீனாட்சி வரையிலும் கட்டாயம் விடவேண்டும்.

வித்துடி
31-7-58

வெ. கிருஷ்ணன்

ககாதர வசதி!

சென்னையில் வடக்கு காசர் தோட்டத்தில் ககாதர வசதியின்மையால் அங்கு குடியிருக்கும் மக்கள் பெருநோய்களுக்குள்ளாகி

றார்கள். குப்பைகளையும், மலத்தையும் எடுக்க நகராண்மைச் சிப்பந்திகள் வருவதில்லை. அசுத்த நீர் தேங்கக் கட்டப்பட்டிருக்கும் தொட்டிகளிலிருந்து வழிந்தோடும் அசுத்த நீர் தெரு முழுவதும் பரவுகிறது.

சென்னை
2-8-58

பி. அப்துல்வாகான்

பெரும் தோல்வி!

சென்னைக்கு வந்த தோல்வி தரும் கொள்கை ஒரு புறம், அளவுக்கு மீறிய மூட்டைப் பூச்சி ஒரு புறம், இவையிற் சேர்த்து போடும் முன் படிமறைக்கும் * ஒருபுறம். இதுதான் இன்றைய நிலம் காணும் சும்புகோணம். கொடிக்கு மட்டும் பெயர் பெற்ற சும்புகோணம், மூட்டைப் பூச்சி * இவைகளுக்கும் இன்று பெயர் பெற்று விட்டது. இதை இரண்டு வாரகாலமாகப் பார்த்து வருகிற நகராட்சியோ எந்த விதமான ஒழிக்கும் முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. ஏழைக் குடும்பங்களும், நடுத்தரக் குடும்பங்களும் படும் அவதி கொஞ்சந்தஞ்சமல்ல.

இத்தக் கஷ்டமான நேரத்தில் எடப்பாபிட்டுராமவேறு பரவத் தொடங்கியுள்ளது.

சும்புகோணம்
1-8-58

கோ. கிருஷ்ணமூர்த்தி

அவல நிலை

இத்தகரில் சிறைவாசம் செய்து கொண்டிருக்கும் திரு முத்துராமலிங்கத்தேவர் அவர்களின் வழக்கை விசாரிக்க செஷன்ஸ் கோர்ட்டிற்கு மீறப்படி கோர்ட்டைத் தீர்மானித்து இயக்க வேண்டும், நம் பெருமைக்குரிய சர்க்கார் கட்டளை யிட்டது. அதற்கேற்றாற்போல் ஸ்டைக்கொருவராகப் பிடித்து, ஒரு மாவட்ட நீதிபதி, ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர், ஒரு கருக்கெழுத்தாளர் மற்றும் ஒரு குமாஸ்தா—இவர்கள் நியமனம் பெற்று, உடன் புதுக் கோட்டை வந்து விட்டார்கள்.

ஆனால் வந்த குமாஸ்தா முதலியோருக்குத் தங்குவதற்கு வீடு எளிதில் கிடைக்குமா? கிடைக்கவில்லை. அதுதான் போகட்டும், கோர்ட்டு நடத்த இடமாவது... ஊழலும், அதற்கும் லாப்டீசி. பிறகு சர்க்காருக்குத் தந்திக்குமேல் தந்தி பறந்தது. ஒரு வழியாக நியா உல்தலத்துக்கு இடம் கிடைத்தது. குமாஸ்தாக்கள் தந்தி அடித்து, அவர்களால் இடம் பிடிக்க முடியுமா? வேலை பாரக்கும் மனைக்கு அடியில் பெட்டி படுக்கையை வைத்துக் கொண்டார்கள். பக்கத்தில் கொடி கட்டித் துணிமணிகளை உலர்த்திக் கொண்டு காலம் கழிக்கிறார்கள். நம் சர்க்கார் முன் யோசனையோ, முன் அறிவிப்போ இல்லாமல், மனம் போனபடி ஒவ்வொரு ஏற்பாடும் செய்வதற்கு இது ஒரு உதாரணம்.

புதுக்கோட்டை
2-8-58

எஸ். எஸ். சாதன்

பீச்சு உள்ளம்

வியூகம் கொண்டிருக்கும் வேதனைகளுக்கு நடுவே, கருவி போன பல பழம் கதைகளை எண்ணி எண்ணி என் உள்ளம் வேதனையால் வெடித்துக் கொண்டிருந்தது. நான் படுத்தக் கொண்டிருந்த அந்த அறையைச் சுற்றி என் கண்கள் வட்டமிட்டன. மேலே சுழன்ற மிஸ்சர் விசிறி என் உள்ளக் கொதிப்பைத் தணிக்கவில்லை. நிமிஷத்துக்கு தூறு முறை விசாரித்துப் போகும் அந்த நர்ஸ் கூட்டம் என் உடைந்த உள்ளத்துக்கு ஆறுதல் கூற முடியவில்லை! அங்கு எனக்குக் கொடுக்கப் படும் பாலும், ரொட்டியும், வெண்ணெயும் என் நொத்த உள்ளத்துக்கு மருந்து தர முடியவில்லை. நான் சுற்றி யழுவேன்!

நான் கண்களை மூடிக்கொண்டேன். கண்ணி விழுந்து விடுபட்ட கண்ணீர் என் தலையணையை நனைத்தது! நர்ஸ் போய் விட்டாள்! ஆனால்? என்னுடைய மன வேதனை என்னைவிட்டுப் போக மறுக்கிறதே!

சிதம் நிதம் எத்தனையோ குழந்தைகள் பிறக்கின்றன! எத்தனையோ பேர்கள் தாயாக மாறுகிறார்கள். நான்...? எனக்கு மட்டும் அந்தப் பாக்கியம் இல்லையா? அல்லது... நான் என்றமே தாயாக மாற முடியாதா?

ஒரு முறை அல்ல. இரு முறை அல்ல! இது மூன்றாம் முறை! ஆஸ்பத்திரி எனக்குப் பழக்கமான ஒரு வீடாகி விட்டது. வருடத்துக்கு ஒரு முறை இங்கு வருவது என்பது வழக்கமாகி விட்டது. ஆனால்? வரும்போது

எங்கே ஒரு பச்சிலைம் குழந்தை சுற்றியது. என் உள்ளம் அப்போது துடிதுடித்தது. என் விழிகளில் இரு முத்துக்கள் உருவாகின. என் கண்பார்வைக்குத் திரையிட்ட அந்தப் பனிப் படலத்தையும் தாண்டி என் விழிகள் என் அருகே கிடந்த தொட்டியை நோக்கின! அது? ...அது காவியாகக் கிடந்தது.

பாரமாகக் கமந்த நெஞ்சை அழுத்திப் பிடித்துக் கொண்டேன் நான்.

"குழந்தையைப் பார்த்தீர்களா, அம்மா? இப்போது நான் பிறந்தது. எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது!"

போகும் கதையில் என் மீது அன்பு கொண்ட நர்ஸ் ஒருத்தி ஒரு சிலைக் காண்பித்தாள். அதைக் கண்ட என் உள்ளம்? அப்பப்பா! அது பட்டப்பாடு!

எங்கே என் கண் அந்தச் சின்னஞ்சிறு சிலைன் மீது பட்டுவிடப் போகிறதோ என்று

எவ்வளவு உள்ளக் களிப்புடன் வருவேனோ, அவ்வளவு வேதனையோடு போவேன் திரும்பி! வரும் போது சிகையைக் கமந்து கொண்டு வேதனையோடு வருவேன் நிறைந்த வயிராக! போகும் போது...?

சிகையை இழந்து துன்பத்தை மட்டும் கமந்து கொண்டு செல்வேன்! இது வழக்கம்! முதல் முறை...?

ஐந்து மாதங்கள் என் வயிற்றிலே வளர்ந்த என் கண்மணி தன் உருவம் காட்டாமலே என்னை விட்டுப் பிரிந்து விட்டான்! — இரண்டாம் முறை..?

இதே கதைதான்.
இது மூன்றாம் முறை! — முழுமையாகப் பிறந்தான் என் மகன்! அவன் குரல் கேட்க என் உள்ளம் துடித்தது! ஆனால்...? பிறக்கும் போதே இறந்துவிட்ட பல அபாக்கியசாஸிகளில் அவனும் ஒருவனாக விட்டான்!

பிறப்பு, இறப்பு இவை இந்த ஆஸ்பத்திரிக் குச் சகலமாக இருக்கலாம்! ஆனால் எனக்கு? எத்தனை எத்தனையோ இன்பக் கனவுகள் கண்டு மனக்கோட்டை கட்டி மரித்த என் உள்ளத்துக்கு அமைதியே கிடையாதா?

ஏமாற்றமும், வேதனையும் என்னைச் சவ்யா வினியாக மாற்றிவிடும் போலிருந்தன!

அழப்பிறந்தவள் நான்! என்னோடு பிறந்த துன்பத்தை நான்தானே அழுது தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்! அழுதேன்! கண்கள் சிவந்தன! அதுதான் நான் கண்ட பவன்! பிறர் எதிரிக் என் துன்பத்தைக் காட்டி என்னைக் கோழையாக்கிக் கொள்ள நான் விரும்ப வில்லை. எனவே அழுதேன் தனிமையில்!

நான் அந்த ஆஸ்பத்திரியை விட்டு விடை பெறும் நாள், இனிமேல் இதன் முகத்திலேயே விழிப்பதில்லை என்ற தீர்மானத்துடன் நான் செல்ல வேண்டிய நேரத்தை எதிர்பார்த்தேன். அப்போது...

ஆஸ்பத்திரியில் ஏதோ ஒரு கவரம், எல்லா டாக்டர்களும், நர்ஸ்களும் இக்குமங்கும் ஓடியவண்ணம் இருந்தனர்! அந்த அமனியின் காரணத்தை அறிய நான் ஆவல் கொண்டவனாக இருந்தேன். நேரம் சென்றது.

என் அறைக்கு வந்த அந்த நர்ஸிடம் என் ஆவலைக் கேள்வியாகக் கேட்ட போது அவள் தந்த பதில் என்னை வியப்பில் மூழ்கடித்தது!

வரிமலாரமணி

“பெண் குழந்தை ஒன்றைப் பெற்றெடுத்த தாயார் இவ்வலகிலின்பிற விடுதலை பெற்றுக் கொண்டு விட்டார்! அந்த அபாக்கியசாலிக் குழந்தையின் தந்தை தன் அருமை மனைவியை இழந்த அதிர்ச்சியில் தான் பெற்ற அப்பிள்ளை சிகைக்க காப்பாற்றும் பொறுப்பை ஆள்பத்திரி டாக்டர்களிடம் விட்டு விட்டு ஓடிவிட்டார்! தாய்ப் பாறுக்காக ஏங்கும் அந்தக் குழந்தையை வளர்ப்பவர்கள் யார் என்ற குழப்பத்தில் டாக்டர்கள் இப்பொழுது மூழ்கிக் கிடக்கிறார்கள்!”

செய்தி கேட்ட என் உள்ளம் ஒரு கணம் சிறகு கட்டிப் பறந்தது!

“சில்லரி! அக் குழந்தையை என்விடம் தாருங்கள். நான் வளர்க்கிறேன்!”

உணர்ச்சிப் பெருக்கில் இரைந்து கூர்வேள் நான்! அன்று மாலை...

பத்து மாதம் கமக்காமல், வலி ஏதும் இல்லாமல் நான் பெற்ற அக் குழந்தையுடன் அந்த ஆள்பத்திரியை விட்டு விலகினேன்! என் விருப்பத்துக்கு எதிராக என் கணவர் ஏதும் கூறவில்லை! என் மனக் கவலைக்கு இக்குழந்தை ஓர் மருந்தாக இருக்கட்டும் என்று என்னைப் பேசாமல் விட்டுவிட்டார் போலும்!

“குழந்தைக்கு என்ன பேர் வைக்கலாம்?” என்றேன் நான் ஒருநாள். என் கணவர் பேசவில்லை! சிறிது நேரம் கழித்து...

“ஆள்பத்திரியின் அமைதியைக் குலைத்து, பிறந்தவுடனேயே தன் தாயை விழுகிய இக் குழந்தை இனி நம் வீட்டிலாவது சாந்தியை நிலை நாட்டட்டும். சாந்தா என்று பெயர் வை” என்றார் அவர் எங்கோ பார்த்தவாறு.

சாந்தா எங்கிலிடம் நானொரு மேலீழும், பொழுதொரு வன் னுமாமாக வளர்ந்து வந்தான்: இத்தரிடையில் எங்களைச் சென்னைக்கு மாற்றினர். நாங்கள் சென்னை சென்றோம்.

தாய் ஆகிவிட்ட மகிழ்ச்சியில் ‘மனைவி’—என்ற பதத்தையே மறந்து விட்டேன் நான்! சாந்தாவைக் காணுந்தோறும் என் உள்ளத்தில் தாய்மைப் பாசம் பெருக்கெடுத்து ஓடியது! என் கணவரின் பணியாளாக, வேலைக்காரியாக, அவர் தேவைகளைக் கவனிக்கும் அடிமையாக நான் முன்பு இருந்தேன். ஆனால் இப்பொழுது.....?

என் கணவர் என்னை ஏதும் கேட்கவில்லை: சாந்தாவிடமே என் பொழுது கழிந்தது: முதன் முதலில் அவள் தன் பொக்கை வாயைத் திறந்து சிரித்தபோது ஓர் உண்மைத் தாய் அடையும் ஆனந்தத்தை என்னுடைய உள்ளம் கண்டது.

தரையில் நீந்தி விளையாடும் அவள் உடல் நோகப் போகிறதே என்று பட்டுப் பாயை விசிற்று அதில் அவளைப் படுக்க வைத்து நாளும் குழந்தையாக மாறி அவளுடன் குதித்தாடுவேன். தவமும் அவள் கால்களுக்கு

மேலும் வலுபூட்ட அவள் கைக்கு எட்டாத தூரத்தில் போம்மைகளை வைத்து, அந்தக் குஞ்சுக் கால்கள் மாறி மாரித் தரையில் தேய்வதைக் கண்டு மனம் பொறுக்காமல் அவளை மடியின்மீது வைத்துக்கொண்டு தாலாட்டுவேன். அவளுக்கு நடை பயிலிக்கக் கட்டை வண்டி! அவளோடு நாளும் நடை பயின்ற வந்தேன்.

“அம்மா!” என்ற பதத்தை அழகாகக் கற்றுத் தந்தேன் நான். காலம் சென்றது! என் உலகம் சாந்தா! அந்தச் சிறுமியின் இடத்திலே என் துன்பம் மறைந்தது. என் கடந்த சோக வரலாறு காற்றோடு போய்விட்டது: இன்று நான் தாய், இந்தப் பெருமியம் என்னை நெஞ்சு நிமிர்ந்து நடக்க வைத்தது! ஆனால்...இதற்கிடையில் எனக்கும், என் கணவருக்கும் இடையே தோண்டப்பட்டு வரும் குழியின் அகலம் நானுக்கு நான் அதிகமாவதை நான் உணர்ந்து கொள்ளவில்லை. அவர் இப்போதெல்லாம் வீட்டுக்கு வருவதே அபூர்வமாகிவிட்டது.

சாந்தாவுக்கு வயது ஏழு நடந்து கொண்டிருந்தது. அன்று பள்ளியிலிருந்து வந்த அவள் முகம் வாடிக்கிடந்தது.

“வா, சாந்தா! டிபன் சாப்பிட வா!” என்றேன்.

“நீ என்னுடைய நிறு அம்மா இல்லையாமே?”

துணுக்குற்றது என் மனம்: “யார் சொன்னார்கள்?” என்று கோபத்துடன் கேட்டேன்.

அவள் கருவிரிகள் சுழன்று ஒரு கணம் என்னை எடைபோட்டன. மாநிறமாயினும் அவள் அழகு வட்ட முகத்திலே சுழன்ற அந்தக் கருமணிகளின் வீச்சிலே மெய்ம்மறந்த நான், “ஏன் சாந்தா, அப்படிப் பார்க்கிறாய்?” என்று கேட்டேன்.

“எதிர் வீட்டுக் கலா இன்றைக்குப் பள்ளிக்கூடம் வந்தபோது சொன்னான். அவன் பாட்டி சொன்னாளாம். நீயே அவளுடைய பாட்டிவிட்டே சொல்லி யிருக்கிறாயாம்.”

என் உள்ளத்தில் வேதனை கப்பியது. “சே! என்ன உலகம்! இந்த

கணுக்கு வந்த புதிதில் என்விடம் அன்பாக இருந்த அந்தப் பாட்டியிடம் தேவையான சில சங்கதிகளைத் தெரிந்து கொள்ளுவது வழக்கம்: அப்போது என் பழம் கதைகளை நான் கூறி இருக்கிறேன். இன்று அது என் அருமைச் சாந்தாவின் உள்ளத்தை நோக அடிக்கும் விஷ வித்தாக மாறும் என்று நான் கணவியும் கருதவில்லையே!”

“அதையெல்லாம் நம்பாதே, சாந்தா! நான்தான் உன் நிறு அம்மா!”

நான் எத்தனையோ சமாதானங்கள் கூறிய போதும் அதை அவள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை அவள் முகம் கூறியது! அன்று இரவு இரண்டு ஜோடிக் கண்கள் உறக்கம் வராமல் துடித்துக் கொண்டிருந்தன.

LDறு நாள் — சாந்தாவைக் காணவில்லை!

'படி'ரென்றது எனக்கு! முதல் நாள் பள்ளிக்குப் போட்டுக் கொண்டு போன வெள்ளைக் கவுண்டிக்கட மாற்றமும் படுக்கச் சென்றது என் நினைவில் 'பனி'சென்று மின்னியது! அவள் எங்கே போயிருப்பாள்? வீட்டில் என் கணவரும் இல்லை!

கள்ளங்கபடமற்ற அப்பிஞ்சு உள்ளத்திலே நஞ்சைப் பதித்த அந்த எதிரீட்டுப் பாட்டியிடம் தான் என் ஆத்திரம் மேலொங்கி நின்றது! எங்கெல்லாமோ தேடி விட்டேன்! சாந்தாவைக் காணவில்லை. அன்று பகல் வீடு வந்த என் கணவரிடம் முறையிட்டுக் 'கோ'வெனக் கதறி அழுதேன்.

முகத்தை திருப்பிக் கொண்டார் அவர். துன்பத்தில் ஏற்கனவே நொத்த என் மனத்துக்கு அவரது பராமுகம் வேதனைபலித்தது.

"தீனப்பத்திரிகையிலாவது விளம்பரம் போடுங்கள்" என்று கதறிக் கெஞ்சினேன். நிதானமாகப் பதிலளித்தார் அவர்.

"ஏன் இப்போதுதான் என் உதவி தேவைப் படுகிறதோ உனக்கு? உன் மகள் சாந்தாவை நீ தேடிக்கொண்டு போ. எனக்கென்ன?"

திடுக்கிட்டு நிமிர்ந்தேன் நான். அவர் முகம்...? ஐயோ! கடந்த ஏழு வருடங்களில் அது எப்படி உருமாறி விட்டது! சதா சிரித்துப் பேசும் அந்த வாயிலிருந்தா இவ்வளவு கரோமன வார்த்தைகள் வெளிவந்தன? அன்பைப் பொழியும் அந்தக் கண்களிலிருந்தா இப்போது அனல் வீசுகிறது!

இத்தனை வருட இடைவெளியில் அவர் வேறு யாரோ ஓர் அன்வியரைப் போன்று மாறி விட்டதைக் காண என் உள்ளமும், உடலும் ஒருங்கே பதைபதைத்தன!

"சாந்தா, சாந்தா என்று கட்டிக்கொண்டு அழுதாயி! அந்தப் பெண் உன்னை விட்டு ஒடிவிட்டாள்! ஏன்? தீதாய் இல்லை. ஆம். போலி வேலும் போட்டு விட்டால் போதுமா? தாயின் தன்மை தாயாக மாறியவளுக்குத் தான் தெரியும். உனக்கு எங்கே தெரியும் போகிறது அதன் அருமை! தாய்மையை அடையாத உனக்குத் தாய் உள்ளத்தின் தன்மை எங்கே புரியப் போகிறது? அன்பு மறை பொழிந்தாய் சாந்தாவின் மீது. ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் உன் வேடம் போலி வேடம் என்பதை அந்தச் சிறுமி புரிந்து கொண்டு உன்மைத் தந்தையையும், தாயையும் தேடிப் புறப்பட்டு விட்டாள். இப்போதாவது புரிந்து கொள். நமக்கென்று சொந்த மில்லா ஒரு பொருளுக்காகச் சொந்தமூள்ள ஒரு பொருளை விட்டுப் பிரிந்தாய். இன்று இரண்டுமே பிரிந்து விட்டன."

கோபமாகச் சித்திய அவர் மொழிகளில் உள்ளமை மிதப்பதைக் கண்டு ஒரு கணம் அயர்ந்து நின்றேன்.

'ஆம்! யாருக்கோ எங்கோ பிறந்த சாந்தாவுக்காக இராய் பகலாகப் பாடுபட்டேன். ஆனால் என் உள்ளம்ச் சொந்தப் பொருளான என் கணவரின் அன்பை நான் புறக்கணித்து விட்டேன். இன்று எல்லோராலும் புறக்கணிக்கப்பட்டவளாக இருக்கிறேன்.'

என் உள்ளம் ஏக்கம் தீர அவர் காலடியில் விழுந்து கதறினேன். கண்ணீரை என் தவற

தாத்தா:—என்ன விளையாட்டுடா சிது?
போஸ்:—குதிரை வண்டியில் ஊருக்குப் போகிற விளையாட்டு.

தாத்தா:—எந்த ஊருக்குடா?
போஸ்:—எனக்குத்தேரியாது. தாத்தா! தான் தான் குதிரையாச்சே!

றின் காணிக்கையாகத் தந்த போதும் ஏடு அவர் உள்ளம் மாறவில்லை. பாலி! ஏழு வருடமாக அவர் அன்புள்ளதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நஞ்சாக்கி விட்டேன் நான்! கடைசியில் எவ்வளவோ கெஞ்சிய பிறகு அவர் தீனப்பத்திரிகையில் விளம்பரம் தருவ தந்தர் சம்மதித்தார்.

61) சீயில் பத்திரிகையுடன் கருத்தில் வேறு ஏதோ சிந்தனையுடன் நான் நின்று கொண்டிருந்தேன். சாந்தா மறைந்து இரண்டு நாட்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டன. வீடு களை யிழந்து காணப்பட்டது. வீட்டின் ஒவ்வொரு பொருளும் சாந்தாவின் மறைவைப் பறை சாற்றிக் கொண்டிருந்தது.

சாந்தாவின் புனைப்பட்டதுடன், அவரீடக் கண்டு பிடித்துத் தருபவர்களுக்குச் சம்மான மும் தரப்படும் என்ற விவரம் தீனப்பத்திரிகையில் பிரகரமாகி இருந்தது.

மனத்தின் கமையைக் குறைத்துக் கொள்ள எண்ணிப் புத்தகம் ஒன்றைப் புரட்டினேன். அதில் காணப்பட்ட சில வரிகள் ஏடு என் கவலையை மேலும் அதிகப்படுத்தின.

"இரவு பகல் மாறி மாறி வரும். காலம் என்றும் ஒரே நிலையாக நில்வாது. இலை உதிர் காலத்தில் மொட்டையாக நிற்கும் மரம் என் றுமே அப்படிப் பட்டுப் போய் விடாது; வலந்த காலம் கட்டாயம் வரும். அதுவரையில் காக்கப் பொறுமை வேண்டும்."

இந்த வரிகள் என் சிந்தனைச் சுழலி மேலும் சிக்கலாக்கின. தாய்மையை நான் அடைய முடியாது என்று ஏன் தவறாக அடைபோட்டு விட்டேன்? ஏதோ வேதனையில் தோன்றிய எண்ணத்தை என் மனத்திலே அப்படியே பதிய வைத்து விட்டேன். எப்படியும் பைத்தியக்காரி நான்! காலம் என்னுடைய மனக் கவலையை மாற்றும் என்று காத்திருந்த என் கணவருக்குச் சாந்தா இடையில் புத்த தான் தடையாகி இன்று.....!

ஏதோ குறைவு!—'சட்'டெனக் கண்ணாடியின் முன் நின்றேன். மனத்தில் ஒரு திறைவு: அப்பாடா! அப்படி ஒன்றும் வயதாதி விட வில்லை எனக்கு! முப்பது வயது ஒருவயதா? இன்றும் இளமை என்விடமிருந்து விடை

பெறவில்லையே, நான் நிச்சயம் தாயாமி
விடுவேன்!—ஏதோ நீர்மானம்!

என் சிந்தனையைக் கலைத்தது ஏதோ குரல்!
நிடுக்கிட்டுத் தோட்டப் பக்கம் பார்த்தேன்.
இரு சிட்டுக் குருவிகள் கூக்குரலிட்டுக் கொண்
டிருந்தன. அவைகளின் கூச்சலுக்குக் காரண
மும் புரிந்தது. காரணம், கீழே சிதறிக் கிடந்
தன இரு முட்டைகள்!

பாவம்! என் கடந்த காலம் ஒரு முறை என்
மனக் கண்ணிலே பளிச்சிட்டது. அந்த இரு
குருவிகளும் ஒரு கணம் அயர்ந்து நின்றன.
மறு கணம்?... மரக்கிணியிலே தாவிய அவை
யின்றும் கொஞ்சி விளையாடின! சிரித்துக்
கொண்டேன் நான்.

'இயற்கை இதுதான்' என்று என் உள்
எம் கூறியது.

காலடிச் சத்தம் கேட்டுத் திரும்பினேன்.
அவர்தான் வந்தார், ஆபீஸிலிருந்து. அவரை
தோக்கித் தாவிய நான் புன்சிரிப்புடன் அவர்
கோட்டைக் கழற்றினேன். எனது திடீர் உப
சரிப்பு அவருக்குத் திகைப்பூட்டி விட்டது
போலும். ஆனால் அவர் பேசவில்லை.

'என்னை மன்னித்து விடுங்கள். இனி நான்
உங்கள்... மனைவி!' என்றேன் தடுமாறிய
படியே. என் விழிகளில் கண்ணீர் கசிந்தது.

'ஓ, அசடு! இதற்காக அழுவார்களா?'

இப்போது நெஞ்சில் ஏதோ குறைவு.
அப்போது, 'பூம்' என்று கதறிய கார் ஒன்று
எங்கள் வீட்டு வாசலில் நின்றது. அதி
விருந்து சாந்தா இறங்கினாள்.

'சாந்தா!'—அடக்கி வைத்த துக்கம்
மடை திறத்ததபோல் கண்ணீர் ஊற்றுகப்
பெருகியது. தாவி வந்த அவளை என் நெஞ்
சோடு சேர்த்து அணைத்துக் கொண்டேன்.

கூடவந்த அந்த மனிதர் செய்தியை
விளக்கினார்.

'அன்று வீட்டை விட்டு வெளியே கிளம்
பிய சாந்தா அனாதையாக எங்கோ கூற்றி
இருக்கிறாள். நிலை தடுமாறி அவர் காரிலே
விழப் போன அவளைக் காப்பாற்றி இருந்
திரார். பிறகு சாந்தாவை யார் என்று விசா
சித்தபோது தனது எல்லாக் கதைகளையும்
ஒன்று விடாமல் கூறி இருக்கிறார் அவள்.

ஆம்; எதிர் வீட்டுப் பாட்டி சொன்ன கதை
யையும் மறக்கவில்லை அவள். தன் உண்மை
அம்மா, அப்பாவைத் தேடக் கிளம்பியிருப்ப

தாகச் சொன்ன அவளையும், அவள் வரலாற்
றையும் வியப்புடன் கேட்ட அந்த மனிதர்
'என் மகள்' என்று இறுக்கக் கட்டிக்
கொண்டு விட்டார் அவளை!

ஆம், அவர் தான் சாந்தாவின் உண்மைத்
தந்தை. அன்று ஆஸ்பத்திரியில் சாந்தாவைப்
பிறந்த குழந்தையாக விட்டுச் சென்ற அவர்
பிற வருடங்களில் தம் மனைவியின் தங்கை
யையே தாரமாகக் கொண்டிருார்! மண
மாடுவருடம் பல ஆகியும் தாயாக ஆகமுடி
பாத அப் பெண் உள்ளத்தில் ஏக்கம்! தன்
அக்கா பெற்ற செல்வத்தைத் தன் கணவன்
தவறவிட்டு விட்டாரே என்ற வாட்டம்!
இருவரும் பழைய ஆஸ்பத்திரியை அடைந்து
விசாரித்தபோதும் அவர்களுக்குத் தகவல்
சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. தற்செயலாகக்
காரில் விழுந்தவளைத் தம் மகள் என்று
அறிந்தபோது உணர்ச்சிப் பெருக்கால் என்ன
செய்வது என்று தெரியாமல்விழித்தார் அவர்:

'நடந்த விவரங்களைக் கூறித் தாம்தான்
அவள் தந்தை என்றபோது அந்தப் புது
உறவைச் சாந்தா ஏழே புறக்கணிக்கவில்லை!
அவரோடு கிளம்பத் தயாராகி விட்டாள்;
பிறகு இருவரும், திருச்சி சென்று தம் வீட்டை
அடைந்தனர். தம் மனைவியையும் அழைத்
துக் கொண்டு சாந்தாவின் வளர்ப்புத் தாய்
தந்தையர்களுக்குச் செய்தி தொனிக்க அவர்
கள் எண்ணினர். அதற்குள் பத்திரிகையில்
விளம்பரமும் வந்தது. ஓடோடி வருகின்ற
னர் இரண்டு!

கதையைக் கேட்டு அயர்ந்து நின்றேன்:
சாந்தா உண்மையில் அதிர்ஷ்டசாலிதான்!
உண்மைத் தாய், தந்தையரை அடைந்து
விட்டாள் அல்லவா!

ஏழு வருடம் வளர்த்த என்னைவிட, இது
வரை அவள் பார்த்திராத அந்தத் தம்பதிகளி
டம் என்ன சக்தியைக் கண்டுவிட்டாளோ?
உண்மைதான். அவளை அங்கு இழுத்தது ரத்த
பாசம்தான்! அச் சக்திதான் அவளையும் மீறி
அங்கு இழுத்திருக்கிறது. இனிமேல் நான்
சாந்தாவை மறக்க வேண்டியதுதானா!

வந்தவர்கள் விடைபெற்றுக் கொண்டனர்:
'போய் வருகிறேன், அம்மா!' சாந்தா
தடுமாறிய குரலுடன் கூறினாள்.

'போய்...வா...அம்மா! இந்த அம்மாவை
மறக்காதே!...'—துக்கத்தில் வார்த்தை
களின் தெளிவு குறைந்தது. குறித்தோடிக்
காரில் ஏறிக் கொள்ளும் அச் சிறுமியை வியப்
புடன் பார்த்தேன். கார் கிளம்பியது.

'தாய்...நான் சாந்தாவின் தாயல்ல!'
என்று உரக்கக் கூவினேன் நான் பைத்தியம்
பிடித்தவள்போல்.

'ஓ, பைத்தியம்! நீ சாந்தாவின் தாயாக
இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் சீக்கிரமே
உனக்குப் பிறக்கப் போகும் குழந்தையின்
தாயாகி விடுவாய், பார். அந்த நாளும் ஆண்
டவன் செயலில் வெகு தூரத்தில் இராது'
என்று கூறிய அவர் பரந்த தோவிலே என்
முகத்தைப் பதிய வைத்து அழுதேன்.

'அவர் கூறியது பசிக்குமா? எனக்கு
விளையில் 'தாய்' என்ற பதம் கிட்டுமா?'
—என் உள்மனம் கேட்ட கேள்விக்கு விடை
யளிப்பது போல் ஹால் கடிக்காரம் 'டான்,
டான்' என ஒலித்தது.

வர்த்தகம், வியாபாரம் மற்றும் தொழில்
சம்பந்தமான எந்த நியாயமான திட்டங்களையும்

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

ஸ்தாபனத்தினரால்

மிக்க கவனத்துடன் சிறந்த முறையில் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றன
சென்னையிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் உள்ள பாங்கியின் 22 லோகல்
ஆபீஸ்களும் தென்னாடு முழுவதும் பரவிவுள்ள இளைக் காரியாலயங்களும்
பம்பாய், புது தில்லி, கல்கத்தா, கொழும்பு, பினாங்கு, கோலாலம்பூர்
மலாக்கா, சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களிலுள்ள இளைக் காரியாலயங்களும்
எங்கள் பாங்கியின் அன்னியச் செலாவணி மாற்று இலாக்காவும்
எல்லாவிதமான பாங்கித் அலுவல்களையும் வசதியுடன் செய்து தருகின்றன

D. P. பார்த்தசாரதி, காரியதரிசி

VSK-10-51

சுலேகா

பவுண்டன் பேனாமை

இப்பொழுது உலகின் தலை சிறந்தது

இதில் "S-100" ஸால்வென்ட் அடங்கி
இருக்கிறது. உஷ்ண தேசங்களில் விலை
உயர்ந்த பேனாக்களுக்கு உபயோகிக்கும்
வகையில் விசேஷமாக தயாரிக்கப்படுகிறது.

— சுலேகா ஒர்க்ஸ் லிமிடெட்,
— கல்கத்தா, டில்லி, பம்பாய், மதுரை.

சென்னை இளை: 2/158, பிராட்வே, சென்னை-1

காம்ப

ஒன்றுகூடி இன்றிரவு
நமக்குப் பிடித்தமான
நூலாசிரியர்களைப் பற்றி
விவாதிப்போம்

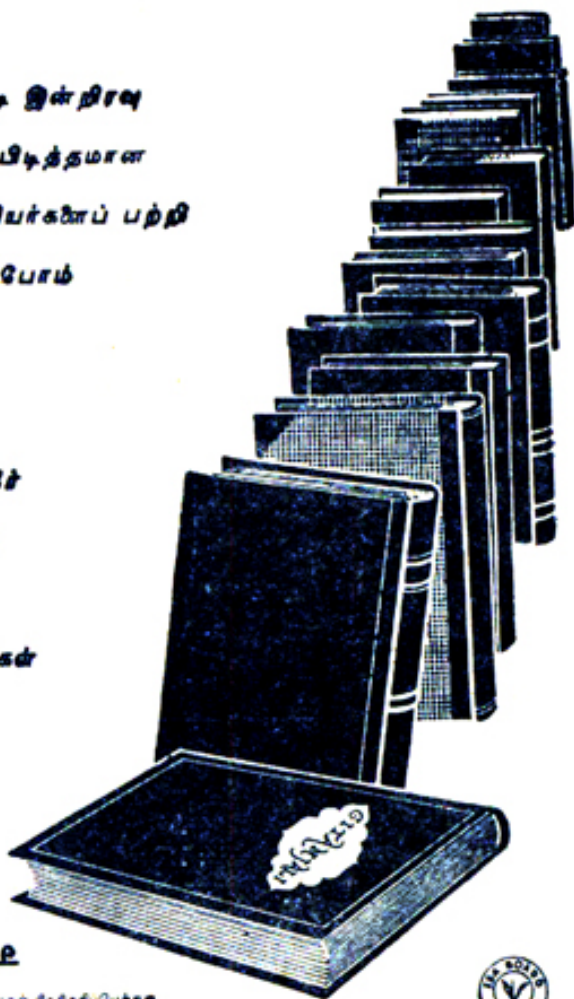

.....தேசிகர்
பரிமாற
மறந்து
விடாதீர்கள்

நான்நான் Le

ESTD & C. டி. 1956 சென்னை-600008

ESTD

பாலர் மலர்

[நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் வீட்டில் ஒரு பிரத்தியேகமான மிருகக் காட்சிசாலை அமைக்கும் வழியைச் சொல்லித் தரப் போகிறேன். இந்த மிருகக் காட்சி சாலையில் உலகின் சகல ஜீவராசிகளுக்கும் இடமுண்டு. இஃதப் பகுதியில் வரும் மிருகங்களின் படத்தை ஒரு கெட்டி அட்டையில் ஒட்டி அதைக் கத்திரித்துப் படத்தின் இரு பக்கங்களிலுமுள்ள நீண்ட பகுதியைப் பின்னோக்கி மடித்துக் கீழே நிற்க வைத்தால்—ஒவ்வொரு மிருகமும் அதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலையில் இருப்பது போலவே நிற்கும். ஒவ்வொரு மிருகத்தின் வாழ்க்கைக் குறிப்பையும் 'ஆஃப்'த்தில் ஒட்டிக் கொண்டால் உங்கள் நண்பர்களுக்கு அவைகளைப் பற்றி விளக்கிச் சொல்ல உதவியாக இருக்கும்.]

1. கோட்டி முண்டி

பெயரைக் கேட்டாலே வினோதமாக இருக்கிறதல்லவா? இது ரொம்ப விஷமக் காரப் பிராணி. ரகன் என்ற இனத்தைச் சேர்ந்தது இத்தக் கோட்டி. இது மெக்ஸிகோ நாட்டின் தென் பகுதியிலும் அமெரிக்காவின் மத்தியப் பகுதியிலிருந்து பராகுவே நாடு வரையிலும் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது.
அநேகமாக இதன் நிறம் சிவந்த காவிரர்ணமாக இருக்கும். இதற்கு வெகு நீளமான வால் உண்டு. இதன் வால் காலி வர்ணமாகவோ அல்லது கறுப்பு வர்ணங்களினாடு கூடியதாகவோ இருக்கும். இதன் மூக்கும் ரொம்ப நீளமானது. கூர்மைமாக இருக்கும். கோணங்கியைப் போலுள்ள இந்த மிருகம் உருவத்தில், நன்றாக வளர்ந்த ஒரு பூனையைப் போலத்தான் காணப்படும். கோட்டிகள் ரொம்பச் சறுகறுப்பான பிராணிகள். கொஞ்ச நேரங்கூட சும்மா இருக்காது. சதா எதைப் பற்றியாவது அறிந்து கொள்ளுவதில் ஆர்வத்துடன் அகிந்து கொண்டிருக்கும். மத்திய தென் அமெரிக்க நாட்டு மக்கள் இத்தச் சிறு பிராணிகளைச் செல்லமாக வளர்க்கிறார்கள். ஆனால் இதைச் சங்கிலியால் பிணைக்காமலோ, கூண்டுகளில் அடைக்காமலோ விட்டு வைத்தால் வந்தது ஆபத்து. பொழுது விடிந்து பார்த்தால் வீடு அவங்கொலமாக இருக்கும். ஏன் தெரியுமா? இது வீடு முழுவதையும், சோதனை போட்டிருக்கும். மெக்ஸிகோ, மத்திய தென் அமெரிக்காவின்

அடர்ந்த காடுகளில் எட்டுப் பத்தாக்கக் கூடியவாழும் குணமுடையவை இத்தக் கோட்டிகள். இதன் கால்நீர்கள் நீளமாகவும் கூர்மையும் உறுதியுமான நகங்களினாடு கூடியதாகவும் இருக்கும். இதனால் மரங்களில் லாகவமாக நடமாட முடியும். தன்னை எதிரிகளிடமிருந்து காத்துக் கொள்ளப் போராடும்போது இதன் கூரிய நகங்கள் பயன்படுகின்றன.
 இதன் ஆகாரம் பழங்கள், சிறிய பறவைகள், பறவைகளின் முட்டைகள், பல்வி, பூச்சி முதலியன. இதற்கு மிகவும் பிடித்தமான ஆகாரம் 'இஞ்சு' என்ற ஒருவகைப் பல்வி தான். இத்தப் பல்வி ஐத்திலிருந்து ஆரடி நீளமுள்ளதாகக்கூட இருக்கும். மரங்களில் இணக்குக் கிளை செல்லும்போது இத்தகைய பல்விகள் எதிர்ப்பட்டால் வேட்டைதான், கோட்டிக்கு! சில சமயங்களில் இதன் பிடிக்கு அகப்படாமல் 'இஞ்சு' பல்விகள் தரையில் விழுந்து வேறு மரத்தின் மீது தானி ஏறிக்கொள்ள ஓடும். கோட்டிக்கு இத்தெல்லாம் தெரியாதா? மரங்களிலிருந்து தரையில் விழும் பல்வியை மறுபடியும் மரங்களில் ஏறவிடாமல் கீழுள்ள கோட்டிகள் கவனித்துக் கொள்ளும். அதேபோல் தரையிலுள்ள பல்விகள் கோட்டிகளுக்குப் பயந்து மரங்களில் ஏறினால் அங்கேயும் அதற்கு ஆபத்து காத்திருக்கும். இப்படியாக இத்தப் பல்விகளைத் தப்பி விடாமல் பிடித்துக் கொள்ளும் இத்தக் கோட்டிகள்.
 — ஞாந்தி

மேன்மையான நவம்பரிகள்

2. ஐயோ, அது என்ன ?

துப்பாக்கியிலிருந்து கொடிகிய குண்டு தன் முழங்காலத்தான் துண்டித்து விட்டது என்று எண்ணிய மணி நடுங்கும் கரங்களால் மெள்ளத் தன் முட்டியைத் தொட்டுப் பார்த்தான். குண்டடி பட்ட இடத்திலிருந்து கொட்டும் ரத்தத்தினால் தன் கை நனையப் போகிறது என்று எண்ணிய மணி ஏமாந்து தன் போனாள். பரபரப்புடன் முழங்காலத் தடவீப் பார்த்தான். எதிர்பார்த்தபடி ரத்தமில்லை. எங்கும் காயமும் இல்லை. இவன் கையில் விசிய செங்கல்லே உடைந்து அதன் துண்டு ஒன்று திரும்பி வந்து கால்களில் தாக்கியிருக்கிறது. அவ்வளவுதான்!

"உஸ்...நர்லிவோ, தப்பினேன்!" என்ற வாத்தைகள் அவனிடமிருந்து வெளிப் பட்டன. நிம்மதியுடன் ஏற்று நடுக்கம் நீங்கியவனாக எதிர்ப் பக்கத்துச் சுவரைப் பார்த்தான். நீண்டு நெளிந்த அந்த உருவத்தைக் காணும்— ஏன்

வெளிச்சமே மறைத்து விட்டபோது நிழல் எப்படித் தெரியும்? எங்கும் இருள் கம்பிக்கிடந்தது. அப்படியானால் அந்த நிழலுக்கு உரிய மனிதன் அங்கேயே அந்த நிலவறைமில்லையேதான் இருக்கிறானா? அல்லது தான் ஆடிய நாடகத்தைக் கேட்டுப் பயந்து வெளியேறி இருப்பானா? மணியினால் எந்த வித முடிவுக்கும் வர முடியவில்லை. துப்பாக்கி வெடித்த ஒலியின் ரீங்காரம் இன்னும் அவன் காதுகளில் 'வொம்' என்று குழ்ந்து கொண்டிருந்தது. நிழல் உருவம் வெடித்த துப்பாக்கி ஒலியைக் கேட்டுப் போலீஸ்காரர் யாராவது விளக்குடன் வந்து, நிலவறைக்குள் எட்டிப் பார்த்து, 'என்னப்பா யாரிங்கே? என்ன கலாட்டா?' என்று கேட்க மாட்டார்களா என்று நினைத்தான் மணி. ஆனால் அப்படி எதுவும் நடந்து விடவில்லை.

மணி எழுந்து நின்றான். அங்கிருந்து வெளியேறும் வழியை இருளிலே ஊடுருவி ஆராய்ந்தன அவன் கண்கள். அதே சமயத்தில் அந்த நிசபத்தில் சலனத்தை உண்டாக்கியது ஒரு சத்தம். அடுத்த அறையினோ அல்லது அவனுக்கு வெகு சமீபத்திலோதான் அந்த ஒலி வந்தது. ஏதோ ஒரு விநோதமான மிருகத்தின் பெருபூச்சு; முனகல். எதுவானாலும் அந்தச் சத்தம் அந்தச் சூழ்நிலையில் பயங்கரமாக இருந்தது. மணியின் உடல் சிலிர்த்தது; நடுங்கியது. மணி கோழையால்; நல்ல கைபிசாஸிதான். ஆனால் இரவு இந்த வேளையில் இந்த நிலையில் யாரால்தான் துணிவோடு இருக்கமுடியும்? நிழல் உருவம் துப்பாக்கி—அதையும் விடப் பயங்கரமானதாக இருந்தது. இருளிலே எங்கிருந்தோ வந்த இந்தப் பெருபூச்சு—இந்த விநோதமான சத்தம்! அங்கே ஏதோ மலைப்பாம்போ அல்லது முதலியோ இருக்க வேண்டும் என்றுதான் அவன் எண்ணினான்.

எப்படியும் அந்தச் சுரங்கத்திலிருந்து வெளியேறி விட வேண்டும் என்ற தவிப்பு அவன் உடலில் பரவியது. தட்டுத் தடுமாறி நடத்தான். கல்லும் மண்ணுமான சூறியல் காலில் இடறியது. அதன் மீது தத்தித் தாவி ஏறினான்—இரண்டு தடவைகள் சறுக்கி விழுந்தாலும் சமாளித்து ஏறி விட்டான். மேட்டின் மறுபக்கத்தில் எங்கிருந்தோ வந்து கொண்டிருந்த அந்த மங்கிய ஒளியில் 'அது என்ன? ராட்சத உருவமுடன் அசையும் அது.....பேரிய முதலியா? மலைப்பாம்பா?'

பீதியினால் அவன் காட்கள் தடுமாறின. நிதானமீறந்து எதைக் கண்டு பயத்தானோ அதன் மீது விழலானான். 'வில்' என்ற அலறல் அவன் வாயிலிருந்து வெளிப் பட்டது. அதன் மீது விழாமலிருக்க, கீழே போகாதிருக்க அவன் கைகளும் கால்களும்

பரிதாபமாக அந்தக் கற்குவியலைப் பற்றிக் கொள்ள முயன்றன. ஆனால் பலன் இல்லை. இவ்வேடு சிறு சிறு சரங்களும் மண்ணும் கூடத் தடதடவென்று உருண்டிவர மணி 'பொத்' தென்று கீழே மறுபடியும் பாதாள அறைமீள் தரையில் விழுந்தாள்.

தரையிலா விழுந்தாள்? இல்லை! அப்படி விழுந்திருந்தால் பலத்த அடிபல்லவா பட்டிருக்கும்! அப்படியானால் அவள் விழுந்தது மெத்தென்ற எதன் மீதோ! கண் விழித்துப் பார்த்த மணிக் குழலில் ஒன்றுமே புரிய வில்லை. மிருதுவான எதன் மீதோ தாள் விழுந்து கிடப்பதை உணர்ந்த தும் முதலை — மலைப்பாம்பின் நினைவு வந்தது. 'என்' என்று அலற வாயைத் திறந்தாள். ஆனால் உத்தவியில்லை. அதற்குள் அவள் கைகளில் ஏதோ தட்டுப் பட்டது. நிச்சயமாக அது முதலையின் காலில். முதலை காலில் பூட்டுப் பொட்டிருக்காதே! விழுந்து கிடந்த நிலையிலேயே கைகளால் துழாவினாள். ஓரண்டு கால்கள்; அவை மனிதனின் கால்கள். தான் ஒரு மனிதனின் மீது விழுந்திருக்கிறோம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள அவனுக்கு அதிக நேரமாகவில்லை.

துள்ளி எழுந்து தள்ளி உட்கார்ந்தான் மணி. குனிந்து, அந்தக் கால்களுக்கு உள்ள உருவத்தை ஆராய்ந்தான். மங்கிய ஒளியில் தான் கண்டது முதலையோ, மலைப்பாம்போ அல்ல; வாட்டசாட்டமான ஒரு மனித உருவம் என்பதை அறிந்த போது அவன் நெஞ்சு வேகமாக அடித்துக் கொண்டது. அந்த மனிதன் இறந்து விட்டானா? அல்லது உயிருடன் இருக்கிறானா? காலிலிருந்து தட விப்படியே அந்த மனிதனின் தலைப் பக்கத்துக்குப் போன போது தோளிலே ஏதோ 'பிசுபிசு' வென்று கைகளை நனைத்தது. அது...அது... ரத்தம் தான்! சந்தேகமே இல்லை... அப்படியானால் அந்த நிழல் உருவத்தின் துப்பாக்கியிலிருந்து கிளம்பிய குண்டு இந்த மனிதனின் உடலில் தான் பாய்ந்து விட்டதோ? பரபரப்புடன் அந்த உருவத்தின் முகத்துக்குமேல் மூக்கில் கையை வைத்துப் பார்த்தான். உண்ணமான முச்சுக் காற்று வந்தது.

அந்த இருட்டில் மணியினால் எதையுமே புரிந்து கொள்ள முடிய வில்லை. அந்த மங்கிய வெளிச்சம் எங்கிருந்து வகுறெது என்று ஆராய்ந்தான். அந்த மனிதன் விழுந்து கிடந்த இடத்துக்கு அருகாமையிலுள்ள ஒரு கூடத்திலிருந்து தான் அது வந்தது. மணி மெதுவாக அடி மேலடி வைத்து வெளிச்சம் வந்து கொண்டிருந்த இடத்தை நோக்கி முள்ளேறினாள். இன்னமும் அந்த நிழல் உருவம் எங்கேயாவது பதுங்கி இருக்கலாம் என்ற பயம் அவளை விட்டுப் போகவில்லை. எந்த நிமிஷமும்

தன் மீது யாராவது பாய்ந்து அழுக்கிப் பிடித்துத் தன்னைக் கட்டிப் போட்டு விடலாம் என்று எண்ணினான் மணி. ஆனால் அவன் அடுத்த கூடத்தை அடையும் வரை அப்படி ஒன்றும் நிகழ வில்லை. அங்கு ஒரு ஹிக்கேன் விளக்கு உத்தரத்திலிருந்து தொங்கிய சங்கிலியில் ஆடிய படி, கரியக் கக்கிக் கொண்டு எரிந்து கொண்டிருந்தது. பாழடைந்த அந்த நிலவறையில் விளக்கு எரிவது மணிக் குழலில் விடப்பட்டது. அந்தக் கூடத்தின் இரு பக்கமும் அடுத்தடுத்துத் தெரிந்த வளைவுகளிலிருந்து நிலவறை வெகு தூரம் போகிறது என்பதை ஊகித்துக் கொண்டான் மணி. அதற்கு மேல் அங்கு தாமதிக்க விரும்பாமல் விளக்குடன் மனிதன் விழுந்து கிடந்த இடத்தை நோக்கி விரைந்தான்.

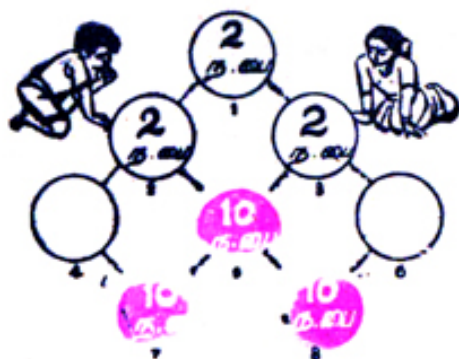
இப்போது அந்த மனிதனிடமிருந்து முன்களும் பெருமூச்சும் அதிகமாக வர ஆரம்பித்தன. மூர்ச்சையாகி கிடந்த அவனுக்குச் சுவ நினைவு வந்து விட்டது. அவன் ஏதோ பேச விரும்புகிறான் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட மணி விளக்கைத் தூக்கி முகத்துக்கு நேரே பிடித்தான். விடப்பிழல் அவன் விழிகள் விசிந்தன. அந்த மனிதனின் வாயில்—அவன் பேச முடியாதபடி—ஒரு துணிப் பந்து திணிக்கப் பட்டிருந்தது. மறு விநாடியே மணி அந்த மனிதனின் வாயிலிருந்து அதை வெளியே எடுத்தான். இருபிக் களைத்துப் பெருமூச்சு விட்டுத் தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு பேச அந்த மனிதனுக்குச் சில நிமிஷங்கள் பிடித்தன. "ஐயோ! ஹா! அம்மா—என் கைகள்" என்று முன்கினான் அவன். அப்போது தான் மணி அந்த மனிதனின் கைகளும் பின்முறமாகச் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தான். மணி சாரணப் படையின் தலைவன். ஆகவே அவன் டிராயர் பையில் எப்பொழுதுமே ஒரு பேனாக்கத்தி இருக்கும். கத்தியை எடுத்து அந்த மனிதனின் கட்டுக்களை அறுத்து அவனுக்கு கீழ்தலை அளித்தான் மணி. பிறகு அவளைத் தூக்கிச் சுவரில் சாய்த்து வசதியாக உட்காரவைத்தான். தன் கைக் குட்டையை எடுத்து அந்த மனிதனின் தோளில் உள்ள காயத்தின் மீது இறுக்கக் கட்டி ரத்தம் பெருக்கை நிறுத்தினான்.

"தம்பி! நீ யார் எப்படி இங்கே வந்தாய்?" என்று கேட்டான் அந்த மனிதன்.

“ மூர்த்தி ”

ஒரு விளையாட்டு

மேலேயுள்ள படத்தைப் போல் தரையில் சற்றுப் பெரிதாக ஒரு 'சாக்பீனினால்' வரைந்து கொண்டு இந்த விளையாட்டை ஆரம்பிக்கலாம். வட்டங்கள் 1, 2, 3-ல் இரண்டு நாயா பைசா நாணயங்களையும்; 5, 7, 8-ல் பத்து நாயாபைசா நாணயங்களையும் வைக்க வேண்டும். இனிமேல்தான் உங்கள் திறமைக்குச் சோதனை! காலியான கட்டங்களுக்கு 2, 10 நாயா பைசா நாணயங்களை மாற்றி மாற்றி நகர்த்த வேண்டியது. இப்படி நகர்த்துவதில் ஒரு விதி. 10 நாயா பைசாக்களை மேல் நோக்கியும், 2 நாயா பைசாக்களைக் கீழ்நோக்கியும் தான் நகர்த்த வேண்டும். இந்த விதிப்படி நகர்த்தி 7, 5, 8-ல் உள்ள 10 நாயா பைசா நாணயங்கள் 2, 1, 3-லும், இவைகளில் உள்ள 2 நாயாபைசா நாணயங்கள் 7, 5, 8-க்குமாக மாற வேண்டும். அப்படி முடியாதவருக்குத் தோல்வி. அடுத்த நபர் தன் திறமையைக் காட்ட நாணயங்களை நகர்த்தலாம். விளையாடிப் பார்த்தால்தான் இதனுடைய சுவாரஸ்யம் நன்கு விளங்கும்.

இவை என்ன?

இங்குள்ள படத்தில் உங்களுக்கு மிகவும் பழக்கமான சில சாமான்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. வழக்கமாக நீங்கள் காணும் முறையிலில்லாமல் வேறு கோணங்களிலிருந்து பார்த்தால் எப்படித் தெரியுமோ அந்த முறையில். இங்குள்ள இவைகள் என்னென்ன சாமான்கள் என்று கண்டு பிடியுங்கள், பார்த்தலாம். பத்திரிகையைப் பல கோணங்களிலும் திருப்பிப் பார்த்தலாம்:

(விடை அடுத்த இதழில்)

“ நான்தான் மணி!... சினிமா பார்த்து விட்டு வந்தேன். யாரோ ஒரு மடையன் இத் நிலவறையின் கதவைத் திறந்து வந்திருக்கிறான். தவறி இதில் நான் விழுந்து மாட்டிக் கொண்டேன் ” என்றுள் மணி.

“அந்த மடையன் நான்தான் தம்பி! என்னை அவர்கள் துரத்தி வந்தார்கள். அவர்களிடமிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள நான் இதற்குள் புகுந்தேன். என்னைத் தொடர்ந்து வந்த அவர்களிடமிருந்து விடுபட முயன்றேன், முடியவில்லை!” பேச முடியாமல் மூச்சு வாங்கிபது அவனுக்கு.

“ ரொம்ப ரத்தம் தேமாகி விட்டது போலிருக்கிறது. நீங்கள் மிகவும் பலவீனமாக இருக்கிறீர்கள், சார்!” என்றுள் மணி.

“நான் இங்கிருந்து வெளிப்பற உதவ முடியுமா மணி?”

“ஓ...இங்கேயே இருங்கள். இனி எந்த வித ஆபத்தும்வராது என்று நினைக்கிறேன்.

அவர்கள் ஓடி விட்டார்கள். நிலவறையில் ஆள் அரவத்தை யே காணேன். ஆகவே நான் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய் விஷயத்தைச் சொல்லி...”

“தம்பி! தம்பி! —போலீஸாரின் உதவி மட்டுமே வேண்டாம்” என்றுள் அவள்.

மணிக்கு வியப்புத் தாங்கவில்லை.

“அப்படியானால் நீங்கள் ஒரு குற்றவாளியா?” என்று கேட்டான்.

“இல்லை ஆனால்...” அந்தமணிதன் மணியின் கண்களை ஊடுருவிப் பார்த்தான்.

“மணி நான் போலீஸ் வேண்டாம் என்று சொல்வதின் காரணத்தைப் பிறகு சொல்கிறேன். என்னை எந்தவிதமான கேள்விகளும் கேட்காமல் இந்த இரவு மட்டும் வைத்துக் காப்பாற்றப்பட்டாயான ஒரு இடத்துக்கு நீ என்னை அழைத்தாய் போய்ப் பாதுகாப்பு அளிக்க முடியுமா?” என்று கேட்டான் அந்த மணிதன். (தொடரும்)

உங்கள் நன்மையும்

நாட்டின் முன்னேற்றமும்

தேவைகள் நிறைவேறி வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் மக்களிடம் மிகுதியாகப் பரவியுள்ளது. இந்த ஆர்வத்துக்குச் சரியான உருக்கொடுத்து வழிகாட்டும் பொறுப்பை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

அதே சமயத்தில் திட்டத்தின் வெற்றிக்கு உதவ வேண்டியது நம் ஒவ்வொருவரின் கடமையும் பொறுப்புமாகும். நாம் எத்தத் தொழில் செய்வதாக இருந்தாலும், நம் தொழிலின் மூலமாகவே இந்த மகத்தான முயற்சிக்கு நாம் உதவ முடியும். நம் குறிக்கோள் நிறைவேறி நாடு முன்னேற நாம் எல்லாரும் சேர்ந்து மேற்கொண்டுள்ள கூட்டு முயற்சியே இத் திட்டம். அதன் வெற்றி நமது குறிக்கோளுக்குப் புதிய சக்தியையும் ஊக்கத்தையும் தரும்.

விவசாயிகள் அதிக உணவு உற்பத்தி செய்யுங்கள். தொழிலாளிகள் அதிகப் பொருள் உற்பத்திக்கு உதவுங்கள். வசதியுள்ள யாவரும் சமூக நலப் பணிகள் செய்ய முன்வாரும். எல்லோரும் கணிசமாகச் சேமித்து, தேசிய சேமிப்பு உறுதிப் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்யுங்கள்.

இவை ஒவ்வொன்றும் புதிய இந்தியாவை உருவாக்கும் பெருமுயற்சியில் பங்கு கொள்வதன் மூலம் உங்கள் வாழ்வு உயர வழி வகுக்கும்.

திட்டத்துக்கு

உதவுங்கள்

முன்னேற்றம் அடையுங்கள்

இருபதாம் நூற்றாண்டு மேதைகள்

விழும் பொழுதுபோக்குக்காக மட்டும் எழுதப்பட்ட நவீனங்கள் ஏராளமாக யிருக்கின்றன. இன்னும், மனித குலம் உயருவதற்கு வேண்டிய உயர்ந்த கருத்துக்கள் அடங்கிய நூல்களும் இருக்கின்றன.

ஆனால், மேற்படி நூல்களை மட்டும் படித்தே மனிதன் தன் அறிவைப் பெருக்கிக் கொண்டு விட முடியாது.

வாழ்க்கையில் வெற்றி கண்டவர்களின் வரலாற்று நூல்களைப் படிப்பது நம் வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்திக் கொள்ளவும், வாழ்வில் வெற்றி காணவும் பெரிய அளவுக்கு உதவியாக யிருக்கும்.

ஐஸன்ஸ்டோவர், குருபிஷய், மா சே-துங் முதலிய உலகப் பிரமுடிகளின் பெயர்களைப் பார்க்கும்போது யாருக்கும் வியப்பு ஏற்படுவது இயல்பு. ஆனால், அவர்கள் இந்த நிலையை அடைவதற்கு முன்பு எந்த நிலையில் இருந்தார்கள் என்பதை அவர்களின் வரலாறுகள் மூலமாக அறிந்துகொள்ள யாருக்கும் ஆவல் இல்லாமல் இராது. அவ்வரலாறுகளைச் சுருக்கமாக அறிந்து கொள்ளவும், தமிழிலேயே படிக்கவும் யாய்ப்புக்கிடைத்தால் யார்தான் மறுக்கப் போகிறார்கள்!

எழுதியவர்: டி. எம். காளியப்பா எம்.ஏ., பிரசுரம்: வானதி பதிப்பகம், தியாகராய நகர், சென்னை-17. விலை ரூ. 21-

உலக வரலாறு

ஒரு காலத்தில் "ராமன் ஆண்டால் என்ன, ராவணன் ஆண்டால் என்ன?" என்று சொல்வி வந்தோம். அதாவது உலக அரசியல் விவகாரத்தைப் பற்றி அவ்வளவு அக்கறை யின்றி யாழ் முடித்தது. ஆனால் நானுக்கு நான் உலகம் சுருக்கி வருகிறது. நாம் அவ்

வளவு அலட்சியமாக இருக்க முடியவில்லை; உலகம் எந்த மூலையில் எந்தச் சிறு மாறுதல் நிகழ்ந்தாலும் உலகம் மற்றப் பகுதிகளில் உள்ள மக்களைப் பாதிக்கவே செய்கிறது. கொரியாவில் சண்டை முண்டால், இங்கு கொய்யாக்காய் விலை ஏறுகிறது. சூயஸில் குண்டு வெடித்தால் கண்டைக்காய் கிராக்கி யாகிறது. லெபனானில் அமெரிக்கா புகுத்தால், நம் நாட்டில் பல சாமான்கள் கறுப்பு மார்க் கேட்டில் பதுங்கிப் போகின்றன. ஆகவே, உலக விவகாரங்கள் ஒவ்வொருவர் வாழ்க்கையையும் பாதிக்கத் தொடங்கி விட்டன. அதனால் இப்பொழுது மக்கள் முன் எப்பொழுதையும் விட உலக விஷயங்களில் அதிக கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியிருக்கின்றனர். இந்தச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப எதிர்கால மக்களைத் தயாராக்கும் பொறுப்பிலுள்ள சென்னை, அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தினர் மாணவர்களுக்கு உலக சரித்திரத்தை யே ஒரு உபபாடமாக வைத்திருக்கின்றனர். சீழ் வகுப்புக்களில் எல்லாப் பாடல்களையும் தமிழில் படித்து விட்டு மேலே கல்லூரி வகுப்புக்கு வந்து எல்லாப் பாடல்களையும் ஆங்கிலத்தில் படிக்க நேரும்போது மாணவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் திணறுகின்றனர். இத்தகைய மாணவர்களின் கஷ்டத்தையும், பொது மக்களின் ஆர்வத்தையும் உணர்ந்து அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையின் சரித்திரப் பேராசிரியர் திரு டி. பாலகப்பிரமணியன் அவர்கள் மனிதன் போன்றவன் நான் முதல் இன்றுவரையில் நிகழ்ந்துள்ள வரலாற்றைச் சுருக்கமாக இந்நூற்றைம்பது பக்கங்களில் கொடுத்திருக்கிறார். தெளிந்த தமிழில் கூடிய வரை எல்லா நாடுகளின் சரித்திரத்தையும் எல்லாக் காலச் சரித்திரத்தையும் தொட்டுக் கொண்டு யோயிருக்கிறார்.

பதிப்பாளர்கள்: வி. ஆர். தேவராஜ் பிரசுரவேடம் விமீடெட், சென்னை - 10, விலை: ரூ. 2-50.

பாரதி பாட்டுப் போட்டி

காரைக்குடி ஹிந்து மதாபிமான சங்கம் திகழும் செப்டம்பர் 11, 12ம் தேதிகளில் பாரதித் திருநாளைக் கொண்டாடுகிறது. அதில் பாரதி பாட்டுப் போட்டியும் ஒரு முக்கிய அம்சம். 15 வயதுக்கு மேற்போகாத எந்த ஊர்ப் பள்ளி மாணாக்கர், மாணாக்கியரும் அதில் கலந்து கொள்ளலாம். போட்டிக்கென்றே பொதுக்கப்பெற்ற பாரதி பாடல்கள், சட்டதிட்டங்கள், விண்ணப்பத்தால் ஆடுவவை கொண்ட புத்தக விலை 6 காசு. தபால் வழியாக வேண்டுவோர் 15 காசு தபால் முத்திரை அணுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். போட்டியில் கலந்து கொள்ளுபவர்களின் விண்ணப்பம் சேரவேண்டிய கடைசி நாள் 31-8-58 ஆகும்.

ஒரு பவுன் மதிப்புள்ள தங்கமெடல் முதற் பரிசாகவும், ரூ. 25 மதிப்புள்ள வெள்ளிச் சாமான் இரண்டாவது பரிசாகவும், ரூ. 10 மதிப்புள்ள வெள்ளிச் சாமான் மூன்றாவது பரிசாகவும், மேலும் தகுதியுள்ளவர்களுக்குச் சான்றிதழும் பாரதி பாடல் புத்தகமும் வழங்கப் பெறும். விவரத்துக்கு காரியதரிசி, ஹிந்து மதாபிமான சங்கம், சிவன் கோயில் மேலை வீதி, காரைக்குடி என்ற விவாசத்துக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

கலைஞர் கொண்டாடும் கவிஞர் விழா!

டி. என். சிவதாணு

தமிழ் மக்களைக் குதூகலத்திலும் பெருமையிலும் ஆழ்த்தக் கூடிய நிகழ்ச்சி ஒன்று செப்டம்பர் மாதம் 11-ந் தேதி நடக்கப் போகிறது. ஆம்; அன்றுதான் பாரதியார் திருநாள். பாரதியார் தமிழ் மக்களுக்கு விட்டுப் போன தாரக மந்திரம் 'தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் பெற்ற தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா' என்பதுதான். அதையே தமிழ் மக்களும் தங்கள் வாழ்க்கையின் மூல மந்திரமாகக் கொண்டு வாழ வேண்டும்.

கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பனுக்குப் பிறகு தமிழ் நாட்டில் உதித்த மகாகவி, பாரதியார். செப்டம்பர் மாதம் பதினேராம் தேதி அவருடைய திருநாள். அவருடைய திருவிழாவை அவர் பிறந்த எட்டயபுரத்தில் கோலாகலமாகக் கொண்டாட ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. தமிழ்மக்களின் பெரும் ஒத்துழைப்புடன் பேராசிரியர் கல்கி பாரதியாருக்குக் கட்டிய ரூபகார்த்த மணி மண்டபத்துக்கு முன்னால் விழா நடைபெறப் போகிறது. இத்தனை ஆண்டுகளைவிட இந்த ஆண்டு விழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெறும் என்று தமிழ் மக்கள் எதிர்பார்க்கலாம். இந்த ஆண்டு பாரதி விழாவைத் தமிழ்நாட்டின் கலைஞர்கள் கொண்டாடுகிறார்கள் செப்டம்பர் 11, 12 தேதிகளில். நடிகர் சிவாஜி கணேசன் அவர்கள் தம் சொந்தப் பொறுப்பில், பாரதியாரின் விழாவை நடத்த முன் வந்துள்ளார்.

கலைஞர் ஏ. பி. நாகராஜன், திரு டி. கே. ஷண்முகம், திரு எம். ஏ. வேணு, திரு எஸ். வி. ச ஹ ஸ் ர நாமம் போன்றவர்களின் கூட்டுறவு சக்தியால், "பாரதி விழா வரவேற்புக்குழு" ஒன்று அமைத்து விழா சிறப்புற நடைபெறவேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்து வருகிறார் திரு சிவாஜி கணேசன்.

கலைஞர்கள் நடத்துகிற விழாவில் எல்லாக்காரியங்களுமே குறைவில்லாமல் இருக்க

வேண்டும் என்பதற்காக எட்டயபுரத்துக்கு நேரில் போய் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் கவனித்து வருகிறோம். எட்டயபுரம் அரசர் அவர்களும், கோயில்பட்டி திருராமசாமிதாஸ் அவர்களும் மற்றும் எட்டயபுரத்திலுள்ள பாரதியார் சங்க நண்பர்களும் ரொம்பவும் ஆதரவு காட்டி வருகிறார்கள்.

பாரதி விழாவில் கலந்து கொள்ளத் திரளாக வரும் மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறோம். பாரதியின் விழாவில் தொண்டாற்ற, 'கலைஞர்களுக்கு, நாங்கள் எந்த விதத்திலும் இளைத்தவர்களல்ல' என்று உற்சாகத்தோடு தூத்துக்குடி வ. உ. சி. கல்லூரிமாணவர்கள் முன்வந்துள்ளார்கள்.

இரண்டு தினங்கள் நடைபெறும் இலக்கிய விழாவில் திருவாளர்கள் ம. பொ. சிவஞானம், பேராசிரியர் அ. சீதிவாசராகவன், டாக்டர் மு. வரதராசன், கி. வா. ஜகந்நாதன், ப. ஜீவானந்தம், டி. கே. ஷண்முகம், எஸ். எஸ். வாசன் முதலிய அறிஞர்களும் மற்றும் அமைச்சர்களும், கலைஞர்களும், தமிழ்ப் பேரறிஞர்களும் கலந்துகொண்டு விழாவினை அமோகமாக நடத்த உதவுவதாக வாக்குறுதி அளித்துள்ளார்கள்.

கலைஞர் நடத்தும் பாரதி விழாவில் கலை நிகழ்ச்சிகள் இல்லாமல் போகுமா? இரண்டு தினங்களிலும் நடைபெறும்

திரு சிவாஜி கணேசன்

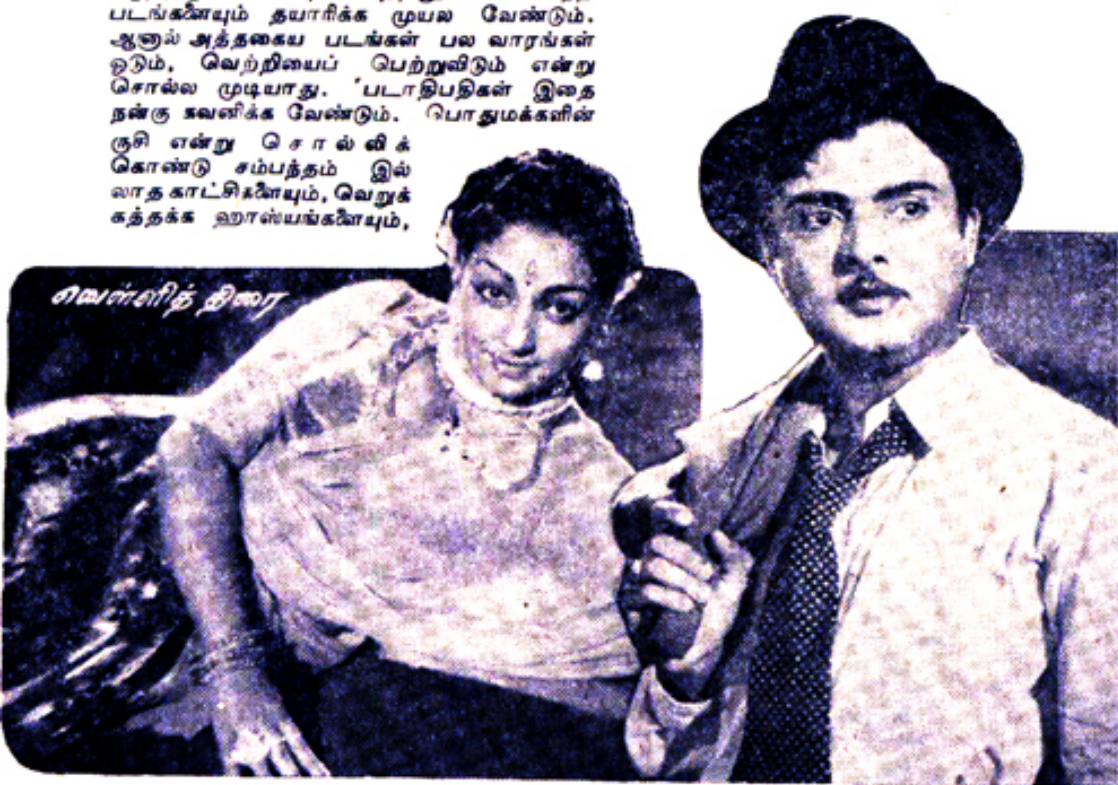
கலை விழாவில் திருமதி கே. பி. கந்தராமப்பாள் அம்மையார், திருவாளர்கள் சீர்காழி கோவிந்தராஜன், ஜி. ராமநாதன், சிவாஜி கணேசன், டி. கே. பகவதி போன்றவர்களின் இசை நிகழ்ச்சிகளுக்கும் கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கும் ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றன.

கலைஞர்கள் கொண்டாடும் கவிஞரின் விழாவில் தமிழ்மக்கள் ஒன்றுகூடிக் கலந்து பெரு விழாவாக நடத்திக் கொடுப்பதுடன் பாரதியாரின் நாமம் உலகெல்லாம் பரவச் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

படங்களை இரண்டு விதமாகப் பிரிக்க வாம். ஒன்று, கதை அம்சத்திலும் கருத்துக் கனிலும் கலை நுணுக்கங்களிலும் சிறந்து விளங்கும் படம். இரண்டு, பல ஊர்களில் பல வாரங்கள் தொடர்ந்து ஒடி அபார வெற்றி பெற்ற படம்.

நாம் சினிமாத் துறையில் முன்னணிக்குச் சென்று வெற்றிக் கொடி நாட்டவேண்டுமானால், 'வெற்றி பெறக் கூடிய' படங்களை மட்டும்தான் தயாரிக்க முயல்வதில் பயனில்லை. கருத்திலும் கதையம்சத்திலும் உயர்ந்த படங்களையும் தயாரிக்க முயல் வேண்டும். ஆனால் அத்தகைய படங்கள் பல வாரங்கள் ஓடும், வெற்றியைப் பெற்றுவிடும் என்று சொல்ல முடியாது. 'படாதிபதிகள் இதை நன்கு கவனிக்க வேண்டும். பொதுமக்களின் ருசி என்று சொல்லிக் கொண்டு சம்பந்தம் இல்லாத காட்சிகளையும், வெறுக்கத்தக்க ஹாஸ்யங்களையும்,

களைபே பெரும் அளவுக்கு விளக்கி விட்டு முடிவடைந்து விடுவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். பழைய படங்களில்தான் அந்தக் காட்சிகளைக் கண்டோம் என்று திருப்திப் பட்டுக்கொள்ளுவதற்கில்லாமல், இந்தப் படத்திலும் வருகிறது. இவ்வாறே நல்லறம் என்பதை வலியுறுத்திக் காட்டுவதற்குக் கதாநாயகன் குடிபோதையில் தன்னை மறந்து தள்ளாடி விழும் காட்சிகளும் கேவிக் கைகளும் இன்றியமையாதனவா யிருப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. என்ன செய்யலாம்! அது நம் தலைவிதி!

எவள்வித் திரை

விபரீத நடவடிக்கையும் புகுத்திப் படங்களைப் பாழாக்குவது ஒரு வகையில் தேசத் துரோகம் செய்வது போலாகும். சினிமாப் படங்களின் மூலம் மிகவும் சலபமாகப் பல அரிய கருத்துக்களை மக்கள் உள்ளத்தில் பதியச் செய்யலாம். அவை நல்ல கருத்துக்களாயிருந்தால் நாட்டு மக்களுக்குச் செய்த சேவையாகக் கொள்ளலாம். அப்படியில்லை யென்றால் அதைத் தேசத் துரோகம் என்று சொல்லுவதில் தவறு என்ன இருக்கிறது?

நாராயணன் கம்பெனியார் தயாரித்து வெளியிட்டிருக்கும் 'இவ்வாறே நல்லறம்' நல்ல கருத்தைக் கொண்ட படம்தான் என்றாலும் திரைக் கதையில் பதுமை எதுவும் இல்லை என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

குடியின் கேட்டை விளக்குவதாகச் சொல்லிக் கொண்டு பல நாடகங்கள், பல படங்கள் குடியின் விபரீதம்

பணக்காரனான செல்வராஜ் ஒரு அயோக்கியனின் சகவாசத்தால் அறிவை யிழந்து மதுவையும் மயக்கையும் நாடி, கடைசியில் ஒரு கொலையைச் செய்து விட்டு, தீவாந்திர சிணை அடைகிறார். அவன் மனைவி மாலதி, மகன் வேணுவைப் பலவிதத்திலும் கஷ்டப் பட்டுப் படிக்க வைத்து முன்னுக்குக் கொண்டு வருகிறார். வேணு கட்டிய மனைவியையும் கைவிட்டு, தந்தையின் பாதையிலேயே செல்கிறார். விடுதலை அடைந்த தந்தை மகனிடமே வேலைக்காரனாக அமர்ந்து பலவிதத்திலும் சிரமப்பட்டு அவனை வந்தவழிப்படுத்துகிறார்.

இந்தப் படத்தில் ஆரம்பம் முதல் விசேஷமாகச் சொல்லுவதற்கு என்ன இருக்கிறது என்று யோசித்துப் பார்த்தால் கதாநாயகியாக நடிக்கும் அஞ்சலி தேவியின் அற்புதமான நடிப்பு ஒன்றுதான்.

காந்தன்

வேணுவின் உள்ளம் கவரும் பட்டிக்காட்டுப் பெண் வகையாக வரும் அஞ்சலி தேவி நடிக்கிறார் என்று சொன்னால் போதாது. இந்தப் படத்துக்கே ஜீவநாயகியாக விளங்குகிறார். ஆரம்பத்திலிருந்து மந்த கதையில் செல்லும் படம், வேணுகோபால் மோட்டார் சைக்கிளில் ஏறிக்கொண்டு கிராமத்துக்குச் செல்லும் காட்சி வரும்போதே வேகமாகச் செல்ல ஆரம்பித்து விடுகிறது. அது எருமை

தில்லறமே நல்லறம்

வயத் துரத்த, எருமை வகையியைத் துரத்த, தகராறு ஏற்பட்டுக் கடைசியில் காதல் அவர்களிடையே தோன்றி, அவர்களை நந்த வளத்துக்குத் துரத்துகிறது! காதல் காட்சிகளிலும் சரி, கணவனும் கைவிடப்பட்டுத் துக்கப்பட்ட போதும் சரி, அஞ்சலிதேவி மிகவும் நன்றாக நடித்திருக்கிறார். அஞ்சலிதேவிக்கு அடுத்தபடியாக நன்றாய் நடித்திருப்பவர்தான் எம். வி. சுப்பையா. வசுமியின் தந்தையாய் விவசாயி பெருமானாக வரும் அவர் சில காட்சிகளில் மட்டுமே

வந்தாலும் மிகவும் இயற்கையான பரவத் தோடு நடித்திருக்கிறார். மகனையும் மருமகனையும் பார்க்கப் பட்டணம் வந்த அவர் வேணு மீனிடம் அவமானப்பட்டுத் திரும்பிய சந்தர்ப்பத்தில் உருக்கமாக நடித்திருக்கிறார். "என் வீடு" படத்தில் நாகையா ஏற்ற பாகம்தான் "இல்வறமே நல்லற"த்தில் மீண்டும் அவருக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. தீவாந்திர சிணை முடிந்து தாய் நாடு திரும்பியதும் மகனிடம் போகவொட்டாமல் அவரது மனச்சாட்சி தடுப்பதிலிருந்து, ரிக்கஷா இழுத்தது, தாடி வளர்த்தது, கண்ணீர் விட்டது, மனச்சாட்சியினிடம் அகப்பட்டுக் கலங்கியது எல்லாம் பழைய நடிப்புத்தான். அவர் நடிப்பில் விசேஷமாகக் கூற எதுவும் இல்லை யென்றாலும் ஒரு புதுமை இருக்கிறது. தமிழ்ப் பட உலகில் இறவாத புகழ் பெற்று விளங்கும் நடிகரான நாகையா, இந்தப் படத்தில் கடைசியில் இறவாமல் பிழைத்து விடுகிறார் என்பதே ஒரு விசேஷ மாறுதல்தானே! ஒரு எச்சரிக்கை: செல்வராஜ் தர்மா என்ற பெயருடன் தன் மகள் வீட்டிலேயே வேலைக் காரணியமாய்ந்தபோது அவன் மனைவி மாலதி அவளை எப்படி அறிந்துகொள்ளாமலிருந்தான்? எத்தனை வருஷங்கள் பிரிந்திருந்து, எவ்வளவு உருமாறி யிருந்தாலும் கணவனை மனைவி கண்டுகொள்ள மாட்டாளா என்று மாத்திரம் யாரும் கேட்கக் கூடாது. அந்தக் கேள்வி கேட்டால் கதை போய்விடும்! செல்வராஜின் மனைவி மாலதியாக வரும் எம். வி. ராஜம்மாவுக்கும் பழகிப் போன பாகம்தான் அது. நல்ல வாழ்வை இழந்து கண்ணீர் விடவும், வயோதிகம் அடைந்து உருமாறி அவதிப்படவும் நேருகிறது அவருக்கு. ராஜம்மாவின் நீண்டகால சினிமா அனுபவம் அவரைக் கைவிட்டு விடவில்லை! முதலில் தந்தையின் கதை, பிறகு மகனின் கதை என்று இரண்டு பாகங்களாகத் தோன்றும் இந்தப் படத்தில், மூன்றாவது பாகம் ஒன்று வருகிறது. அதில் எம். என். நம்பியார் ஒரு நாடக டைரக்டராக வந்து சரளா என்னும் பெண்ணைக் கொண்டு வேணுவை அவள் வலையில் சிக்க வைத்து விடுகிறார். பி. சரோஜா தேவி சரளாவாக வருகிறார். வி. ஆர். ராஜகோபால் நம்பியாரின் நண்பனாக வந்து அடிக்கடி அவர் விஷயத்தில் குறுக்கிடுகிறார். ஒன்றும் கவாரன்ஸ்யமா யில்லை.

இந்தப் படத்தில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டிய ஒரு அம்சம் கமலாவஷ்மன் நடனம். கோவா கலரில் அந்தக் காட்சி அற்புதமாகப் படமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிலபெருமானைப் பிரிந்திருக்கும் உமாதேவி மன்மதனின் மலர்க்கண்ணியால் பதியிடல் சேருகின்றன. உமாதேவியாகக் கமலா தோன்றி ஆடலழகியாகத் திகழ்ந்து தாண்டவ மூர்த்தியோடு ஒன்றிப் போகிறார். வேணுவாக வரும் ஜெயினி கணேசனுக்குப் பட்டிக் காட்டுப்பெண்ணிடம் கன்னத்தில் அறை வாங்கவும் காதலிக்கவும் சந்தர்ப்பம் கிட்டிகிறது. இந்தப் படத்தின் பாடல்களோ, அல்லது அவற்றின் மெட்டுக்களோ மனத்தைக் கவர்ந்து நினைவில் நிற்கவில்லை.

**பிரீப்மென் மறறம்
ஸுலேகா**

**இன்றைய
மிகவும்
நம்பகமான
பென்க்கள்**

பலவித ரகங்களிலும் வர்த்தமையான
தொந்தர்த்திலும் எவ்வளவு விற்பனையும்

Sole Distributors :

**PENMEN'S INDUSTRIAL
SERVICES**

Kandivli, Bombay 68 92

புத்தம் புதிய வெண்ணையைக் கொண்டு
பக்குவமாய் தயார் செய்யப்பட்டு இந்திய
சர்க்காரின் விவசாய வர்த்தக ஆலோசக
ரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட எங்கள் பெரட்
டரியில் விஞ்ஞான முறைப்படி பரிசோதிக்கப்
பட்டு எங்கள் "செண்பகம்" பிராண்ட்
"அக்மர்க்" நெய், கலப்பட சட்டத்திற்கு
உத்தரவாதமானது. குணத்திலும் தரத்
திலும் உயர்ந்தது.

சென்னையில் T.U.C.S. இலும் கொத்தவால்
சாவடி ஆதிப்ப நாயக்கன் தெருவினுள்ள
கடைகளில் ஜீனுடன் கிடைக்கும். மற்ற
டர்களில் கோ - ஆபரேடியல் ஸ்டோர்
களில் கிடைக்கும்.

அக்மர்க் ஒத்தவாய் வலிந்து வாய்வு

தயாரிப்பாளர்

தனலட்சுமி அண்டு கோ.

"அக்மர்க்" நெய் வியாபாரிகள்

திருப்பூர்

நீங்கள் விரும்பும் வலியைத் தணிக்கும்

நொபெயின்

பாயின் பெயரை, சிக்கிரமே மாற்றி

நொபின்

என்ற பெயர் இடப்படும்

பிரீட் மார்க் நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு
பெயர் பெற்ற நொபெயின், மேற்கொண்டு,
நொபின் என்று ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட
பெயரில் விற்கப்படும். நொபெயின் பானம்
போலவே, உலர் செய்யப்பட்ட டிபுபுகளிலேயே
இன்னும் கொடுக்கப்படும். இதைப்போன்ற
மற்று தயாரிப்பை நொபின் எனவே, மற்ற
இதைப் போன்ற பெயரிலே விநியை
செய்வார்கள் சட்டப்படி தண்டனைக்குள்ளாகப்
படுவார்கள்.

தயாரிப்பாளர்கள் :

இ கலகத்தா கெரிக்லம் கம்பெனி லிமிடெட்,

கலகத்தா-29,

1916 விருத்த நாட்டு மக்களுக்கு

சேவை புரிந்தது.

பொங்கிவரும் பெருநினைவு

கி.ராஜேந்திரன்

எட்டாம் அத்தியாயம்
மனம் மாறினால்?

டார்ச் லைட்டின் பிரகாசமான ஒளிக் கற்றை தோட்டத்தில் செடிகளுக்கு இடையே நின்றிருந்த கதிர்வேலன் மீது விழுந்தது. அவனைக் கண்டதுமே நிர்மலாவின் பயமெல்லாம் எங்கேயோ ஓடி மறைய வியப்பும் கரைகாணாத ஆனந்தமும் நிறைந்தன.

மல்லிகாவின் இல்லத்தில் அவளை முதன் முதலாகச் சந்தித்த பிறகு கடந்த ஐந்து நாட்களிலும் நிர்மலா அவளை நினைத்துப் பார்க்காத நேரமோ, வேளையோ கிடையாது.

அன்றாட வாழ்க்கையில் காணும் எத்தனையோ மனிதர்களுள் ஒருவனாக அவனைக் கருத முடியவில்லை, நிர்மலாவினால்தான். அவனுடைய வைரம் பாய்ந்த விரல்கள் பற்றியதால் ஏற்பட்ட வலியிலே அவள் துன்பத்தைக் காணவில்லை. அப்பப்பா! அந்த விரல்களுக்குத்தான் என்ன பலம்? ஐந்து நாட்களுக்குப் பிறகும் கூட அந்த இடம் இலேசாக வலிக்கத்தான் செய்தது. ஆனால் அந்த வலது கை விரல்களை வலிக்கு இதமாக இருக்கும் பொருட்டு, இடது கை விரல்களால் தடவிக் கொடுக்கும்போது அந்த வலி அகன்று போய் அவன் விரல்களின் இன்ப ஸ்பரிசுமே நிலைத்திருந்தது!

இந்த ஐந்து நாட்களும் அவன் நினைவு தன்னை விட்டு அகலாமல் இருக்க விரல்களில் உண்டான வலி ஒரு காரணமாயினும் அதுவே முழுக் காரணமும் அல்ல. அவன் கரம் திண்டியிராவிட்டால் கூட அவனை மறந்திருக்கவே முடியாது என்று எண்ணினான் நிர்மலா. அவனது கட்டுக்கோப்பான உருவமும், களைபொருந்திய முகமும் சதா அவள் எதிரே இருந்து கொண்டு அவளை வாட்டி வதைத்துத் துன்புறுத்தின.

உண்மையில் வருசனையில்லாமல் முழு மனத்துடன் அவளை மறக்கத்தான் பெருமுயற்சி செய்தாள் அவள். முடிவில் அவள் அடைந்தது தோல்விதான். தோல்வியை ஒப்புக்கொண்ட பிறகு அவளை நினைத்துப் பார்க்கும் சிரமம் இருக்கவில்லை. வெட்கமோ, தயக்கமோ

இன்றித் தாராளமாக, அடிக்கடி அந்தக் கம்பீரமான உருவத்தை மனக் கண் முன்னால் கொண்டு வந்து நிறுத்திக் கண்டு களித்து வந்தான்.

போலீஸாரின் சிவப்புத் தொப்பிகளைக் கண்டதுமே திடீரென்று மறைந்து விட்ட அவன் ஏதோ ஒரு விதத்தில் குற்றவாளியாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அவளுக்குத் தெரிந்திருந்தது. ஆனால் அதை எண்ணித் தயங்கவில்லை அவள். அதற்கு மாறாக அவனைக் காப்பாற்றும்படி இறைவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டாள்!

அவளை மீண்டும் சந்திக்கக் கூடும் என்ற எண்ணமே இதுவரையில் நிர்மலாவுக்கு எழுந்ததில்லை. ஆனால் சந்திக்க மாட்டோமா என்ற ஏக்கம் இருந்து வந்தது. அது இப்போது எதிர்பாராத நேரத்தில் எதிர்பாராத விதத்தில் பூர்த்தியானதும், 'நீங்களா?' என்ற ஒரு வார்த்தையைத் தவிர சிறிது நேரம் அவளால் வேறு எதுவுமே பேசுவதற்கு முடியவில்லை.

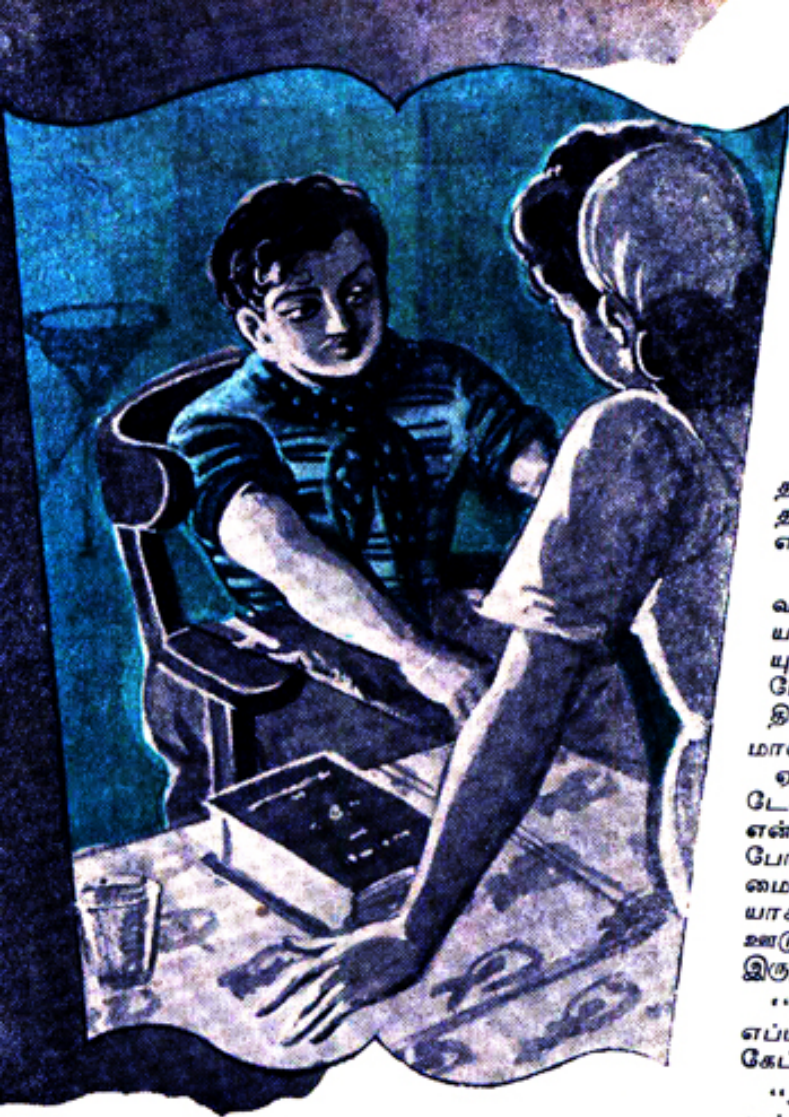
"அப்பாடா! இவ்வளவு நேரம் ஆயிற்று உனக்கு, தெரிந்து கொள்ள? எத்தனை தடவை 'நர்ஸ்! நர்ஸ்!' என்று கூப்பிடுவது?" என்றான் கதிர்வேலன்.

மிகுந்த பிரயாசைப்பட்டு வியப்பை அடக்கிக்கொண்டு பேசினாள் நிர்மலா. "இருட்டில் தெரியவில்லை. குரலும் எனக்குப் பழக்கமில்லை."

"போகட்டும். மெள்ள வாசலுக்கு வந்து ஒசைப்படாமல் கதவைத் திற."

விரைந்து சென்ற நிர்மலா தாழ்ப்பாளில் விரல்களை வைத்து ஓரே ஒரு கணம் தயங்கினாள். 'இவருக்கா கதவைத் திறக்கத் தயக்கம்? அசடே, திற!' கதவு திறந்து கொண்டதும் கதிர்வேலன் உள்ளே நுழைந்தான். தனது வாயில் ஒரு விரலை வைத்து நிசப்தமாக இருக்கும்படி சமிக்ஞை செய்தவாறே திரும்பவும் கதவை மூடித் தாளிட்டான்.

"வேறு யாராவது விழித்திருக்கிறார்களா?" என்று கதிர்வேலன் மெல்லிய குரலில் நிதானமாகக் கேட்டான்.

டிருந்த மேஜையின் மீது உட்கார்ந்தான் நிர்மலா.

நீண்ட நாட்களாகப்! பழக்கப்பட்ட வரைப் போல அவரைக் கண்டதுமே உள்ளே அனுமதித்து, அவருக்கு அருகே தாராளமாக உட்கார்ந்து கொண்டது நிர்மலாவுக்கே மிகவும் வியப்பாக இருந்தது.

அவள் உள்ளத்தில் தான் என்ன ஆனந்தம்! என்ன குதூகலம்!

அவரிடம் என்ன பேசுவது? என்ன பேச முடியாது? எல்லாம் பேச முடியும். ஆனாலும் ஒன்றும் பேச முடியாது! விசித்திரமான ஒரு நிலை! க்கமான இன்பத்தின் எல்லை!

ஏன் ஒன்றும் பேசமாட்டேன் என்கிறார்? ஏன் என்னை விழங்கி விடுவது போல் பார்க்கிறார்? முழுமையாக, ஒவ்வொரு பகுதியாக, ஒவ்வொரு அணுவாக ஊடுருவிப் பார்ப்பதுபோல் இருந்தது அவளுக்கு.

“மல்லிகா இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறார்?” என்று கேட்டான் கதிர்வேலன்.

“அவளுக்கு உடம்பு சற்றுத் தேறி வருகிறது.”

“ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொள், அவளை. எனக்கு மனைவியாக வர வேண்டியவள்.”

சடாரென்று எழுந்து நின்றார் நிர்மலா.

“ஆனால் நான் கல்யாணம் செய்து கொள்ள மாட்டேன் என்று தீர்மானமாகச் சொல்லி விட்டேன்.”

அப்பா பொல்லாதவர்! ஒரு கணம் நரக லோகத்தைக் காட்டிவிட்டு அடுத்த விநாடியே கமம் தரும் சொர்க்கத்துக்கு இழுத்துச் செல்கிறார்!

“நர்ஸ்! மல்லிகாவின் அறை எது?” நிர்மலா அந்த அறையைச் சுட்டிக் காட்டினாள். கதிர்வேலன் எழுந்து சென்று கதவைத் திறந்தான்.

மேலே யிருந்து தொங்கிய சிவப்பு நிற இரவு விளக்கு காற்றிலே அசைந்தாடிக்கொண்டிருந்தது. மையிருட்டில் ஊரத்திலிருந்து தலை கீழாகத் தொங்கி ஆடிக்கொண்டிருந்த கொள்ளிவாய்ப் பிசா

“இன்னொரு நர்ஸ் இருக்கிறாள். என்னை மல்லிகாவைக் கவனிக்காமட்டும் பிரத்தியேகமாக ஒதுக்கி யிருப்பதால் மற்ற நோயாளிகளைக் கவனிக்கப் புதிதாக ஒரு நர்ஸை அமர்த்தியிருக்கிறார் டாக்டர்.”

அடிமேல் அடி வைத்து மெல்ல நடந்தார்கள். சற்றுத் தூரம் போனதும் அங்கே தொங்கிய நீண்ட திரையைச் சிறிது விலக்கி விட்டு எட்டிப் பார்த்தான் கதிர்வேலன். அவன் முகத்தில் ஒரு புன்னகை அரும்பியது.

“நல்ல நர்ஸாகத்தான் பார்த்துப் போட்டிருக்கிறார். நன்றாகத் தூங்குகிறாள்” என்றான். மற்ற நோயாளிகளும் தூங்குகிறார்கள் என்பதை நிச்சயம் செய்துகொண்டு எதிர்ப்புறத்தில் இருந்த விசாலமான அறையை அடைந்தார்கள்.

அதுவரை தான் அமர்ந்திருந்த நாற்காலியில் கதிர்வேலனை உட்காரச் செய்தான். அதன் எதிரே போடப்பட்ட

மாகத் தோன்றியது அது. அந்த அறை முழுவதும், டீடில் மீதும், மல்லிகாசின் முகத்திலும் உடலிலும் செம்மை ஒளி இலேராகப் படர்ந்திருந்தது.

அவசரம்! அவசரமாகக் கைவை மூடிவிட்டுத்திரும்பினான் கதிர்வேலன். சிவப்பு நிறத்தைக் கண்டால் எனக்கு ஏன் இப்படிப் பயங்கரமான எண்ணங்கள் தோன்ற வேண்டும்?

“கஷ்டப்பட்டு அந்த அண்ணத்தை அகற்றிவிட்டு நிர்மலாவைப் பார்த்தான். ‘நர்ஸ்! டைரக்டர் கருமாரன் இங்கே வந்தாரா?’

“தினமும் வந்து பார்த்து விட்டுத்தான் போகிறார்.”

“அதற்காகத்தான் நான் முக்கியமாக வந்தேன். அவர் நாளைக்கு இங்கு வந்தால் நூபகமாக இதைச் சொல்ல வேண்டும். அவர் என்னைப் பார்க்க முயற்சி செய்ய வேண்டாம். அது ஆபத்தாக முடியும். அவரைப் பார்க்கவும் நான் வரமுடியாது. அவர் வீடு, மல்லிகா வீடு. இரண்டைச் சுற்றியும்சாதாரண உடையில் ரகசியப் போலீஸார் நடமாடி வருகிறார்கள். இந்த இடத்தை

அவர்கள் இன்னும் சந்தேகிக்கவில்லை. ஆகவே இலங்கைக்குப் போகும் தினத்தை உன்னிடம் சொல்லச் சொல். அன்று அவருக்காக நான் விமான நிலையத்தில் காத்திருக்கிறேன். ‘பாஸ்போர்ட்’ தொல்லை வேறு இருக்கிறது. கதிர்வேலன் என்ற பெயரில் எடுக்க முடியாது. எப்படியாவது பார்த்துச் சமாளித்துக் கொள்ளச் சொல்.”

கதிர்வேலன்! என்ன அழகான பெயர்? தமிழ்த் தெய்வமான முருகக் கடவுளின் திருவுருவத்துடன் ஒப்பிட்டு நோக்கக் கூடிய கம்பீரத்துடன் நின்ற அவனை ஏறிட்டுப் பார்த்தான் நிர்மலா.

“என்ன நான் சொன்னதெல்லாம் உனக்குப் புரிந்ததா?”

புரிந்ததற்கு அடையாளமாக மௌனமாகத் தலையை ஆட்டினான் அவள்.

“மறுபடியும் பெளர்ணமி இரவு இங்கு வருகிறேன். அப்போது பதில் கேட்டு வைத்துச் சொல்லு.”

கதிர்வேலன் திரும்பி ஓசைப்படாமல் நடந்து சென்றான். அவரைத் திரும்பி

லதா,

அழைக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது நிர்மலாவுக்கு. எத்தனையோ கேள்விகள் எழுந்தன, அவள் மனத்தில். ‘எதற்கு இலங்கைக்குப் போகிறார்? எப்போது திரும்புவார்? போலீஸுக்குப் பயந்து ஒளியும் இந்தத் தொழிலை அவர் விட்டு விடக் கூடாதா?’ ஒன்றுமே கேட்க நா எழவில்லை அவளுக்கு.

கதவருகே சென்ற கதிர்வேலன்! திரும்பிப் பார்த்தான். “நர்ஸ்!” என்று ஆவல் ததும்பக் கூப்பிட்டான்.

“தயவுசெய்து என்னை அப்படிக் கூப்பிடாதீர்கள். எல்லோரும் அப்படி அழைத்து அழைத்து எனக்கு அலுத்துப் போய்விட்டது. என்னுடைய பெயர் நிர்மலா!” என்றான் அவள்.

தன் துணியை எண்ணி அவளுக்கே வியப்பாக இருந்தது. உண்மையில் மற்றவர்கள் அவ்விதம் அழைப்பது பற்றி அவளுக்கு அக்கறை இல்லை. ஆனால் கதிர்வேலன் தன்னைப் பெயர் சொல்லி அழைக்க வேண்டும் என்ற

ஆர்வம் தைரியத்தை அளித்து, அப்படிப் பேச வைத்தது!

கதிர்வேலன் மெதுவாகச் சிரித்தான்.

“நிர்மலா! மீண்டும் நான் வரும் போது நீ நிச்சயம் இங்கு இருப்பாய் அல்லவா?” என்று கேட்டான்.

“கண்டிப்பாக இருப்பேன். பெளர்ணமி இரவு சந்திப்போம்.”

கழுத்தில் கட்டியிருந்த கைக்குட்டையை அவிழ்த்துப் பந்தாகச் சுருட்டி எறிந்தான் கதிர்வேலன். நிர்மலாவின் தோளில் விழுந்தது அது. கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே போனான். இருள் அவனை விழுங்கி விட்டது.

இவ்வலகுக்குத் திரும்பி வந்தாள் நிர்மலா. மேஜையின் மீது கைகளை வைத்து அதில் இருந்த கதிர்வேலனின் கைக்குட்டையில் தன் மலர்முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டாள்.

நோயாளிகளுக்குத் தொண்டு புரிவதிலே தன் இளமையை மறந்து முற்றிலும் வேறு விதமான இன்பத்தைக் காண முயன்று வரும் தன் நிலை என்ன? தன்னுடைய ஆசை என்ன? அன்று நடராஜனிடம் சிறிதளவும் தயக்கமின்றித் தான் விதவை என்பதைச் சொல்லி விட்டாள் அவள். அதே உள்ளத் தெளிவுடன் இன்று கதிர்வேலனிடம் அதைச் சொல்ல முடியுமா? எப்படிச் சொல்வது? நடராஜன் உள்ளம் திருந்தியது, போல் இவரும் உண்மையை உணர்ந்ததும் மனம் மாறியால்? அந்த அதிர்ச்சியைத் தன்னால் தாங்க முடியுமா? சுயநலம் காரணமாக உண்மையை முடி மறைத்துவிட முயல்கிறேனா? — அவளால் இதையெல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை; நினைக்காமலும் இருக்க முடியவில்லை. கதிர்வேலனின் கைக்குட்டை நிர்மலாவின் கண்ணிரால் நனைந்தது.

* * *

கதிர்வேலன் வந்துவிட்டுப் போனதைப் பற்றி மறுநாள் மல்லிகாவைக் காண வந்த சுகுமாரன் நாள் நிர்மலா விடமிருந்து கேட்டறிந்ததும் அவருக்கு ஒரே பரபரப்பு உண்டாயிற்று.

சுற்றுமுற்றும் பார்த்து விட்டு நிர்மலாவை ஒதுக்குப்பறமான ஒரு இடத்துக்கு அழைத்துச் சென்று கேள்விமேல் கேள்வி கேட்டுத் துளைத்தார். ‘எப்போது வந்தான்? என்ன சொன்னான்? எங்கே தங்கியிருக்கிறான்? என்ன செய்கிறான்?’ என்றெல்லாம் அவர் கேட்ட கேள்விகளுக்குத் தனக்குத் தெரிந்த வரையில் பொறுமையாகப் பதில் சொன்னான் நாள் நிர்மலா.

அவர் எங்கே இருக்கிறார் என்பது தனக்குத் தெரியாது என்றும், அவர்கள் ஒருவரை யொருவர் சந்திக்க முயற்சி செய்வது ஆபத்தாக முடியலாம் என்று இலங்கைக்குப் போகும் நாளைத் தவிரிடம் தெரிவித்தால் அவர் மீண்டு வரும்போது சொல்வதாகவும் பால் போர்ட்டை வேறு பெயரில் வாங்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் கதிர்வேலன் சொன்னபடியே எடுத்துச் சொன்னான் நிர்மலா.

“அதை யெல்லாம் நான் சமாளித்துக் கொள்கிறேன். கதிர்வேலன் மறுபடியும் வருவதாகச் சொல்லி யிருக்கிறானா? எப்போது வருவான்?” என்ற கேட்டார் சுகுமாரன்.

“எப்போது வருவேன் என்று என்னிடம் அவர் சொல்லவில்லை. ‘இலங்கைப் பயணத் தேதியைக் கேட்டு வைத்துக்கொள். மறுபடியும் உன்னைச் சந்திக்கும்போது உன்னிடமிருந்து தெரிந்த கொள்கிறேன். விமான நிலையத்தின் அவர்களைச் சந்திப்பதாகச் சொல் என்றார். அவ்வளவுதான்” என்றான்.

‘அடி, கள்ளி! முழு நிலாவின் மோகன மயக்கத்தில் அவருடைய அன்பு மொழிகள் அளிக்கும் இண்ட போதையில் இன்னொருவர் குறுக்கிட்டு விடக் கூடாது என்று பொய்யா சொல்கிறாய்!’ என்று இடித்துக் காட்டியத அவள் உள்ளம். தனக்குள் சிரித்த மகிழ்ந்தாள் நிர்மலா.

“அடுத்த மாதம் இரண்டாம் தேதி போவதாகத்தான் திட்டமிட்டிருக்கிறேன். நடராஜனையும் கேட்கிறேன். அவன் அனுமதி அளித்தால்தான் போவோம்!” என்றார் சுகுமாரன்.

“அவர் தடை செய்ய மாட்டார் என்றுதான் நினைக்கிறேன். மல்லிகாவின் உடல் நிலை நன்கு தேறி வருகிறது. எதற்கும் அவரைக் கேளுங்கள். நான் அருகில்தானே இருப்பேன். உண்டு, இல்லை என்று தெரிந்து கொள்கிறேன்.”

நடராஜனை அணுகிக் கேட்டார் சுகுமாரன். “தாராளமாகப் போகலாம். மூன்று அல்லது நான்கு நாட்களில் மல்லிகா வீடு திரும்பி விடலாம். ஆனால் இன்னும் கொஞ்ச நாட்களுக்கு ஜாக்கிரதையாக இருப்பது நல்லது.”

“ரொம்ப சரி, டாக்டர்! நீங்கள் சொல்வதை மனப்பூர்வமாக ஒப்புக் கொள்கிறேன். இலங்கையிலிருந்து திரும்பியதும் பாருங்கள். ஊட்டிக்கு மல்லிகாவை அழைத்துப் போய் ஒரு மாதம் ‘காம்பி’ போடப் போகிறேன். அங்கு கொஞ்சங்கூட மனக் கவலையில்லாமல் பூரண ஓய்வுடன் அவள் இருக்கட்டும்” என்றார் டைரக்டர் சுகுமாரன்.

உழவும் நெசவும்

இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் கடைக்கால்கள்,
இவற்றின் அடிப்படையில் எழுந்த வாழ்க்கை
முறைகளையே பல லட்சம் மக்கள் மேற்
கொண்டு வாழ்கிறார்கள்.....

காலத்தால் முதுமையடையாமலும்—
பழக்கத்தால் புதுமை கெடாமலும் நவ
நவமாக விளங்குகின்றன, இந்தியக் கைத்தறித்
துணிகள்.....நிகரற்ற திறமையும் கலைத்
தெளிவும் மிளிர் எளிய குடிசைகளிலே
வளரும் நமது நெசவுக் கலைக்கு நிரந்தரமாகக்
கிடைத்து வரும் சிறப்பு நமது நெசவுக்
கலைஞர்களின் புகழ்பாடுகிறது.....ஏன்? நமது
நெசவிலே பழமை மெருகும் புதுமைப்
பொலிவும் கைகோத்து விளையாடுகின்றன.

இந்தியாவின் கைத்தறித் துணிகள்

அகில இந்திய கைத்தறி போர்டு
ஷாஹிபாக் ஹவுஸ், ஸிட்டட் ரோடு, பம்பாய்-1

DA 58/58

Estd: 1947

Incd: 1951

தி பாலக்காடு சிட் பண்ட்ஸ் பிரைவேட் லிட்.

தலைமை ஆபீஸ்: 331/333, தம்பு செட்டித் தெரு, சென்னை-1

கிளைகள்: பெரிய கடை வீதி, பாலக்காடு - 1, ஜெயிம் ரோடு, கோயமுத்தூர்

○★○

புதிய வருஷாந்திர குறி சீட்டு

(மதராஸ் ஆபீஸில்)

12 வருஷங்கள்

ஒவ்வொரு வருஷமும் தவணைகளின் மொத்தத் தொகை ரூ. 60,000 குலுக்கு, ஏலம் இரண்டும் உண்டு

ஆரம்பத் தேதி: 20-9-1958 - தீங்கக் ரேவேண்டிய தேதி: 16-9-1958

குறி எண்	மொத்தத் தொகை	வருஷத் தவணை	வருஷங்கள்
180-A	ரூ. 12,000/-	ரூ. 1000/-	12
180-B	ரூ. 9,000/-	ரூ. 750/-	12
180-C	ரூ. 6,000/-	ரூ. 500/-	12
180-D	ரூ. 3,000/-	ரூ. 250/-	12

மாதாந்திர ஏலச் சீட்டுகள்

ஆரம்பத் தேதி: 15 - 9 - 1958

குறி எண்	மொத்தத் தொகை	மாதத் தவணை	மாதங்கள்
177-A	ரூ. 5,000/-	ரூ. 200/-	25
177-B	ரூ. 2,500/-	ரூ. 100/-	25
177-C	ரூ. 1,250/-	ரூ. 50/-	25
177-D	ரூ. 625/-	ரூ. 25/-	25
177-E	ரூ. 375/-	ரூ. 15/-	25
177-F	ரூ. 250/-	ரூ. 10/-	25

பாலக்காடு சிட் உங்களுக்கு பரிபூரண திருப்தி அளிக்கும்

விவரங்களுக்கு எழுதவும்:

ஏ. எஸ். பி. அய்யர்

மேலோஜிங் டைரக்டர்

ஒன்பதாம் அத்தியாயம் யார் இர்த மனிதர்?

ராஜன் நர்ஸிங் ஹோமுக்கு வந்த நான்கைந்து நாட்களுக்குள்ளாகவே மல்லிகாவின் உடம்பு நன்கு தேறிவந்தது. ஒரு வாரத்துக்குப் பிறகு வழக்கம் போல் அவளைப் பரிசோதனை செய்த நடராஜன் இன்னும் இரண்டு நாட்களில் அவள் வீடு திரும்பலாம் என்று சொல்லி விட்டான்.

“தங்களுக்கு எப்படி என் நன்றியைத் தெரிவிப்பேன்? ஏழு நாட்களும் ஏழு நிமிஷங்களாக அல்லவா ஓடிவிட்டன!” என்றாள் மல்லிகா.

“விசித்திரமாக இருக்கிறது உன் கூற்று! சாதாரணமாக எல்லா நோயாளிகளும் நேரம் போவது சிரமமாக இருக்கிறது என்றல்லவா குறை கூறிக் கொண்டிருப்பார்கள்?”

“காரணம் நீங்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும். என்னிடம் நெருங்கிப் பழகி அடிக்கடி உடல் நிலையைக் கவனித்து வருவது போல் மற்ற நோயாளிகளைக் கவனிப்பதில்லை என்று தெரிகிறது!”

“பலமான குற்றச்சாட்டுதான். ஆனால் ஆதாரம் இல்லை!”

“ஏன் இல்லை? வேண்டிய ஆதாரம் இருக்கிறது. நீங்கள் கூறிய வார்த்தைகளே அதை நிரூபிக்கின்றனவே? என்னைக் கவனித்து வந்ததுபோல் மற்றவர்களிடமும் நடந்து கொண்டிருந்தால் நேரம் போவது அவர்களுக்கும் கடினமாயிருந்திராது, நிச்சயம்!”

“நிஜமாகத்தான் சொல்லுகிறாயா, மல்லிகா? நான் அருகில் இருக்கும் போது உனக்கு நேரம் போவதே தெரியவில்லையா?”

“உங்களிடம் பொய் சொல்லி எனக்கு என்ன ஆகவேண்டும்! இன்னும் உண்மையைச் சொல்லப் போனால் உங்களைக் கோபித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூட நினைத்திருந்தேன்.”

“தங்களுடைய கோபத்துக்கு ஆளாகும்படி அடியேன் என்ன தவறு இழைத்து விட்டேன்?” என்று கேலிப் பணியோடு கேட்டான் நடராஜன்.

“மிகச் சீக்கிரமாக என் உடம்பைக் குணப்படுத்தி விட்டீர்களே? இன்னும் கொஞ்சம் நாட்கள் இங்கேயே படுத்திருக்கக் கூடாதா என்றிருக்கிறது. இப்போது அவர்கள் வார்த்தையைத் தட்டமுடியாது. அப்பாவின் விருப்பப்படி இலங்கைக்கு நான் போய்த்தானே ஆகவேண்டும்?” என்றாள் மல்லிகா.

“அதனால் பரவாயில்லை. தாராளமாகப் போய் வரலாம். உடம்பை ஒன்

றும் செய்யாது. திரும்பி வந்த பிறகு வேண்டுமானால் ஒரு மாதம் பூரண ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டால் போகிறது! உடம்பு நன்கு குணமாகிவிட்டது. அதை நினைத்துக் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்காதே!” என்றான் நடராஜன்.

“என் உடம்பு குணமாகிவிட்டது எனக்கே நன்றாகத் தெரிகிறதே!”

“பின்னர் ஏன் இலங்கைக்குப் போவதற்குத் தயங்குகிறாய்?”

“அதை நான் சொல்லித்தான் நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமா?” என்று கேட்டாள் மல்லிகா. அவளுடைய முகத்தில் முதன் முதலாக நாணத்தின் அறிகுறியைக் கண்டான் நடராஜன். கன்னங்கள் குழிந்தன. அதனால் அவள் அழகு முன்னையிடப் பன்மடங்கு அதிகமாகி ஒளிர்ந்ததாகத் தோன்றியது நடராஜனுக்கு.

அந்த மாம்பழக் கன்னங்களைப் பார்த்தபடியே மெனமமாக இருந்தான் நடராஜன்.

“என்ன யோசிக்கிறீர்கள்? நான் நிர்மலாவைப் பற்றியா?” என்று கேட்டாள் மல்லிகா.

தூக்கிவாரிப் போட்டவனாக எழுந்திருந்து “என்ன சொன்னாய்?” என்று கேட்டான் நடராஜன்.

குபிரென்று சிரித்தான் மல்லிகா. நாணத்தால் குழிந்திருந்த கன்னங்கள் மெலும் குழிந்தன.

“ஏன் இப்படிக்கேட்கக் கூடாததைக் கேட்டு விட்டது போல் அவறுகிறீர்கள்? நிர்மலா உங்களைக் காதலிப்பது எனக்குத் தெரியும்!” என்றாள் அவள்.

“யார் இப்படி யெல்லாம் உன்னிடம் பிதற்றினார்கள்?”

“யாரும் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை! எனக்குத் தெரியாதா என்ன? அவள் உங்களைப் பார்க்கும் பார்வையிலிருந்தே சொல்லி விடலாமே? இந்த ஒரு வார காலமாக அவள் உங்களைப் புகழ்ந்து பேசாதாளே கிடையாது. அப்படிப் பேசும்போது அவள் முகம் மலர்வதையும் கண்கள் பிரகாசிப்பதையும் பார்க்க வேண்டும்! உங்கள் திறமையைப் பறைசாற்ற சரியான ஆள் தான் அவள்!” என்றாள் மல்லிகா.

“அப்படியா செய்கிறாள், இருக்கட்டும். கண்டிக்கிறேன்!”

“வேண்டாம்! வேண்டாம்! பாவம்! தங்கள் மீது உள்ள அன்பினால் அப்படிப் பேசுகிறாள். அதில் என்ன தவறு?”

“நீ புரிந்து கொண்டதில் தான் தவறு. என்னுடைய நிறமையை எண்ணி வியந்து பாராட்டி இருக்கலாம். அதைக் காதல் என்று நீ நினைத்தது தவறு!”

“அப்பாடா! இப்போதுதான் என்னுடைய மனம் நிம்மதி அடைந்தது!” என்றாள் மல்லிகா.

“உன் மனம் நிம்மதி அடைந்து விட்டிருக்கலாம். ஆனால் என் மனம்? என் உள்ளத்தில் காதல் காற்றைப் போல் அல்லவா உருவாகிறது! அதுவும் சாதாரணக்காற்று? புயல்காற்று! சண்டமாருதம்! பிரளய காலதக்சுக் குரூவளி!

அமைதியாக இருந்த என்னைசு சுழற் காற்றில்லவ்வா சிக்க வைத்து விட்டாய்? உனக்கு நான் என்ன திங்கு செய்தேன்? ஏன் என்னை இப்படித் துன்புறுத்துகிறாய்? என்றெல்லாம் என்னியவாரே நடராஜன் எழுந்தான். அருகே இருந்த சிறிய மேசையிலிருந்து ஒரு புட்டியைத் திறந்து இரண்டு மாத்திரைகளை எடுத்தான்.

ஒரு டம்ளர் ஜலத்தையும் மாத்திரைகளையும் மல்லிகாவிடம் கொடுத்து,

“இதைச் சாப்பிட்டு விட்டுப் படு. நல்ல தூக்கம் வரும்!” என்று சொல்லிவிட்டு விட்டுக் குந்திரும்பினான் நடராஜன்

உன்னும் உணவை இரைப்பை கடைந்த கூழாக்கு கிறது. அந்த உணவை ஜீரணிக்கச் சிந்திரவங்கள் இரைப்பையில் ஊறுகின்றன.

உணவை ஜீரணிக்க ஊறும் இந்தத் திரவங்கள் ஏன் இரைப்பையையே ஜீரணித்துவிடக் கூடாது?

இந்தக் கேள்விக்கு இதவரையில் எந்த விஞ்ஞானியும் சரியான பதிலை சொல்ல முடியவில்லை!

இரைப்பை உயிருடன் இருக்கிறது. ஆகவே அதை ஜீரணிக்க முடியாது என்ற ஒரு வாதம் தவறு எனக் கவலமாக நிருபணமார்க் விட்டது. உயிருடன் உள்ள ஒரு தவணையின் காலே ஒரு நாயின் 'இரைப்பைக்குள் நுழைத்தோமானால் அந்தத் தவணையின் கால் ஜீரணமாகி விடுகிறது!

உணவை மட்டுமே ஜீரணிக்கும் அந்தத் திரவங்களில் ஹைட்ரோ குளோரிக் அமிலமும் ஒன்று. இந்த அமிலத்தைச் சில சமயங்களில் அளவுக்கு மீறி இரைப்பை சுரந்து விடுகிறது. அப்போது இரைப்பையின் கவரில் புண் உண்டாவதுண்டு. இதைத் தான் 'அல்ஸர்' என்று சொல்கிறார்கள். ஓயாத மனக் கவலைதான் இந்தக்கொடிய வியாதிக்கு முக்கிய காரணம் எனக் கருதுகிறார்கள்.

இரைப்பையில் 'அல்ஸர்' உண்டாகி விட்டால் சாப்பிட்டவுடன் தாளமுடியாத வலி உண்டாகும். சிறிது நேரத்துக்குப் பின் வலி குறைந்து பின் அடியோடு மறைந்தும் போகும். மீண்டும் ஏதாவது உட்கொண்டால் வலி திரும்பவும் வந்துவிடும்.

அமைதியான ஓய்வு, அதிகமாக ஊறும் அமிலத்தின் விரியத்தைக் குறைக்க மருந்துகள், அடிக்கடி சிறிது சிறிதாகக் கொடுக்கப்படும் காரம், உப்பு சப்பில்லாத ஆகாரம் ஆகியவை இந்த நிலையைக் குணப்படுத்தும்.

இந்தச் சிகிச்சையை
நீறி நிலைமை மோசமா
யதும் உண்டு. இரைப்
பையின் கவரில் ஒட்டை
பிழுந்து விடும். ரத்தக்
சிவ ஏற்படும். இதெல்
லாம் அபாயகரமானது.

அந்தச் சந்தர்ப்பங்
களில் உடனே சஸ்திர
சிகிச்சை அளிக்க வேண்
டியது அவசியமாகிறது.
இரைப்பையில் அதிக
மாக அமிலம் சுரக்கும்
பகுதியையும் கூடவே
புண் இருக்கும் இடத்
தையும் சேர்த்து வெட்டி
எடுத்து விடுவார்கள்.
முக்கால் பாகத்துக்கு
மேல் இப்படி வெட்டி
எடுத்த பிறகு பாக்கி
இருக்கும் கால் பாகத்
தைச் சிறு குடலுடன்
சேர்த்து வைத்துத்
தைத்து விடுவார்கள்.

இதில் வியக்கத்தக்க
விஷயம் என்னவென்றால்
முன்னீவிட இப்போது
இரைப்பையின் அளவு
மிகச் சிறிதாக இருந்த
போதிலும் நாளடைவில்
விரிந்துகொண்டேபோய்
முன்பு உட்கொண்டிருந்த
அதே அளவு ஆகாரத்தை
உண்ண முடியும்!

சில சந்தர்ப்பங்களில் இரைப்பை முழு
வதையுமே வெட்டி எடுத்துவிட வேண்
டிய அவசியம் ஏற்படுவதும் உண்டு.

நல்ல வேளையாக மல்லிகா இம்மாதிரி
யான சஸ்திர சிகிச்சைகளுக்கெல்லாம்
இடம் வைத்துக் கொள்ளவில்லை.
ஒரே வாரத்தில் அவள் பூரண குணம்
அடைந்து விட்டாள்.

கண்களைச் சுழட்டிக் கொண்டு தூக்
கம் வந்தது மல்லிகாவுக்கு. தூக்க மாத்
திரைகள் வேலை செய்ய ஆரம்பித்து
விட்டன என்று உணர்ந்தாள் அவள்.
தூங்கிப் போய் விடுவதற்கு முன்னால்
இன்னும் ஒரே ஒரு முறை நடராஜனை
நினைத்துப் பார்க்க விரும்பினாள். அவன்
மேனி அழகை மனக் கண்ணால் கண்டு
களிக்க விரும்பினாள். அன்பு ததும்பும்
அவன் கரிய விழிகளை; துடி துடிக்கும்
பவழ உதடுகளை, நிறமை மிக்க அந்தக்
கைகளை மீண்டும் ஒருமுறை ஆசை நீர்ப்
பார்த்து மகிழவேண்டும் என்று எவ்

வளவோ முயன்றுபார்த்தாள். அது முடி
யாது என்றுதோன்றியது. இருள்மெல்ல
மெல்ல அவளைச் சூழ்ந்து கொண்டது!

'என்னை அவர் காதலிக்கிறார்? நிச்சய
மாகக் காதலிக்கிறார்! அதில் என்ன
சந்தேகம்? அப்படியானால் ஏன் அதை
வெளிக்காட்ட மாட்டேன் என்கிறார்?
முகத்தில் தெரியும் அந்தக் காதலை ஏன்
வார்த்தைகளால் வடித்துக் கூறவில்லை?

'இது என்ன? இனி சிந்திக்கக்கூடமுடி
யாதுபோல் இருக்கிறதே? கண்கள்
இருண்டது போல் சிந்தனையும் இருண்டு
போகிறதே? ஒரு வேளை இந்த உலகை
விட்டு என் உள்ளம் கவர்ந்த நடராஜனை
விட்டுப் பிரிந்து போய்க் கொண்டிருக்
கிறோமோ; செத்துப் போய்க் கொண்
டிருக்கிறோமோ? சீச்சீ! அதெல்லாம்
இல்லை! தூக்கமருந்து... அவர் தமதுகரத்
திலுள் எடுத்துக் கொடுத்தது... தான்
ஆர்வத்துடன் பெற்றுக் கொண்டது!
அறைக்கு வெளியே யார் யாரோ
இரைந்து பேசும் குரல்கள் கேட்டன.
என்ன பேசுகிறார்கள் என்று தெரிய

வில்லை. கிணற்றுக்கு உள்ளிருந்து பேசுவதுபோல் இருந்தது. 'படார்' என்ற சத்தத்துடன் மல்லிகாவின் அறைக்குள் திறந்து கொண்டது. தடுக்கிட்டுக் கண்களை மூடித்தான் அவள்.

'அதோ! தன் எதிரே நிற்பது யார்? நடராஜனா? இல்லை, இல்லை! நீண்ட மூக்கும் தூக்கி! 'வாரிய!' கேசமும் இவ்வளவு உயரமும் கொண்ட இவர் நடராஜன் இல்லை!' மல்லிகாவின் கண்கள் மறுபடியும் இருண்டன.

மிகுந்த பிரயாசைப்பட்டு மீண்டும் அவற்றைத் திறந்து பார்த்தாள் அவள். 'இவரை முன்பு எப்போதோ, பூர்வ ஜன்மத்தில் பார்த்தது போல் இருக்கிறதே? ஆற்றங்கரையும் வெண்ணிலவும் சண்பக மலர்களின் வாடையும் நினைவுக்கு வருகின்றனவே?

'அதைத் தொடர்ந்து இன்னும் எத்தனையோ பயங்கரக் காட்சிகள் தோன்றின்றன. அடிதடிச் சண்டைகள், துரோகச் செய்கைகள். அப்பப்பா! நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லையே.

'அதோ! அவருடைய அதரங்கள் அசைகின்றனவே! ஏதோ கேட்கிறாரே! 'என்னை மறந்து விட்டாயா?' என்று அவர் கேட்கிறாரா? இல்லை.....இல்லை..... மறக்கவில்லை.....நீங்கள்.....நீங்கள்.....' மல்லிகா அமைதியான நித்திரையில் ஆழ்ந்து விட்டாள். (தொடரும்)

வாழ்க, ராஜமாணிக்கம் பிள்ளை!

★

புரத நாட்டில் உள்ள சங்கீத வித்துவான்களின் முன்னணி வரிசையில் முக்கியமாகத் திகழும் பழம் பெரும் பிடிஸ் வித்துவான் திரு ராஜமாணிக்கம் பிள்ளையின் 61-வது பிறந்த தின வைபவத்தை ஒட்டிக்கும் புகோணத்தில் நடந்த கூட்டத்தில், பல பிரமுகர்கள் வித்துவானின் அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டிப் பேசினர். திரு எம். ஏ. முத்தையா செட்டியாரின் தலைமையில் நடந்த அந்த வைபவத்தில் சங்கீத கலாநிதி ராஜமாணிக்கம் பிள்ளையின் சீடரான திரு எம்.எம். தண்டபாணி தேசிகர் தமது குருவுக்குப் பொன்னாடையையும் தாம் தொகுத்திருந்த பாமாலைகளையும் சூட்டி மகிழ்ந்தார். கும்பிகோணம் மகாஜனங்கள் கமிட்டித் தலைவர் திரு ஜி. கருப்பய்யா முப்பனூர் வைபவத்துக்கு விஜயம் செய்த பிரமுகர்கள்

வரவேற்றுப் பேசுகையில் திரு 'பிள்ளையின் புகழையும், பெருமையையும் திறமையையும் வெகுவாகப் பாராட்டினார். அக்கமிட்டியின் சார்பில் பொன்னாடை அணிவித்தனர். திரு சி. ராமலாமி முதலியாரும், தியாகப் பிரகம் சபையின் தலைவர் திரு எஸ். நாராயண ஐயரும், இசை வேளாளர் சங்கத்தினரும்! திரு ராஜமாணிக்கம் பிள்ளைக்குப் பாராட்டுப் பத்திரங்கள் வாசித்தளித்தனர். நகர காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு தங்கவேலு நாடார் வித்துவானைப் பாராட்டிக் கமிட்டியில் திறைவறிய தீர்மானத்தை வாசித்தார். திரு முத்தையா செட்டியார் திரு ராஜமாணிக்கம் பிள்ளைக்குப் பொன்னாடை போர்த்தியதுடன், திருவாங்கூர் மகா ராஜாவினால் அனுப்பப்பட்டிருந்த புகக்கத்தையும் பொன்னாடையையும் அவருக்கு அணிவித்தார். காமகோடி போதிபதி ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய கலாமிகள் தமது ஆசிரியருடன் அனுப்பியிருந்த பொன்னாடையை அன்னாமை சர்வகலாசாலை உப அத்தியக்ஷகர் திரு டி. எம். நாராயணசாமி பிள்ளை திரு ராஜமாணிக்கம் பிள்ளைக்குப் போர்த்தினார். அன்னாமை சர்வகலாசாலைத் தமிழ்ப் பகுதித் தலைவர் பேராசிரியர் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை, திருமதி பட்டம்மாள், திருவிழிமிழலை திரு சுப்பிரமணிய பிள்ளை முதலியவர்கள் திரு ராஜமாணிக்கம் பிள்ளையின் சங்கீத வித்துவந்தையும், ஞான பாலவேண்டும், குணசெயங்களைப் பாராட்டிப் பேசியதுடன், அவர் தீர்க்காயுளுடன் வாழ வேண்டும் என்று இறைவனைப் பிரார்த்தித்தனர். திரு டி. சம்பத் எம். எஸ். ஏ. அவர்கள் வந்தனோபசாரம் கூற வைபவம் இனிது முடிந்தது.

பண்டிட் P.S. ராமசர்மாவின்

சக்திசஞ்சீவி

குழந்தைகளின்

நரல், குலைக்கட்டிகளுக்கு.

பெங்களூரில் எங்கள் பிராஞ்சு ஆரம்பம்

வினம்பிளூ ஆவணி 11ம் தேதி (27-8-58) புதன்கிழமை காலை 5 மணிக்கு
கணேஷ் பில்டிங்ஸ், K-13, லிங்க் ரோடு, மல்லேஸ்வரம், பெங்களூர்-3

என்ற விவசாயத்தில் எங்கள் பிராஞ்சு ஆரம்பிக்கப்படுகிறது
என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்

எங்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் வழக்கம்போல் நடைபெறுகிறது
தொண்டை சதை வளர்ச்சியையும், கக்குவான் இருமலையும் குணப்படுத்தவும்
குழந்தைகளுக்குக் கட்டி, வராமல் தடுக்கவும் எங்களிடம் நல்ல மருந்துகள்
கிடைக்கும். ஆயுர்வேத முறைப்படி எல்லா சிசித்தலைகளும் அளிக்கப்படும்

— விவரங்களுக்கு எழுதவும் —

ஸ்ரீ சக்தி விலாஸ வைத்யசாலை, கருர்

போன் : 55074

தந்தி : "RAJWASTE"

கே. ஏ. ராஜா

வேஸ்ட் பேப்பர் வியாபாரி

காரியாலயம் : 64, ஆச்சாரப்பன் தெரு, சென்னை - 1

கிளை : 8, வரதா முத்தியப்பன் தெரு, சென்னை - 1

பிரிக்குமிடம் : 16, புட்டிசாஹிப் தெரு, சென்னை - 1

கீழ்க்கண்ட ஸ்தாபனத்திற்கு மூலப்பொருள் சப்ளை செய்பவர்கள் :

மெஸர்ஸ். ரோடாஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்
டால்மியாகர், பீஹார்

உபயோகமற்ற காகிதங்களை விற்பனை செய்ய விரும்பும் காரியாலயத்
தினரும், மற்றவர்களும் எங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்
எமது நியாயமான விலையைக் கருதி எங்களிடம் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

குழந்தைகளின் வளிற்றுப்பயிற்சியை துரிதமாக ஈனம் செய்வது

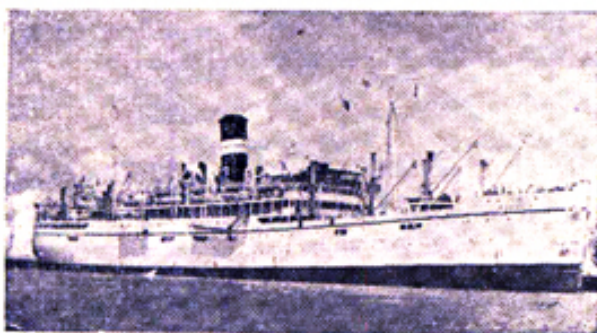

95 'உள்ளூர்' வரலாற்று நூல்

கம்பெனில்
(கார்ப் மிக்ஸர்)

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

சென்னை - நாகப்பட்டினம் - பிளாக் - சிங்கப்பூர்

S. S. ரஜுலா

மேற்படி கப்பல் கீழ்க்கண்ட தேதி வாக்கில் புறப்படும்

சென்னையிலிருந்து

1958 செப்டம்பர் 6

நாகப்பட்டினத்திலிருந்து

1958 செப்டம்பர் 7

பிரயாணத்திற்குரிய தஸ்தாவேஜுகளைக் காண்பித்து "பங்கு" வசதி புள்ள டிக்கட்டுகளையும் "பர்த்" வசதியற்ற டிக்கட்டுகளையும் ("சாப்பாட்டுடனோ" அல்லது "சாப்பாடின்றியோ") எங்கள் கம்பெனியின் ஏஜெண்டிடமிருந்து நேரடியாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பிளாக், போர்ட் ஸ்வெட்டன்ஹாம், சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களுக்கு நேரடியாக ஏற்றிச் செல்லவும், சிங்கப்பூரில் கப்பல் மாற்றி பாங்காக்கிற்கு சரக்குகள் அனுப்பவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பிரயாணிகள் மற்றும் சாமான்கள் ஏற்றுமதி விவரங்களுக்குத் தயவுசெய்து எழுதவும்

பின்னி & கோ., (மதராஸ்) லிமிடெட்
7, அரமனைக்காரத் தெரு, சென்னை-1

மதுரா கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்
முதல் லைன் பீச் ரோடு, நாகப்பட்டினம்

சித்திரப் பாசைவ

ரா.பழனிப்பன்

அஜந்தாவின் அற்புதச் சித்திரத் திருக்காட்சியைப் பார்த்து மகிழ வேண்டும் என்ற

எண்ணுடைய நீண்ட தூள் ஆவல் அன்றுதான் நிறைவேறியது. நானும் கல்லூரி நண்பன் குகுழாத்தியும் அன்று அஜந்தாவை அடைந்த போது காலை பத்து மணி இருக்கும். அன்று என்னவோ அதிகமாகக் கூட்டமும் இல்லை. சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இடங்களிலெல்லாம் வழக்கமாக இருக்கும் 'வழிகாட்டி' அங்கும் இருந்தான். அவனுடன் நாங்கள் இருவரும் இன்னும் சிலரும் சித்திரங்களையப் பார்க்கப் புறப்பட்டோம். அரை வட்ட வடிவத்தில் கம்பீரமாகக் காட்சியளித்தது அஜந்தா. ஒவ்வொரு குகையிலும் ஒன்றை விட ஒன்று பிரமாதம் என்று வியக்கும்படியாக வித்தைகள் நிறைந்திருந்தன. நூறு நூறு ஆண்டுகளாக அழிவேதுமின்றி அன்று வரைந்ததெல்லாம் புதுமைப் பொலிவுடன் விளங்கிய சித்திரங்களையப் பார்த்தபொழுது, இவைகளின் கர்த்தாக்களாகிய தெய்வமாகக் கலைஞர்களுக்கு அஞ்சலி செய்யாமல் இடக்க முடியவில்லை. வழிகாட்டி வரித்தியும் ஆய்வியலும் கலந்த ஒரு பாஷையில் ஏதோதோ சொல் எக்கொண்டே போனான். 'புலிகேரி' என்ற பொய் அடிக்கடி அவன் பேச்சில் இடம் பெற்றிருந்தது. ஒரு குகையில் மாமன்னன் ஒருவனின் அமைக்கலாம் வரையப்பட்டிருந்தது. மன்னர் பிட்டத்தில் அமர்ந்திருப்பது புலிகேரி என்றுதான் வழிகாட்டி சொன்னான். அதை அடுத்து ஒரு பெண்ணின் உருவம் தீட்டப்பட்டிருந்தது. இதுவரையில் பார்த்து வந்ததில் அந்தச் சித்திரத்தான் எவ்வரையில், எழில் ஒவியமாகத் திகழ்ந்தது. அந்தச் சித்திரத்தை வரைந்த ஒவியனின் மேல் பிறும்ம தேவன் நிச்சயமாகப் பொருமைப்பட்டிருப்

பான். அலை அலையான கார்சூர்; அகன்ற தெற்றி; எடுப்பான நாகி; கொல்லைச் செல் விதழ்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று போருத்தப்பட்டிருக்கும் அழகுதான் அழகு; மேலிதழ் வளந்து தெளிந்திருந்தது, சநி மயானின் கன்னல் வில்லை ஒத்திருந்தது! இரு கன்னல் களிலும் தெரிந்தும் தெரிபாமலும் இரு சிறு குழிகள். காதுகளுக்கு முன்புறம் அவளது கன்னங்களை வகுட ஆசை கொண்ட கத்தலின் ஒரு பகுதி தெளிந்துகொண்டிருந்தது. ஆனால் அவளது கன்னங்களைத் தான் ஏதோ இனம் தெரியாத ஏக்கம் திறைந்திருக்கது.

இந்தச் சித்திரத்தைப் பற்றி, ஒன்றும் சொல்லாமல் அடுத்த குகைக்குச் சென்று விட்டான் வழிகாட்டி. எனக்கு அந்த இடத்தை விட்டு நகர மனமில்லை. குகுழாத்தியோ அவரப்பட்டான். வேறு வழியில்லாமல் அடுத்த குகைக்குப் போக வேண்டி யிருந்தது போவதற்கு முன்பு கடைசி முறையாக அந்த எழில் மங்கைகளை உருவத்தைப் பார்க்கத் திரும்பினேன். வீண் பிரமையோ என்னவோ, அந்தக் கண்களில் ஏக்கம் அதிகரித்ததுபோல் எனக்குத் தோன்றியது. மீண்டும் அந்தச் சித்திரத்துக்கு அருகில் போக முயற்சி செய்தான். புகிப் பயல் குகுழாத்தி கையைப் பிடித்து இறந்துக் கொண்டேயும் அடுத்த குகையில் சேர்ந்து விட்டான். அதற்குப் பிறகு எனக்கு வதைபுமே பார்க்கப் பிடிக்கவில்லை. அரைகுறையாக மற்றச் சித்திரங்களையப் பார்த்து விட்டுத் திரும்பினேன். பஸ் புறப்படுவதற்கு இன்னும் இரண்டு மணி தேரமிருந்ததால் ஒரு மரத்தடியில் துள்ளடை விரித்துப் படுத்தோம். குகுழாத்தி குறட்டை விடத் தொடங்கினான். எனக்கோ தூக்கம் வரவில்லை. என் உள்ளத்தை, அந்த ஒவியப் பெண்ணைக்கு, திருப்பிப் பெற விரும்பாத கட்டளைக் கொடுத்து விட்டு, உடலை மட்டும் சித்திரா தேவிக்கு அர்ப்பணித்தேன்.

பொருமையோ என்னவோ சித்திரா தேவி என்னுடன் ஒத்துழைக்க வில்லை. சித்திரப் பாஷையின் கண்கள் மீண்டும் மீண்டும்

என் முன் தோன்றின. இந்த மரத்தடியில் படுத்திருப்பது செய்யத் தகாத ஒரு காரியத்தைச் செய்வது போல் இருந்தது. ஓசைப்படாமல் எழுந்து அந்தக் குகைக்குச் சென்றேன். அந்த எழில் மங்கையின் முன் நின்றேன். அப்போது அங்கு யாருமில்லை. அடுத்த விநாடியில் என்னை இப்பத்தின் இமாலயச் சிகரத்துக்கு அழைத்துச் சென்ற ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது..... வர்ணக் கலவையில் ஒன்றியிருந்த உயிரில்லாத. அந்த மங்கையின் கண்களின் இமைகள் இலேசாகத் துடித்தன; அதரங்கலில் ஒரு சிறு தெளிவு வந்ததோடியது! கதுப்புக் கண்ணங்களின் சிவப்பு நிறம் இன்னும் அதிகரித்தது! கூந்தலின் வைத்திருந்த மலரின் மணம் என்னை மயங்கியது..... ஆம்! அவள் உயிர் பெற்று விட்டாள். இதோ என்னை நோக்கி அந்த உயிர்ப் பாவை தன் மலர்ப் பாதங்களை எடுத்து வைத்து வருகிறாள். முதன்முறை பார்த்த பொழுது அவள் கண்களில் தேங்கி நின்ற ஏக்கம் இப்போது இல்லை. இப்பறும் அன்பும் அதில் போட்டியிட்டன. எனக்கு மிக அருகில் அமர்ந்தாள். என்னையும் அமரம்படி சைகை காட்டினாள். மற்றிரத்தால் மயக்கத்தால், மனம் என்னை விட்டு அவரிடம் தஞ்சமடைந்த காரணத்தால் நானும் அவள் சொற்படியே உட்கார்ந்தேன். பிறகு அந்த உயிர்ப்பாவை பேசத்துவங்கினாள்.

"நீங்கள் வருவீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். இந்தனை ஆண்டுகளாயின உங்களைச் சந்திப்பதற்கு!" இந்த வார்த்தைகளில் தேனின் சுவையும், நிலவின் குளிர்ச்சியும், வீணையின் இனிமையும் கலந்திருந்தன. நான் செயலிழந்து, போகும் திறலிழந்து, உணர்விழந்து உருகிக் கொண்டிருந்தேன். மீண்டும் அந்தப் பொற்கொடியாய் பேசலானாள்.

"நீங்களென்ன, எல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டீர்கள் போலிருக்கிறதே! என்கதை யைச் சொல்லுகிறேன். பிறகாவது என்னைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறீர்களா என்று பார்ப்போம்" என்று சொல்லிவிட்டுச் சிறிது நேரம் அமைதியாக இருந்தாள். பிறகு அவள் கதைையைச் சொல்லத் துவங்கினாள். அதை அவளுடைய வார்த்தைகளிலேயே கேளுங்கள்.

விதாபி நகரம் சாணக்கிய சாம்ராஜ்யத்தின் ௪௦ இணையற்ற தலைநகராக விளங்கியது. சக்கரவர்த்தி இரண்டாம் புலிகேசியின் காலம். வடக்கே ஹரிஷ்சர்த்தனரும், ஆற்கே பல்லவ மன்னன் ஓசைந்திர வர்மனாரும் ஆட்சி செய்து வந்தார்கள். ஹரிஷ்சர்த்த சாம்ராஜ்யம் தெற்கே பரவாமல் தடுத்து நிறுத்தியது புலிகேசியின் படை பலமே. அளவில் பெரியதான இல்லாவிட்டாலும், புலிகேசியின் வீரர்கள் போரிக் களையில் இணையற்று விளங்கினார்கள். அத்தகைய புலிகேசியின் படை யில் ஒற்றுப் படை மிக முக்கிய ஸ்தானம் வகித்தது. அதன் தலைவர் ஜயவர்தமன் ஓரே மகன் தான். என் பெயர் ஜயந்தி. சிறு வயதிலேயே தாயை இழந்த என்னைத் தந்தை யும் சிறப்புமாக வளர்த்தார். புலிகேசியின் புகழ் ஒங்கி வளர்ந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் நான் மங்கைப் பருவத்தை எட்டிய பிடித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

ஒரு நாள் இளம் நகைவியாபாரி ஒருவரை என் தந்தை அழைத்து வந்து வேண்டிய அளிகலன்களை எடுத்துக் கொள்ளும்படி சொன்னார். நகைவிய அழகாகத்தான் இருந்தன. ஆனால் நகை வியாபாரியின் அழகு, நகைவியின் அழகை இரண்டாம் பட்சமாகியது. அவர் என்னைப் பார்த்தார்; நான் வெடிக் தல்குனிந்தேன். அவர் என்னைப் பாராதபோது அவரை நோக்கி மெல்ல முறுவலிந்தேன். ஆனால் சிறிது நேரத்தக்குப் பிறகு வளிகளின் கண்களும், வளிகளை என் கண்களும் சந்தித்து விட்டன. விழியால் மொழி பேசலாம் என்று அன்றுதான் அறிந்து கொண்டேன். அந்தக் கணமே அவரை என் உள்ளக் கோவிலில் குடியிருத்திக் கொண்டேன். பிறகு, அவர் நகைகளை விற்றுவிட்டு விடைபெற்றுக் கொண்டு சென்றார்.

தோழியர் மூலம் அவர் பெயரையும் இரும் பித்தையும் அறிந்தேன். மறுநாளே என் உள்ளத்தின் உணர்ச்சிகளுக்கு எழுந்தருவம் கொடுத்து ஒரு கடிதம் எழுதி அவருக்கு அனுப்பினேன். அதன் விளைவாக எங்கள் காதல் பரிணமித்தது. என் அந்தப்புரத்தி தும், மலர்ச் சோலைகளிலும் எங்கள் காதல் துளிர்ந்து வளர்ந்தது. அவர் பெயரையு இன்னும் சொல்லவே இல்லை? ரகுவர்மன் என்பதுதான் அவர் பெயர்.

ஒரு முறை என் அந்தப்புரத்தில் நாங்கள் இரகசியமாகச் சந்தித்தபொழுது என்னைத் திருக்கிட வைத்த ஒரு செய்தியை அவர் கூறினார். அவர் தந்தையும் வானிகம் செய்தவர்தானும்; சக்கரவர்த்தி புலிகேசி அவரிடம் தான் நகைகளை வாங்குவது வழக்கமாம். ஒரு முறை புலிகேசி தம் பிறந்த நாள் விழாவுக்குச் சில நாட்களுக்கு முன்பாகச் சிலவகை முத்துக்களையும், ரத்தினங்களையும் குறிப்பிட்டு, விழாவன்று கொண்டு வரும்படி கட்டளை பிறப்பித்தாராம். ஆனால் ஏதோ எதிர்பார்க்காத காரணங்களால் அவரால் குறித்த காலத்துக்குள் அவைகளைக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பிக்க முடியாமல் போய்விட்டது. முன்போபியான புலிகேசிக்குக் கரும் சினம் ஏற்பட்டது. விளக்கம் தரும்படி புலிகேசி சிறியபோது அவரால் ஒன்றும் சொல்ல இயலாமல் போகவே, ஐந்து வருடங்கள் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டதாம். சிறையிலிருந்து ஐந்து வருடங்களுக்குப் பிறகு விடுதலையாகி வெளிவந்தவர் அதிக நாட்கள் உயிர் வாழவில்லை. தம் மகனிடம் புலிகேசியைப் பழிக்குப் பழி வான்க வேண்டும் என்ற தம் கடைசி விருப்பத்தைத் தெரிவித்து விட்டு இறந்து விட்டார். அதற்குப் பிறகு தக்க சமயத்தை எதிர்பார்த்த வண்ணம் இவர் காத்திருக்கிறாராம்.

இந்த விஷயம் எனக்குத் தெரிவதற்கு முன்பு, என் தந்தையிடம் இவரைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி, என் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தால் மறுக்காமல் எங்கள் திருமணத்துக்கு ஒப்புக் கொள்ளுவார் என்றுதான் நான் எண்ணியிருந்தேன். ஆனால் புலிகேசியின் படைத்தலைவர்களில் ஒருவரான என் தந்தை தம் மகனின் திருமண விஷயமாகச் சக்கரவர்த்தியிடம் சம்மதம் பெற்றுத்தான் முடிவுக்கு வருவார். ஆனால் இவருடைய தந்தை

தைபோ புலிகேசியின் சினத்துக்கு உட்பட்டுச் சிறை சென்றவர். ஆகவே புலிகேசி எங்கள் திருமணத்துக்கு நிச்சயம் சம்மதம் கொடுக்க மாட்டார். இதை என் மனத்திலேயே புதைத்து வைத்துக் கொண்டு வெளும்பினேன்;

சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, வியாபார நிமித்தமாக இவர் வடதேசத்துக்குப் புறப்பட்டார். போவதற்கு மன் என்னைச் சந்திக்க வந்தார். ஒரே மாதங்களில் திரும்பி வந்து விடுவதாக எனக்கு வாக்குறுதியளித்தார். ஆனால் ஏனோ அன்று எனக்கு விவரிக்க இயலாத, இனமறியாத ஒரு கவலை ஏற்பட்டது. மற்றப் பிரிவு நாட்களில் ஏற்படாத துன்பச் சமயம் என்னை அங்கேயிருந்தது. தேற்றல் கூறி விட்டு அவர் புறப்பட்டார். கவலையி என் கண்களின் மலையி ஒளியில் பிரிய மனமிக் கா மல் அவர் பிரிந்து சென்றார்.

அவர் சென்ற நாள் முதல் நாள் மழிச்சியை இழந்தேன். வாடிய என் முகத்தைக் கண்டு தந்தை பலமுறை அன்புடன் விசாரித்தார். ஏதோ ஒரு காரணம் சொக்லி அவரை அமைதி பெறச் செய்வேன். நாட்கள் தகர்ந்து, வாரங்கள் வந்து போய், மூன்று மாதங்களும் முடிந்து விட்டன. ஆனால் அவர்தான் வந்த பாடியில்லை. வழிமேல் விழி வைத்துக் காத்திருந்த என்னிடம், அவருடைய வணிக தண்டர் ஒருவர், அவர் கொடுத்த கடிதம் ஒன்றைக் கொடுத்துச் சென்றார். படபடக்கும் இதயத்துடன் அந்தக் கடிதத்தைப் படித்தேன். படிக்கப் படிக்க, என் கண்களில் கண்ணீர் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து எழுத்துக்களை மறைத்தது. துவர் தாளாது பஞ்சனையில் விழுந்து புரண்டேன். மலர்ப் படுக்கை வெப்பமாக வேதனைப்படுத்தியது. என்னை வேதனைப் படுத்திய அந்தக் கடிதத்தின் வாசகம்: அன்பு நிறைந்த லுத்தி.

உன்னிடம் உறுதியளித்தபடி குறித்த காலத்தில் நான் வாதாபி திரும்ப முடியவில்லை. காரணம் இதுதான்: துப்பொழுது நான் முன்பு போய் ஒரு சாதாரண வணிகன் அல்ல... பசுக்கரவர்த்தி ஹர்ஷரின் மாபெரும் படை... ஒரு முக்கியமான வீரன்.....ஆம்! புலிகேசியின் மீது படையெடுக்கக் காத்து நிற்கும் ஹர்ஷரின் படை வீரன்தான் நான்! என் தந்தைக்குப் புலிகேசி செய்த அவமானத்துக்குப் பழி வாங்கச் சந்தர்ப்பம் வந்து விட்டது. இன்னும் இரண்டு மாத காலத்துக்குள் ஹர்ஷர் சாளுக்கிய நாட்டின் மீது போர் துவங்கப் போகிறார். புலிகேசி ஹர்ஷரால் கொல்லப்படுவான். ஹர்ஷரின் வெற்றி விழாவில் நம் திருமண விழாவும் கலந்துவிடுபு;

என்னுடைய இச்செயல் உன்னிடம் எவ்வளவு மாறுபாட்டையும் ஏற்படுத்தாது என்றே நம்புகிறேன். என்னை ஒரு தேசத் துரோகியாக நீ கருதக் கூடாது. என் தந்தையைத் தன் நாட்டுப் பிரஜையாக மதித்துப் புலிகேசி நடத்தவில்லை. நானும் சாளுக்கிய நாட்டுப் பிரஜையாக நடந்து கொள்ள விரும்பவில்லை. விரைவில் நாம் சத்தியமாம். ரகுலம்மன் என்ன முயற்சி செய்தும், அவருடைய பழி வாங்கும் உன்னத்தை என்னால் விடுவது முடியவில்லை. அதோடு அவரது காதல் நெஞ்சத்தை மறந்திருக்கவும் இயலவில்லை! இன்

னெரு விஷயமும் என்னை வகுத்திக் கொள் டிருந்தது. ஹர்ஷரத்தனார், புலிகேசியின் மீது படையெடுக்கப் போகிறார் என்ற விஷயம் சாளுக்கிய நாட்டில் எனக்கு ஒருத்திக்குத் தான் தெரியும். இதைத் தந்தையிடம் வெளி யிடுவதா, வேண்டாமா என்ற கேள்வி என்னை அங்கேயிருந்தது. ஒரு நாள் முழுவதும் யோசித்த பிறகு வெளிவிட்டு விடுவதுதான் நல்லது என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். மற்ற நாள் காலையில் தந்தை அரண்மனைக்குப் போவதற்கு முன், அவரிடம், "அப்பா..... ஹர்ஷரத்த வர் நம் நாட்டின்மேல் போர் துவங்கப் போவதாகத் தெரிவித்து" என்றேன்.

"ஆமாம், அம்மா... எனக்குக் கூட நேற்றுத் தான் நம் ஒற்றன் ஒருவன் செய்தி கொண்டு வந்தான்... ஆமாம்! உனக்கு எப்படித் தெரியும்?"

புலிகேசியின் ஒற்றர் படையின் திறமை எனக்கு அன்றுதான் முழுமையாகத் தெரிந்தது. என்னைத் தவிர வேறு யாருக்கும் இவ் விஷயம் தெரியாது என்றால் தான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன்!

"என் தோழியின் கணவர் வியாபார நிமித்தமாக வடநாடு சென்று நேற்றுத் தான் திரும்பினார். அவர் என் தோழியிடம் சொன்னார். அவன் என்னிடம் வந்து சொன்னான்..... நான் உங்களுடம் வந்து கூறினேன்" என்று சொக்லி மழுப்பி விட்டேன்.

இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு நர்மதை நதி என்னும் கண்டிராத அளவில், மதரா ஹர்ஷரின் பீடம்மாண்டமான படை தன்னை இறங்கியது. பதினாயிரக்கணக்கான போர் வீரர்களும், ஆயிரமாயிரம் குதிரைகளும்,

ஆர்ட்லின்

லஸ்டலின்

ஆர்ட்லின் ஸ்ரைக்கு களுக்கு SCF 2040 என்றும் புஷ்ஷர்ட்டு களுக்கு STF3 நெம்பரைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளுங்கள்.

லஸ்டலின் 'ரகம் எல் 4914' என்றும், 'செக்' ரகம் எல் 976 என்றும் கெளுங்கள். 'டாபி' ரகமும் கிடைக்கிறது.

எடுப்பான தோற்றம், உட்புற உடைக்கு தீர்மானி இயுகியே ஏற்றது. இந்த தோற்ற முறையே மார்க்குக் உட்கு இயுகியே வரும்.

பக்கிஷ்ஹாரம் & க்ரூக் கம்பெனி லிமிடெட் மானேஜிங் ரெஜிஸ்ட்ரர்கள், சிட்னி & கோ (மதராஸ்) லிமிடெட், மதராஸ்.

நூற்றுக்கணக்கில் கவிழ்க்கும் நிறைந்த அப் படை வடநாட்டில் வெற்றிச் சங்கம் முழக்கிய பெருமை குறையாமல் இன்று நம்மை நதிக்கரையில் ஜன சமுத்திரமாகக் காட்சியளித்தது. மறுநாள் போர் துவங்கப் போகிறது. அன்றுமால் என் அந்தப்புரத்தில் கவலைக்கு ஒரு உருக் கொடுத்து அழுது அரற்றிக் கொண்டிருந்தேன். என் அன்புக்கு எவ்விதத் தீங்கும் நேரக் கூடாது என்று எல்லாத் தெய்வங்களையும் வேண்டினேன்? அந்தச் சமயத்தில், என் தோழி ஒருத்தி, கோட்டையில் மேற்கு வாசல் காவலாளி கொடுத்ததாகச் சொல்லி ஒரு கடிதத்தை என்விடம் கொடுத்தாள் சொன்னாள். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. மேற்கு வாசல் காவலாளிக்கும் எனக்கும் என்ன சம்பந்தம்? அவசரம் அவசரமாக அந்தக் கடிதத்தைப் பிரித்துப் படித்தேன். என் இரவு நாயகி தான் எழுதியிருந்தார்: ஜாதி!

நான் உனக்கு வெகு அருகானவரில் வந்து விட்டேன். நம்மை நதிக்கரையில் பாசறையிலிருந்து இக் கடிதத்தை எழுதினேன். ஒரு முக்கியமான விஷயம் உனக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். புலிகேசியும், அவள் வீரர்களும், நீயும் உன் தந்தையும் கூட, நாளை சூரிய உதயத்துக்குப் பிறகுதான் போர் துவங்கும் என்று என்னைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் உண்மை வேறு. இன்று இரவு கடைசி ஜாமத்தில், கோட்டையில் மேற்கு வாசலுக்கு அருகிலுள்ள இரகசியப்பாதை ஹர்ஷவர்த்தனரின் வெற்றிப் பாதையைக் போகிறது. நானும் பொறுக்கி எடுத்த சில வீரர்களும், அந்த இரகசியப் பாதை வழியாகக் கோட்டைக்குள் வரப் போகிறோம். மேற்கு வாசல் காவலாளி இப்பொழுது எங்கள் கையாள்! கோட்டைக் கதவருக்கே அதிகமாக வீரர்களின் கைகாம்பல் இருப்பதாக அவள் உறுதியளித்திருக்கிறாள். நான்கள் கோட்டைக்குள் வந்ததும் கோட்டைக் கதவருக்கே உள்ள சில வீரர்களையாவது ஒரு அனுப்பியிருக்க கவலைத் திறந்து விடுவோம். இருவில் மறைந்திருக்கும் ஹர்ஷரின் படை வாதாபிக்குள் நுழையப் போகிறது. வாதாபி நகரம் தீக்கிரையாகப் போகிறது. எங்கள் படைவீரர்கள் நகரத்தைச் சூறையாடப் போகிறார்கள். நான் நேரே உன்

விடம் ஓடிவருவேன். நான் உன் உருகில் இருந்தால் நான் நீ உன்னை ஹர்ஷ வீரர்களிடமிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும். ரகுவரமன் பிள்ளையார்: இக் கடிதத்தை மேற்கு வாசல் காவலாளியின் மூலமாகத்தான் அனுப்புகிறேன்.

மேற்கு வாசல் காவலாளியின் துரோகத்தை எண்ணிக் குமுறியேன்..... ஆனால் இவர் செய்யப் போவது அதைவிடத் துரோகமல்லவா? சக்கரவர்த்தி மஹா ஹர்ஷரா இக்காசியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்? இதுதான் போர் இலக்கணமா? இதுதான் கூத்திரிய தர்மமா? எனக்கு ஏதும் புரியவில்லை. இரவு தெருக்கிக் கொண்டிருந்தது. வாதாபி நகரம் இருவில் முழியது. என் உள்ளத்திலும் இருள். 'அவர் எழுதியபடி தயாராகக் காத்திரு' என்றது, அந்த இருள் நிறைந்த நெஞ்சம். நூரத்தில் நர்மணதயின் அலைகள் பெரும் இரைச்சல் செய்து கொண்டிருந்தன. என் நெஞ்சத்திலும் எண்ண அலைகள் குமுறின. நாளைக் காலையில் வாதாபி நகரம் எப்படிக் காட்சியளிக்கப் போகிறது என்று கற்பனை செய்து பார்த்தேன். பிணக்காட்டில் அழுதாலும் பேய்க் குரலும் போட்டி யிட்டன; சாம்பல் குவியலில் எதையோ தேடிமறிந்த ஒரு தாய் நெஞ்சம்; தனக்கு இருப்பெரிந்த கணவரிட உடல் கழுத்துக்கு உணவாகாமல் தடுக்க முயற்சி செய்கிறாள் ஒரு இளம் பெண்; வாதாபி நகரம் இருந்த இடம் தெரியாமல் வெறும் சாம்பல் காடாகத் தோற்றமளிக்கிறது. புலிகேசி மன்னர் கைவிடப்பட்டிருந்தால் குவிந்து நிற்கிறார். ஹர்ஷவர்த்தனர் எக்காளமிடுகிறார். அவர் அருகில் என் நாயகி உரிமையுடன் அமர்த்திருக்கிறார்! அவர் அருகில் நான்..... எங்கள் இருவரையும் அருவகுப்புடன் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்! புலிகேசி: ஸ்யோ! போதும். இக் காட்சியை நான் காணவே வேண்டாம். அந்தப்புரத்திலிருந்து தந்தையின் அறைக்கு ஓடினேன். அப்போது நான் அரண்மனையிலிருந்து திரும்பி இருந்தார் அவர். அழகையும் விமலமான அந்தச் செய்தியை வெளியிட்டேன். அந்தக் கடிதத்தையும் தந்தையிடம் கொடுத்தேன்; தந்தை என்னைக் குழந்தை போல் தாக்கிக் கொண்டு உச்சி முகந்து மடிந்தார்.

விவிய நகர்ப்பாங்குக்கும குறைந்த செலவில் சீரந்த உதவி

காஷ்டமீர்-சூஸ்யம்

இந்தக் கட்டுப்பாடு எல்லாவிதமான உறுதிகளையும்

காஸமஸி
சூரி ஜனி
பாஸகீஸ்

நஞ்சன்கூடு-பஸ்பா

யாக்லரியாசின்

54 அரிய குடும்ப மருந்தினர்

ஜீவகோதி
காலாசகீஸ்
சீல்தீப்

சேல் ஏஜண்ட்: புனைடெட் கர்னலிங், 54, பத்மி நேடு, சென்னை-1 (கே.எம். மதுரை. பஸ்ஸி)

நாட்டை நான் காப்பாற்றியதில் அவருக்கு அத்தனை பெருமை. ஆனால் என் வாழ்வு மலாமல் கடுமீ விடப் போவதைப் பற்றி அவர் எண்ணவே இல்லை. உடனே அரசன்மனைக்கு விரைந்தார். புலிகேசிக்கு இத்தச் செய்தி தெரிவிக்கப்பட்டது. மேற்கு வாசல் காவலாளியின் சிரம் துண்டிக்கப்பட்டது. இரகசியப் பாதையருகே புலிகேசியின் வீரர்கள் தயாராகக் காத்திருந்தனர். கடைசி ஜாமம்; அவரும் இன்னும் பத்து வீரர்களுடன் அந்த இரகசியப் பாதை வழியாகக் கோட்டைக்கள் வந்ததும் கைது செய்யப்பட்டனர்; காலையில் தூக்குத் தண்டனை அவர்களுக்கு நிறைவேற்றப்பட இருந்தது. அதற்குள் அவரை ஒரு முறை காண் வேண்டும் என்ற ஆவல் எழுந்தது.

அவரை அடைத்து வைத்திருந்த சிறைக்கு நான் ஓடினேன். சேலை முடிப்பில் கொடிய நஞ்சை மறைத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஒற்றர் தலைவரின் மகனாதலால் காவலாளிகள் என்னைத் தடுக்கவில்லை:

அவர் அருகில் சென்று கால்களில் விழுந்து கதறினேன்; என்னை மன்னிக்கும்படி இறைஞ்சினேன்; அவர் என்னை வாரி யினைத்தார். அவர் தோள்களில் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு குறுங்கிக்கு முழறினேன். அந்த சமயத்தில் கொடிய நஞ்சையும் அருத்திவிட்டேன். அவரை ஏக்கத்துடன் பார்த்தேன்:

"என்னை மன்னிப்பதாக ஒரு வார்த்தை சொல்லுவீர்களா?" என்று கண்களில் கண்ணீர் மல்கக் கதறினேன்.

"உன்னை மன்னிப்பதற்கு நீ என்ன குற்றம் செய்தாய், ஜயந்தி! உன் நாட்டுக்குச் செய்ய வேண்டியதைத் தானே நீ செய்தாய்!" என்றார். அவர் எந்த விதமான உணர்ச்சிக்கும் இடம் தரவில்லை. அவருடைய சாத்தமான பதிலைக் கேட்டு அப்படியே அவர்ந்து விட்டேன்.

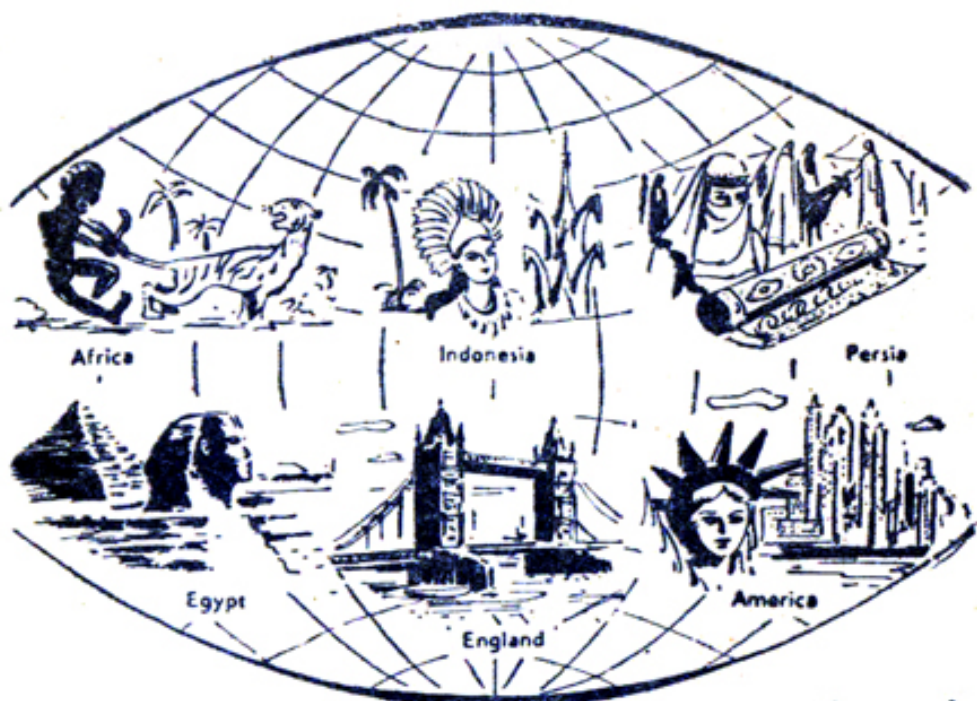
தம்மைப் பிற நாட்டைச் சேர்த்தவராகவே அவர் கருதினார். அவர் பதிலும் அதற்கேற்றதோல் அமைந்தது. அடுத்த விநாடியில் அவர் அரவிணப்பில் நான் உயிர் நீத்தேன்.

அகால மரண முற்றதால் நான் ஆவியாகி விட்டேன். அவர் இருந்த சிறைக்கடத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தேன்.

காலையில் போகும் துவங்கியது; அவரும் தூக்கி விடப்பட்டார்.

சிறநாட்களில் போர் வெற்றி தோல்வி இன்றி முடிவடைந்தது. ஹர்ஷருக்கும் புலிகேசிக்கும் சமாதான ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. பிறகுதான் புலிகேசி வீடம் என் தந்தை. நான் செய்த தியாகத்தை வெளிவிட்டார். புலிகேசி என் உருவத்தை அஜத்தாவில் சித்திரமாக வரைய ஏற்பாடு செய்தார். வேறு பிறவி எடுக்க விருப்பமால் இத்தச் சித்திரத்திலேயே நான் ஜீவியமாகி விட்டேன். சீங்கையம் ஆவி வடிவில் என்னுடன் இங்குதான் இருந்தீர்கள். இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ் நாட்டில் ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்து, இப்போதுதான் மீண்டும் என்னைப் பார்க்க வந்திருக்கிறீர்கள். இப்போதுதான் என்னைத் தெரிந்து கொண்டீர்களா? சரி, எழுந்திருங்கள், சற்றே உலகி விட்டு வரலாம். வாருங்கள்!"

"எழுந்திருடா! பஸ் புறப்படப் போகிறது! கும்பகர்ணன் தேவலை போ!" என்ற சத்தம் மீண்டும் கேட்டது. விழித்துப் பார்த்தால் பிருகல்பதி குரு ஸூர்த்தி என்னை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தான். மேழ விளித்திருந்த துண்டை உதறித் தோளில் போட்டுக் கொண்டு பஸ்ஸை நோக்கி விரைந்தேன்.

அது உலக முழுவதிலும் விற்கப்படுகிறது!

ஆபிரிக்கா, இந்தோனேஷியா, பர்ஷியா
ஈஜிப்டிலும் மற்றும் இங்கிலாந்து
அமெரிக்காவிலும் கூட.

உலகத்தின் இரு கோளங்களிலும் உள்ள பெரும்பாலும் எல்லா
தேசங்களிலும் லோமா விற்கப்பட்டு வருகிறது. அதனுடைய
தேவை இன்னும் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கிறது.

உலகமுழுவதும்
புகழப்படும் இயற்கையான
ஹேர் டார்க்னர்.

MPS-TAM.

லோல் ஏஜன்டுகள் : - எம். எம். கம்பாத்த்வாலா - ஆமதபாத் !

ஏஜன்டுகள் : - ஸி. நரோட்டம் அண்ட் கோ. பம்பாய். 2. Guren: 30575

லோல் ஏஜன்டுகள் : ஜே. பாஸாய் & கம்பேனி, 260, எஸ்ஸேனேட், மதராஸ் - 1
இலங்கை ஏஜன்டுகள் : சி. சூம் & கோ., 41 & 43, இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு, கோழம்பு-11

கால்கேட் குளோரோபில் ஈறுகளை பலப்படுத்துகிறது வைத்திய சோதனை நிரூபிக்கிறது!

ஈறுகளைப்
பலப்படுத்து
கிறது!

வாய்நாற்றத்தை
அதிதீவிரமாய்
ஒழிக்கிறது!

சொத்தையாக்கும்
கிருமிகளை
ஒழிக்கிறது!

கால்கேட் குளோரோபில் தேப்பேஸ்டை
வழக்கமாகத் தேய்ப்பதால், குளோரோபில்
மூலம் அது ஈறுகளைப் பலப்படுத்துகிறது.

வேறு சாதாரண பற்பசையை விட மிக
மிகத்தீவிரமாக வாய்நாற்றத்தை
கால்கேட் குளோரோபில் தேப்பேஸ்ட்
ஒழிக்கிறது என்பது ருகவான உண்மை.

கால்கேட் குளோரோபில் தேப்பேஸ்டை
ஒவ்வொரு முறையும் சாப்பிட்டவுடன்
தேய்ப்பதால் பல் எழும்பு அரிக்கும் நாச
அமிலங்களும், அவற்றை விளைவிக்கும்
கிருமிகளும் குறைகின்றன!

வேறு எந்த பற் பசையிலும் இதை விட அதிக
வீரிய குளோரோபில் இல்லை!

இகோ! பெரிய எக்கானமி
அளவில் கிடைக்கிறது

முழுதலை அதை
பயன்படுத்தி
யப்பெய்த காசத்தை
கிட்டுகிறது.
விடுப்புகளை.

70. நீரிழிவு

சிறுநீர் சம்பந்தமான ரோகங்களைப் பற்றி எழுதி வந்தபோது நேயர்கள் கடிதம் என்ற வகையில் 3 கட்டுரைகள் களைக் கதைகளைப் போல் வந்ததால் தொடர்ச்சியில் சிறிது தடை ஏற்பட்டது. இக் கட்டுரையில் 'நீரிழிவு' என்பதைக் கவனிப்போம்.

சிறுநீரில் இனிப்பு, மூத்திரத்தில் சர்க்கரை, மதுமேஹம், பிரமேஹம், டயாபட்டிஸ் என்று பல நேயர்களால் அழைக்கப்படுவது இந்த ரோகம்.

உணவுப் பொருள்களில் ஆறுகவைகள் உள்ளன என்பது அடிப்படை விஞ்ஞான சாஸ்திரம் அறிவிக்கும் உண்மை.

இங்கு ஒரு விளக்கம் அவசியம். 'ஸயன்ஸ்' என்னும் விஞ்ஞான சாஸ்திரத்தில் இரண்டு பாகங்கள் உண்டு. ஒன்று அடிப்படைத் தத்துவங்களை விளக்கும் பாகம். ரஸாயனம், பெளதிகம் போன்றவை இதற்கு உதாரணங்கள் ஆகும். அணிந்துரைப் பகுதி என்பது விஞ்ஞானத்தின் இரண்டாவது பகுதியாகும். வைத்திய சாஸ்திரம் இதற்கு உதாரணம். இவற்றை முறையே Fundamental Science என்றும் Applied Science என்றும் சொல்வர். இந்த முதல் பிரிவின்படி நம் நாட்டு விஞ்ஞான சாஸ்திரங்கள் நாம் உண்ணும் ஆகாரப் பொருள்களையும் மருந்தாக உபயோகிக்கும் பொருள்களையும் அலசி அலசி ஆராய்ச்சி செய்து ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் அடங்கியுள்ளவை யாவை என்று தெளிவாகத் தெரிவிக்கின்றன. அப்படித் தெரிவிக்கும் தத்துவங்களில் கவை அல்லது ரஸம் என்பது ஒன்று.

பஞ்சமகா பூதங்களின் சேர்க்கைதான் ஒரு திரவியம் அல்லது பொருள். ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் ஐந்து பூதங்களும் உண்டு. தோற்றம் பெற்ற பொருள்களில் ஒற்றைப் பூதத்தினால் உண்டான பொருளை இடையாது. ஆனால் ஒரு பொருளில் சேர்ந்துள்ள ஐந்து பூதங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட பூதம் மற்றையப் பூதங்களை விட அளவில் அதிகமாகவாக

யிருப்பின் அப்பொருள் ஒரு தனிச் சிறப்பான தோற்ற நிலையைப் பெற்றிருக்கும். தண்ணீரில்—பிரகிதி, தேயு, வாயு, ஆகாசம் ஆகியவற்றை விட 'அப்' என்னும் பூதம் அதிகம் சேர்ந்திருப்பதால்தான் அதற்கு இத்திரவ நிலைமை ஏற்படலாயிற்று.

'ஐந்து பூதமும் பத்தாகி, அவை பாதி, நன்னாக்காகி, என்னும் செய்யுளால் பஞ்சீகரண மென்னும் இத் தத்துவத்தைக் 'கைவல்ய நவநீதம்' என்னும் நூல் தெளிவுபடுத்துகிறது.

இப்படி ஐந்து பூதங்களும் சேர்ந்து ஒரு பொருளைத் தோற்றுவிக்கும் செயல் நடைபெறும் நேரம், ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையில் குறிப்பிட்ட இரண்டு பூதங்களின் சக்தியின் செயலாக ஒரு குறிப்பிட்ட 'கவை' அப்பொருளில் உண்டாகிறது. பஞ்சபூதங்களும் சேர்ந்து ஒரு பொருளாகத் தோற்றம் பெறச் சிறிது கால இடைவெளி அவசியம் அல்லவா? இக் 'காலத்'தில் தான் அப்பொருளில் உள்ள பல்வேறு குணங்களும் வருகின்றன. இதில் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையில் அப்பொருளின் கவை ஏற்படுகிறது.

பருப்பு, உப்பு, புளி, மிளகாய், ஜலம் இவற்றைக் கொண்டு ரஸம் வைக்கிறோம். இதே பொருள்களைக் கொண்டு தான் சாம்பாரும் வைக்கிறோம். மூலப் பொருள்கள் ஒன்றையானாலும், இவ்விரண்டுக்கும் வித்தியாசம் உண்டல்லவா? ரஸமோ, சாம்பாரோ வைக்கும் பொழுது ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையில் நறுமணம் உண்டாகிறது. அந்த நறுமணம் ஒரு நிமிஷம் முன்பு உண்டாகுமா? ரஸம் பொங்கும் நேரம் பச்சைக் கொத்தமல்லி, கறிவேப்பிலை இவற்றை இட்டால் குரீரென்று தெரு முழுவதும் வீசுமாறு நறுமணம் ஏற்படுகிறது. இப்படித்தான் ஐந்து பூதங்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு திரவியத்தைச் சமைக்கும் நேரத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையில் திரவியத்திலுள்ள ஐம் பூதங்களில் இரண்டு பூதங்களின் மீகரமுற்ற செயலினால் 'கவை' என்பது திரவியத்தில் ஏற்படுகிறது. அதுவரையில் இத்திரியங்களுக்கு எட்டாத குஷ்டம் நிலையிலிருந்த ஒரு குணம் [கவை] வியக்தமான தோற்றம் பெறுகிறது.

.....சசனுட் பார்வையீவே முடிமுல கபாவம் மீட்டு முச்சுணம் வியக்தமாயி என்று

கைவல்ய நவநீதம் பிரகிதி பரிணாமத்தை (Evolution) விளக்குகிறது.

இப்படியாகப் பொருள்களில் ஏற்படும் பல விசேஷங்களில் கவை என்பது ஒன்று. இன்னும் தன்மை [விரியம்],

“இந்தப் பாட்டை ஒரு விதவன் சரிசில் பொருள்பொது அளக்குக் கற்றுக் கொடுத்தான்!”
“ஐயோ! அதை எல்லா விதவரும் நினைப்பதாக இருக்கு!”

பிரிவு, குணம் என்ற வேறு விசேஷம் அளும் வியத்த நிலையைப் பெறுகின்றன. கவைகள் ஆறு. இவற்றுள் ஒன்றான இனிப்பு... “ஆஜன்ம சேவதாலே” உடலுக்குப் புஷ்டியையும் தாதுக்களுக்குச் சசிப்புச் சக்தியையும், ‘பிரபலமான’ பவத்தையும் அருளும் இயல்பு பெற்றதாக உள்ளது.

இங்கு ஆஜன்மசேவம் என்பதின் பொருளையும் அவசியம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். “ஆலேது ஹிமாசலம்” என்பதின் பொருள் என்ன? குமரி முனை முதல் இமயம் வரையில் என்பது பொருள். அதேபோல ஆஜன்மம்—என்றதால் பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரையில் நமக்குச் சேவித்துப் (பழக்கப்பட்டு) போனது இனிப்புச் சுவை என்பதில் ஒரு இலக்கியச் சுவையுமிருக்கிறது. பிறந்ததும் குழந்தைக்குப் புகட்டுவது ஒரு சொட்டு சர்க்கரைத் தண்ணீர். பிறகுதான் நாய்ப்பாலுங்கூட. இப்படி இனிப்புச் சுவை விரைப்பமாகிறது ஜீவிதம். தொண்டு கிழமையிடுதற்கும் பொழுதோ? உச்சிக்கரண்டியால் எடுத்துப் பாலைப் புகட்டுவர். நெஞ்சில் ‘கள்கள்’ வென்ற சத்தத்துடன் பாலைக் குடிப்பார் நினைவற்றுக் கிடக்கும் கிழவர். ஒருதரம் வாயில் விட்டால் நெஞ்சில் இறங்காது; கடைவாய் வழியே பெருகி விடும். இதுதான் வாழ்க்கையின் கடைசி முடிவு. இதுவும் இனிப்புச்சுவையை உணர்ந்தவண்ணம் ஏற்படுகிறது. இப்படி “ஆஜன்மம்” சேவகிவிட்ட காரணத்தால் இனிப்புச் சுவை, தாதுக்களுக்கு மிகவும் பழக்கப்பட்டதாய்-நல்ல முறையில் - உதவுகிறது. சரீர பலமும் சசிப்புச் சக்தியும் அதிகரிக்கின்றன. உடலுக்குப் புஷ்டி ஏண்டாகிறது.

திடகாத்திரத்துடன் அனாமயாய் வாழ்வதற்கு இன்றியமையாத இனிப்புச் சுவை, சரீரத்தில் ஒளிரும் கழிவுப் பொருளாகிய சிறு நீரில் கலந்து, தேகத்திலிருந்து களைப்பொழிவதால் சரீர புஷ்டி எப்படி இருக்கும்? தாதுக்களுக்கு பலமும், சசிப்புச் சக்தியும் எப்படி இருக்கும்? அல்லது எப்படி உண்டாகும்? நீரிழிவு என்னும் மதுமேலுத்தில் இவ்விதம்தான் ஆகிறது. சரீரம் நான்கு நாள் பலவிறமுறும். சசிப்புத்தன்மை குறைவதால் சிறிய அபத்தியமும் பெரும் ககலினமும் உண்டாக வாய்ப்பு ஏற்படும். சிறிய ககலினமும் எளிதில் குணமாவதற்கான சூழ்நிலையற்றுப் போகும். பிறகு என்னவாகுமென்று ஊகிப்பது சிரமமில்லை!

ஆகாராதிகள் ஜீரணமான பிறகு இனிப்புச் சுவை வாயிலாகக் கிடைக்கக் கூடிய சக்தி, பலம், புஷ்டிகளையூட்டக் கூடிய சத்துப் பொருள்கள் சிரவறிக்கப் படுகின்றன. இவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் இனிப்புச் சத்துக்கள் தக்க ரவாயன் பொருள்களாகப் பரிணாமமாகி நமது சரீரத்திலுள்ள தசைகளில் சேமித்து வைக்கப்படுகின்றன. இந்தத் தசைகள் இயங்கும்போதெல்லாம் ஒரு வித அமிலப் பொருள் வெளியாகும். இதன் நீண்டகுணம் தசைகளைச் சிறுக்கச் சிறுக்கத் தேய்வுறச் செய்யும். அந்நேரத்தில் இத்தசைகளில் ஏற்கெனவே சேமித்து வைக்கப்பட்ட இனிப்புச் சத்தின் இறுதிப் பொருள் இந்திலையைச் சமாளிக்க உதவுகிறது.

முன்சொன்ன அமிலத்தின் நீண்டகுணமெல்லாம் இந்தச் சத்துப் பொருள்களால் சமனமுறுகின்றன. அமிலப் பொருளால் தசை நாரங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நலிவுகளைப் போக்கி அவற்றின் தேய்வைச் சரிக்கட்டி நன்விடையை நிலை நிறுத்தவும் செய்கின்றன. இச்சத்துப் பொருள் சேமித்து வைக்கப்படாமல் இருப்பின், என்ன ஆகுமென்பதைச் சொல்லாமலே ஊகிக்கலாம்.

— ஜீரணமான ஆகாராதிகளிலிருந்து சிரவறிக்கப்படும் இனிப்புச் சுவையின் சத்து, ரவதாது மூலமாக ரத்தத்துக்குச் சென்று அதினின்றும் மாமிச தாதுவுக்கும் செல்கிறது. இவ்விதம் இயங்கும் ஆகார பரிணாமத்தில் குறைபாடோ, பிசகோ எப்படி ஏற்படக் கூடும்?

சர்க்கரை [இனிப்பு]ச் சத்தை அடுத்த தாதுவுக்கு அனுப்பாததால் அது ரத்தத்திலேயே தங்கிவிடலாம். அல்லது அனுப்பியதை ஏற்றுச் சேமித்து வைக்கும் நிறமை மாமிச தாதுவுக்குப் போதாததால் அச்சத்துப் பொருள் ரத்தத்திலேயே நின்று விடலாம். இந்நிலையில் இரத்தத்திலிருந்து பிரிக்கப்

படும் சிறுநீரில் இச்சர்க்கரைச் சத்துமே
சேர்ந்திருக்கும். இரத்தத்திலுங்கூட இது
காணக் கிடைக்கும். இவற்றை முறையே
சிறுநீரில் இருக்கும் சர்க்கரை என்றும்,
ரத்தத்தில் இருக்கும் சர்க்கரை என்றும்
அழைப்பர். அவ்வது கிடைக்கும் சத்துப்
பொருளில் அவசியமானதையும் தான்
நிறுத்திக் கொள்ளாது அடுத்த தாது
வான மேதஸ்ஸுக்குக் கொடுத்து
விட்டுச் சும்மா இருந்து விடலாம். இத்
நிலையில் மேதோ தாது மிகவும் அதிக
மாகி ஊளைச் சதை போட்டுத் தொள
தொள வென்று ஊசலாடும் பாகங்க
ளுடன் தன் உடலே தனக்குப் பார
மெனத் தோன்றும் நிலைபெற்றவனாய்,
மனிதன் யானைக்குட்டியாக இருப்பான்.
ஊளைச் சதை போட்ட சரீரம்.
கழுத்து, கழுப் பிரதேசங்களில் அநி
கரித்த பருமன், வயிறு உட்காரும்போது
படியும் (ஸ்பிக்) பிரதேசம், மாப்பு
முதலிய இடங்களில் அசங்கியமான
பருமன். மேற்சொன்ன பருத்த பிரதே
சங்கள் உடல் அசையும் போதெல்லாம்
குண்டோதரன் சட்டையைக் குசேலன்
தரித்தால் எப்படி இருக்குமோ அப்படி
உடலை விட்டு விடவியதாய்த் தொள
தொளவென்று ஆடிக் கொண்டிருக்கும்
நிலை. சிறுநீர் அதிகமாக இறங்குவது,
அதில் இனிப்பும் கவந்து போவது—(சிறு
நீரைக் கட்டெறும்புகள் மொய்த்துக்
கொள்வதிலிருந்தே இதைத் தெளிய
லாம்!) பெரும் தாகம், பெரும் பசி,
சிறிது நடந்தாலும் (வேறுவித சரீர
சேஷ்டைகள் செய்தாலும்) பெருமூச்சு
வாங்குதல், தூக்கக்குறைவு, தலைகற்றல்,
பலஹினம், ரத்த அழுக்கம் என்று இப்
படியே பலவித குறைகள் இந்நீரிழிவு
ரோகத்தால் ஏற்படும்.

இன்னும், நோய் முற்றிவிட்டாலோ,
சத்துப் பொருள் அதிகம் கழிவதால்
உடல் வாட்டம், அதிகரித்த பலஹினம்,
உள்ளங்கால் உள்ளங் கைகளில்—சில
ரில் உடம்பு முழுவதுமேகூட எரிச்சல்—
பாதங்களிலும் கைத்தலங்களிலும்
ஏறும்புகள் மொய்ப்பது போன்ற
உணர்ச்சி—அல்லது வழக்கமான
உணர்ச்சி இல்லாது தரையில் காலை
வைத்து நடக்கும்போது பஞ்சு மெத்
தையின் மேல் நடப்பது போலவும்
—ஒரு பொருளை எடுக்கும்போது துணி
யால் பிடித்தெடுப்பது போலவும்
உணர்ச்சி—என்று இப்படி.

“அட என்னய்யா? இதற்குக் காரணம்
என்ன? சிசிச்சை என்ன? அதைச்
சொல்லாமல்...?”

மன்னிக்கவும். இதோ சொல்லி
விடுகிறேன். (தோடும்)

ஆஸ்த்மா-ஜலதோஷம் பிராங்கைட்டிஸ் செய்தி யல்வயிற் ப்ரெக்கு உற்சாயம் தடுகிறது

ஆஸ்த்மா, பிராங்கைட்டிஸ், ஜலதோஷத்
தால் மூச்சுத் திணறல், இருமல், தும்மல்,
மூச்சடைப்பு உபாதைகளால் அவதிப்
படும் பக்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் இப்
போது மென்டாகோர் (Mendaco)
அருத்தி அற்புத நிவாரணம் அடைவார்
கள். இந்த நவீன, விஞ்ஞான, கெமீக்க
மருந்து இரத்தத்தின் வழியே கவாசப்
பைகள், கவாசக் குழாய்கள், மூக்குக்குச்
சென்று அங்கு கெட்டியாக அடர்ந்
துள்ள சளியை இளக்கிக் கரைக்கிறது.
பின்னர் நீங்கள் இருமல் தும்மலின்றிச்
சுகமாகச் சுவாசித்துக் குழந்தைபோல்
தூங்கலாம். கெமில்லிடம் மென்
டாகோர் (Mendaco) வாங்குக. திருப்தி
இன்றேல் பணம் வாபஸ்.

கர்ப்பான் சொற் 7நிமிஷத்தில் கொல்லப்படுகின்றன

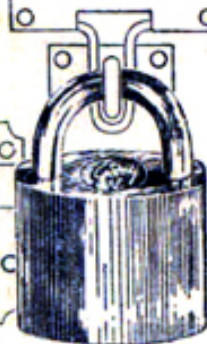
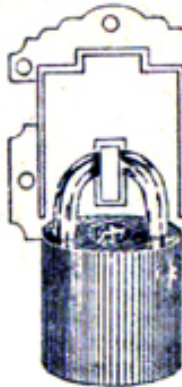
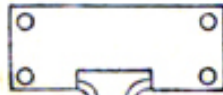
உங்கள் சருமத்தில் ஏறக்குறைய 7 கோடி
கெமீலிய துவாரங்களும் மடிப்புரளும்
உள்ளன. கிருமிகள் அவைகளில் ஒளிந்து
கொண்டு, தாங்கமுடியாத அரிசி, பூ,
வெடிப்பு, கர்ப்பான், தோல் மரச்சி,
எரிச்சல், படை, முகப்படுக்கள், காசுலி
முதலிய இதர கோளாறுகளை உண்டு
பண்ணுகின்றன. சாதாரண சிசிச்சைகள்
தற்காலிகமான குணத்தை அளிக்க
வல்லது—ஏனெனில் இவை கிருமிகளுக்குக்
கான காரணத்தை கொல்வதில்லை. இத்
தப் புதிய சிசிச்சை முறையான நிக்ஸோ-
டர்ம் (Nixoderm) இத்தக் கிருமிகளை
7 நிமிஷத்தில் கொன்று விடுகிறது.
தவிரவும் இது உங்களுக்கு மிருதுவான,
மாசற்ற வசிகரமான, வழவழப்பான
சருமத்தை ஒரு வாரத்தில் அளிக்க
உத்தரவாதம். அன்றேல் வெற்றுப் பெட்
டியை அனுப்பினால் பணம் வாபஸ், இன்றே
உங்கள் கெமில்லிடமிருந்து உத்தரவாதம்
பெற்ற நிக்ஸோடர்ம் (Nixoderm)
வாங்கி உங்கள் சரும
உபாதைகளின் உண்
மை யான காரணத்
தடு உபாதைகளுக்கே அகற்றங்கள்.

கோத்ரஜ் “டும்ளர்” பாட்லாக்

நங்கூரம் டி மார்க்

ஆனியால் இறுக்கப் படாத தயாரிப்பு. கலவை உலோகங்களால் தயாரிக்கப்பட்டது. அதன் எஃகி னுளை யூட்டுவனையத்திற்கு துருவை எதிர்ப்பதற்காக “காட் மியம்-பிளேடிங்” கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதன் தாத்திலும் விலையிலும் சிறந்த மதிப்புடையது. உறுதியும் பாதுகாப்பும் மிதமானது.

ரூ. 3.25 மாதிரம்
(வரி தனி)
சிறிய சைஸ்: ரூ.
2.75 (வரி தனி)

சிறந்த பாதுகாப்புக்கு
ரூபகமாக உபயோகிப்புகள்

கோத்ரஜ்

பித்தளை விவர் பாட்லாக்கை

கோத்ரஜ் அண்டு பாய்ஸ் மானுபாக்ரீம் கம்.
புராவேட் மிமீடெட்

ஸ்தாபிதம்: 1897

பாதுகாப்பு சாணங்கள்—விடு, ஆரீம் ஆஸ்பத்
தீ, காண்டன், வாக்காலைக்கான...பட்டு பர்ஷி
ச்சி—டைப்டாட்டர்—எஃகு ஜன்னல்கள்...

ஜாம்-பெக் புண்ணையாற்றி இதமளிக்கிறது

ஜாம்-பெக் உபயோகிக்கும்பொழுது புண்பட்ட இடங்களில் எரிச்சல் ஏற்படுவதில்லை. ஏனெனில் அதில் மூலிகை மருந்துகளும், ஆன்டிசெப்டிக் குளும் சேர்த்துள்ளன. சரும உபாதைகளுக்கும் சொரி பொடுகுகளுக்கும் மற்றும் தசைவலிகளுக்கும் உலகப் புகழ்பெற்ற ஜாம்-பெக் உபயோகியுக்கள். இது மிருகக் கொழுப்பு மற்றும் எண்ணெய்கள் சேர்க்கப்படாதது என்பதற்கு உத்திரவாதம்.

அழகூட்டும் தன்மை வாய்ந்த எண்ணெய்ப் பசையற்ற ஜாம்-பெக் மெடிஸினல் க்ரீம் உபயோகியுக்கள்.

Zam-Buk

ஜாம்-பெக்
மூலிகைக்
களிம்பு
மற்றும்

மெடிஸினல் க்ரீம்

எல்லா மருந்து வியாபாரி
களிடமும் கிடைக்கும்.

FZY-61-TAI

ஸி.இ. புல்போர்ட் (இந்) பிரைவேட்
லிமிடெட், பம்பாய்

கோல் ஏஜென்டுகள் :

தாதா & கம்பெனி

36, தையியப்ப நாயக் தெரு, சென்னை -

தேயுட்டிலிருந்து வெளியே வந்த வனஜா, கூட்டத்தினின்றும் விவகிக் கணவனைப் பின்தொடர்ந்து வாசலை அடைந்தாள். பிளாட்பாரம் அருகே அவளை நிற்க வைத்து விட்டு, டாக்ஸியை அழைத்து வர எதிர்ப்புறம் சென்றுள் ரகுராமன். வனஜாவின் கண்கள் மோதிக் கொண்டிருந்த ஜனவெள் ளத்தைத் துழாவிக்க் கொண்டிருந்தது. தெரு முனையிலிருந்து திரும்பிய சந்துக்குள் தெரு விளக்கின் மங்கலான ஒளி நீண்டு படித்து விட்டது.

தளர்த்த நடையுடன் மூர்த்தியின் உருவத்தைக் காணவும் வனஜாவின் சித்தனை சிதறியது. மனம் படபடக்க அவள், "மூர்த்தி!" என்று உரக்கக் கூவியதுடன், தன்னையுமறிவாது கைகளைத் தட்டி அழைத்தாள். அவளது செய்கையைக் கண்டிக்கும் பாவனையில் ரகுராமன் அவளை முறைத்துப் பார்த்தான்.

மூர்த்தி அவனருகே வந்து, "என்ன அக்கா?" என்றான். அவளது கண்களில் கலாப்பும், தூக்கமும் பின்வலாயின.

"மூர்த்தி! இந்த நிமி நேரத்தில் தனிவாக எங்கேயடா போகிறாய்?" என்று வியப்புடன் வினவியாள் வனஜா.

"நம் வீட்டில் குடியிருந்தாரே வாச மாமா, அவர் வீட்டுக்குப் போகிறேன்," வாரிவிட்ட

படாத கிராப்பு காற்றில் அலைந்து நெற்றியில் புரண்டு கொண்டிருந்தது.

"அவரைப் பார்த்து இதுதானா நேரம்?" என்றான் சற்றுக் கடுமையுடன்.

மூர்த்தி, ரகுராமன் தொலைவில் நிற்பதை ஓரக் கண்களால் பார்த்து விட்டு, சற்றுத் தாழ்த்த குரலில், "அவருக்கு இரண்டாவது விப்டு வேலை. இப்பொழுதுதான் வீடு திரும்பி விடுப்பார். தவிர எனக்குப் பள்ளிக்கூடம் திறந்து ஒரு மாதமாகியும் இன்னும் புத்தகங்கள் வாங்கவில்லை. அவர் கொஞ்சம் பணம் கொடுத்து உதவுவதாகக் கூறியிருந்தார். அதற்காகத்தான் போகிறேன்" என்று சகோதரியிடம் பகன்றான்.

வனஜாவின் விழிக்கடையில் சரக் கலிவு மின்னியது. "இவ்வளவு தூரம் நடந்தே வரவேண்டுமா? சைக்கிளில் வரக்கூடாதா?" என்றான் வெதனை எதிரொலிக்க.

மூர்த்தி ஊநேரம் தயங்கி நின்றுள்: சகோதரியின் அன்பு உணர்ச்சிகளைத் துருவியது. அவற்றை எதிர்த்து ரகசியத்தைத் திரையிடும் சக்தி அந்தச்சிறுவனுக்கு இல்லை. "உன்னை ஆடிக்கு அழைக்கச் சைக்கிளில் வீற்றுத்தான் அம்மா பணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்வார்."

மோபத்தால் செம்மை படர்ந்த முகத்தைத் திரும்பி, "வீட்டிலுள்ள எல்லாப் பொருள்

கனியும் வீழ்கும்படி அப்படி என்ன வந்து விட்டது அம்மாவுக்கு?" என்றுள் அடைக்கும் தொலியில்.

ஈர்த்தி அவளை ஆழ்ந்து நோக்கினாள். "நீ என்னைக்கு வேலையை ராஜினாமா செய்ய தாயோ, அன்றிலிருந்தே இந்த நிலைமைக்கு நாய்கள் தயாராகி விட்டோம்." சரி, நான் வரட்டுமா? நீ ஒரு நடை வந்து அப்பாவைப் பார்த்து விட்டுப் போகிறாயா?" மெலிந்த பாதங்களை உறுதியாக வீசி நடந்து அவள் வேகமாகப் போய் விட்டாள். அவனது தோற்றத்திலும் செயலிலும் கடுமை கலந்திருந்தது. குடும்பத்தை நிர்வகிப்பதற்கு அவன் தன்னைத் தயார் செய்து கொண்டு விட்டான். தாயைப் போல் திடநெஞ்சம்!

இயதத்தில் வீழ்ந்த இடி நிலைவுச் சமைவயத் தாக்கக் கணவன் பக்கம் திரும்பினாள். அவன் டாக்ஸி டிரைவருடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்தான். தெருக் கோடியில் ஈர்த்தியின் முதுகுப்புறம் தெரிந்தது. சட்டையில் சிழிசலை மறைக்கும் பெரிய ஓட்டு! மூத்த பெண்ணை அவள் வேலை பார்த்து வந்த போழுது அவளது வருவாயும் குடும்பத்தின்

புள்ள சிழிசல்களை டிரெந்து முடிய பூண்டு யமைவாத ஓட்டாகத்தான் இருந்தது. நைத்த துணியின் இழைகள் பிரிந்து சிழிவது போல் அவளது பிரிவால் மீண்டும் பொருளாதாரம் சைவத்துக் கிடக்கிறதோ? மனவெளியில் கடத்தகாலம் மின்னலாக வெட்டிப் பறித்தது.

ஈர்த்தி அவள் கயறலத்தைத்தான் மறை முகமாக இடித்துக் கூறினாள்: என்? விவாகம் நிச்சயம் ஆனபோலிருந்திருந்தே இந்த நிலைமை எதிர்பார்த்ததுதானே? அந்தஸ்திலே மீட்கும் மடுவுக்குமுள்ள வேற்றுமைமுடைய ரகுராமன் அவளை வலுவிலே மணக்க முன் வந்த போழுது அவள் வகுவிச் சம்மதித்தாள்? தாயார் கிராமத்திலிருந்த ஓரோ வீட்டையும் விற்றுப் பணம் தயாரித்துக் கொண்டு வந்த போழுது, அவள் கடுமையாக எரித்தாள்.

"அம்மா! இருக்கும் ஒரு வீட்டையும் விற்று, இப்பொழுது என் கல்யாணத்துக்காக என்ன அவசரம்?" என்று சீறினாள்.

சாரதா மென்முகை தவறு, "அதைப் பற்றி நான்ல்லவா முடிவுக்கு வரவேண்டும்?" என்றுள் அமைதியாக.

"பணத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரு தருவங்களாக இருந்து வரும் இக்குடும்பங்களின் இடைதூரத்தை விவாகத்தினால் குறைக்க முடியாது. இதை யோசிக்க வேண்டாமா?"

"அவர்களே அதைப் பாராட்டாது, ஆசையோடு நம் சம்பந்தத்தை விரும்புகிறார்கள்; இதில் யோசனை என்ன?" என்றுள் மிருத்த அலட்சியத்துடன்.

"பெரிய இடத்துச் சம்பந்தம் என் அளவாக வாழ்க்கைக்கு முற்றுப்புள்ளி யிட்டு விடும். நம்முடைய நிலைமையை உத்தேசித்து, இன்னும் சில வருஷங்கள் எனது வருவாய் இக் குடும்பத்துக்குத் தேவை. அது என் கடனையும் கூட. அதுவரையில் நான் இக் கிருக்க வேண்டியது அவசியமல்லவா?" ஆண் மகனுக்குரிய பொறுப்புக்களைச் சமத்து கொண்டு அவன் வாதம் செய்தான்.

சாரதையின் விழி வட்டங்களில் செவ்வரி சுழன்றது.

"அதற்காக எத்தனை வருடங்கள் நீ உழைத்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? பெண்ணை உரிய காலத்தில் கணவன் வீடு அனுப்ப வேண்டுமென்ற ஈர் தாயின் கடமைகளுக்கு குறுக்கே நிற்காதே!" என்றுள் கொடுத்தபடி. அந்த வினாபயிலிருந்தே இந்தத் துன்பங்களெல்லாம் தொடங்கி விட்டனவோ?

டாக்ஸி டிரைவர்தான். வானம் கணப் பொழுதில் கறுத்து மழைத் துளிகளை வாரி இறைத்தது. சாரல் தாக்காதவாறு துண்டு ஒன்றை அவன் பக்கம் நீட்டினான் ரகுராமன்: சிந்தை காக்கும் சிரிக்கும் கண்கள்! அதில் மனத்தைப் பறி கொடுத்ததினால்தான் இந்த ஏக்கம் மனத்தளத்தில் வேரூன்றி விட்டதோ?

"ஈர்த்தி இதற்குள் தெப்பமாக தண்ணீர் திரும்பாள். அவளிடம் குடையிலில். தன் பச் சாரலிலின்றும் விடுவீத குடையை என்ஜே பிடுங்குவாதி விட்டது. அவளது கோபம் ரகுவின்மேல் பாய்ந்தது. கரு கரு வென்று கண்ணங்கள் குடைய கணவிரால் நீண்டது விட்டன.

பங்களாவை அடைந்ததும் டிரைவருக்கு வாடகையைக் கொடுத்துவிட்டு உள்ளே வந்தான் ரகுராமன். எல்லாரும் உறங்கிப் போய்விட்டனர். கமலியின் அறையில்மட்டும் விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. கையிலிருந்த புத்தகக் கட்டைப் பிரித்தபடி அறைக்குள் நுழைந்தான்.

"கமலி! நீ கொடுத்த பட்டியல்படி புத்தகங்களை வாங்கி வந்தேன். சரியா இருக்கிறதா, பார்!" என்றவாறு புத்தகங்களை அவளிடம் கொடுத்தான்.

"முகம் பட்டியல்படி புத்தகங்கள் மாறி விட்டனவே. அதற்குள் என் அவசரப்பட்டுக் கொண்டி வாங்கி வந்தாய். அண்ணா?" புத்தகங்களைப் பிரித்த அவள் முகத்தில் அந்நுமிலின் ரேகைகள் தெரிகிறதாய்.

"என்ன மாறிவிட்டதா? பரவாயில்லை; நம் குடும்ப நிலைமையில் சேர்த்துவிட்டோம்!"

கமலியின் கண்களில் கண்ணீர்கள் கெப்பினித்தன.

"தெவையான புத்தகங்களுக்காக ஈர்த்தி ஒரு மைல் நடந்து போயிருக்கிறாள். இங்கு தூல் நிலையத்தை அவங்கரிக்கப் புத்தகங்கள்!

பணமே! நீ ஏன் தகுதி உள்ளவர்களுக்கு உதவக் கூடாது? அவனுடைய பணத்தால் இனி யாருக்கு உபயோகம்? அவன் அம்மாவைப் போல் பிடிவாதக்காரன். ஏற்பது அவன் ஏட்டில் கிடையாது!" வெய்யிலில் கருகிய மலர் போல் வேதனை அனுபவத்தால் உள் ளுணர்வு வாடியது.

மறுநாள் ரகு காரியாலயத்துக்குப் புறப்படு வதற்கு முன் அவளிடம் "அப்பாவைப் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வருவோமா?" என்று ஆலாபுடன் வினவினாள்.

"எனக்கு நேரமில்லை, நீமட்டும் போய்வா!" என்று கருக்கமாகப் பதிலளித்துவிட்டு அவள் போய் விட்டாள். பதில் எதிர்பார்த்ததாயி ளும், அவளது அளட்சியும் கண்களில் நீரை வரவழைத்தது.

கொஞ்சநேரம் அரைத் தூக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்த மாமியின் அருகே வந்து, "இன்றைக்கு மத்தி யானம் நான் அப்பாவைப் பார்த்துவிட்டு வருகிறேன்" என்றாள்.

"உம்! உவன் பள்ளில் போய்விட்டுச் சீக்கிரம் வந்துவிடு." திரும்பாமலே பதில் ஓளித்தது. "அடுத்த தெருவுக்குப் போகக் கூட டாக்ஸி யோகம் பண இதயம் இன்று உவன் பள்ளில் போகப் பணிக்குறது. வறு னிலே வந்த சம்பந்தம் உன் உறவை எப்படி மதிக்கிறது, பார், பார்!" வெளியிலே தெருப் புத் துண்டங்களை வாரி உமிழ்ந்து கொண் டிருந்த வெய்யிலின் கடுமையைப் பொருட் படுத்தாது தெருவிடே இறங்கி நடந்தாள் வனஜா. எண்ணங்களின் உக்கிரத்தில், உள்ளம் களன்று கருள், வீட்டை அடைந்தாள்.

தானிடப்பாத கதவைத் தள்ளிக்கொண்டு உள்ளே போனாள். எண்ணெய் முத்திரை யிட்டுக்கிடந்த சளிசேரில் கருண்டு கிடந்தார் முறிய தந்தை. பக்கவாதம் வந்த ஆறு வரு டங்களாகவே அதுதான் அவருடைய அடைக் கல் ள்தானாம். சமையற்கட்டு இருண்டு கிடந் தது. சாரதா வீட்டில் இல்லை. குழந்தைகள் இன்னமும் பள்ளியிலிருந்து வரவில்லை. விரிந்து கொண்டே வந்த அளமதியின் வேதனை பெரு மூச்சாக வெடித்துச் சிதறியது.

"உம், அப்பாடா!" கையிலிருந்த பையை ஆலையில் மாட்டி விட்டுச் சாரதா உள்ளே துழைந்தாள்.

கால்களைக் கட்டியபடி உட்கார்ந்திருந்த மனைக் காணவும் வியப்புடன், "நீ எப் போழுது வந்தாய், வனஜா?" என்று கேட் டாள் அகம் மலர்.

"கடைத் தெருவுக்குப் போய்க் கொஞ்சம் வெள்ளிப் பாத்திரம் வாங்கி வந்தேன். நானே இன்றைக்குச் சாயங்காலம் வரவா மென்றிருந்தேன்."

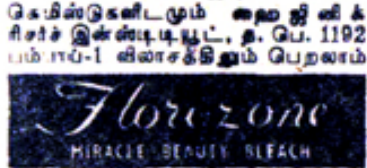
சாரதா அடுப்பைப் பற்ற வைத்துக் காப்பி தயாரிக்கலானாள். இடையே அடுத்த கட்டுக்கு போய்ச் சர்க்கரை இரவல் வாங்கி வந்தாள். றுரை பொங்கும் காப்பியை மகளிடம் கொடுத்து விட்டு, வாழ்ச்சையுடன் அருகே உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

"அம்மா! உங்களிடமிருந்து எவ்வளவு தூரம் நான் விலகிப் போய் விட்டேன்! நானும் ஆழ்ந்து சிந்திக்காது கயநலத்துக்கு அடிமையாகி விட்டதளுத்தானே இவ்வளவு கஷ்டம்?" என்றாள் வனஜா துன்புறவளாக;

புளோரோலோன்
கருமையான சரீரத்தை
வெண்மையாக்குகிறது

புளோரோலோன் உங்கள் சருமத்தை இதோபால் வெண்மையாக்கி, முகப் பகுதிகள் முதலிய சருமக் கோளாறு களை அறவே, போக்கி, மேனிக்கு மலரிடையே மென்மையையும், நீட்டத் அழகையும் அளிக்கும். புளோரோலோன் கோலுள் ஒது யாட்டில் மீள ரூ. 4.25 சரீர மீட்டர் புளோரோ லோன் கீழ் ஒது ரூ. 5.50

Distributors of Madras
R. L. GOWDER & Co., 59, Bunder St., Madras

தன்பு ஒது தகம் சேய்
யைச் சேர்க்கு. அடி
கடி எப்பிரிமும் உட்
கொள்ளும், அளி
ஆஸ்தமா உபாதையாக
தற்போது பிடிப்பதில்லை

EPHRILIME
எப்ரிலைம்

நீண்ட நாள்பட்டதும்,
மிக்க உபாதை தரக்கூடி
யதுமான மார்ச்சனி,
ஆஸ்தமா முதலிய நோய்
களுக்கு ஓர் சிறந்த
ஹானியற்ற மருந்து.

யூரியன் டிரக் கம்பெனி, லீட்.

மதரால் டிப்போ :
2, ஜோன்ஸ் லேன் :: மதரால்-1

உங்கள் தினசரி உணவில் போதுமான கொழுப்புச் சத்து இருக்கிறதா?

ஆரோக்கியமாகவும் சத்தி உயர்வுகளாகவும் இருப்பதற்கு வியாத சீர்ப் சர்ப்பிட்டல் மட்டும் போதும் என்று சொல் ன்றுகிறார்கள். ஆனால் அது சரியல்ல. ஆரோக்கியமாகவும் திடீரத்திரமாகவும் இருக்க தமது உணவில், விட்டமின்கள், மினரல்கள், புரோட்டீன்கள், சர்ப்போதைட்டோட்டீன்கள், கொழுப்புச் சத்து மூத்தவை போன்றவை இருக்க வேண்டும். அவைகளில் கொழுப்புச் சத்து மிகவும் முக்கியமானது.

கொழுப்புச் சத்து அவசியமானது

ஒவ்வொருவருக்கும் தினசரி குறைந்தது 2 அவுன்சு கொழுப்புச் சத்தாவது அவசியம் என்று விஞ்ஞானிகள் உறிவிக்கிறார்கள். கொழுப்புச் சத்து சத்தியை அளிக்கவும் ஆராதனை குடியிருக்கவும் செய்கிறது. தினசரி 2 அவுன்சு கொழுப்புச் சத்து கலப்பாகப் போது. மேலும் சர்ப்பியின்டியுதென்சர்ப்பு உயர்வு உணவை வனஸ்பதி சுவையால் செய்து இதனால் உயர்வு உணவு குடியிருக்கவும் போன்றவற்றையும் இருப்பதோடு மட்டும்கூட சர்ப்பும் குறைவும்.

பரிசுத்தமான கொழுப்புச் சத்து

ஒவ்வொரு அவுன்சு வனஸ்பதியும் 700 இல் டிசுதேஷன்ஸ் மூல்டி விட்டமின் 'ச' அடக்கியும் அது விட்டமின் 'ச', கல்கியும் சமந்தமாகவும் பாதுகாக்கவும் தேவையான அளிக்கவும் செய்கிறது.

வனஸ்பதி தினசரியானது, சத்தமான தானியப் பாக்டீரியை, விஞ்ஞான சீரில் தயாரிக்கப் பட்டு டப்பர்களில் சீக் செய்தப்படுகிறது. ஆகையால் அதை வார்த்தும்போது அது பீசும் சத்தமானதென்றும் போன்றவற்றைத் தென்றும் கேட்கும் சம்பவம்.

வனஸ்பதி

இல்லாளுக்கு வரப்பிரசாதம்!

தி வனஸ்பதி மாண்ட்யூபாக்சரேட்ஸ் அலோலியேஷன் ஆப் இந்தியா

நரஸ் காபி

அருந்தி அதன்
பிரத்யேகமான
ருசியை
அனுபவியுங்கள்

நரஸ்
மான்யுபாக்கரிங்
கோ. பிரைவேட் லிட்.
சேலம் & சென்னை

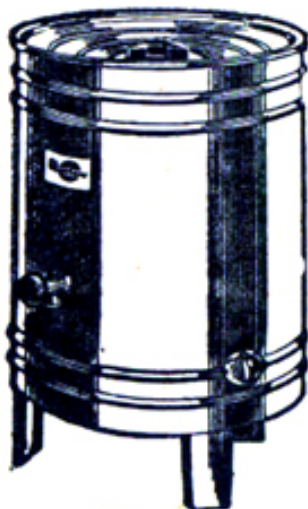
NCZ-23ATM

வீட்டில் வேண்டுமளவு வெந்நீர் தயாரிக்க

Keerton க்ளியார்டோன் எலக்ட்ரிக் ஹோம் டயலிஸர்

வீட்டுக்குப் போடவேண்டியதுதான். சிறிதேதும்
க்ளியார்டோன் எலக்ட்ரிக் டயலிஸர் வெந்நீர் தயாரிக்கும்
செலவோ மிகவும் குறைவு. எங்கள் ஹோஸ்டியர் வார்டன்
கள். அதை இலவசமாக இலக்கிக்காட்டுகிறோம்.
4 காலர்கள் ரூ. 265/- 4 காலர்கள் ரூ. 195/-
(உங்குத் வரிகள் தனி)

குழாய்கள் பொருத்தும் செலவில்லை!

இதர க்ளியார்டோன் தயாரிப்புகள்
வார்டன் டியலிஸர், கெர்டன் டியலிஸர், சர்டிபைட் டயலிஸர்
கள், எலக்ட்ரிக் டயலிஸர், பல்யூக், டெர்மிக் டயலிஸர்
மற்றும் டயலிஸர்கள், ரேட்டர்ஸ், கெர்டிஸர், கெர்டி டயலி
டயலிஸர், கெர்டி டயலிஸர் மற்றும் கெர்டிஸ் அலேவ்

கெர்டி டயலிஸர்

பல்யூக் டயலிஸர்

டெர்மிக் டயலிஸர்

ஜெனரல் ரேடியோ அண்டு அப்சர்வன்சஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்.

நடுவழி நகரம், பம்பாய் - 8, மதர் தெரு, கெர்டர் 18 - 1/18 மான்ட் ரேட், மதராஸ்
2678 மின்ஸ் டுரேய் டிஸ்ட்ரிக்ட், பகலாதி - தெருவியல் காலம், ரெயினிசன்ட், சேலம்

என்றே எண்ணிவிட்ட அவள் அவநம்பிக்கை தாண்டவமாட என்னையே வைத்த கண் வாங்காமல் விழிகளை அகல விரித்து வெகு நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

நான் என்ன பேசுவது, எதைப் பேசுவது? பேசாமல் உட்கார்ந்திருந்தேன். இதே சமயம் 'தடதட' வென்று கதவு இடிக்கும் சத்தம் கேட்டது. யாராயிருக்கும்? — யோசிக்கத் தொடங்கினேன். அதற்குள் "அம்மா!" என்ற குரலும் வந்தது.

சதிஷா?

ஆனால் இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் நம் மனத்திலே ஏன் தான் பற்பல சந்தேகங்களும் பயங்கர எண்ணங்களும் திடுதிப்பென்று முளைக்கின்றனவோ? ஆனால், அவ்வளவு விஷயம் வேறு. அன்பே உருவான அவளது உள்ளத்திலே இல்லாத சந்தேகங்கள் எழுந்து அச்சத்தை வருவிப்பதில்லை. நானே உள்ளத்தின் உழன்று கொண்டிருந்தேன். ஆகவே கடவைத் திறப்பதற்காக எழுந்து ஓடினேன்.

வீர சந் கதவு திறக்கப் பட்டது. உண்மையாகவே சதிஷா நின்று கொண்டிருந்தாள். "அம்மா!" என்று கவியவாறு வேகமாக ஓடி வந்து அவ்வையை அணைத்துக் கொண்டாள்.

நானும் எழுந்து வாசற்படியடிவடைவந்தேன். அன்புடன் சதிஷா தலையை வருடினேன். அந்தச் சமயம் என் விழிகள் வாசற்படியடியைத் தாண்டி வெளியே சென்றன. தலையிலே வெண்மை நிற உடைவிலே ஒரு பெண்மணி நின்று கொண்டிருந்தாள்.

அவள் மெளனமாக நின்ற வண்ணம், நாயும் தனயனும் அன்பு மேவச் சந்திக்கும் அந்த ஆனந்தக் காட்சியைக் கண்டு ரசித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் முகத்தில் ஒரு விதத் திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் ஒளி விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தன. என்னை அவள் கவனிக்கவே இல்லை. இந்த உலகத்துச் சிந்தனை இருந்தால் அல்லவா அவள் என்னைக் கவனிக்கப் போகிறாள்? அன்பென்னும் உலகத்திலே அவள் மனம் லயித்துக் கிடந்தது!

அந்தப் பெண்மணி யாச் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சதிஷா வகுக்காமல் அவளுக்குள் ஏதாவது தொடர்பு உண்டா? இல்லை, ஏதாவது மாதர் சங்கத்தின் சார்பில், எதேச்சையாக இந்தச் சமயம் யார்க்குச் சந்தா கேட்பதற்காக வந்திருப்பாளோ? எண்ணச் செயல் இப்படிச் சுழன்றது.

அவள் யாராயிருந்தாலும் எதற்காக வந்திருந்தாலும் உள்ளே அழைத்து வந்து விசாரிப்பதுதானே மானிடப் பண்பு? எனவே, "வா நங்கள், அம்மா, வாருங்கள்! உள்ளே வாருங்கள்!" என்று அவளை வரவேற்றேன்.

இதே சமயத்தான் சதிஷா அம்மாவும் அவளை முதன் முறையாகப் பார்த்தாள் போலும். மன்னிப்பு கோரும் தோரணையில், "மன்னிக்க வேண்டும், அம்மா! மன்னிக்க வேண்டும். இ-னை அடைந்த மகிழ்ச்சியில் மற்றதைதான் மறந்துவிட்டேன். நீங்கள் தான் என் சதிஷைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து அழைத்து வந்தீர்களா?" என்று கேட்டாள்.

அவள் பேசுவதற்கு முன்பாகவே சதிஷா முத்திக் கொண்டிருவிட்டாள். "ஆமாம், அம்மா! அறுகுயா அக்காதான் என்னைப் பம்பாயி விரித்து இங்கே அழைத்துக் கொண்டு வந்தாள்!" என்றான் உற்சாகமாக.

"சகோதரி! நாங்கள் உங்களுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆண்டவன் தங்களுக்கு இந்த நற்பணிக்கு நல்ல பலனை அருள்வான்!" என்றார்.

முதல் தடவையாக அவள் வாய் திறந்து பேசினாள். "இதில் நன்றி தெரிவிப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை. மனிதர்களாகப் பிறந்தவர்களது கடமையைத்தானே நான் நிறைவேற்றி விடுகிறேன்!" என்றாள் அடக்கமாக.

அறுகுயாவும் சதிஷா தற்செயலாகச் சந்தித்திருக்கிறார்கள். அஹமதாபாத்திலே ஒரு பணக்கார ஸேட்டிஷின் வீட்டிலே குழந்தைகளுக்குத்

தையற் கலை சொல்லிக் கொடுப்பதற்காக ஒரு உபாத்தியாயினி தேவை என்று விளம்பரம் வந்திருந்ததாம். அதை அடைவதற்காகப் பிரயதனம் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அறுகுயா அஹமதாபாத்துக்குப் புறப்பட்டு வந்து கொண்டிருந்தாளாம். பம்பாயில் அவள் ஸ்டேஷன் வருவதற்காகப் பஸ் நிற்குமிடம் ஒன்றில் காத்துக் கொண்டிருந்தபோழுது, சதிஷா ஒரு பெயலிடம் பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டாளாம். அவள் பேசுவதற்கு சதிஷா அஹமதாபாத்துக்குப் போக வேண்டியவள் என்றும், அவளிடம் பணம் இல்லை என்றும் தெரிய வந்ததாம்.

அடுத்தகணமே ஊன்றிக் கவனித்த அவளுக்குப் பெயலின் எக்கேயோ பார்த்திருப்பதாகத் தோன்றியதாம். ஆனால் எங்கே சென்றுதான் நினைவு வரவில்லையாம். யோசித்தவாறே அன்றையச் செய்தித் தாளைக் கையிற் எடுத்துக்கொள்ளினாள். மூன்று நாட்களாகத் தொடர்ந்து வரும் விளம்பரம், அந்தத் தாளின் ஒரு புறத்தில் அவள் கண்களில் பட்டிருக்கிறது. அது நான் சதிஷைப் பற்றித் தொடர்ந்து கொடுத்த வரும் விளம்பரம் தான். அதற்குப் பின் வாயிலும் தலையையும் முடிவிட்டுப் புரிந்து கொள்ள அவளுக்கு அதிக சிரமம் ஏற்படவில்லை. அவள் சதி

ஷைத் தன் அருகில் அழைத்து விஷயத்தை யெல்லாம் விவரமாக விசாரித்திருக்கிறான். அப்புறம் அவனைத் தன்னுடனேயே அஹமதா பாத் துக்கு அழைத்து வந்திருக்கிறான்.

சீதலின் அம்மா அதற்குள் உள்ளே சென்று சிறுண்டியும் தேநீரும் தயாரித்து எடுத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டாள். தேநீர் அருந்தும் பொழுது, அநுசூயாவிடம் அவள் வந்திருக்கும் 'இண்டர்வீலு' விஷயமாகச் சில கேள்விகள் கேட்டு வைத்தேன், ஒப்புக்காக.

தேநீர் அருந்தி முடிந்ததும், சீதலை வெற்றி லீச் செல்வத்தை எடுத்து வந்தான். அந்த வெற்றிலீச் செல்வத்தைப் பற்றியும் ஒரு சிறு கதை உண்டு. இரண்டொரு வருஷங்களுக்கு முன்னால், நான் அலஹாபாத்துக்குப் போயிருந்தபொழுது, கடை வைத்திருந்த அகதி ஒருவரிடமிருந்து அதை விலை கொடுத்து வாங்கி வந்திருந்தேன்.

காஷ்மீர் வேலைப்பாடு அமைந்த அந்த வெற்றிலீச் செல்வத்தை யாராவது விருத் தாளிகள் வந்தால்தான் நாங்கள் எடுப்பது வழக்கம். அந்தப் பழக்கத்தை அறிந்திருந்த சீதல், விருத்தாளியாக வந்திருந்த அநுசூயா வின் பொருட்டு அதை எடுத்து வந்தான்.

வெற்றிலீச் செல்வத்தை எழிற் தாற்போல் வைத்து அநுசூயாவை வெற்றிலீ போட்டுக் கொள்ளுமாறு வேண்டினேன். பிறகு, "நீங்கள் 'இண்டர்வீலு'வுக்காகப் போகும் சேட்டிையை நான் நன்கு அறிகேன். நான் போனில் உங்களைப் பற்றி அவருக்குச் சொல்லி விடுகிறேன். கவலை வேண்டாம்; உத்தியோ கத்தை உங்களுக்கே போட்டுத் தருவார்— இண்டர்வீலு முடிந்ததும் நம் வீட்டுக்கு வந்து விடுங்கள். இரவு எங்கள் வீட்டில்தான் நாங்கள் உணவு அருந்த வேண்டும், இந்தா ருங்கள்!" என்று கூறிய வண்ணம் விளம்பரத் தில் சொல்லியிருந்த வண்ணம் இரு நூறு ரூபாய் நோட்டுக்களை எடுத்து அவளிடம் நீட்டினேன். "தவறாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இதை....." என்று ஆரம்பித்தவன் அப்புறம் பேசத் தோன்றாமல் அப்படியே வாய் அடைத்து உட்கார்ந்து விட்டான்.

அவள் முக்காலியில் வைத்திருந்த வெற்றி லீச் செல்வத்தைக் கண் இமைக்காமல் பார்த் துக் கொண்டிருந்தான். விழிகளில் கண்ணீர் கரை கட்டி நின்றது. அவள் என் பேச்சைத் துளிக் கூடக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை என்பதும் தெளிவாக விளங்கியது.

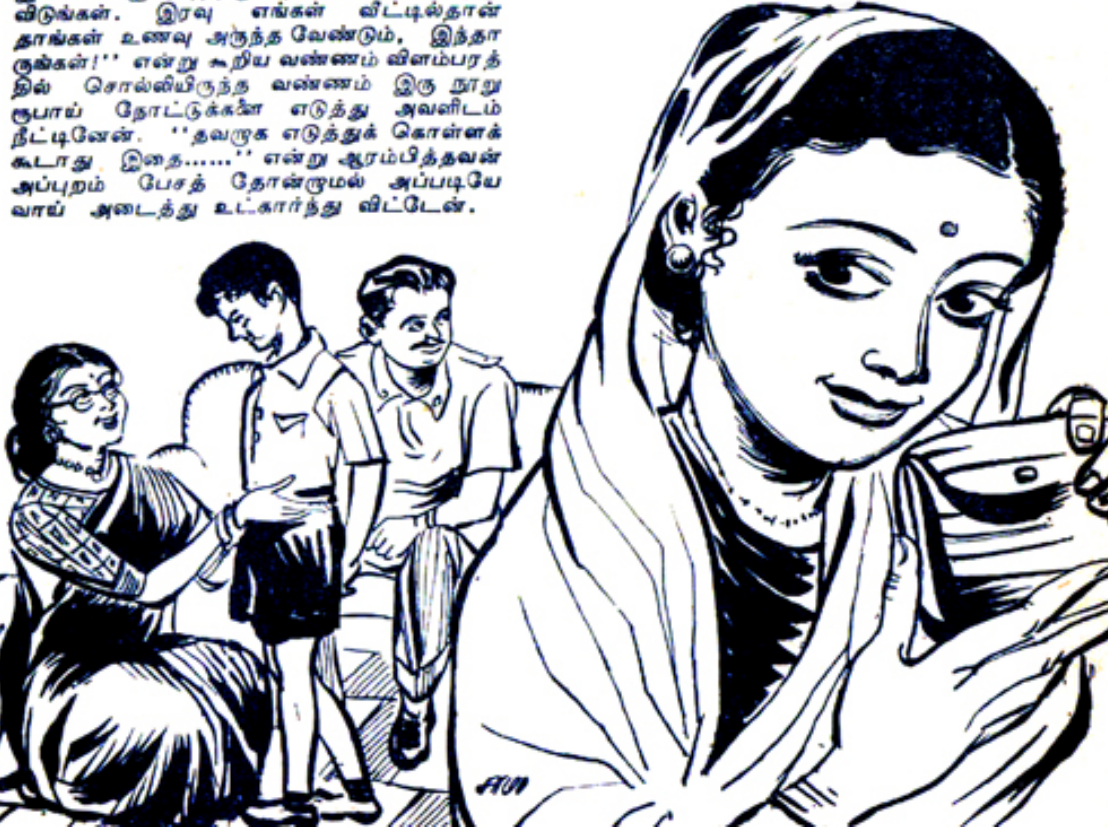
கணநேரம் மெனமமாக இருந்தேன். ஒன்றி விட்ட அவளது உள்ளத்தைக் கலைக்க மனம் துளியவில்லை. இருந்தாலும் ரூலிக் கலைத் துக்கொண்டு, "என்ன அம்மா இது? உங்கள் கண்களிலே இந்தக் கண்ணீர் ஏன்?" என்று திகைப்புடன் கேட்டேன்.

"என்ன?" அவள் துணுக்குற்றாள். பிறகு தழுதழுத்த ரூலில், "ஒன்றும் இல்லை. இதே போல் என்விடமும் ஒரு வெற்றிலீச் செல்வம் இருந்தது!" என்றாள்.

நாங்கள் மெனமமாக உட்கார்ந்திருத் தோம். எங்களது வற்புறுத்தலின் பேரில், கண்ணீர் உருத்தவாரே அவள் தன் நீண்ட சோகக் கதையைச் சொன்னாள்.

இந்தியா துண்டாக்கப்படுவதற்கு முன் அவள் லாகூரில் இருந்தாளாம். திருமணம் முடிந்த முதல் ஆண்டின் நிலைவாக அவளது கணவன் அவளுக்குக் காஷ்மீர்து வெற்றிலீச் செல்வம் ஒன்று பெருமதியாக அளித்தானாம்.

பிரிவினைக்குப் பிறகு கலகத் தீ மூண்ட தல்லவா? அதனால் அவர்கள் இந்தியாவுக்கு வந்து விடுவதென்று முடிவு செய்தார்களாம். அவள் கணவன் அவளைத் தில்லி வண்டியில் ஏற்றி, மறுநாள் தனது பொருள்களையெல் லாம் சேகரித்து எடுத்துக்கொண்டு தானும் வந்து விடுவதாகக் கூறி, அவளை வழி அனுப்பி

அழகு திலகங்களாக விளங்க

வசிகரிக்கும் இளமைப் பொலிவுடன் காண்
பேணா சீயிக்கவைபுய்கள். சருமத்தை தேர்
த்தியாக கத்தம் செய்வதும். பவுடர் தடவிக்
கொள்ள சிறந்த ஆதாரமாக உதவும்
"ஹாஸலைன்" ஸ்னோ" உபயோகித்து எம்
பொருதும் குளுமைவுடனும் புத்துணர்ச்சிபுட
னும் இருங்கள். மற்றும் அது திருட இய
லாத பாக்கிப்பில் கிடைக்கிறது.

"HAZELINE" SNOW

(TRADE MARK)

"ஹாஸலைன்" ஸ்னோ"
(உருட வரூ)

ஒரு பச்சோஸ் வெல்கம் தயாரிப்பு

வைத்திருக்கிறார். ஆனால் சொன்னவன் சொன்னபடி வரவில்லை. ஒருநாள் லாகூரில் அவர்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டில் வசித்து வந்த நபர் ஒருவர், திடீரில்கு வந்து சேர்ந்தார். அவளது கணவன் மாண்டிருக்க வேண்டும் என்னும் துயரச் செய்தியைச் சொன்னார். அத்தகைய பயங்கரச் கழல் அங்கு விசியதுதான் அவர் அப்படிச் சொன்ன தற்குக் காரணம். ஆனால், ஏனோ தெரிய வில்லை, அவள் அதை நம்பவில்லை; நம்ப நினைத்தாலும் அவளது மனம் நம்ப மறுத்தது. அதனால், அது முறற்கொண்டு அவள் தன் கணவனைத் தேடி அலைந்தாளாம்.

நாங்கள் மேற்கொண்டு எதுவும் சொல்ல தற்கு முன்பாகவே, அவள் கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்தவாறு எழுந்து நின்றார். "எனக்கு நேரமாகிறது. நான் போய் வருகிறேன்!" என்று கைகூப்பி எங்கனிடம் விடையும் கேட்டார்.

"ஆனால் இரவுச் சாப்பாட்டுக்குக் கட்டாயம் வந்துவிட வேண்டும்!" என்றேன். "வந்து..." அவள் ஏதோ ஆட்சேபனை சொல்ல வாய் திறந்தாள். ஆனால் சதிஷின் அம்மா அதையும் காதில் போட்டுக் கொள்ளத் தயாராயில்லை. வந்தே ஆகவேண்டும் என்று பிடிவாதமாகச் சொல்லி விட்டாள். அதனால், போகும்போழுது, கட்டாயம் இரவு உணவுக்கு வந்து சேருவதாக வாக்கு அளித்தவிட்டே அவள் சென்றாள்.

தீவன் கதையை முடித்த அவன், துயரம் தொண்டையை அடைக்க, "அவர் வெற்றிலைச் செல்லத்தில் என் பெயரைப் பொறிக்கவும் செய்திருந்தார்!" எனினும், முதன் முறையாக நாங்கள் வேலைப்பாடு அமைந்த அந்த வெற்றிலைச் செல்லத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தோம். அழகான எழுத்துக்களில் அவன் சொன்னது போலவே, 'அந்ருயா' என்னும் பெயர் நேர்த்தியாகச் செதுக்கப்பட்டிருந்தது.

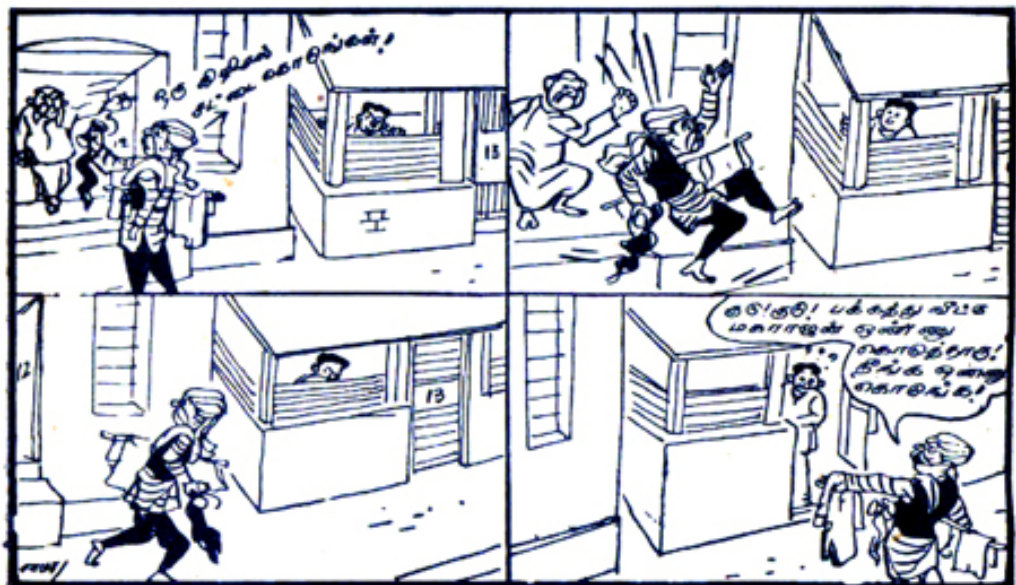
இரவு எட்டு அடித்தது. ஒன்பதும் அடித்தது. எதிர்பார்த்த அந்ருயாவைக் கானோம். 'இன்னும் வரக்காணோமே, இன்னும் வரக் காணோமே' என்று அடிக்கொருதரம் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். இப்படி யிருக்கும் போழுது படியேறி வரும் அடியோசை கேட்டது. பாய்ந்து போய்க் கதவைத் திறந்தேன். ஆனால் அங்கே அந்ருயாவுக்குப் பதிலாக நவ்வராம் நின்று கொண்டிருந்தான்!

இத்தனை கதை கேட்டபின் சிதைக்குராமன் என்ன உறவு என்று சந்தேகப்பட முடியுமா? ஒரு முடிவுக்கு வர எங்களுக்கு அதிக நேரம் பிடிக்கவில்லை. வெற்றிலைச் செல்லத்தை அவனிடம் தீட்டி, "அம்மா! வெற்றிலைச் செல்லத்தை நீங்களே எடுத்தச் செல்லங்கள்! இது தங்களுடைய பொருள்தான். அதோடு, நாங்கள் அளிக்கும் இந்தச் சொற்ப வெகு மதியையும் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்!" என்று கூறியவாறே, இருநூறு ரூபாய் நோட்டை மீண்டும் அவனிடம் கொடுக்கப் போனேன்!

நவ்வராம் எங்கள் பேட்டையில் இருக்கும் கடிக்கார ரிப்போர் கடைக்காரன். சமீபத்தில் தான் வந்திருந்தான் அவன். சில நாட்களுக்கு முன்னால், அவன் என்னுடைய கடிக்காரத்தைப் பழுது பார்ப்பதற்காக எடுத்துச் சென்றிருந்தான்.

"வேண்டாம், வேண்டாம்! நான் வெகு மதியொன்றும் பெற்றுக் கொள்ள மாட்டேன்!" என்று உறுதி தோய்ந்த சூரணிய் சோக்ஷவன், "இந்த வெற்றிலைச் செல்லத்தைக் கூட நான் எடுத்துக் கொள்ள மாட்டேன்!" என்று மறுத்து விட்டான்.

ஒரு நாள் நான் பஸ் ஸ்டாண்டுக்கு அருகில் நின்று கொண்டிருந்தேன். அங்கே நகரசபைக்குச் சொந்தமான இடத்தில் அவன் தன் கதையை வைத்திருந்தான். என்னைப்பார்த்ததும் அவனாகவே வணக்கம் தெரிவித்துவிட்டுக் கூறினான்: "சார்! தங்கள் கடிக்காரத்தைச் செட்பனிட வேண்டும். நான் இருக்கும் பொழுது, தங்களை கடிக்காரம் இப்படி இருக்கலாமா? இங்கே கொண்டு வாருங்கள்!"

இவ்வாறு கூறியவன் என் அநுமதிக்காகக் காத்து நிற்கவில்லை. கடிக்காரத்தைக் கழற்றக் கையை நீட்டி விட்டான்.

போலீஸ்காரர்களுக்கு இத்தகைய மரியாதை—மட்டு எல்லாம் பிடித்தமானவை. எனவே, நான் தடையொன்றும் கூறாமல் கடிக்காரத்தைக் கழற்றிக் கொடுத்துவிட்டேன்.

நவ்ராம் இன்று அந்தக் கடிக்காரத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கவே வந்திருந்தான். திரும்பி வந்து சேர்ந்து சதினைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி தெரிவித்துவிட்டு, என்னைப் பார்த்தது, "இதோ பாலங்கள், சார்! உங்கள் கடிக்காரத்தை மிக நன்றாகச் செப்பிவிட்டு விட்டேன்!" என்றான்.

"பேஷ்! எங்கே, கொண்டு வா, பார்ப்போம்!" என்றான்.

உண்மையில் கடிக்காரம் புத்தம் புதிதாகவே தோன்றியது.

"நவ்ராம்! நீ நல்ல வேலைத்திறன் வாய்ந்தவன்தான், அப்பா! சொல்லு, உனக்கு என்ன தர வேண்டும்?" என்று கேட்டவாறே கடிக்காரத்தைக் கையில் கட்டிக் கொண்டேன்.

ஆனால் நவ்ராம் ஒன்றுமே பதில் அளிக்கவில்லை அவனிடமிருந்து பதில் வராமல் போகவே, நிமிர்ந்து பார்த்தேன். அவன் அந்த வெற்றிலைச் செல்லத்தைக் கண்கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அதைப் பார்த்தவாறே, "சார்! இந்த வெற்றிலைச் செல்லத்தை எங்கிருந்து வாங்கி வந்தீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

நான் திடுக்கிட்டேன். — என்ன வித்தை! என்ன வேடிக்கையான சந்தர்ப்பச் சேர்க்கை! எனக்குத் திடீரென்று எல்லாம் தானாகவே விளங்கி விட்டது போலத் தோன்றியது. அவன் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வதை விட்டு, நானே ஒரு கேள்வியைத் தூக்கிப் போட்டேன். "ஏன் நவ்ராம்! நீ எப்பொழுதாவது வாகூலியை இருத்திருக்கிறாயா?" என்றேன்.

"இருத்திருக்கிறேன்!" — தூக்கி வாரிப் போட்டவன் போலப் பதில் சொன்னவன், "ஆமாம், நான் வாகூலியை இருத்தது உங்களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" என்று வியப்புடன் கேட்டான்.

நான் குறுநகை புரிந்தேன். "போலீஸ் உத்தியோகம் என்றால் என்ன சாமான்யப்பட்டதா? எத்தனை எத்தனையோ விஷயங்களை யெல்லாம், எப்படி எப்படியோ தெரிந்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது! — சரி! இதைச் சொல்லு, உன் விட்டார்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்? உள்ளுடைய மனைவி சாங்கே இருக்கிறாள்?" என்று கேள்விகளைச் சரமாரிடாக அடுக்கினேன்.

அவ்வளவுதான்! அவன் கண்கள் மாறிக் காலத்து வானமெனப் பொத்துக் கொண்டன. அவன் விதிகளில் நீர் மறைக்க, துயரம் தொண்டையை அடைக்கக் கூறினான். "பெருந் துயரக் கதை, சார்! விட்டுத் தள்ளுங்கள் அதை!" என்றான்.

ஆனால் நான் இடம் கொடாமல் மிகவும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தவே அவன் சொன்னான்:

"முதலில் நாங்கள் வாகூலியை வந்தது வந்தோம். தேசப்பிரிவினியின் பொழுது என் மனைவி என்னைப் பிரிந்து விட்டாள். உங்க ளிடம் இருக்கும் இந்த வெற்றிலைச் செல்லத்தைப் போலவே, என்னிடமும் ஒரு வெற்றிலைச் செல்லம் இருந்தது. எங்கள் திருமணத்து முதலாண்டு நிறைவின்போது, நான் அதை என்னுடைய மனைவிக்கு வெகுமதியாக வாங்கினேன். ஆனால் அது தன் எசமானியோடு, எசமானியைப் போலவே, எங்கேயோ காணாமற் போய்விட்டது!"

தன் கதையைக் கூறி முடித்தவன், "சரி, எசமான்! விடை தாரூங்கள், போய் வருகிறேன்!" என்றான்.

ஆனால் நான் அவனைத் தடுத்து நிறுத்தினேன். "அதற்குள் என்ன அவசரம், நவ்ராம்! தவறாக நினைக்கவில்லை யென்றால், இன்று எங்களுடைய உணவருத்திச் செல்ல வாடு!" என்றேன்.

இந்த எதிர்பாராத போலீஸ் கருணையைக் கண்டு அவன் துணுக்குற்றான். நான் முறுவ வித்த வண்ணம், "இன்று நமது வீட்டுக்கு ஒரு விசேஷமான விருந்தாளி வந்திருக்கிறார்; நீயும் அவரைச் சந்தித்து வைத்தால் என்ன தவறு? என்னுடைய கடிக்காரத்தைச் செப்பிவிட்டு நீ எனக்குச் செய்திருக்கும் இந்த....." என்றேன்.

"என்ன, சார் இது? நான் என்ன பெரிய காரியம் செய்து விட்டேன்; வீணில் புகழ்ந்து என்னை உள்ளம் குன்றச் செய்கிறீர்களே!" என்றவன் உள்ளத்தோடு உடலும் குன்றத் தயங்கி நின்றான்.

அவனை விடாப்படியாக உள்ளே அழைத்துச் சென்று உட்காரவைத்தேன். அநுகூலியா வர வேண்டியதுதான் பாக்கி. அவனை எதிர்பார்த்தவாறு அமர்ந்திருந்தோம் நாங்கள். மணிஒன்பதரை அடிக்கவும், அவன் வரவும் சரியாக இருந்தது. "மன்னிக்க வேண்டும், நான் வரச் சிந்தி நேரம் ஆகிவிட்டது!" என்று மன்னிப்பு கேட்டவாறே அவன் உள்ளே நுழைந்தான்.

நவ்ராமின் முதுகுப்புறம் வாசற்புறமாக இருந்தது. குரூக்கி கேட்டதும் அவன் திகைப்புற்றுத் திரும்பினான். மறுகணம் இருவரும் மௌனமே உருவாக ஒருவரை யொருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். மிகுந்த சிரமத்தின் பேரில் நவ்ராமின் வாயிலிருந்து சொற்கள் வெளிவந்தன.

"அது! நீயா?"

அநுகூலியா ஓடி அவன் காலடியில் விழுந்து கட்டிக்கொண்டான்.

மகிழ்ச்சியினால் மிதந்து வரும் கண்ணீரைத் தடுத்து நிறுத்திக் கொள்ளச் சிந்திதம் பிரயாசை செய்யாமல் நவ்ராம் அவனைத் தூக்கி நிறுத்தி இரு கரங்களாலும் தழுவிக்கொண்டான்.

நான் உதடுகளிலே திருப்திப் புன்னகை மிளிர், இமைகளை மகிழ்ச்சி வெள்ளம் நனைக்க அறையை விட்டு வெளியே வந்தேன். இணைந்த இரண்டு உள்ளங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து வெளியே வருவதற்குள் விருந்துக்கான சகல ஏற்பாடுகளும் தயாராயிருந்தன.

[நவீர்த்தில் வெளியான குஜராத் திகை]

புதுமை!

வினோலியா
ரோஸ் டாய்ஸைட்
பவுடர்

* மட்டுமேயே வெண்பாசனம், தாதுக்கொழுந்து!

* ஆறாண்டுகள் அழகு வகையில் உருவாக்கி!

ரோஜா மனமுள்ள அழகுசாதனப் பவுடர்

பின்புறம் அடித்துக் கொள்ளும்படி உபயோகம் தயாரிக்கப்பட்டது

VEP. 1-210 TM

சீனியா நட்சத்திரங்களின் பொலிவுடன்

ஊங்கள் மேனியும் மீளிரட்டும்!

நிகையறகையும் உடையறகையும்விட
மகாத்ம மேனியறகையே மேலான
அறகாக மதிப்பவர் பேரறிவி
எம். என். சாஜம்.
"எனது மேனியைத் தேனிலுடனும்,
புதுமையுடனும் வைத்திருப்பதற்கு
ஆதாரம், நான் அங்குடம் உப
யோகித்தவரும் வக்ஸ் டாய்ஸெட்
சோப்பை" என்று சொன்னார்.
சாஜம். என்னே அதன் துறை
யின் சொழிப்பு, அதன் நறு
மண இன்பம்! அதனைவ
வக்ஸ் பராமசிப்பை உங்கள்
மேனிக்கும் அளியுங்கள்!

எம்ஜிபார் பிரச்சன்
"காடோடி, மின்னன்"
படத்தில் தொன்றம்
அறகு நட்சத்
திரமாரிய
எம். என்.
சாஜம்

தாய், வெள்ளையான

லக்ஸ்
டாய்ஸெட் சோப்

சீனியா நட்சத்திரங்களின் அறகுசாதன சோப்